

Országgyűlési Napló

*Dúró Dóra, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és dr. Oláh Lajos*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Dócs Dávid, Mihálffy Béla,
dr. Tiba István, Z. Kárpát Dániel*

Az ülésnap megnyitása.....	1937
----------------------------	------

Napirend előtti felszólalások:

Kanász-Nagy Máté (LMP).....	1937
Dr. Fűrjes Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	1938
Szabó Rebeka (Párbeszéd)	1940
Dr. Koncz Zsófia technológiai és ipari minisztériumi államtitkár	1942
Szabadi István (Mi Hazánk)	1944
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	1945
Komjáthi Imre (MSZP)	1947
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	1948
Gelencsér Ferenc (Momentum)	1950
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	1951
Sas Zoltán (Jobbik)	1953
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	1955
Arató Gergely (DK)	1957
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	1959
Dr. Simicskó István (KDNP)	1960
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	1962
Kósa Lajos (Fidesz)	1964
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	1965

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint **az egyes házszabályi rendelkezésekről** szóló **10/2014. (II. 24.) OGY határozat módosításáról** szóló határozati javaslat együttes

általános vitája a lezárásig	1967
Kocsis Máté (Fidesz), a napirendi pont előadója	1967
Dr. Hargitai János (KDNP), a napirendi pont előadója	1971
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	1975

Felszólalók:

Zsigó Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	1975
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	1978
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	1982
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	1984
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	1986
Hajnal Miklós , a Momentum képviselőcsoportja részéről.....	1989
Novák Előd , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	1992
Jámbor András Imre , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	1995
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	1997
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	2002
Nacsa Lőrinc (KDNP)	2005
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	2006
Zsigó Róbert (Fidesz).....	2007
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	2007
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz).....	2011
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	2011
Tasó László (Fidesz).....	2012
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	2013
Kósa Lajos (Fidesz)	2015

Kocsis Máté (Fidesz) előadói válasza.....	2016
--	------

Ügyrendi felszólalás:

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	2020
--	------

Magyarország Alaptörvénye tizenegyedik módosításának általános vitája a lezárásig	2020
--	------

Dr. Simicskó István (KDNP), a napirendi pont előadója	2020
--	------

Dr. Pósnán László (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	2021
---	------

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	2024
--	------

Felszólalók:

Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	2026
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	2032

Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	2036
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	2037
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	2039
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	2042
Bedó Dávid , a Momentum képviselőcsoportja részéről.....	2046
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	2048
Novák Előd , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	2050
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	2054
Paulik Antal nemzetiségi szószóló.....	2059
Sebők Éva (Momentum).....	2062
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz).....	2063
Bedó Dávid (Momentum).....	2063
Novák Előd (Mi Hazánk).....	2064
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	2065
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	2066
Bedó Dávid (Momentum).....	2069
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz).....	2070
Novák Előd (Mi Hazánk).....	2071
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	2072
Kósa Lajos (Fidesz).....	2072
Bedó Dávid (Momentum).....	2073
Sebők Éva (Momentum).....	2074
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz).....	2074
Kósa Lajos (Fidesz) előadói válasza.....	2075
Az Európai Unió jövőjével kapcsolatosan képviselendő magyar álláspontról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	2078
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	2078
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	2082
Felszólalók:	
Dr. Deutsch Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	2085
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	2089
Dr. Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	2093
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	2095
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	2098
Fekete-Győr András , a Momentum képviselőcsoportja részéről.....	2102
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	2105
Toroczkai László , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	2107
Ungár Péter , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	2112
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz).....	2116
Dr. Deutsch Tamás európai parlamenti képviselő.....	2120
Arató Gergely (DK).....	2124
Sebők Éva (Momentum).....	2124
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	2125
Ungár Péter (LMP).....	2126
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz).....	2127
Dr. Deutsch Tamás európai parlamenti képviselő.....	2130
Arató Gergely (DK).....	2131
Nacsa Lőrinc (KDNP) előadói válasza.....	2132
Egyes választási tárgyú, valamint kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	2135
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	2135
Felszólalók:	
Hende Csaba , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	2139
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	2142
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	2147
Sebők Éva , a Momentum képviselőcsoportja részéről.....	2150
Vajda István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	2152
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	2157
Szolga József nemzetiségi szószóló.....	2160
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	2164

Az ülésen jelen voltak:

DR. FÜRJES BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA technológiai és ipari minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés nyári 2. rendkívüli ülésének
2. ülésnapja
2022. június 28-án, kedden
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket és köszöntöm mindazokat is, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat. Az Országgyűlés nyári második rendkívüli ülésének 2. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Z. Kárpát Dániel képviselő urak mint jegyzők lesznek a segítségemre.

Megkezdjük a **napirend előtti felszólalásokat**. Elsőnek Kanász-Nagy Máté képviselő úrnak adok szót, az LMP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Induljunk ki a zöldpolitika egyik alapvetéséből! Mi azt mondjuk, hogy a politikának alapvetően az a célja, hogy az emberek, a családok és a közösségek jóllétét, életminőségét segítse, illetve fejlessze. Egyértelműen javul az életminőségünk, ha élhető környezetben élhetünk, amely békés, nyugodt, csendes, jó a levegő, ahol biztonságosan el lehet jutni A-ból B-be. Egyértelműen romlik azonban az életminőség, ha ezek a feltételek nem teljesülnek, ha élhetetlen környezet vesz minket körül, mert ez a környezet szennyezett, zajos, koszos, büdös, a benzingőz mindent eláraszt, ahol folyamatos a torlódás és a dugó.

Azt gondoljuk, hogy fel kell minket szabadítani minden olyan kényszer alól, ami az életminőségünket negatívan befolyásolja, márpedig a folyamatos dugó, a folyamatos torlódás, az autós túlhasználat egyértelműen korlátozza az életminőségünket. Éppen ezért ki kell mondani, hogy a közlekedési dugót vissza kell szorítani, a túlzott autós használatot vissza kell szorítani, ezért be kell vezetni a dugódíjat Budapesten, és átgondolandó ugyanez a nagyvárosokban, azonnal, már holnaptól be kell azt vezetni.

Tíz érvem van a dugódíj mellett. Az első érvem, hogy ahol bevezették a dugódíjat, ott csökkent az autós forgalom, élhetőbbé, zöldebbé váltak ezek a városok.

A második érvem, hogy mindenkinek, a belvárosban élő lakosoknak is joguk van a csendes, nyugodt, zöld környezethez, a belvárost fel kell szabályozni az autós túlhasználat alól, a túlzott autós forgalom alól.

A harmadik érvem, hogy sajnos Magyarországon évente 10-15 ezer ember veszíti el az életét olyan betegség miatt, amit a légszennyezés okoz, Budapesten évente kétezer főt veszítünk ilyen okokból kifolyólag sajnos, a dugó pedig egyértelműen környezetszennyező, egyértelműen károsítja, veszélyezteti életminőségünket, életünket.

A negyedik érvem, hogy jelenleg az autós közlekedés költségét csak részben fizetik az autósok. Az előbb említett egészségügyi károokra, egészségügyi kiadásokra vagy a környezet pusztítására, ennek be nem árazott, de meglévő költségeire gondolok. Igenis érvényesíteni kell az adózásban a „fizessenek a szennyezők” elvet, márpedig aki autót használ, az szennyez, az fizessen.

Az ötödik érvem, és ez egy pozitív érv költség-szempontról is, hogy ha bevezetjük a dugódíjat és visszaszorul az autósforgalom, megszűnnek a dugók, akkor mindenki könnyebben fog közlekedni, az autósok is, időt, pénzt, energiát, benzint tudnak megspórolni. Tehát anyagi szempontból az autósok számára megéri ez az intézkedés.

A hatodik érvem, hogy ha kevesebb az autó, kevesebb hely kell akár a dugóban álló, akár a parkolóban álló, akár a forgalomban haladó autók számára. Ezeket az útfelületeket pedig vissza lehet adni a gyalogosoknak, a kerékpárosoknak, a vendéglátóknak vagy zöldfelületeket lehet kialakítani.

A hetedik érvem a klímavédelem érve, amely az előzővel összefügg. Nyilvánvalóan minél több zöldfelületre van szükség a nagyvárosokban. Pláne a nyári kánikula napjaiban lehet érezni, hogy egyikünk sem akar élhetetlen hőkatlanokban élni, márpedig a dugó és az autósforgalom ezzel nagyban összefügg.

A nyolcadik érvem, hogy a XXI. század minőségi közlekedési formája a minőségi közösségi és kerékpáros közlekedés; ha bevezetjük a dugódíjat, pluszforrásunk van a közösségi közlekedés támogatására, fejlesztésére. Erre szolgál például az LMP klímabérlet-javaslat. Támogatni kell klímabérlettel is, hogy az emberek autóról közösségi közlekedésre váltsanak.

A kilencedik érvem, hogy ez a dugódíj manapság már intelligens dugódíj, ahol van dugó, ott nő a díjtétel, ahol pedig megszűnik a dugó vagy csökken, ott csökken a díjtétel is. Nyilvánvalóan GPS-eszközökkel, okoseszközökkel lehet ezt mérni.

A tizedik érvem pedig, hogy ahol bevezették a dugódíjat, ott megszerették. Legutóbb Stockholmban tartottak népszavazást, a svédek szeretik a dugódíjat, ragaszkodnak hozzá, mert még élhetőbbé vált a városuk.

Nyilvánvalóan az államtitkári válaszokban vannak előre bekészített panelek. Kérem végezetül, ne használják, hogy a baloldal újabb sarcot szeretne kivetni. Ez nem sarc, hanem forgalomszabályozási eszköz, és nem a baloldal szeretné, ugyanis amikor Demszky Gábor vagy Karácsony Gergely megtehetné volna baloldali városvezetéssel a háta mögött, nem vezette be a dugódíjat. A dugódíjat én szeretném, az LMP szeretné, a zöldek szeretnék. Holnaptól be kellene vezetni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Fürjes Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÜRJES BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Van közöttünk több alapvető különbség, de a

mostani felszólalása is rávilágított egy gondolkodásunkban való alapvető különbségre. Mi nem akarjuk nevelni az embereket, nem akarjuk megmondani nekik, hogy hogyan éljék az életüket, milyen életformát és életmódokat válasszanak és ne válasszanak. Nem akarjuk megmondani nekik, hogy autóval, kerékpárral vagy gyalogosan közlekedjenek. Mi szeretnénk rájuk bízni a választást e tekintetben is, ez egy döntő különbség közöttünk, ezért nehezen képzelem el, hogy közös nevezőre jutnánk.

Ugyanakkor köszönöm, hogy egy valós problémát vet fel, és tiszta vizet önt a pohárba. Teljesen világos: Karácsony Gergely főpolgármester mellett most már az LMP is a dugódíj pártján áll. Önök legalább vállalják ezt az álláspontot, a többi baloldali párt, a Jobbik, a DK, a Momentum és az MSZP még nem volt ilyen bátor, hogy színt valljon dugódíj ügyében, de ezt már legalább tudjuk, hogy Karácsony Gergely és az LMP azt akarják, hogy a Budapest környékén, az agglomerációban élőknek, a budapestieknek dugódíjat kelljen fizetniük azért - ahogy ön fogalmazott, azonnal, holnaptól -, hogy autóval behajtsanak a városba, autót használjanak Budapesten belül.

Tisztelt Képviselő Úr! Megtisztelt azzal, hogy indulatok nélkül és világosan beszélt, márpedig Fekete-Győr frakcióvezető úr tegnapi legújabb leckéjéből tudjuk, hogy amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten. Mivel ön világosan és szakszerűen beszélt, én is nagyon egyértelműen szeretnék fogalmazni: a probléma valós, a dugódíj mint megoldás rossz, ezért dugódíj nem lesz. A probléma valós, Budapest közlekedése valóban romokban hever. Miközben a Fővárosi Önkormányzat legfontosabb közszolgáltatása a budapesti közlekedés megszervezése lenne, Budapest közlekedése romokban hever, a káosz mindennapos. Itt lenne az ideje, hogy Karácsony Gergely főpolgármester meghallja saját szavát: ébresztő!

Budapest közlekedése romokban hever, mert semmilyen észszerű, szakszerű összehangolása a Budapesten a Fővárosi Önkormányzat által megvalósított fejlesztéseknek, felújításoknak nem történik meg.

(9.10)

A város egymással nagyon szorosan összefüggő pontjain bénítják meg egy időben a közlekedést, óriási zavarokat okozva ezzel. Budapest közlekedése romokban hever, mert a kormány pénzügyi támogatásával megvalósuló, a Fővárosi Önkormányzat által megvalósított fejlesztésekhez - most hadd mondjam csak a legnagyobbakat, Lánchíd, Blaha Lujza tér, 3-as metró felújítása - ugyan a kormány jelentős pénzt ad, de a megvalósításuk csúszik, késik, drágul, és a budapestiek nem tudják, hogy mikor lehet ezeket újra használni. Egy biztos, ha Tarlós István maradt volna a főpolgármester, már rég kész lennének ezek a munkák.

És harmadjára, Budapest közlekedése romokban, mert a főpolgármester nem teszi meg azt, amit ígért. Talán itt önök között is ülnek néhányan, akik részt vettek abban a fürdőköpenyes-törülközős performance-

ban '19 őszen, amikor levonultak a 3-as metróba, és megígérték a budapestieknek, hogy ha Karácsony Gergely lesz a főpolgármester, azonnal klimatizált lesz a 3-as metró. Három éve várnak a budapestiek ennek az ígéretnek a teljesítésére. Szóval, nem teszi, amit ígért, ellenben teszi, amiről egy szót sem szólt: megbénítja a város közlekedését biciklisávokkal, ott is, ahol mondjuk, 40 ezer-1000 az autós-biciklis közlekedők aránya naponta, és lezárja, elveszi a budapestiektől, a közlekedőktől, az autóval közlekedőktől szinte a teljes rakpartot.

Szeretném leszögezni még egyszer: amíg rajtunk múlik, nem lesz dugódíj. A dugódíj rossz megoldás, mert nem helyes azoknak a külső kerületekben és város környékén élőknek a megsarcolása - igenis azt mondjuk, hogy ez egy megsarcolás -, akik munkához, munkába járáshoz, a családi élet megszervezéséhez, szolgáltatások igénybevételéhez, közlekedéshez autót használnak. Autóval közlekedni nem deviancia, nem értünk egyet az autósüldözés politikájával.

És dugódíj azért sem lesz, ön hivatkozott nemzetközi példára - lejár az időm -, mert nem európai megoldás. Az Európai Uniónak 27 fővárosa van, és ebből egyetlenegyben van dugódíj. Valamiért Varsóban, Bécsben, Berlinben, és sorolhatnám a fővárosokat, velünk együtt 26 fővárosban azt gondolják, hogy a dugódíj rossz megoldás. Nem értünk egyet vele, meg fogjuk akadályozni; megvédjük a budapestieket és az agglomerációban élőket a dugódíj bevezetésétől. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjából Szabó Rebeka képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Láttuk, hogy a kormány 2023-as költségvetése nemcsak megszorításokra épül, de nagyon hiányzik belőle a zöldszemlélet, nem foglalkozik egyáltalán a környezeti kihívásokkal. A Párbeszéd ezért 306 milliárd forint értékben adott be különböző környezetvédelmi témájú költségvetési módosító javaslatokat, amik közül most csak néhányat emelnék ki, és különösen a nagy tavainkra és a Balatonra szeretnék fókuszálni.

Azért nagyon fontos megemlíteni, hogy mivel a kormány mindent megtesz, hogy ne legyen újra Norvég Alap, és hogy a norvég állam ne támogathassa a magyarországi civil szervezeteket, ezért azt gondolom, hogy akkor cserébe a magyar kormánykának kéne nagyobb állami forrást rendelni ahhoz, hogy legalább a zöld civil szervezetek, tehát amelyek állami feladatokat átvállalva dolgoznak a környezeti károk megelőzésén, elhárításán vagy a szemlélet formálásán, gyakran konkrétan természetvédelmi tevékenységet folytatnak, tehát nagyon fontos lenne, hogy ezek a zöld civil szervezetek kapjanak kiszámítható pályázati úton

állami támogatást. Az egyik módosító javaslatunk ezt szolgálja.

A másik pedig az országos állatvédelmi alap létrehozása. Sokszor beszéltem már itt az állatmenhelyek, az állatvédő civilek rossz helyzetéről. Nincsen elegendő állami finanszírozásuk, többek között a Dharma Lómenhely esete is ezt mutatja, ezért nagyon fontos lenne, hogy ezt az országos állatvédelmi alapot létrehozzák, és ebben elegendő pénz legyen. Mi 8 milliárdot állítottunk be első körben arra, hogy ne csak a civil állatvédők feladataira adjanak pénzt, de például az ebrendészeti telepek felújítására, állatvédelmi őrség működtetésére, és nagyon fontos lenne az állatvédelemmel foglalkozó hatóságok szabályos működése és segítése, mert jelenleg ez nagyon gyatrán működik.

Nagyon fontos lenne még az energiahatékonyság. Az összes EU-tagállam közül Magyarország halad ebben a leglassabban. Önök mostanában szeretik azt mondani, hogy aki, mondjuk, a közösségi közlekedéssel foglalkozik vagy akár az energiahatékonysággal, az a brüsszeli dilivonaton ül. Hát, én nem tudom, szerintem az energiahatékonyság egy nagyon fontos dolog. Igenis az a legjobb energia, amit nem használunk el, nem azért, mert sanyargatjuk magunkat, hanem azért, mert például felújítjuk az épületeket, hogy ne az utcát fűtsük. Én azt gondolom, hogy erre is vissza nem térítendő támogatást kéne szánniuk.

De talán amiről most még a leghosszabban szeretnék beszélni, az az, hogy a magyarországi nagy tavak is veszélyben vannak. Mi azt szeretnénk, hogyha lenne ezekre egy rekonstrukciós keret a költségvetésben, mindjárt el is mondom, hogy miért. Egyrészt itt van a Fertő tó-parti beruházásuk, amiről most ugyan megjelentek olyan sajtóhírek, hogy esetleg leállítják, aminek én nagyon örülnék, de sajnos itt még elég sok mindent helyre kell majd hozni, hiszen le van tarolva jelenleg egy nagy terület, és kikötőt építenek egy olyan tó mellé, amiben eleve nehéz még csak fürödni is, mert meglehetősen sekély a Fertő tó, mint tudjuk. Alig egy hónapja Fertőszéleskút térségében az alacsony vízállás miatt nagyjából 300 méterre a kikötőtől megfeneklett egy komphajó, a fedélzetén 20 utassal, tehát eleve nem annyira értem, hogy miért kell ide vitorlaskikötőt építeni, és tönkreteszik ezzel a beruházással a nádast, a madárélőhelyeket és a tópartot is.

A Velencei-tónál szintén rekordalacsony a vízszint, már tavaly is az volt, igazából mégsem tettek érdemi lépést a Velencei-tó megmentése érdekében. Gyakorlatilag tömeges hal- és nádpusztulás van. Az a helyzet, hogy ez most már a klímaválság és az emberi túlhasználata hatása. Gyakorlatilag a felszíni vizeink mintegy felét fenyegeti a kiszáradás, és azt gondolom, hogy ebben a helyzetben az Orbán-kormánynek cselekednie kéne, és pénzt kéne arra fordítani, hogy a Velencei-tó ne száradjon ki végképp. Vizes élőhelyeket kéne létrehozni a parton.

És itt van a Balaton, amit önök éppen lebetonoznak, illetve irtják a nádasokat. Pont tegnap volt egy interpelláció, amire Farkas Sándor államtitkár úr felolvasta nekem a területrendezési tervről szóló törvényt,

és azt mondta, hogy önök elkötelezettek a Balaton-part védelme iránt. Ez jól hangzik, csak akkor azt nem értem, hogy miért támogatják 8,3 milliárd forinttal azt a kiemelt kormányzati beruházást, ami egy hatalmas szálloda és apartmanok, mindenféle épületek építésével le akarja gyalulni a balatonaligai magaspartot. Tehát konkrétan tönkre akarja tenni azt a nagyon unikális geológiai képződményt, ami egyébként Balatonaliga, Balatonvilágos környékén azt a gyönyörű kilátást, panorámát biztosítja a Balaton keleti csücskéből. Önök ezt tönkre akarják tenni, és erre állami pénzt adnak. Tehát nem igaz az, amikor azt mondják, hogy mindent megtesznek a Balaton-part védelme érdekében, ugyanis ez sajnos nem így van. És mint tudjuk, a tatai Öreg-tó is veszélyben van, ott is egy Fidesz-közeli cégcsoport akar egy nagy szállodát építeni. Erre most szerencsére lesz helyi népszavazás; én nagyon remélem, hogy a helyiek el fogják utasítani ezt a beruházást.

Ezért én azt gondolom, hogy nagyon fontos nekünk, és a Párbeszéd fel fogja venni a kapcsolatot a nagyobb tavak mellett élőkkel, első körben most a Balaton-parti településeken élőkkel, és megpróbálunk egy társadalmi párbeszédet kezdeményezni az emberekkel arról, hogy vajon támogatják-e ezeket a tavakat tönkretevő gigantikus beruházásokat. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mielőtt megadnám a szót Koncz Zsófia államtitkár asszonynak, miniszterhelyettesnek, tájékoztatom önt, képviselő asszony, hogy ezen a héten folynak a bizottságokban ezeknek a módosító javaslatoknak a vitái, illetve a jövő héten pedig a Költségvetési Bizottságban, tehát felhívom szíves figyelmét, hogy ott is szíveskedjék erősíteni ezeket a kérdéseket. Köszönöm szépen.

A választ Koncz Zsófia államtitkár asszonytól, miniszterhelyettestől fogjuk hallani. Parancsoljon!

DR. KONCZ ZSÓFIA technológiai és ipari minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm szépen, hogy ön is a szívén viseli a környezetünk megóvását, a teremtett világunk védelmét. Úgy gondolom, hogy ez mindannyiunk közös érdeke.

Éppen ezért a magyar kormány ebben rendkívül elkötelezett, és a klímavédelem és a környezetvédelem terén számos tervünk van, amelyet már megvalósítottunk, illetve vannak, amelyek folyamatban vannak. De ami nagyon fontos, hogy a klímavédelmi akcióterv megvalósítása folyamatban van. Ennek számos eleme van, ami a fenntarthatóságot érinti. Nyilván a fő célkitűzések között van az illegális hulladéklerakatok felszámolása. Lehetővé tesszük az üveg- és műanyag palackok, valamint a fémdobozok visszaváltását. 2021. július 1-jétől betiltottuk az egyszer használatos műanyagokat.

Minden újszülött után tíz fát ültetünk azért, hogy 2030-ra így is elérjük, hogy az ország erdővel borított

területe 27 százalékra növekedjen. Nagyon jelentős elképzeléseink vannak a napenergia-kapacitás, a nap-erőművek kapacitásának a növelésére. 2030-ig szeretnénk ezt meghatszorosítani, de ezt sokkal hamarabb el fogjuk érni.

(9.20)

Folyamatban van a „Zöld busz” program, amelynek keretében a 25 ezer fő feletti városokban elektromos autóbuszokat állítunk forgalomba, és ami nagyon fontos, hogy hazánk az egy főre jutó szén-dioxid-kibocsátás terén az európai uniós tagállamok között a hatodik legjobb értéket képviseli.

Természetesen itt több téma elhangzott. Számunkra nagyon fontos az állatvédelem, éppen ezért fogadtuk el Európa legszigorúbb állatvédelmi törvényét. S itt a közösségi közlekedés is elhangzott. Azt gondolom, ez nagyon fontos, és természetesen a közösségi közlekedés, azon belül is például a vasútfejlesztés egy kiemelt célterület, prioritás a kormány számára, éppen ezért folyamatosan növeljük az oda fordítandó összegeket. Magyarország központi költségvetése 2018-ban 93 milliárd forintot, 2022-ben már 130 milliárd forintot, 2023-ban pedig a tervek szerint 181 milliárd forintot fordít a hazai vasútpályahálózat felújítására és karbantartására.

Elhangzott a Balaton kérdése. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy ez vasúton keresztül is megközelíthető legyen, illetve buszokkal is. Ezzel kapcsolatban is elindítottunk a nyári vakációra való tekintettel egy programot. Ilyen tekintetben a kerékpárút-hálózat fejlesztése is folyamatosan zajlik, és ahogy azt már tegnap is elmondtam, nagyon jó hír, hogy a Budapest és Balaton közötti kerékpárút-hálózatnak egy fontos szakaszát, a Budapest-Etyek közötti kerékpárút-hálózatot már átadtuk.

Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a Technológiai és Ipari Minisztérium a jövő évi költségvetéséből többletforrást biztosít többek között az energia- és klímapolitikai modernizációs rendszerhez kapcsolódó zöldgazdasági feladatokra, a fenntarthatósági feladatokra és a közműszolgáltatásokra is. A 2023. évi költségvetésjavaslat fontosabb, a fenntarthatósággal összefüggő előirányzatai többek között a fenntarthatósági feladatok és közműszolgáltatások támogatási előirányzata, 25 milliárd 104,9 millió forint; az energia- és klímapolitikai modernizációs rendszer támogatási előirányzata 81 milliárd forint, az autóbusszal végzett személyszállítási közszolgáltatások költségtérítése 141 milliárd forint, az elővárosi közösségi közlekedés költségtérítése 20,2 milliárd forint.

Magyarország klímapolitikai törekvései megvalósításának kiemelkedő eszközei a LIFE-program és a Modernizációs Alap. A LIFE-programban megvalósuló projektek végrehajtása jelentősen hozzájárul mind hazánk, mind az EU környezet- és természetvédelmi, valamint klímavédelmi célkitűzéseéhez. A LIFE közvetlen uniós fejlesztési forrásokból megvalósuló projektjeit 2023-ban összesen több mint 400 millió forint önrésszel is támogatjuk. A Modernizációs Alap

célja az energetikai rendszerek modernizációja és az energiahatékonyság növelése. Az alap finanszírozásával olyan projektek valósulhatnak meg többek között, mint az időjárásfüggő megújuló forrásokból származó villamosenergia-termelés és -felhasználás integrációját megkönnyítő beruházások, az energiahatékonyság javítása, az energiatárolás és az energiahálózatok modernizációja.

Természetesen az európai uniós források rendkívül fontosak a 2021-27-es uniós cikusból. Az a tervünk, hogy a helyreállítási terv vissza nem térítendő részének több mint 30 százalékát energetikai projektekre, az energiahatékonyság javítására fordítsuk majd. Tehát közös érdekünk, s azt gondolom, az egész Magyarország számára, hogy ezeket a célokat megvalósítsuk. Ehhez kérjük képviselő asszonynak is a támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. A Mi Hazánk képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szabadi István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! „Ami a költségvetésből kimaradt...” címmel tulajdonképpen arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy egy költségvetésből sok minden ki tud maradni, hiszen ez függ az emberi tényezőktől, ugyanis a költségvetést emberek rakják össze, s a gondolkodásmód és az abban rejlő különbség sok mindenre utalhat.

Én arra a problémára szeretném felhívni a figyelmet, ami már évek óta tendenciózusan kimarad a költségvetésből, és ez ugyanígy jellemző most a 2023-as központi költségvetésről szóló törvényjavaslat esetében is, ez pedig a fejezeti kezelésű előirányzatok költségmaradványainak kérdésköre. Ugyanis a kormány által irányított fejezetek száma 2021-ben 261 darab volt, ami közel 4000 milliárdos összeget jelent. Ebben az esetben fontos lenne azt is megvizsgálni, hogy ezeket a maradványösszegeket a Pénzügyminisztérium, illetve maga a pénzügyminiszter akár egy tollvonással vagy egy döntéssel át tudja csoportosítani teljesen más irányba.

Amikor arról beszélünk, hogy a pedagógusbéremelésre azt a pénzt várjuk, ami az Unióból jön, akkor kicsit megmosolyogtató, hogy ugyan nagyon nagy probléma, hogy nem jön, és az egy másik kérdéskör, viszont amíg az nem jön, addig ezekből a maradványpénzekből át lehetne csoportosítani, hogy az a három ütem, amit tegnap hallhattunk a miniszterelnök úrtól, hogy három ütemben 10-10-10 százalékban tervezik a pedagógusok bérét megemelni, akkor például ez a maradványösszeg, ami a múlt évi államkincstári beszámoló alapján több mint 700 milliárd maradványösszeget jelent, abból például át lehetne csoportosítani erre, és akár többet is, mint 10 százalékot három ütemben.

Miért nem történik ez meg? Mondanék egy szélsőséges példát, hogy végül is mire költi el a Pénzügyminisztérium ezt a maradványösszeget. A nyilvánosan elérhető adatok alapján a költségvetési maradvány felhasználásának egyik érdekes példája a Budapest 4-es

metróvonal és az ahhoz kapcsolódó beruházások kiegészítő finanszírozása, amihez a kormány eleve már 2012-től összesen 38 milliárd forintot fizetett ki, és az Államkincstár múlt év végi beszámolója alapján az iderendelt maradvány 9,7 milliárd forint. Ezt a 9,7 milliárd forintot a mostani beszámoló alapján, amit az Államkincstár a múlt héten közzétett - ugyanis én egy azonnali kérdésben véleményeztem, hogy hol vannak a beszámolók, a múlt héten ez megtörtént -, én azt látom, hogy például az ebben a fejezetben szereplő 9,7 milliárd forintot elköltötték az elmúlt négy hónap alatt ápriliséig erre a költségre. Tehát projektmenedzsmenti és ügyvédi díjakra, valamint a tanácsadókra az elmúlt négy hónap alatt elköltöttek 9,8 milliárdot ebből a fejezetmaradványból. Ezt miért nem lehetett esetleg ebben a válságos helyzetben elkölteni, mondjuk, a pedagógusbér-emelésre vagy az egészségügyi dolgozó ápolók és egyéb technikai személyzet bérének az emelésére? Nagyon helyesnek tartjuk azt, hogy az orvosok bére három ütemben ilyen jelentős mértékben megemelkedik, ez volt a minimum, amit meg kellett tenni, de ugyanezt meg kellene tenni a pedagógusok esetében is.

Véleményünk szerint a kormány pontosan tisztában van azzal, hogy ezeken a fejezeti kezelésű előirányzatokon megtakarítani lehet. Viszont én szeretném elérni, hogy ezentúl ne utólag lássuk azt, hogy ezeket a maradványokat mire költötték el, mire költötte el a kormány, hanem ezeket is előre lehessen be tervezni, hogy észszerűbben és fontossági sorrend alapján lehessen ezeket a maradványokat elkölteni, hiszen a Magyar Államkincstár mostani beszámolója alapján a megtakarítási alapba 729 milliárd működési bevétel folyt be, legalábbis én ezt láttam. S én arra kérem a kormányt és arra kérem a pénzügyminisztert, hogy ne várjunk az uniós pénzre a pedagógusbérek emelése esetén, hanem ezekből a pénzmaradványokból csoportosítsunk át. Köszönöm szépen. *(Vajda Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr napirend előtti felszólalására a kormány nevében a választ Tállai András miniszterhelyettes, államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Elég különleges és rendhagyó a felszólalása, mert képviselők ritkán foglalkoznak maradványforrásokkal, illetve annak a napi politikai kérdéseknek a finanszírozásába való bevonásával. Ezért engedje meg, hogy először jogszabály-ismertetéssel kezdjem!

(9.30)

A maradványelszámolásnak szigorú szabályai vannak, amelyeket kormányrendelet határoz meg, elsősorban az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011-es kormányrendelet, az Avr., a

2021. évi költségvetési maradvány elszámolásáról pedig az 1848/2021. (XII. 8.) kormányhatározat döntött.

Ez azt jelenti, hogy az ön által is emlegetett fejezeti kezelésű előirányzatokon képződött, kötelezettségvállalással nem terhelt maradványt a megtakarítási alap előirányzatába kell befizetni. Ezt az Avr. 176. § (28) bekezdése szabályozza, és azt mondja, hogy ennek a felhasználásáról kormányhatározattal az államháztartásért felelős miniszter rendelkezik, vagyis előterjeszti. A fejezet vezetőjének indokolnia kell, hogy a szabad maradványt, tehát a kötelezettséggel nem terhelt maradványt milyen célra kívánja felhasználni. Erre 746 milliárd forint folyt be a megtakarítási alapba a 2021. évi maradványból, amit majd a 2022. évi zárszámadásban fogunk elszámolni, és ott látható, hogy ennek a felhasználása mire történt meg.

Az ön fejtegetése nagyon érdekes, hiszen azt mondja, először is véleményem szerint összekeveri a kötelezettségvállalással terhelt és nem terhelt maradványt. A kötelezettségvállalással terhelt maradvány az, amire elvállaltuk, hogy fel fogjuk használni, de a felhasználása effektíve a kifizetést követően, a költségvetési évet követően fog megtörténni, 2022-ben, vagy ne adj' isten, 2023-ban.

A maradványforrásokra folyamatos béremelést tervezni, azt gondolom, hogy súlyos szakmai és politikai hibának minősülne. Béremeléseket csak olyan bevételekre, forrásokra szabad tervezni, illetve annak a terhére, amelyeket az adott költségvetésben biztosan be tudunk szedni. A maradványnál soha nem fogjuk tudni, hogy az adott költségvetésben mennyi lesz a kötelezettségvállalással terhelt, amit tovább kell vinni, vagy a kötelezettségvállalással nem terhelt maradvány.

Én azt gondolom, hogy a maradványok újraszabályozásának kérdésével nem lehet ilyen nagy horderejű politikai vállalásokat megvalósítani, mint a pedagógusbér-emelés. A költségvetési törvényben kell rögzíteni, hogy az Országgyűlés adott évben mennyit kíván erre fordítani, és ennek a forrását az adott évi bevételeknek kell biztosítania.

Tisztelt Képviselő Úr! A maradványelszámolás mellett a 2023-as költségvetés nyilvánvalóan nem tartalmazhatja a 2022-es évi maradványt, hiszen még le se zártuk az évet, a 2021. évi maradványról pedig elmondtam, hogy milyen kormányrendeletek, kormányhatározatok mentén használja fel a kormány. Ez így volt az azt megelőző években, és így lesz a jövőben is. Én azt gondolom, hogy inkább érdemes azzal foglalkozni, hogy mi van a 2023-as költségvetésben.

Ha megengedi, ebben a 10 másodpercben hangsúlyozom, hogy a 2023-as költségvetés megvédi a munkahelyeket, megvédi a nyugdíjasokat, megvédi a családokat, és megvédi a rezsicsökkentést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjából Komjáthi Imre képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Engedjék meg, képviselőtársaim, hogy először innen is gratuláljak az MSZP két újabb, sikeresen megválasztott politikusának, Vasvári Lászlónak, Újpest és Sári Istvánnak, Gyöngyös önkormányzati képviselőinek. Jó munkát, jó egészséget (*Moraj a kormánypartok soraiban.*), a helybéliek további tisztes szolgálatát kívánom nekik.

De akkor a tárgyra térek: végigsöpört a médiában, hogy még a tavalyinál is gigantikusabb, Európa legnagyobb tűzijátéka lesz augusztus 20-án Budapesten. A 24.hu számolt be róla, hogy akár nettó 6,5 milliárd forintot is elvihet az államalapítást ünneplő háromnapos rendezvénysorozat, úgy, hogy ebben a tűzijáték ára nincs benne, arra ugyanis egy külön közbeszerzésben kerestek szervezőt.

Guller Zoltán, a Magyar Turisztikai Ügynökség vezérigazgatója szerint Európa legnagyobb fény- és tűzijátékát tervezik meg, amely a dunai rakpartok több mint 4 kilométeres szakaszán lesz látható. Az ára is ehhez mérhető: az elektronikus közbeszerzési rendszerbe nemrég feltöltött dokumentumokban található szerződéstervezetben a Nemzeti Kommunikációs Hivatal nettó 1,3 milliárd forintos becsült árral számol.

A HVG azt írja, hogy maga a tűzijáték 2021-ben legalább 910 millió, de az is lehet, hogy 1,2 milliárd forintba került, ugyanis a róla szóló szerződés minimuma és maximuma ennyi volt. Összehasonlításképpen: 2019-ben „csak” 212 milliót költöttek a tűzijátékra. Tény, hogy tavaly a két évvel korábrinál jóval többet, nyolcszor annyit, 40 ezer rakétát lőttek fel.

Én még emlékszem rá, amikor fiatalon a televízióban néztem a hagyományos augusztus 20-ai államalapítási ünnepeket, programokat, a tisztavatást, a légiparádét, a zászlófelvonást. Emlékszem, mennyire lenyűgöztek a Parlament fölött áthúzó vadászgépek és az ejtőernyősök színes kupolái. Emlékszem arra is, amikor az én gyermekeim életükben először, első alkalommal, élőben tudták megnézni a budapesti tűzijátékot, és hatalmas élmény volt számukra.

Éppen ezért kifejezetten hangsúlyozom, egyetlen családtól, egyetlen gyermekétől sem szeretném elvenni ezt az élményt, viszont azt gondolom, hogy a jelen helyzetben nem ártana megfontolni, hogy egy ennél sokkal szerényebb, „csak” - idézőjelben csak - 212 milliós tűzijátékkal is tisztességgel meg tudnánk-e ünnepelni az államalapítást.

A szomszédos országban háború zajlik, ott egészen másfajta rakéták szelik át az eget - ott a rakéták hangja nem az ünneplésé, hanem a halálé. Országunkban megélhetési és létbiztonsági válság van, az irgalmatlanul elszabadult árak, a tomboló infláció miatt családok, nyugdíjasok, de sok esetben dolgozó emberek számára is az számít ünnepnek, amikor friss zöldség, gyümölcs és hús kerül az asztalra.

Augusztus 20-án a tűzijáték durrogása egy időre el tudja nyomni a korgó gyomor hangját, a fénye el tudja homályosítani a sárga csekkeket. De mi lesz utána? Azon szerencsés emberek, családok számára, akik biztosan csodálatos élménnyel térhetnek haza a

tűzijátékról, ez nagy élmény lesz, csodálatos lesz, de az egész ország boldogabb lehetne, hogyha ezen a gigantikus tűzijátékon megspórolt pénzt a válságkezelésre, a bajba jutott családok megsegítésére fordítanánk. Válságmentes időszakban talán könnyebben emészthető lenne egy egymilliárdos tűzijáték, de egy súlyos létbiztonsági válságban van jobb helye is ennek a hatalmas összegnek.

Én azt gondolom, hogy több kenyeret, kevesebb cirkuszt, biztos megélhetést, értékálló nyugdíjakat, munkát, kenyeret és tisztességes béreket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Szórványos taps az MSZP és az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, miniszterhelyettes úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Hogy ha jól értem a felszólalását, akkor ön kiragadott egyetlen rendezvényt, és jóformán helyteleníti, hogy a kormány ezt támogatja, vagy ilyen mértékű erőforrásokat biztosít a megrendezéséhez.

Ezt tágabb összefüggésben annak a részének tekintem, hogy az ön pártjának és tágabb értelemben a baloldalnak mindig is ellentmondásos volt a viszonya a nemzeti ünnepekhez. Mindig volt egy tépelődésük azzal kapcsolatban, hogy hogyan kellene megünnepelni október 23-át - ennek az előzményeit értjük -, akár március 15-ét és az államalapításunkat, Szent István ünnepét is. Úgyhogy ezt a felvetést valójában ennek a részének is tekinthetjük.

A kormány célja az, hogy ezeken a nemzeti ünnepeken, akár nehezebb időszakokban, akár napfényesebb időszakokban, méltóképpen tudjuk ünnepelni nagyjainkat, az államalapítást, október 23-át vagy éppen a '48-as hősokeket.

(9.40)

Ennek az augusztus 20-ai ünnepségnak a tűzijáték egy, de nagyon fontos eleme, ráadásul nagyon komoly hagyományokkal rendelkezik és rendkívül népszerű. Tehát ha a tépelődésükön túlmutatva döntést hoznak ebben a kérdésben, akkor álljanak ki a magyarok elé, és mondják azt, hogy ne is legyen ilyen formában tűzijáték. (*Komjáthi Imre: Nem, nem mondunk ilyet!*) Arra kérem, azt azért vegye figyelembe, hogy egy ilyen tűzijátéknak, ha szeretnénk méltó színvonalon megünnepelni augusztus 20-át, költségei vannak.

Ha ön azt mondja, hogy másra is kellene költeni, jelentős erőforrásokat biztosítani, azzal én egyetértek. De még mielőtt erre kitérek, azt hozzátenném, hogy ez a turisztikai stratégiába is illeszkedik, ahol is a turizmus egy húzóágazat Magyarországon; nemcsak azért, mert a gazdaságot erősíti, a gazdasági növekedéshez

hozzájárul, hanem azért is, mert munkahelyeket terem és őriz meg - nem mellékesen, és a tűzijáték itt ugyanígy szerepet játszik -, az országmárka erősítésében is nagy-nagy szerepet játszik.

Ha ön megnyitja azt a kérdést, hogy ilyen rendezvényekre ne költünk (*Komjáthi Imre: Költünk!*), vagy ne költünk annyit (*Komjáthi Imre: Így van!*), akkor hol a vége? Akkor legközelebb azt javasolják, hogy ne legyen Operaház-felújítás, álljon le a Liget-beruházás. (*Komjáthi Imre rázza a fejét.*) Ön most próbálja ezt tagadni, de erre javaslatot tettek. A Liget-beruházást önök akadályozták volna. Vagy éppen egy közvetkező lépés lehetne az önök részéről, hogy a gyorsforgalmi beruházásokat állítsuk le. Tehát az ilyen felvetéseknek, ha elkezdik, akkor nem tudni, hogy hol a vége.

Ha azt a kérdést nézzük, hogy mely területekre milyen források jutnak, akkor a tűzijátékkal együtt is elmondhatjuk, hogy a kiemelt területekre egyre nagyobb erőforrásokat biztosítunk. Engedje meg, hogy pár példát idehozzak az önök kormányzásához képest: védelemre 224 milliárd helyett 1375 milliárdot fogunk biztosítani; oktatási tevékenységekre - önök gyakran foglalkoznak ezzel a témával - 1444 milliárd helyett 2378 milliárdot; egészségügyi kiadásokra 1197 milliárd helyett 2669 milliárdot; kulturális tevékenységekre 171 milliárd helyett 572 milliárdot. Azért mondom ezeket az összegeket, mert ehhez képest a tűzijáték költsége egy kicsi léptékű dolog ezekhez a többletekhez képest. Szociális intézkedések, ön is gyakran felveti ezt a témát: 325 milliárdot költött 2010-ben a kormány erre, a 2023-as benyújtott költségvetésben 964 milliárdot. Ezek jelentős növekedések. Tehát minden egyes területre többet költünk, és ha minden egyes kiemelt területre többet költünk, az azt is jelenti, hogy a nemzet ünnepeinket is méltóképpen tudjuk megünnepelni.

Egyébként, ha ön a megélhetési kérdések iránt érdeklődik, akkor ajánlom figyelmébe az árstopokról szóló döntéseket. (*Komjáthi Imre hüvelykujjával felfelé mutat.*) Négyféle árstopot vezetett be ez a kormány, fenn is tartjuk őket. Csak hát, miközben ön ezt mutatja (*Hüvelykujjával felfelé mutat.*), amikor a nyilvánosságban meg kellett volna ezeket támogatni, akkor nem támogatták. Volt egy miniszterelnök-jelöltjük, ön is az ő listáján indult. Ő azt mondta, hogy nem lehet megállítani az árakat a határnál - ezt mondta. Tehát az árstopokat, amikor kellett, önök nem támogatták. Támogatják a globális minimumadót, ráadásul olyan szankciókat támogatnak az uniós szinten, amelyek súlyos megélhetési kockázatot jelentenek nemcsak a magyar emberek, hanem az európai emberek számára.

Tehát ha tenni szeretne valamit a magyarok megélhetése érdekében, akkor arra kérem önöket, hogy legalább ezeket a kormányzati intézkedéseket támogassák. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Vajda Zoltán nevet.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes államtitkár úr. Tisztelt képviselőtársaim, a Momentum képviselőcsoportjából Gelencsér Ferenc képviselő úr

jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GELENCSÉR FERENC (Momentum): Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A múlt héten az egészségügy tragikus állapota kapcsán szólaltam fel, ma a rendőrség helyzetéről ejtenék pár szót, amíg még van rendőrség hazánkban, hiszen június első hetében 299 rendőr szerelt le. A kialakult helyzetre egyetlen megoldás lehet: azonnali érdemi béremelés a rendvédelmi dolgozóknak.

Nagyon örültem Fürjes Balázs tegnapi felszólalásának, ahol azt mondta, nem szabad másokra kenni a felelősséget, és másokat okolni a hibáinkért. Csak bízni tudok benne, hogy nem lett a szőnyeg szélére állítva Fürjes úr azért, mert igaz szavak hagyták el a száját. Hiszen önök 12 éve azt állítják, hogy minden baj eredője ezen a világon egy európai főváros. Na most akkor hogy is van ez?

Önök 12 éve kétharmaddal kormányoznak, tehát technikailag bármit megtehetnek. Ebből adódóan az elmúlt 12 év kudarcai csak és kizárólag önöket terhelik. Sajnos, a lehetőségeik ellenére leheletnyi kevés olyan intézkedést sikerült foganatosítani, ami egyébként hasznos lenne a nemzetünknek. Tudják, hogy mennyi keres ma egy rendőr? Nagyjából nettó 200 ezer forintot. Tegnap beszéltem egy rendőr barátommal, és megtudtam, hogy egy 21 éves pályakezdő rendőr, azzal együtt, hogy 21 év alatti, tehát szja-mentes - teszem hozzá, ez egyébként egy dicsérendő intézkedés volt -, tehát ő keres 237 ezer forintot. Ebből 27 ezer forint elmegy a munkásszállóra, mert albrételet ennyi pénzből kivenni, úgy, hogy az ember még meg is éljen, nem egyszerű - hát még félretenni. Akinek semmije sincs - mondta Lázár János pár évvel ezelőtt -, az szerinte annyit is ér. Önök szerint tehát a rendőrök, akik nem keresnek annyit, hogy félre tudjanak tenni, nem érnek semmit?

Tegnap böngésztem egy kicsit a statisztikákat, egy kezdő magyar rendőr fizetése nagyjából bruttó 635 euró. Nem csoda, hogy önök nem akarják bevezetni az eurót, hiszen akkor sokkal könnyebben össze lehetne hasonlítani, mennyi fizetés jár egyes szakmákért a különböző szomszédos országokban. Tudják önök, hogy mennyit keres egy kezdő rendőr Szlovákiában? Nagyjából bruttó 955 eurót. Tudják, mennyit keres egy kezdő rendőr Romániában? Nagyjából bruttó 715 eurót. Tudják, mennyit keres egy kezdő rendőr Horvátországban? Nagyjából bruttó 656 eurót. Még egy olyan országban is jobb anyagi megbecsülésnek örvendenek a rend őrei, ahol 21 éve még véres háború dúlt.

Mit csináltak önök 12 éven keresztül, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim? Hogy tudott az megtörténni, hogy 18 évnyi EU-tagságot követően a magyar rendőrök rosszabbul keresnek, mint a román, a szlovák vagy a horvát kollégáik? Ennek fényében még komikusabb a pár évvel ezelőtti plakátkampány. Hát, ki akarná elvenni a magyarok munkáját, ha nincs is megfizetve? Nem is munka ez lassan, hanem robot - bár tudom, önök szeretik a történelmi nosztalgiát.

Pintér Sándor szerint a magyar gazdaság olyan jól működik, hogy a versenyszféra elkapkodja a képzett rendőröket, és ezért nincs elég rendőr az állományban. Én ezt némiképp máshogyan látom. Hogy mennyire sokat tettek önök a rendőrökért az elmúlt években, azt az is jól mutatja, hogy míg 2014-ben 3060 fő jelentkezett a tiszthelyettesi technikai képzésre, addig 2018-ban már csak 1715, 2019-ben pedig mindösszesen 880. Nem hinném, hogy ez is a kiemelkedő magyar gazdaságnak köszönhető, hiszen ezeket a fiatalokat nem a versenyszféra vonta el a rendőri állományból. Azért csökkent így a jelentkezők száma, mert ma Magyarországon szégyenletesen méltatlanul bánnak a rendőrökkel, azokkal, akik nap mint nap életüket kockáztatják ezért a nemzetért.

A közelmúltban történt pár intézkedés a Belügyminisztérium részéről az állomány megőrzésére. Ilyen volt a kiutalt féléves fegyverpénz, az év eleji 10 százalékos fizetésemelés, aminek az értéke azonban a megugró árak miatt hamar el is inflálódott. Az előterjesztett költségvetést elnézve pedig nincs sok esély arra, hogy a közeljövőben újabb béremelésről döntsenek. A Momentum költségvetési módosítója éppen ezért azonnali béremelést javasol a rendvédelmi dolgozóknak, mert meg kell becsülni azokat, akik a biztonságunkra vigyáznak.

Mi egy szolidárisabb, boldogabb Magyarorszáért dolgozunk, úgyhogy kérem, támogassák ezt a módosítást, mert rendőrök nélkül rend sincsen. Köszönöm. *(Taps a Momentum és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a választ Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sajnálom, hogy a saját frakcióvezetője nem hallgatta végig ezt a felszólalását, amit a rendőrök megbecsüléséről mondott, hiszen ő volt az, aki saját bevallása szerint nem megdobálta a rendőröket, csak a rendőrök mögé ejtett egy füstgránátot. Akkor valahogy nem a rend, nem a rendőrség tisztelete, nem a közterületek biztonságának megóvása volt a fontos, hanem a rendőrök provokálása, valamilyen rendőrségi akció kikényszerítése önmagával szemben, a jogrend határainak a fészegetése. Amikor önöknek politikailag az fontos, akkor nem érdekli önöket a rend és egyetlenegy rendőr sem.

(9.50)

Azért belegondoltak, amikor rendőröket dobálnak? Most meg fölszólalt, hogy a rendőröket meg kell becsülni. Ezzel minden jóérezsű ember egyetért. Amikor megdobálták őket füstgránáttal, akkor is erre gondolt, hogy nekik nagyobb megbecsülés jár, nagyobb tisztelet jár, hogy ők az alapjai annak, hogy valóban

rend legyen az országunkban, és mindenki biztonságban érezhesse magát? *(Folyamatos közbeszólások a Momentum soraiból.)* Amikor füstgránátokkal dobálják a rendőröket, akkor is erre gondolnak, tisztelt képviselő úr? Vagy igazából se az egyik, se a másik nem hiteles. Amikor éppen így gondolják, hogy a politikai érdekük ezt diktálja, akkor ezt teszik, amikor mást diktál a politikai érdekük, akkor azt teszik.

Mint amit játszanak kétszínűként, kétarcúként akár az európai uniós támogatások kapcsán: ide bejönnek hétfőn-kedden, minden héten elmondják, hogy miért nem jelennek már meg Magyarországon a magyar EU-s pénzek, majd fölszállnak a repülőre, kimennek Brüsszelbe és elmondják, hogy nehogy Magyarországnak egy fillért is utaljon az Európai Unió, mert Magyarország nem jogállam, nem diktatúra *(sic!)*, mindenhol korrupció van. Majd megint visszaszállnak a repülőre, megint hétfő-kedd, megint bejönnek a parlamentbe: hát, miért nem jönnek azok az EU-s pénzek, krokodilkönnyeket hullatnak; ismét repülőre szállnak - már csak a zöldgondolat jegyében -, kimennek Brüsszelbe és ismételtlen követelik az azonnali eljárás megindítását Magyarországgal szemben, hogy egy fillért se kapjunk. Így működnek önök a rendőrökkel is meg Brüsszellel is. Mondják ezt is, meg ennek az ellenkezőjét is.

Ezzel szemben valóban megbecsülés és tisztelet illet minden magyar rendőrt, mert az, hogy a magyar emberek most már nagyobb biztonságban érzik magukat, elsősorban az ő munkájuknak köszönhető, és ezt a kormány igyekezett meg is becsülni. 2010 előtt politikai célokra használták őket, 2010 után önök elsősorban a rendőröket csak provokálták, nem segítették, mi viszont igyekeztünk tényleg kiszámíthatóságot és megbecsültséget, anyagi megbecsültséget is adni a rendőröknek, legyen szó akár a rendvédelmi igazgatási jogviszony bevezetéséről, és ott egy 35 százalékos emelésről; legyen szó hathavi fegyverpénzről; vagy legyen szó ide 10 százalékos béremelésről.

Ezeknek is köszönhető, hogy Magyarországon a bűncselekmények száma a 2010-es 428 ezerről 142 ezerre, azaz egyharmadára csökkent. Ennek is köszönhető, hogy az emberek biztonságérzete is növekedett ezzel párhuzamosan. A 2010-es évek elején, amikor elkezdtük a kormányzásunkat, az emberek 64 százaléka érezte magát biztonságban, most közel 85 százaléka, 84,8 százaléka érzi a magyar embereknek biztonságban önmagát. Ez a rendőrök eredményes munkájának is köszönhető, meg annak is, hogy a rendőrökből és a rendőrségi eljárásból ne lehessen gúnyt űzni. Ön nem ült itt, de az ön szövetségesei itt ültek akkor, amikor elfogadtuk az új büntető törvénykönyvet, amikor elfogadtuk az új eljárásjogi jogszabályokat, nehogy az fordulhasson elő, hogy sokszor a sértett vagy a rendőr kell hogy magyarázkodjon a büntetőeljárás során, hogy miért lépett föl. Önök ekkor nem ezeket a szavakat pendítették meg. Önök ilyenkor a Helsinki Bizottság, TASZ, elkövetői jogok és hasonló szavakat mondanak.

Sosem a rendőrök és a rend oldalára állnak, hanem mindig azt keresik és azt kutatják föl, hogy hogyan lehet egy-egy rendőri intézkedés kapcsán a

rendőrséget megtámadni. Mert ugye, 2010 előtt az olyan világ volt, hogy emberek, amikor önmagukat, a saját tulajdonukat védték meg, sokszor ők kerültek utána nehéz helyzetbe. Mi ezt a világot meg akartuk szüntetni és meg is szüntettük az elmúlt években, hogy aki tisztességesen él, betartja a jogszabályokat, nehogy ő kerülhessen néha utána abba a helyzetbe, hogy őt állítják pellengérré, és ő kerül végül a vádlottak padjára, miközben ő volt igazából a sértettje, az áldozata egy bűncselekménynek.

Ezért azt javasolnám önöknek, hogy valóban igyekezzenek egy kicsit valóban a tisztelet hangján beszélni azokról a rendőrökről, akik - ha az autólopásokat nézem, a rablásokat, a lakásbetörések számát, minden hasonlónál - olyan munkát végeztek, ami elismerésre méltó, és mi ezt az elismerést akár a fegyverpénzben, akár a 10, akár a 35 százalékos, akár a korábbi 5 százalékos béremelésekben igyekeztünk kifejezésre is juttatni, hogy valóban megkapják az őket illető jövedelmet. De nemcsak ezt tettük meg, ön is tudja, ha utánaolvasott ezeknek a kérdéseknek, akár szolgálatilakás-építési programban és másban pontosan a rendőrök élethelyzetéhez igazodó, olyan természetbeni támogatásokat is igyekeztünk nyújtani, amivel a rendőri pályát minél inkább kiszámíthatóvá és perspektivikussá tesszük.

És amiért külön köszönet illeti a magyar rendőröket, hogy a magyar rendőrök azok, akik az összes ország, akit felsorolhatott volna az Európai Unióban, helyettük a magyar déli határt védik a téli hidegben és a nyári forróságban egyaránt, és megakadályozzák, hogy Magyarországra illegális migránsok százezres nagyságrendben beléphessenek. Inkább ezt köszönje meg a rendőröknek, és ne dobálja őket füstgránátokkal! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Sas Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

SAS ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Az elmúlt napok vitáiban többen, több képviselőtársam jelezte, hogy nagyon jó lenne fontos kérdésekben, nemzeti kérdésekben egy közös nemzeti minimumérdek kialakítása. Maximálisan tudok ezzel a gondolattal azonosulni. Úgy vélem, hogy a honvédelem, illetőleg a katonai és polgári nemzetbiztonsági szolgálatok működésével kapcsolatban ez a közös nemzeti érdek meg is fog tudni valósulni, hiszen a haza védelme, a haza biztonsága olyan nemzeti ügyünk, amelyet támogatni kell, és ez nem pártpolitikai kérdés kell hogy legyen.

Viszont ami gyenge lábakon áll, az a rendvédelem kérdése, hiszen a rendvédelmi illetményalap emelésének elmaradása súlyos problémákat tud okozni. Nem hibást, bűnöst vagy felelőst szeretnék keresni, csak arra a jelentős problémára szeretném felhívni a

figyelmet, hogy a rendvédelmi illetményalap 2008 óta, azaz 14 éve változatlanul 38 650 forint. Nekem volt alkalmam katonaként és rendőrtisztként is szolgálni a hazát, higgyék el nekem, ez egy rendkívül fel-emelő és megtisztelő feladat, viszont egy nehéz hivatás, rengeteg lemondással jár. Azt gondolom, hogy méltatlan lenne azt várni a rendőreinktől, hogy mondjanak le a lakhatási igényeiről, mondjanak le a családalapítási elképzeléseikről azért, mert alacsony a bérük. A rendőrök nem ezekről fognak lemondani, hanem lemondanak a szolgálati jogviszonyukról, és elérkeztünk a probléma jelenlegi kicsúcsosodásához, hiszen soha nem látott mértékben szerelnek le a rendőrök, aminek az egyik oka a rendvédelmi illetményalap alacsony szintje, és az a helyzet, hogy sajnos nagyon kevesen választják ezt a pályát, ami szintén részben a fizetések alacsony szintjének köszönhető.

Teljesen világos, képviselőtársak, hogy ha egy pohárból folyamatosan folyik a víz, és a tetején egy pipetacsóval csöpögtetjük bele a vízcseppeket, akkor előbb vagy utóbb ez a pohár ki fog üresedni. Ha a rendőri szakma kiüresedik, a rendőrség képtelen lesz a törvényben előírt kötelező feladatait ellátni, annak nagyon súlyos következményei lesznek. A rendőrség az állam működésének az egyik alappillére. Ha a rendőrség nem tud üzemelni, az az állam működését is jelentősen fogja befolyásolni, rontani fogja. Ugyanakkor nagyon fontos probléma lesz, hogy ha nincs elég rendőr, akkor vajon ki fogja garantálni a közbiztonsághoz fűződő állampolgári érdekek megvalósulását.

A rendőrök leszerelésének egy másik oka a nehéz szolgálati körülmények. Miről is szeretnék itt beszélni? A déli határszakaszon teljesített szolgálatról. Az elmúlt időszakban azt tapasztalhattuk, hogy az illegális migránsok száma folyamatosan növekszik, szervezetszerűen, csoportosan, felfegyverkezve, sokszor fegyveresen próbálnak átlépni a magyar határszakaszon, és sajnos azt is kell mondanunk, hogy az elmúlt időszakban szinte naponta előfordult, hogy erőszakot alkalmaznak a magyar határőrökkel szemben. Azt gondolom, ez egy tűrhetetlen állapot.

Sajnos, az elmúlt időszakban megnyílt a második front, a keleti front is, hiszen az orosz-ukrán háború sajnálatos következménye az, hogy a keleti határszakasz biztosítása is többletfeladattá vált, valamint az is, hogy a hihetetlenül nagy számú háborús menekültek ellátásában is közre kell működni, ami további többletszolgálati feladatokat eredményez. Ha ez párosul a rendkívül alacsony bérezéssel, akkor talán már érthetjük azt is, hogy miért ilyen magas a pályaelhagyók száma.

No, de mi a megoldás, mi a megfejtés erre a problémakörre? Javasoltuk már korábban is, nemcsak mi, hanem több ellenzéki párt is, és úgy gondolom, hogy a kormánypartok padsorokban is ülnek olyan képviselőtársak, akik egyetértenek azzal, hogy a rendőrök fizetését meg kell emelni. A szolgálati körülményekre vonatkozólag viszont a Jobbik korábban is javasolta az önálló határőrség létrehozását, amit úgy szeretnék önöknek megfogalmazni, hogy hívhatják bárminek,

nem kell hogy határőrségnek hívják, az sem kell hogy önálló legyen, tehát nem szükséges, hogy önálló gazdálkodása legyen, lehet a belügyminiszter úr vagy akár az országos rendőrfőkapitány úr irányítása alatt is, de legyen egy olyan szervezet, amely napi 24 órában, évi 365 napban nem csinál semmi mást, csak óvja és védi a magyar határokat.

Ha ezt megspékeljük azzal, hogy létrehozzuk a határvédelmi századokat ismét, akkor egy olyan szervezetünk lesz, ami képzése és felszereltsége okán képes és alkalmas arra, hogy a magyar határok biztonságát hosszú távon, évtizedekre bebetonozza. Az az egy kérdés maradt, hogy van-e szándék a rendvédelmi illetményalap emelésére, a rendőri fizetések emelésére, van-e szándék egy korszerű és modern határvédelemre, egy önálló határőrség megalakítására, mert ha igen, van, akkor az egy olyan nemzeti minimumérdek, amit, azt gondolom, hogy pártállásra tekintet nélkül támogatni kell, de én magam biztosan támogatni fogom. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(10.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a választ Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr adja meg. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A napirend előtti felszólalásokból úgy látom, hogy a baloldal egyes részeinek ilyen karakterépítő felszólalásait látjuk, a Párbeszéd és az LMP verseng, hogy ki a zöldebb. Önök megpróbálnak visszatalálni a 2010-es jobbikos irányvonalhoz, amely rendpártiságot jelentett, csak hogy ma már a Jobbik egyáltalán nem arról szól, mint tíz évvel ezelőtt. Önök most már ugyanúgy Gyurcsány Ferenc egyik tagozata, fasiszta tagozata a baloldalon belül, mint ahogy a többi párt is egy-egy tagozattá vált.

Bár azok a célok egyébként nemesek, hogy valóban az országban a rendet biztosítsuk és a rendőröket becsüljük meg. Csak, tisztelt képviselő úr, akik a saját pártrendezvényükön nem tudják biztosítani a rendet, és ott kell a leginkább félni, mondjuk, egy fiatal nőnek, hogy mi történik vele, ahol a párt elnöke a párt alelnökét jelentgeti fel, aztán igazából kiderül, hogy mégsem jelentgeti fel, csak ez egyfajta ilyen belengése volt annak, hogy hogyan bánnak a közpénzekkel házon belül. Tehát ha házon belül nem tudnak rendet tartani, akkor kicsit nehéz kifelé azt a képet mutatni, hogy önöknél biztonság van, vagy a rend alapvető érték, mert úgy látjuk, hogy a biztonság sem az disznóvágásokon, és a rend sem az, hogyha a közpénzekkel való gazdálkodásról beszélünk.

Mi viszont igyekeztünk megerősíteni a rendvédelmet, ezért emeltük duplájára a rendvédelemre fordítható forrásokat, mióta kormányunk. Ez egy 449 milliárd forint körüli összeg volt, amikor átvettük a

kormányzást, most pedig ezermilliárd forint körüli összeg az, amit rendvédelemre fordítunk.

Szeretnék egyvalamit helyre tenni, ami az előző felszólalásban is volt és az ön felszólalásában is. Önök valóban azt várták, mintha annak is drukkoltak volna, én úgy éreztem a szavaikból, hogy amikor lejár a koronavírus miatti veszélyhelyzet és lejár a felmondási moratórium, akkor a rendőrségtől meg a kórházakból is tömegesen majd felmondanak az emberek. Önök nagy összeomlást vizionáltak. Aztán a magyar emberek megnyugodhattak. Önök viszont, úgy látom, nagyon csalódottak lettek, hogy a rendőrségnél is 1 százalék körüli az a fluktuáció, ami egy több mint féléves felmondási tilalom után valósul meg, ami, valljuk meg, szinte minden szervezetnél, hogy ha előtte tényleg hosszú hónapokig, fél évig vagy még hosszabb ideig, ha összeadjuk az összes moratóriumi időszakot, lezajlik, utána 1 százaléknyi az, amennyi változás van az alkalmazottak létszámában, akkor az nem kirívó.

Ön arról beszélt, hogy óriási léptékű. Önök ezt várták, ezt tudjuk, ezt láttuk, ezt a saját sajtójukban is építették, hogy itt valami nagyon nagy léptékű felmondási hullám lesz, de hála istennek, ez elmaradt. Lehet, hogy ez önöknek csalódás, de azért a magyar embereknek megnyugvás, hiszen az, hogy itt egy 50 százalékos béremelés volt lényegében, ha összeadom a különböző béremeléseket, hogy volt egy hathavi fegyverpénz kifizetése, ez sokak számára biztonságot jelent. Ha megnézzük a rendőröknek is a számát, itt azért mégiscsak egy 3174 fős emelkedésről beszélhetünk. Tehát lehet, hogy ön arról beszél, hogy pár száz fő a felmondási moratórium végén felmondott, de igazából több ezer fős többletről beszélhetünk az elmúlt években, és ahogy mondtam, fluktuációnak sem túl nagy mértékű bármilyen ekkora léptékű szervezetnél, több tízezres szervezetnél, amit ön mondott nagyságrendként, tisztelt képviselő úr.

Ön is tudja, hogy ráadásul a juttatási rendszert kiegészítettük az elmúlt években, az új előmeneteli és illetményrendszerben azért fontos rész, hogy 2016 óta teljesítményjuttatást is kaphatnak - ennek 12 milliárd forint a keretösszege - a jobban teljesítő rendőrök. Lakhatástámogatási új rendszer is van, ennek is évi 2,8 milliárd forint a kerete. Lakásvásárláshoz is igényelhető támogatás, ennek maximum 20 millió forint az összege. Lakás-korszerűsítéshez is, és ez legfeljebb 5 millió forint összegben vehető igénybe. Hitelkiváltásra is igénybe vehetők ezek a támogatások. Tehát itt valóban a lakhatás az, ami fontos kérdés a rendőrségnél, az is az állam által támogatott célok közé került teljes természetességgel.

A déli határ kérdése. Abban önnek igaza van, tisztelt képviselő úr, hogy hosszú távon nem tartható fenn az, hogy akik csak és kizárólag a határ őrzésével foglalkoznak, ezt a fajta kapacitást a rendőrségtől vonja el hosszú távon ez a feladat. Nem tudhattuk pontosan, amikor kitört a migrációs válság, hogy ez mennyi ideig fog tartani, de most már láthatjuk, hogy ez hosszú ideig tart, és azt is láthatjuk, hogy az idei évben minden szám ezt irányozza elő, egyre növekvő

számban fognak megjelenni illegális migránsok, ez évről évre és hónapról hónapra is látható növekedő tendencia. Ráadásul az ukrán-orosz háború is nyilván felerősíti ezt a kérdést. Így hát, ahogy a tegnapi ülésen is elhangzott itt a parlamentben a miniszterelnök úrtól, egy olyan állandó, a rendőrség kötelékében működő olyan állandó erőre lesz szükség, amely csak és kizárólag a déli határ védelmével foglalkozik. Ebben különösebb európai segítségre nem számíthatunk, úgyhogy ebben is magunkra fogunk támaszkodni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartyi padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! A DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hetekben sokat beszélgettem a kőbányai és kispesti polgárokkal, rendben van egyébként így, hiszen ez is a dolgom egyéni országgyűlési képviselőként. De javasolnám a kormány tagjainak és a kormányoldali képviselőknek is, hogy beszélgessenek ők is a saját választóikkal, a magyar polgárokkal. Mert tudják, az újhegyi nyugdíjas, a Gyakorló utcai egyetemista, a Hunyadi utcai családjánya, a Pongráctelegen élő munkás vagy éppen a József Attila utcában lakó pedagógus miről beszél? Mi az, ami őket foglalkoztatja? Mi az, amit szóba hoznak? Az, hogy egyre drágább vásárolni a boltban, hogy mennyibe kerül a kenyér, mennyibe kerül a paradicsom, mennyibe kerül a sajt. Az, hogy mennyit lehet tankolni a benzinkúton. Az, hogy el tudnak-e a mostani euróárfolyam mellett utazni nyaralni oda, ahova szoktak. Az, hogy lesz-e pénzük arra, hogy meglátogassák a kisunokát Angliában. Arról beszélnek, hogy kevés a bér, hogy alacsony a nyugdíj, hogy csak a miniszterelnök fizetése emelkedik, az övék nem. *(Közbeszólás a Fidesz sorából: A tied is!)* Erről beszélnek az emberek, tisztelt képviselőtársaim, ez érdekli ma a magyar polgárokat.

És mi érdekli a kormányt és a kormányoldalt? Hát, érdemes megnézni az e heti parlamenti napirendet. A kormányt a vármegye érdekli meg a főispán. Nekem nincs avval semmi bajom egyébként, hogyha önök ilyen játékokat játszanak egymás között, semmi probléma, szeretik egymást kegyelmes úrnak hívni, kegyelmes aszszonynak. Értem, van, akinek ez a hiúságát levegőzgeti. Nem lenne evvel semmi baj, hogyha közben az ország problémáit megoldanák, ha közben foglalkoznának az inflációval. És tudják, mi az önök mondása az inflációról? Hát, a háború miatt van az infláció, arról a magyar kormány nem tehet. Tényleg? És akkor mondják el nekem azt, hogy miért van az, hogy a forint gyengül leginkább a régiós devizák közül. Miért van az, hogy például a kenyérár Magyarországon emelkedett az elmúlt egy évben az összes uniós tagország közül a legmagasabban, egy olyan országban, amely egyébként nem függ a búzaimporttól az önök minden erőfeszítése ellenére sem.

Azt kell tehát mondanom önöknek, hogy az kamu, amikor azt mondják, hogy itt kizárólag a háború miatt van infláció. Önök miatt van infláció, az Orbán-

kormány miatt van infláció. Azért van infláció, mert nem képesek kezelni a gazdasági folyamatokat. Nagyon büszkék voltak a gazdasági teljesítményükre akkor, amikor egész Európának jól ment, és egyébként akkor is lemaradtunk például Romániához képest, de most, amikor baj van, akkor kiderült, hogy képtelenek irányítani az országot, képtelenek megoldani ezt a fajta válságot, képtelenek az emberek valódi problémáira megoldást találni. Lehet persze vármegyét meg főispánost játszani, hogyha ez szórakoztatja önöket, de ettől nem lesz olcsóbb a kenyér, nem lesz több a nyugdíj és nem lesz több a fizetés.

Hozzá lehet persze nyúlni a választási szabályokhoz. Lehet még egy kicsit játszani az önkormányzati választás időpontjával vagy éppen a parlamenti házszabállyal annak érdekében, hogy az ellenzéknek még kevesebb módja legyen arra, hogy a választásokon egyenlő eséllyel induljon, vagy hogy itt a parlamentben elmondja a véleményét, de ettől egyébként nem lesz kevesebb benzinkút, ahol benzinhiány van, ettől nem lesz kristálycukor az üzletekben.

Lehet arról beszélni, bár ez már erősen életveszélyes, amit most tesznek, hogy újabb kört nyitnak az Európai Unióval szembeni szabadságharcban. Gyakorlatilag ötven évvel akarják visszaforgatni az európai integrációt az Európai Gazdasági Közösség idejébe, nem kétséges, hogy azzal a szándékkal egyébként, hogy ezzel előkészítsék a magyar uniós kilépés feltételeit, hogy ehhez teremtsenek alapot.

Mondok még egy példát, hogy mi fontos önöknek. Egy sor törvényt módosítottunk annak érdekében, hogy legyen végre a magyar kormány politikai igazgatója is. Hát, ha valami nagyon hiányzott ezekben az időkben az 53 államtitkár és 13 közigazgatási államtitkár mellé, az még pont egy politikai igazgató volt. De kétségtelen, meg is szolgálja a pénzt. Sikertült, ugye, azt mondanom, hogy a Putyin ellen indított háború veszélybe sodorja egész Európát, a Putyin ellen indított háború. Tehát ezek szerint az ukránok bombázták Putyin elnököt a Kremlben, nem az oroszok Putyin elnök vezetésével bombázzák az ukrán lakóházakat, városokat és kórházakat.

(10.10)

Ez olyan fokú cinizmus, amihez tényleg kellett egy külön politikai igazgató, mert egyébként valószínűleg még az önök államtitkárai és miniszterei többségének az arcára sem fért volna rá.

Önök a választás után elmentek a Holdra, mint ezt bejelentették, és azóta sem jöttek vissza. Szerintem itt az ideje, hogy leszálljanak a Földre, és az emberek valódi problémáival kezdjenek foglalkozni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Először is a választókkal való kapcsolattartásról. Ha nem tartanánk a kapcsolatot a választókkal, ha nem lennénk velük rendszeres párbeszédben, akkor nem érhattünk volna el olyan választási eredményt, mint amelyet április 3-án elértünk. *(Kósa Lajos: És vasárnap.)* És most vasárnap; most vasárnap időközi választások voltak Magyarországon, az ország számos pontján, és a Fidesz, a kormánypártok nagy-nagy győzelmet arattak. Komjáthi képviselő úr gratulált kettő, azaz kettő megválasztott baloldali képviselőnek. Én azért nem teszem meg, hogy egyenként gratulálok nekik, mert 17 helyen nyertek fideszes jelöltek. 17 helyen. Elsőprő eredmények, elsőprő támogatás. Köszönjük a választók bizalmát. Minden kormánypárti politikus azon lesz, hogy rászolgáljon erre. A baloldali pártoknak, önöknek pedig ez intő jel, ha nem értik meg az áprilisi választás üzenetét. Ha a béke, a biztonság és a megélhetés ügyében nem állnak a magyarok oldalára, akkor a jövőben is hasonlóan kudarcos eredményre számíthatnak. Még nem késő, hogy változtassanak.

Amikor az önök felszólalásait hallgatom, akkor egy olyan ország képét festik le, ahol a pusztulás, az enyészet és a hanyatlás uralkodik. A járvány és a háború miatt, való igaz, hogy egy nehéz időszakot élünk, de ezzel együtt is elmondhatjuk, hogy a magyar gazdaság stabil lábakon áll. Engedje meg, hogy pár tényre mindezt alátámasszam. A második negyedévben 4 millió 693 ezren dolgoztak Magyarországon, ez azt jelenti, hogy rekordszinten állunk a rendszerváltás óta. Az Eurostat szerint a magyarországi munkanélküliség a hatodik legalacsonyabb az egész Európai Unióban. A bruttó átlagkeresetek Magyarországon a járvány és a háborús helyzet ellenére 15 százalékkal nőttek egy év alatt. Tehát az inflációt meghaladó mértékben. 2021-ben és 2022-ben nálunk nőttek legjobban a minimálbérek. Közel háromszorosára nőtt a minimálbér az önök időszakához képest. Számuk egyébként, tehát hogy mennyien élnek minimálbérből, csökken, 2017 és 2020 között 35 százalékkal.

Most az infláció kérdéséről: azt azért ön sem gondolja komolyan, hogy miközben Magyarországon infláció van, máshol nincs, és a háborúnak ehhez semmi köze. Ezt ön sem gondolja komolyan. Legyen szíves, ha nem tette volna meg, nem tudom, hogy megtette-e, vagy félre akarja vezetni a nyilvánosságot, legyen szíves, nézze meg az európai inflációs adatokat. Van olyan ország, ahol 20 százalékos az infláció, és egyértelmű összefüggés van aközött, hogy az egyes országok milyen közel helyezkednek el a háborús konfliktuszónához. Tehát arra kérem, hogy legalább azt az alapvető összefüggést, miszerint a háború az alapvető okozója és az energiaárak megugrása az alapvető okozója az inflációnak, a háborús inflációnak, legalább ezt ne tagadja le.

Hogy a kormány milyen intézkedéseket tesz ennek érdekében, hogy ha beszél ön is állampolgárokkal, akkor mondja el nekik, hogy négyféle árstopot vezettünk be.

Ha nem lenne például benzinárstop, akkor a magyarok havonta átlagosan 21 ezer forinttal fizetnének többet az üzemanyagért. Most Magyarországon a legolcsóbb a benzin egész Európában. A rezsicsökkentést is fenntartjuk. Ha nem tennénk, akkor egy magyar háztartásnak átlagosan 4,5-szeresére nőne a rezsiszámlája. Kérem, ha legközelebb találkozik a választóival, akkor ezt mondja el, meg azt is mondja el, hogy önök ezt nem támogatták. A gáz ára most Magyarországon a legalacsonyabb, az áramé pedig a második legalacsonyabb az egész Európai Unióban.

A kamatstop is fontos intézkedés, hogy még egyet mondjak. Segítségével átlagosan 11 ezer forintos törlesztőrészlet-emelkedéstől óvjuk meg a magyar családokat.

A béreket említette. Ha csak az idei évet nézzük: visszaépítettük a 13. havi nyugdíjat, januárban béremelés történt a szociális ágazatban, a kulturális ágazatban, magasabb bért kapnak az egyetemi oktatók, a tanárok és az óvónők is, az ápolók is magasabb bért kaptak januárban, és folytatódik az eddigi, legerőteljesebb orvosibér-emelési program.

Tisztelt Képviselő Úr! Nem mondjuk azt, hogy ezek az emelések elégségesek, további emelésekre van szükség. Azon leszünk, hogy ezek mihamarabb megtörténjenek. De ennek van egy alapvető feltétele, ez pedig a béke. Akkor tudunk újabb gazdasági szinteket lépni, ha a háború fellegei eltűnnek Európa egéről. Ha béke lesz, akkor majd le lehet törni a háborús inflációt is, akkor lehet majd gátat szabni az energiaárak emelkedésének is.

Szóval, ha szeretnének önök valamit tenni a magyarok megélhetéséért, nemcsak szavakban, akkor csatlakozzanak a békét célzó erőfeszítésekhez, és ebben akár még a kormányt is támogathatják, szokásuktól eltérően. Ne akarjanak például fegyvereket vagy katonákat küldeni, ne támogassanak számunkra kedvezőtlen szankciókat, és ne ösztönözzék a brüsszeli bürokratákat arra, hogy visszatartsák a nekünk egyébként járó uniós forrásokat! *(Arató Gergely: Ne lopjátok el!)* Ha ezeket megfogadják, akkor már beljebb vagyunk. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház, Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Simicskó István frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 26 nap telt el a második világháború óta békében. Sajnos, ez a... *(Kósa Lajos közbeszól.)* 26 nap telt el békében, megerősítem, járjanak utána ennek. *(Kósa Lajos: Az egész világon?)* Ez szomorú tény, hiszen a világban folyamatosan háborúk dúlnak, és most itt a szomszédságunkban ismét. *(Kósa Lajos felé:)* Az egész világon, igen, de lehet még nyugodtan kérdezni tőlem. *(Derültség.)* No, tehát!

ELNÖK: Kósa képviselő úr, majd kérjen szót, és fogok adni!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Ennyire, ennyire megdöbbenő, de ezek tények. És a szomszédságunkban is jelenleg háború van. A biztonságot fenyegető és veszélyeztető tényezőket ilyenkor érdemes számba venni és végigsorolni pont azért, hogy a megfelelő válaszokat is meg tudjuk ennek érdekében adni. Ugye, a szakirodalom úgy fogalmaz, hogy a biztonságot fenyegető és veszélyeztető tényezőket megkülönböztetjük eredet szerint, tehát hogy természetes vagy mesterséges, megkülönböztetjük méret, hatókör és intenzitás szerint, alacsony vagy erős intenzitású, magas intenzitású. Itt két dologra térnek ki az eredet értelmezésekor, mégpedig a természetes eredetű kihívások, fenyegetések, mint például az árvizek, földrengetés, vulkánkitörések jelentik a legnagyobb veszélyt.

A mesterséges eredetű veszélyekre kell most utalnom, és szűkítenem a beszédemet, ez pedig a háború, a terrorizmus és a migráció. Az ténykérdés, hogy ma már a technika, technológia olyan fejlettségi szintet ért el, hogy akár elő is tudnak idézni bizonyos hatalmak természetes eredetűnek látszó jelenségeket, mesterséges beavatkozással. De ami a legfontosabb, az az, hogy a háború, a terrorizmus és a migráció kérdéskörében igenis Európának, az Európai Uniónak megfelelő válaszokat kell találnia és védelmi mechanizmusokat kell kiépítenie.

Az biztos, hogy az öreg kontinens egykor szebb időket élt meg, ezt tudjuk mindannyian, látjuk, hogy komoly bajok jelentkeztek az elmúlt években, különösen 2015-ben a tömeges illegális migráció hatására az Európai Unió bemutatta, hogy képtelen megvédeni a külső határait. Magyarország ebben példát mutatott Európa számára és a világ számára is. Hiányzik a sokat emlegetett európai védelmi képességi rendszer kialakítása, hiányzik az európai védelmi rendszer felépítése. Sokat beszélnek róla, de konkrét lépések nem nagyon történnek, és nem tudta megállítani nemcsak a migrációt, hanem nem tudta megakadályozni azt, hogy Európában újabb és újabb háborúk törjenek ki a hidegháború lezárását követően. Utalnék a jugoszláviai háborúra, testvérháború borzalmaira, pusztításaira, és lám, lám, a mostani, február 24-e óta zajló orosz-ukrán háborúra, amelynek rengeteg áldozata és menekültje van.

Az európai civilizáció tehát jól látható gondokkal küzd. Nyilván tudjuk, hogy a civilizációk fejlődési stádiuma mutat hanyatló időszakot, egy fejlődést követően a csúcson elindul egy hanyatlás; ennek számos oka van. Kereszténydemokrata politikusként hadd jegyezzem meg, hogy alapvetően én a nagy bajok egyik fő okozóját a spiritualitásban látom, annak a hiányában, abban, hogy az Európai Unió jelentős része és politikai vezetői elvesztették a hitüket, elvesztették és megtagadják a keresztény hitüket, és az önfeladás útját járják.

(10.20)

Ha egy ilyen közösségnek mi aktív tagjai vagyunk, akik folyamatosan példát mutattunk nemcsak kereszténységben, nemcsak a figyelemfelhívásban, hanem a védelemben, sőt a schengeni határok, a külső határok védelmében is Európa biztonságát szolgáljuk, ez egy

nagyon fontos felelőssége Magyarországnak és a magyar kormánynak, hiszen az elmúlt hét évben mindent megtett azért, hogy biztonságban élhessenek a magyar állampolgárok és ezen keresztül Európa is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A migráció azonban ismét erősödő tendenciát mutat, jól látható, és jól mutatják a számok is. Az orosz-ukrán háborúnak a gazdasági következményei is már érzékelhetők. Többek között bekövetkezhet egy olyan éhínség Afrikában az élelmiszer-szállítások hiánya miatt, amely ismét lökést adhat a tömeges migrációnak, illegális migrációnak. Tehát fel kell készülni erre, fel kell készülni az Európai Uniónak is a védelemre, ha egyáltalán védeni kívánja önmagát. Az biztos, hogy Magyarországnak a határrendészetet, határőrizetet, határvédelmet továbbra is fönnt kell tartani, sőt meg kell erősíteni. Mi ezt maximálisan támogatni fogjuk a jövőben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Frakcióvezető úrnak az elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Nézzük a számokat, hogy miért kell valóban ilyen irányba gondolkozni és lépéseket tenni, amelyeket frakcióvezető úr is mondott. 2020-ban 46 ezer illegális migráns próbált átlépni a magyar déli határon, tavaly viszont már a 46 ezerrel szemben 122 ezer. Tavalyelőtt, 2020-ban 455 embercsempészt fogtak el a magyar rendőrök, tavaly viszont már nem 455-öt, hanem 1277-et. Ez egy egyértelmű növekedés a tavalyelőtti évről a tavalyi évre.

Nézzük a tavalyi évről az idei évre az időarányos változást: tavaly január 1. és június 27. között 45 ezren próbálták átlépni illegálisan a déli magyar határt, ezzel szemben most már 106 ezren. Tavaly az év első közel hat hónapjában 408 embercsempészt fogtak el a magyar rendőrök; most már nem 408-at, hanem 790-et.

Tehát minden számban azt látjuk, hogy tavalyelőtről tavalyra egy bő két és félszeres az emelkedés, és idén is legalább egy kétszeres emelkedés várható, úgy, hogy az éven belül is növekedési tendenciát láthatunk, mert az év első hónapjaiban még körülbelül 3 ezer fő körüli volt a heti illegális határátlépési kísérletek száma, és ez a 3 ezer most már a nyárra 6500-ra emelkedett. Tehát az éven belül is emelkedés tapasztalható, úgy, hogy az évben is egy duplázás már, úgy látszik, hogy mindenképpen megvalósul.

És nemcsak a számok emelkednek, hanem az embercsempészek módszerei is egyre agresszívabbak, és nyilván az illegális határátlépések növekvő számából a különböző erőszakos bűncselekmények száma, erőszakos cselekmények száma is nő. Ha azt nézzük, hogy hány esetben rongálták meg például a kerítést az illegális határátlépők, az ideiglenes határzár technikai eszközeit, azt látjuk, hogy 21 ilyen jelentősebb rongálás történt. Ezekről részben videók is láthatók a kormány

oldalán. 164 esetben támadtak rá a rendőrökre az illegális migránsok és az embercsempészek, 69 esetben pedig járműveiket is megtámadták, tehát letörtek belőlük részeket, betörték a szélvédőt. Látható, hogy egyre agresszívebben, nemcsak kicselezni próbálják a rendőröket, vagy amikor nincsenek ott, akkor átjönni a határon, hanem megpróbálnak akár a rendőrökre is rátámadni, kisbusszal egészen addig elmenni a határon megállás nélkül, amíg egy rendőr eléjük nem áll, és csak akkor fékezni. Tehát egyre agresszívebbek a rendőrökkel szemben az illegális határátlépők.

A kormány segítséget kért korábban a polgárőroktól is, nekik 371 millió forintos támogatást adtunk, hogy segítsék az ottani rendőrök munkáját. A mezőőrszolgálatoknak is 170 millió forintos támogatást adtunk. A jogi környezet is alkalmas arra, hogy akár az ügyészség nyolc napon belül a terhellet bíróság elé állíthatja, hogyha tetten érik jogszabálysértés következtében.

Ugyanakkor ezekből a számokból is az látszódik, hogy itt egy egyre növekvő létszámmal kell számolnunk. Nem csökken a munka, nem csökken a teher, nem csökken a feladat, hanem növekszik a feladat az előző évekhez képest is. És azt is láthatjuk, hogy rendőrök túl azon, hogy a rendvédelmi feladatokat ellátják az ország teljes területén, amellet a déli határnál is ott vannak, egyre nagyobb létszámban, hiszen egyre több ember ellen kell intézkedni, és ott vannak a keleti határnál is, az ukrán-magyar határnál is, ahol meg a háború miatt kell ott lenni.

Ezért döntött úgy a kormány, amiről miniszterelnök úr is beszélt a tegnapi napon az azonnali kérdések órájában, hogy itt arra lesz szükség, hogy egy önálló, a határ megvédésével foglalkozó erő jöjjön létre, amely nem a rendőröket vonja el a többi szolgálatól, hanem csak és kizárólag a déli határ megvédésével foglalkoznak. Ez nem a rendőrség keretein kívül kell hogy legyen, mert akkor az csak megnövekszik az irányítást, a gazdasági és egyéb háttérszervezeteket, hanem a rendőrség keretén belül, de egy önálló szervezeti egységként, külön követelményekkel, külön feltételekkel, direkt a déli határ védelmére állna föl. Ez segít abban, hogy a rendőrök akkor innen vissza tudnak menni a magyar településekre, és ott tudnak a közbiztonság fenntartásához hozzájárulni, amit az elmúlt években eredményesen végeztek, hiszen harmadára csökkent az elkövetett bűncselekmények száma.

Sürgyet minket az idő, hiszen azt láthatjuk ezekből a számokból és abból, hogy milyen élelmiszerár-robbanás van a legszegényebb országokban, akár Afrikában, akár a Közel-Keleten, hogy itt őszre még a nyárinál is nagyobb hullámra kell felkészülnünk. Éppen ezért őszre már fel kell álljon az az önálló határvédelmi egység, akár határvadász néven, akár más néven, akik segítséget fognak tudni nyújtani abban, hogy megvédjük a magyar külső határt. Magyarország körülbelül 600 milliárd forintot költött a külső határ védelmére; európai uniós forrásból ennek még a 1,5 százalékát sem kaptuk meg.

Tehát Magyarország nemcsak magát védi, de az Európai Uniót is (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), ehhez képest az Unió mindenkit támogat, ha kell, a migrációt elősegíti, minket, magyarokat a külső határ védelmében pedig jelképesen is alig hogy támogat. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kósa Lajos képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársak! Ma kezdődik a soron kívüli NATO-csúcs Madridban, amit a NATO az orosz-ukrán háború miatt hívott össze. Teljesen nyilvánvaló, hogy a csúcson a háború lesz a fő kérdés. Helyes ezért, ha a magyar parlamentben rögzítjük a Fidesz-frakció álláspontját a háborúval kapcsolatban.

Mi a béke pártján állunk. Az a határozott álláspontunk, hogy ebbe a háborúba nem küldünk fegyvert, nem küldünk katonát, minden humanitárius feladatnak eleget teszünk, sőt ennél többet is teszünk, segítjük az Ukrajnából menekülőket. Ma Magyarországon az ország valaha volt legnagyobb humanitárius segítségnyújtási akciója folyik folyamatosan. Naponta ezrek érkeznek Ukrajnából, valóban a háború elől menekülve.

Azt gondoljuk, hogy a háború bármilyen támogatása fegyverrel, katonákkal, logisztikával, információk átadásával csak azt eredményezi, hogy az áldozatok száma fog növekedni, de szemmel láthatólag nem segít a háború befejezésében. Ezért azt gondoljuk, hogy aki tehát fegyvert, katonát, logisztikát, információt, egyéb segítséget nyújt, az sajnos akarva-akaratlan, de a háború továbbfolytatását segíti, ezért akármit is gondol magáról, mégiscsak a háború pártján áll.

Ezzel szemben szeretném rögzíteni: mi azonnali tűzszünetet, azonnali béketárgyalásokat és azonnali békét szeretnénk, és mindent megteszünk az összes nemzetközi fórumon annak érdekében, hogy ezt a folyamatot segítsük.

Tudomásul vesszük, hogy az ellenzék álláspontja ettől eltér. Számos alkalommal nyilatkoztak arról, hogy fegyvert, logisztikát, katonákat kellene küldeni a háborúba, vagy a NATO-val egyetértésben, vagy tőle függetlenül; lásd: a Jobbik ügyvezető alelnök asszonya azt nyilatkozta, csak nem találta el, hogy szerződéses katonaság van Magyarországon, hogy nehogy már a mi fiainkat küldjék ki, ott vannak a szerződéses katonák, pedig ezeket a katonákat is anyák szülték. Tehát ennél arcpirítóbb, felelőtlenebb, gyalázatosabb kijelentés nem volt még ellenzéki politikustól a háború folyamán. De nem értünk egyet az ellenzékkel, nem értünk egyet azzal, hogy az ellenzék fegyvert, lőszer, egyéb katonai segítséget nyújtana ebben a háborúban, ami egyébként közelebb hozza Magyarországot és a magyar embereket ehhez a háborúhoz.

A NATO-csúcson nyilvánvalóan szó lesz arról is, hogy a nevezetes walesi 2014-es NATO-csúcson a NATO rendkívül erőteljesen hívta fel a figyelmét a tagországoknak arra, hogy teljesítsék a 2 százalékos GDP-arányos katonai költségvetés elérését. Akkor Magyarország 1,1 százalékon állt.

(10.30)

Hozzáteszem, hogy még ez is csaláson alapult. Ugye, emlékszünk rá, Gyurcsány Ferenc felejthetetlen szavai: trükkök százaira, amiről nektek nem kell tudni. Csak úgy tornázták 1 százalék fölé a magyar katonai kiadásokat GDP-arányosan, hogy itt számolták el a nyugdíjas katonáknak fizetendő nyugdíjat is; nem kell mondjam, hogy ez a védelmi képességek erősítésében semmit nem jelent. Eközben leszerelték a magyar tűzértséget, a szó szoros értelmében szerelték le, tehát az összes önjáró ágyút, tarackot, mindent eladtak. Leszerelték a páncélos képességeinket, az összes páncélost leszerelték, odaadták a páncélozott szállító harci járműveinket Iraknak meg a T72-eseket is. Tehát tulajdonképpen olyan mértékben gyengítették meg a magyar hadsereg védelmi képességeit, hogy ahhoz képest a trianoni békediktátum egy fegyverkezési program volt a szó szoros értelmében, tessék megnézni a statisztikákat, és azt mondták, hogy majd a magyar önkéntes haderőre alapul igazából háborús vészhelyzetben a magyar védelmi képesség. 17-en voltak, 17-en voltak 2010-ben! Ehhez képest ma Magyarország büszkén jelentheti be, hogy jövőre elérjük a 2 százalékos GDP-arányos katonai költségvetést.

Veszélyes korban élünk, ezért csak egy jó tanács így a végére. Rengeteg fake news van, rengeteg kamu-hívás - legutóbb kamu-Geri állt kamu-Klicskóval szemben a vonalak két oldalán -, egy jó tanács, hogy a 642 tanácsadó közül az egyik legyen előtelefonáló, hogy a magyar főváros főpolgármesterét ne hozzák olyan kínos helyzetbe, hogy órákkal később jön rá arra (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leletét.*), hogy egy kamuemberrel beszélgetett, mert ez is sajnos lejárhatja az országot. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Kósa Lajos képviselő úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Vargha Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy nem felesleges megismételni azt a nagyon fontos mondatot, amelyet képviselő úr a felszólalásának az elején mondott, hogy mi, Magyarország a béke pártján állunk, a béke és a biztonság számunkra a legfontosabb, hiszen a szomszédban egy háború zajlik, ennek a háborúnak a végét, a befejeződését még nem látjuk, és ez a háború folyamatos veszélyt jelent Magyarországra is.

Nemcsak a járványok és nemcsak a bizonytalanság, hanem a háborús veszélyek korszakába is lépünk, és ott is vagyunk. A magyar emberek egy világos döntést hoztak arról, hogy mit várnak Magyarország vezetőitől, mit várnak a magyar kormánytól. Azt várják, hogy ezek ellen a veszélyek ellen megvédjék a magyar embereket és megvédjék Magyarországot. Elkötelezték magukat abban, hogy ebből a háborúból mi ki szeretnénk maradni, ki akarunk maradni, és ki is fogunk maradni, és a kibontakozó háborús gazdasági válságra és háborús inflációra olyan válaszokat fogunk adni, amelyek lehetővé teszik, hogy az eddig elért eredményeket megőrizhessük, és ez a nagyon egyszerű válasz a háborús infláció és a háborús gazdasági válságra: a béke. Ugyanakkor természetesen szolidárisak vagyunk Ukrajnával, az ukrán emberekkel, és minden segítséget megadtunk eddig is, és meg fogunk adni a hazánkba érkező menekültek számára. Humanitárius segítséget nyújtunk Ukrajnában, Kárpátalján, az Ukrajnában és Kárpátalján maradt embereknek is.

S emellett, hogy háborús infláció és háborús gazdasági válság fenyegeti nemcsak Magyarországot, hanem egész Európát, újabb szankciós ötletek bukkannak fel. Mi eddig támogattuk, s egyetértettünk azokkal a szankciókkal, amelyeket az Európai Unió bevezetett Oroszország ellen, de azt látjuk, hogy ezek a szankciók nem Oroszországot, a célpontot sújtották, hanem nemcsak Magyarországot, hanem - és ez még fontosabb - egész Európát sújtották. Tehát nem újabb szankciókra, újabb olyan szankciókra van szüksége Európának, amelyekkel önmagát teszi, hozza nehezebb helyzetbe, hanem békére van szükségünk, és ezért mondtunk igent Ukrajna uniós tagságára, s igent mondtunk a békére, és nemet a további szankciókra.

Ebben a korszakban, a veszélyek korszakában nem beszélhetünk Magyarország biztonságáról anélkül, hogy ne beszéljünk az erős magyar hadseregről. Céljaink változatlanok: elkötelezték magukat a honvédség fejlesztése, modernizációja iránt, és valóban, azt a bizonyos 2 százalékot a jövő esztendei költségvetésben el fogjuk érni. Eredetileg ezt 2024-re terveztük. Simicskó István miniszter úrral együtt szolgáltunk a Honvédelmi Minisztériumban, amikor megkezdtük azt a haderőfejlesztési programot. Köszönjük szépen miniszter úr munkáját is, amelynek eredményeképpen ma már itt tartunk, és ezt a programot természetesen nemcsak szeretnénk, hanem fogjuk is folytatni, és ez a jövő évi költségvetés a Honvédelmi Alappal együtt minden lehetőséget megad számunkra.

Természetesen biztonságunk egyik sarokköve a NATO szövetsége, de nem szabad elfelejteni, hogy a NATO-szövetségi együttműködésnek a nemzeti önerő az egyik feltétele. Erős NATO csak akkor létezik, ha erős tagállamok alkotják. Képviselő úr úgy fogalmazott, hogy 2002-2010 között azokat a bizonyos képességeket, amelyeket képviselő úr említett, leszerelték. Fogalmazzunk még nyíltabban, nemcsak leszerelték és megszüntették ezeket a képességeket, hanem azokat az

eszközöket, amelyek a képességeket adták és jelentették, elkótyavetyélték a szocialista kormányok.

A mi fejlesztéseink nyomán egy olyan védelmi rendszer, egy védelmi erő jön létre, amely az előttünk álló, veszélyekkel teli korszakban is képes lesz Magyarországot megvédeni, Magyarország biztonságát garantálni, hiszen nekünk Magyarország az első, Magyarország békéje és biztonsága az első. Köszönöm megtesteltő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt képviselőtársaim, ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk. Most vitákra kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat, valamint **az egyes hárszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat módosításáról** szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig. Bejelentem, hogy az előterjesztéseket nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Ház! A Kocsis Máté, Simicskó István, Zsigó Róbert, Selmeczi Gabriella, Vejkey Imre, Hargitai János és Nacs Lőrinc képviselők által benyújtott előterjesztések T/369., valamint H/368. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhetők. Az előterjesztők jelezték, hogy két felszólaló ismerteti a nyitóbeszédet.

Elsőként megadom a szót Kocsis Máté úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, a Fidesz képviselőcsoportja frakcióvezetőjének. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Előterjesztésünk bevezetéseként hadd kezdjem azzal - mint az önök előtt bizonyára ismert -, hogy a szomszédos országban egy háború zajlik, és ennek a háborúnak a hatásait - szintén, ahogy önök előtt ismert - különösebben ugyan nem kellene részletezni, de mégiscsak szükséges az előterjesztés bevezetéseként megemlíteni. Ezen hatások azok, amelyek okozták a háborús inflációt, ezen hatások, amelyek energiaválságba sodorták egész Európát, talán az egész világot is, de Európát biztosan, és ezen hatások azok, amelyekről a magyar emberek mindennapjait, a háztartások költségeit és az ország biztonságát meg kell védenünk.

(10.40)

Éppen ezért a magyar kormány egy Honvédelmi és egy Rezsivédelmi Alapot hozott létre, amelybe a nagyvállalatok által megszerzett, jó néhány esetben éppen a háború okán, a háborúból kifolyólag megszerzett extraprofitot adóztatja meg, és az abból származó bevételt az előbb említett célokra fordítja. Éppen ezért kijelenthetjük, hogy tulajdonképpen ez a küzdelem, ez az energia, háborús infláció, ideértve

még egyébként a problémák sorába a rosszul meghatározott brüsszeli szankciós politikát is, olyan helyzetet teremtett, amelyben jelen pillanatban azért küzdünk, hogy az elért eredményeinket megvédhessük.

Na most, ebből az is következik, hogy ebben az új típusú teherviselésben részt kell vennie mindenkinek, aki csak tud. És a mi logikánk szerint, az előterjesztőtársaimmal benyújtott javaslat logikája szerint a teherviselésben a pártoknak és a frakcióknak is részt kell venniük. Ez azt is jelenti, hogy ahogy már a koronavírus-járvány idején tettük, úgy most is lemondunk bizonyos összegekről, amik egyébként a frakciók működését szolgálják.

Szükséges ez azért is, mert hogyha az egészet, amit eddig elmondtam, zárójelbe tenném, és a bennünket körülvevő világ éppen olyan lenne, mint régen, akkor is kialakulna most éppen egy méltánytalan helyzet, ami abból adódik, hogy ha a jelenlegi szabályok mellett működik tovább a magyar Országgyűlés, akkor a baloldal is és a jobboldal is 3-3 milliárd forinttal többre kerülne.

Fakad ez persze abból is, hogy a képviselői alapilletményeket, melyek minden esetben a frakció támogatók számításának alapját képezik, a magyar átlagbérhez kötöttük. Egyébként ezt helyesen tettük. Ha a magyarok jobban keresnek, akkor a képviselők is jobban kereshetnek, ha a magyarok rosszabbul kereshetnek, akkor a képviselőinek is rosszabbul kell keresniük. Együtt sírunk, együtt nevetünk, ez a számítási modell határozza meg a frakció támogatások alapját - illetve ez az elv.

Itt szükséges megemlíteni egyébként, hogy az előttünk álló törvényjavaslat - az előbb említett 3 milliárd többlet a baloldalnál, és 3 milliárd többlet a jobboldalnál - a problémát akként kezeli, hogy 3 milliárdot elvon a baloldali pártoktól, és 2 milliárd forintot elvon a jobboldali vagy kormánypártoktól. Jelenti ez azt, hogy ha a jelenlegi szabályok változnának, ennyivel kerülne többre a parlamenti frakciók működése, és ezt könnyen beláthatjuk, hogy nem helyes.

Nyilvánvalóan fel fogják tenni a kérdést, hogy miért ilyen arányban. Azért létezik két válasz erre; az egyik az, hogy a frakciók támogatása vagy a parlamenti támogatások megoszlása mégiscsak a választói akaraton kell hogy nyugalodjon. És most nem élel mondom, de mégiscsak a matek az matek: a baloldali pártok négy év alatt elveszítettek 800 ezer szavazót, tehát nem fogadhatjuk el helyes elvként, hogy aki veszít 800 ezer szavazót, az még utána többre is kerüljön 3 milliárd forinttal. Kevesebben is vannak, szavazót is veszítettek. Mondhatnám az is, hogy ha kevesebb a vásárló a termékük iránt, akkor kevesebb a bevétel, és szerintem ez így fair.

Mi volt eddig? Eddig is az volt, hogy egy ellenzéki képviselő 1,5-1,6-szor többre került, mint egy kormánypárti képviselő a frakció támogatásokat illetően. Ez a javaslat után sem változik - mármint az, hogy még így is több adóforint kerül az ellenzéki képviselőkhöz fejésként -, de az arányok jelentősen megváltoznak, csökkennek. Tehát nem mintha okunk lenne a méltánylást

érdemlő javaslatok befogadására, de azért ezt fogadják úgy, mintha egy méltánylást érdemlő javaslat lenne, amikor fönntartottuk azt a rendszert, hogy az ellenzéki képviselők után járó támogatások összege haladja meg a kormánypárti képviselők után járó támogatások összegét.

Hol bicsaklott még meg a frakciók támogatásának összege azon kívül, amit az előbb mondtam, hogy a magyar átlagbér folyamatosan nőtt, és ezzel párhuzamosan a támogatások is? Ott bicsaklott meg, hogy az ellenzéki pártok, a baloldali egységes lista, a Gyurcsány-lista, ha úgy tetszik, hat frakciót alakított a parlamentben. Egy picit - egy picit - joggal való visszaélés illata van ennek a dolognak. Bár ők ezt a kampányban is elmondták, de ezért azt könnyű belátni, és nem kell hozzá politikailag kiemelten tájékozottnak lenni, hogy a hat baloldali pártból négy be sem jutna, be sem jutott volna az Országgyűlésbe.

Ha a választói akaratot nézzük, akkor a jelen tudásunk és a választás időpillanatában ismert tudásunk szerint csak a Demokratikus Koalíciónak és a Momentumnak lenne önálló parlamenti frakciója. Ehhez képest még kétszer ennyi párt kíván részesülni a parlamentmandátum-szerzésből eredő előnyökből, teszik ezt ráadásul aránytalanul.

Ebből következően azt az elvet javasoltuk bevenni a számítás módjába, amire már az előbb is utaltam, mert azt tartjuk helyesnek, hogyha a pártok is kiveszik a részüket ebből a teherviselésből. Úgyhogy engedjék meg, hogy hadd kezdjem azzal, hogy a működési keretről beszéljünk.

A működési kerete valamennyi parlamenti frakciónak csökken. Ha megtartanánk a jelenlegi szabályokat, akkor ez lenne az a legnagyobb összeg, amely emelkedne, de most így mindegyik frakció esetében csökken. A támogatások általunk javasolt, az anyagban olvasható számítási módja jobban tükrözi majd a választáson való részvétel formáját. Gondolunk itt arra, hogy a frakcióknak ezentúl nem járna külön támogatás, hanem csak a közös lista kapná meg egyébként a korábbi működési keret számítási alapjának megemelt összegét, tehát nem frakciónként, hanem listánként, egyszerűen azért, mert a választóknak nem volt módjuk pártokra szavazni. Ahogy a Fidesz és a KDNP is közös listán indult, nem volt módjuk a választóknak megmérniük külön a Fideszt és a KDNP-t (*Arató Gergely: Azért egyszer megnézném.*), úgy a baloldali pártok is közös listán indultak. Nem volt módjuk a választóknak elmondani a véleményüket arról, hogy külön-külön mit gondolnak róluk.

Éppen ezért ránk vonatkozóan is és az ellenzéki közös listára vonatkozóan is az előbb említettek szerint változik meg a működési keret számítási alapja. Azt gondoljuk, hogy így a választók akaratata is jobban érvényesül, hiszen egyértelműen a közös lista mandátumszerzésére irányult a választói akarat, és nem egyes frakciók létrejöttére. A választók tehát nem frakcióalakításra szavaztak, hanem egy listára, amit az étlapra, a választási étlapra tettek nekik.

Úgyhogy a javaslat a fenti elveknek megfelelően módosítja a képviselőcsoportok alkalmazotti létszámkeretének a szabályait is. A jövőben a közös listán bejutott pártok esetében a listán együttesen megszerzett mandátumok száma alapján kell a listát a megfelelő sávba besorolni, és az aszerint járó alkalmazotti létszám mandátumarányosan oszlik meg az egyes pártok frakciói között, az arányosság elvének tiszteletben tartásával.

Az egyéb módosításokról, amelyek az itt tárgyalt javaslat részét képezik: az egyik ezek közül ellenzéki javaslatra került be a törvénycsomagba, ez pedig az a korábban már bevezetett, korábról már ismert eljárásrend, mely szerint az országgyűlési képviselőcsoportok a működési feltételeiket biztosító kereteik egy részéről lemondhatnak a saját pártjuk javára. Ezt a koronavírus-járvány alatti elvonások kapcsán egyszer már bevezettük, de akkor csak időlegesen. Javasoljuk - tekintettel arra, hogy a politikai költségek a frakciók és a pártok között nehezen szétválaszthatóan oszlanak meg -, ezt a jövőre nézve vezessük be. Bár ellenzéki javaslat volt, de a magunk részéről azért került bele a törvényjavaslatba, mert egyetértünk vele.

Emellett a házszabály módosítására is javaslatot teszünk, megteremtjük a képviselőcsoporthoz való csatlakozás lehetőségét azon pártok frakciói között, amelyek a közös választási listán indultak. Ha tehát a választóknak ez esetben is az előbb említett logika szerint arra volt módjuk, hogy egy listára szavazzanak, akkor a listán mandátumot szerzett pártok képviselőcsoportjai közötti átjárást, az a helyes, hogyha megnyitjuk, hiszen nem volt módjuk frakciókra szavazni, és ezért ez a fajta kötelem - hívjuk így atipikus módon - nem áll fenn.

(10.50)

A demokratikus legitimitáció alapját nem a frakció képezi, hanem a pártlistára, illetve a pártjelöltjeire leadott szavazatok, a frakció mindennek a következménye. Ezért azt gondoljuk, hogy nekünk a demokratikus legitimitációhoz, a leadott szavazatokhoz kell visszanyúlnunk, és azt gondoljuk, hogy a választói akarat csak így érthető meg, csak így lehet a választók szándékát lefordítani a frakciók, a parlament működésének és a frakciók támogatásának mindennapjaira. Vagyis azt javasoljuk, hogy a listákon belül a szabad frakcióválasztás lehetőségét nyissuk meg.

Az Alkotmánybíróság korábban rámutatott arra, amit az előbb említettem irányadó elvként, éppen ezért helyesnek is tartjuk az elvet. Tehát a pártjelöltjére vagy a közös jelöltre leadott szavazata a legitimitáció alapja, és éppen ezért, mivel csak listára lehetett szavazni, ezért kérjük ennek a támogatását is.

Összességében bízom abban, hogy a politikai költségekről szóló vita, ami politika a politikáról, ennek megfelelő mederben zajlik, és kérem önöket a javaslatunk támogatására, és kérem önöket, hogy a javaslat elfogadása után vegyünk részt abban a közös teherviselésben, amelyet a Rezsivédelmi és a Honvédelmi Alap

megőrzése, a magyar emberek biztonsága és a magyar emberek terheinek csökkentése miatt szükséges megtennünk. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most az előterjesztők másik képviselőjének, Hargitai János képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én az előterjesztésnek az országgyűlési képviselőkre vonatkozó részével szeretnék foglalkozni a Mentelmi Bizottság elnökeként, olyan kérdésekkel, amelyek a Mentelmi Bizottság profiljába vágnak, ezek az összeférhetlenségi és a vagyonevellési szabályokban bekövetkező változások.

Miért nyúlunk az országgyűlési törvénynek ezekhez a szabályaihoz? Az általános indoklás is ad egy fogódzót ehhez, azt mondja, hogy a javaslat célja tovább erősíteni az európai uniós integrációt a vagyonevellési szabályok egységesítésével. Többször találkoztam Nyugat-Európából jövő képviselőkkel, európai parlamenti képviselőkkel, és mindig megtapasztaltam azt az érthetlenséget, ahogy ők a magyar eljárásokat szabályozzák. *(Sic!)* És én hiába érvelek amellett, hogy a magyar eljárás szerteágazóbb, részletesebb, sokkal több dolgot kell, ha úgy tetszik, bevállanunk, nyilvánosságra hoznunk, mint ami az Európai Parlamentben gyakorlat, a mi eljárásunk mégis általában érthetlenséget váltott ki, ezért előterjesztőként arra teszünk javaslatot, hogy meghajolva az Európai Unió Parlamentjéből diktált magas jogállami feltételeknek, akkor egységesítsük ezt a szabályrendszert is úgy, ahogy ezt ők teszik az Európai Parlamentben - megjegyzem, az az eljárási rend alapvetően a német gyakorlaton alapszik.

Kezembem van *(Felmutat egy iratot.)* egy európai parlamenti képviselőnek a nyilatkozata az érdekeltségéről és a jövedelmi helyzetéről, három oldal. Ha önök ránéznek a saját bevallásaira, amelyek egyébként nyilvánosak, tehát azt az állampolgárok is látják, az sokszor 40-50 oldalt is tartalmaz, a mi eljárásunk mégis kritika tárgya volt, az övék, ami ilyen egyszerű, ennyire áttekinthető, az meg nagyon jogállami volt. Úgyhogy mi most az egységesítésre teszünk javaslatot.

Először az összeférhetlenségi szabályokról. Ugye, a magyar országgyűlési törvény az országgyűlési képviselők elé hihetetlenül szigorú összeférhetlenségi szabályokat állít 2010 óta, amikor az úgynevezett főállású képviselőt létrehoztuk, mert a törvény rendelkezik közjogi összeférhetlenségi szabályokról, ezekben változás most nem következne be; rendelkezik nagyon szigorú gazdasági összeférhetlenségi szabályokról, ezek a szigorú szabályok továbbra is megmaradnak; vannak egyéb összeférhetlenségi szabályok, idetartozik az ajándék kérdése, ebben változás lesz, erre majd még kitérek; volt eddig bejelentési kötelezettség alá eső tevékenység, ami nem volt

nyilvános, itt változás lesz; és a vagyonevellési szabályok nyilvánvalóan értelemszerűen változnak, beszélek majd erről is, részben az eljárási szabályok is változnak.

Ugye, azért hivatkoztam a magyar országgyűlési törvényre, amely egy kétharmados törvény, és azt mondtam, hogy hihetetlenül szigorú összeférhetlenségi szabályokat állít fel velünk kapcsolatban, ehhez képest ismertetem önökkel az európai parlamenti általános összeférhetlenségi szabályrendszert, ott így fogalmaznak: amennyiben valamely európai parlamenti képviselő személyes érdekeltisége nem helyénvaló módon befolyásolja az európai parlamenti képviselői feladatának ellátását, összeférhetlenség áll fenn - ez a mérlegelés rá tartozik, a képviselőre tartozik -, és azt mondja továbbá az ő dokumentumuk, hogy amikor a képviselő érzékeli ezeket az összeférhetlenségeket, amelyek szembemennek az általuk megfogalmazott kódexszel, akkor ő feloldja ezt az összeférhetlenséget, ha ez nem megy neki, akkor jelenti az elnöknek, és ehhez segítséget kaphat.

Érzik ezt a keretrendszert és ezzel szemben a magyar országgyűlési törvényben megfogalmazott egyértelmű, nagyon szigorú szabályokat. És azért mondtam, hogy érdemi változás a magyar gyakorlatban nem lesz, mert az a keretrendszer, amely a ránk vonatkozó összeférhetlenséget jelenti, az változatlan marad, és ennek a keretében kell értelmeznünk majd a vagyonevellési kötelezettségeinket.

Ezek után rátérek arra, amit már előrevetítettem, hogy ismertessem a képviselőtársaimmal azt, ahol változások várhatóak. Ilyen az ajándék kérdése. Ugye, ez, az ajándék ügye az egyéb összeférhetlenségi szabályok között volt szabályozva. A jövőben a következő rendelkezések vonatkoznak erre a területre.

A képviselő a képviselői megbízatásával összefüggésben tartózkodik bármely ajándék vagy hasonló juttatás elfogadásától, tehát ez az első szabály, ajándékot nem fogadunk el. Ez nyilvánvalóan teljesen életszerűtlen lenne ismerve a magyar ajándékozási szokásokat, Geresdlakon, ha egyéni képviselőként megfordulok, biztos, hogy a kezembe nyomják a levendulapálinkát, Márokon, mit tudom én, a csalamádét, a befőttet, a harmadik helyen egy fél sajtot, és így tovább, és így tovább. Ezekre mondja a jogalkotó azt, hogy ezek udvariassági szokásoknak megfelelő ajándékok, de hogy értékhatárt is megfogalmazzunk, ezért a törvény azt mondja a 104. § (1) bekezdésében, hogy a mindenkori képviselői tiszteletdíj 5 százalékát meghaladó ajándékok azok, amelyeket már nem fogadhatunk el, tehát itt ez egy egyértelmű összeg, megjegyzem, ez is több tízezer forint.

Soha - 24 éve vagyok képviselő - nem találkoztam ilyen ajándékokkal, és a jövőben sem fogok találkozni, mert amikkel egy átlag képviselő találkozik, azok nem ezek az értékhatárok, és ezek az udvariassági szabályoknak megfelelő ajándékok a továbbiakban is elfogadhatók lennének. És azt is mondja majd a jogszabály, hogy az Országgyűlés hivatalos képviselőjében eljáró az ajándékokat - hogy mik ezek, hogy

mikor vagyunk az Országgyűlés hivatalos képviselőiben eljáró képviselők, ezt szintén szabályozza a törvény, alapvetően nyilvánvalóan a házelnök engedélyéhez van az ilyen kötve -, az ilyen típusú ajándékokat a házelnöknek, ha hivatalos képviselőként eljárva külföldön, nemzetközi eseményen képviseli, beadja a házelnöknek. Általában ezek is bagatell dolgok, amiket ott ajándékba kap egy képviselő, és a házelnök dönthet arról, hogy azt a képviselő tartsa meg magának, vagy másként dönt.

Itt van szabályozva az Országgyűlés nekünk adott ajándéka, pártjaink nekünk adott dolgai, pártalapítványtól vagy a frakciótól kapott, a munkánkat segítő dolgok, azok nem esnének ez alá a tilalmi rendszer alá, ezekre, ilyen juttatások elfogadására továbbra is nyilvánvalóan lehetősége van a képviselőnek.

A következő pont, amelyre utaltam, ami változik, az összeférhetlenség alá nem eső tevékenységeket szabályozza a 33. fejezet.

(11.00)

Ez eddig bejelentési kötelezettség alá eső tevékenység volt. Amikor a mandátumunkat átvettük, akkor egy külön úrlapon ezeket kitöltöttük, és a házelnöknek bejelentettük. De ez nem volt nyilvános. Ez a gyakorlat megszűnik, az összeférhetlenség alá nem eső tevékenységekről is a vagyonyilatkozatunkban el fogunk számolni. A vagyonyilatkozat a törvénynek egy 1. számú melléklete volt eddig is. Az új típusú 1. számú melléklet nyilvánvalóan a képviselők rendelkezésére áll. Tehát egy szigorú formában kell majd a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségünknek eleget tennünk.

Ha ránézünk egy ilyen nyomtatványra, nyilvánvalóan ez hasonlóan egyszerű lesz a továbbiakban, mint az európai parlamenti képviselők által alkalmazott nyomtatvány. Ott A-tól H pontig tájékoztatást adunk különböző területen arról, hogy milyen jövedelmekkel rendelkezünk, X-szel jelöljük azt, hogy ez a jövedelem milyen kategóriákba esik, milyen gazdasági érdekeltségeink vannak. Nóvum igazán az első, az A pontban megfogalmazott nyilatkozat. Itt a nyilatkozatunk arról szól majd, hogy a képviselői tevékenységünk előtt három évvel milyen érdekeltségeink voltak. Ezt kell kimutatni. A múltból hozott érdekeltségeinket, a közjogi tisztségünk betöltése előtti érdekeltségeinket nyilvánvalóan magunkkal hozzuk, nem tudjuk meg nem történné tenni, és az a kapcsolati háló esetleg befolyásolhatja a tevékenységünket. Nyilvánvalóan rendelkezünk azokról a tételekről is, amit a képviselői tevékenység mellett végezhetünk. Az Európai Parlamentben ez egy nagyon tág lista, nem véletlenül olvastam föl az általános összeférhetlenségre vonatkozó szabályokat. A mi esetünkben, a mi szabályrendszerünkben az országgyűlési törvény továbbra is szigorúan megköti az országgyűlési képviselő kezét, ezért kevés, ha úgy tetszik, bevallanivaló lesz ezen a tételen belül.

Tudom, hogy az eljárási rend olyan tekintetben változik, hogy a vagyonról, amiről mi eddig számot

adtunk, a jövőben nem kell számot adnunk, hisz ez Európában nem gyakorlat. Az én vagyonyilatkozatom is arról szól, hogy milyen ingatlanokkal rendelkezem, amit kárpótlási folyamat során a szüleimtől, ha úgy tetszik, megszereztem vagy megörököltem. A vagyon ilyen szempontból kikerül ebből a nyilatkozat-tételi rendből, és a hozzátartozók is kikerülnek, akik persze eddig se voltak ilyen szempontból nyilvánosak. Tehát a mi vagyonyilatkozási eljárásunk is a jövőben az európai parlamenti gyakorlatnak megfelelően értelemszerűen egy jövedelmekről szóló nyilatkozat lesz, és egy érdekeltségekről szóló nyilatkozat lesz, ami gazdasági tevékenységekre terjed ki, és más egyéb tevékenységekre, hogy milyen civil szervezeteknek vagyunk tagja, milyen alapítványok vannak körülöttünk, amiknek mi esetleg tagjai vagyunk, milyen befolyással rendelkezünk a gazdasági társaságokban bizonyos cégekre, ezeken keresztül képesek vagyunk-e közjogi folyamatokat befolyásolni, és így tovább, és így tovább. Tehát ez a vagyonyilatkozat-tételi rend.

Mikor tesszük a vagyonyilatkozatokat? Nyilvánvalóan, amikor a képviselőt megválasztják, esküt tesz, és egy hónapon belül jön el a rendje ennek a vagyonyilatkozat-tételnek. Utána ennek a nyilatkozatnak egy folyamatos karbantartási kötelezettségével találkozunk, mert ha a nyilatkozatban megfogalmazott bármelyik tétel bármikor megváltozik, akkor ezt a Mentelmi Bizottságnak a képviselő köteles jelezni, a Mentelmi Bizottság pedig ezeket a tényeket, ahogy eddig is tette, nyilvánosságra hozza. Ez a jogszabály azt is megfogalmazza, hogy ebben az új rendszerben augusztus 5-ei határidővel most már az új rendszer megfelelően a képviselők vagyonyilatkozatot tesznek, és utána a törvénynek megfelelően ezeket a vagyonyilatkozataikat karbantartják.

Azt mondhatom utolsó gondolatként, hogy teljesen azt a gyakorlatot vesszük át, amit az Európai Parlament követ. Küllemét tekintve is hasonló ez a nyilatkozat, de ránk továbbra is szigorúbb összeférhetlenségi szabályok vonatkoznak, hisz ezeket nem változtattuk meg, míg az Európai Parlament ilyen szempontból nagyvonalú és liberális. Tehát a mi vagyonyilatkozási kötelezettségünk, ami ugyan formára olyan, mint az Európai Parlamenté, egy sokkal szigorúbb feltételrendszer között érvényesül, mert, mondom, az országgyűlési törvény megszabja a kezünket.

Részben változik az eljárási rend. Azt gondolom, ez egy sokkal egyszerűbb eljárás, mint amit megszokhattunk, mégis bizonyos fogalmak gondot okozhatnak majd a kitöltés során a képviselőknek. Nyilvánvalóan a Mentelmi Bizottság értelmezéssel bármelyik képviselő rendelkezésére áll. Azt gondolom, egy nyilatkozat után belerázódunk, és ezt az új rendet is az eddigi megszokott jó színvonalon a képviselőink tartani fogják, illetve teljesíteni tudják, mint ahogy az eddigiekben is ezt tették a vagyonbevallások során. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdem Répássy Róbert miniszterhelyettes, államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Dr. Répássy Róbert: Igen.)* Parancsoljon! 30 perc az időkerete, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Ilyen esetekben, amikor az Országgyűlés saját magára vonatkozó szabályokat alkot, a kormány nem szokott állást foglalni. De annyit szeretnék jelezni, hogy a kormány a törvényjavaslat és az előterjesztés céljaival teljes egészében egyetért, a kormány támogatja a törvényjavaslat célját, ezért arra biztatom önöket, hogy szavazzák meg és fogadják el ezeket a javaslatokat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Zsigó Róbert képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Alaptörvénye az 1. cikk (1) bekezdésében deklarálja, hogy „Magyarország legfőbb népképviselői szerve az Országgyűlés”, így természetes, hogy az Országgyűlés működési kereteit rögzítő szabályok módosítását minden esetben kitüntetett figyelem övezi. A módosításunk most mégis szükségszerű. Szükségszerű, hiszen az elmúlt időszakban számos új helyzettel találtuk szembe magunkat, melyekhez igazodnunk kell.

Tisztelt Országgyűlés! Új helyzet elé állít bennünket a szomszédos Ukrajna területén zajló, elhúzódó háború és a háború okozta infláció, melynek mérséklését nagyban megnehezíti az Európai Unió vezetőinek hibás szankciós politikája, így a működési költségeinket csökkentenünk kell, a magyar családokat, a nyugdíjasokat és a munkahelyeket meg kell védenünk, az elért eredményeket, többek között a rezsiszűkítést pedig meg kell őriznünk.

Új helyzetként értékelhető az is, hogy egy országgyűlési választáson induló, egyéni mandátumot elnyerő jelölt a választást követően, az őt megválasztó polgárok képviselői feladatát semmibe véve tünnetőleg nem teszi le az esküjét az Országgyűlés alakuló ülésén, és újdonságként tekinthetünk arra is, hogy a baloldali az országgyűlési képviselőcsoportok alakításánál elsődlegesen saját anyagi szempontjait veszi figyelembe. Persze, ebben nem sok újdonság van, mert azt tudtuk, sőt mindenki tudja, hogy a baloldalt csak a hatalom és a pénz érdekli.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk álló javaslatok az említett kérdéseken túl egyéb technikai jellegű módosításokat is tartalmaznak, melyek elfogadásával javulhat az Országgyűlés működésének hatékonysága.

A frakciófinanszírozás kérdésével kapcsolatban az alábbiakat fontos kiemelni. Súlyos aránytalanságok tapasztalhatók a jelenlegi frakciófinanszírozási rendszerben. Bár az előző ciklushoz képest kevesebb baloldali képviselő jutott be az Országgyűlésbe, mégis milliárdokkal több állami támogatást kapnának. A baloldal vezére, Gyurcsány Ferenc a jelek szerint már a baloldal közös listán történő indulásának széles körben történő hangoztatásakor tudta, hogy nem csupán szavazatmaximálásra irányuló taktikáról van szó, hanem komoly számítások is állnak a háttérben. Szerinte az együttműködés pénzügyi szempontból is jól megtérülő befektetés, hiszen a csaknem 160 millió forintos frakcióalappenzt nem egyszer, hanem frakciónként kapnák meg a pártok.

(11.10)

Ugyanez vonatkozik a képviselői támogatásra, az irodaműködési költségekre, a képviselő munkáját segítő keretre és minden olyan egyéb juttatásra, amely a frakció parlamenti munkáját segíti, és amelyekből egy-egy frakció költségvetése összeáll.

Tisztelt Országgyűlés! Miközben a baloldal az áprilisi választáson 800 ezer szavazót veszített, a trükközésük következtében 3 milliárd forinttal többre kerülne az adófizetőknek. Ezt békeidőben sem kellene megengednünk vagy hagynunk, de így, háborús időszakban ez megengedhetetlen. Tisztességtelennek tartom azt a hozzáállást, amely szerint a baloldal az április 3-ai történelmi veresége után anyagi megfontolásból osztja fel magát kisebb pártokra, kisebb tagozatokra. Ezt látva válik érthetővé a Gyurcsány által vezetett Demokratikus Koalíció által gyakorolt önfeláldozó gesztus is, amikor egy listás képviselői mandátumot átadtak az LMP számára, hogy az önálló frakciót alakíthasson. Zárójelben jegyzem meg: ki gondolta volna, hogy egy, a nevében éppen a változást hirdető párt parlamenti képviselőcsoportjának fennmaradása a hazánkat korábban a csőd szélére juttató volt kormányfő kegyein fog múlni? Ebből is látszik, hogy ha önökön múlik, akkor a baloldalon már soha nem lesz más a politika.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat ezt a trükközést akadályozza meg azzal, hogy a frakciók működésével összefüggő kiadások finanszírozását biztosító alaptámogatás, valamint a képviselőnként járó arányos támogatás rendszerét módosítja. A javaslat értelmében a működési keret alaptámogatás részét a jövőben nem a képviselőcsoportok kapják majd meg külön-külön, hanem a közös lista kapja meg, amely egyenlő arányban kerül majd felosztásra közöttük. A működési keret másik részét képező, képviselők után járó támogatás pedig a képviselői alaptiszteletdíj 30 százaléka, szorozva a képviselőcsoport létszámával.

A javaslat tehát egy új, komplex számítást vezet be, hiszen fenntarthatatlan az a rendszer, amelyben az előző ciklus során a Fidesz-KDNP-frakció havi szinten 2,2 milliárd forint támogatást kapott egy képviselőre vetítve, míg egy baloldali képviselőért 3,1 milliárd forint

támogatás jutott. Ha nem változtatnánk, akkor tovább nőne ez az aránytalanság, melynek következtében egy baloldali képviselő havi szinten már 4,5 millió forintba kerülne a magyar adófizetőknek, míg egy kormánypárti képviselő 2,7 millió forintba. Hozzáteszem: az új rendszerben is több támogatást fog kapni egy ellenzéki képviselő, mint egy kormánypárti. Ez azt jelenti, hogy ebben a ciklusban 6 milliárd forinttal kerülne többbe a frakciók, mint az előző négy esztendőben. A jelenlegi háborús helyzetben ez nem engedhető meg.

Tisztelt Országgyűlés! A vagyonyilatkozati rendszert érintően fontos elmondani, hogy az elmúlt évek során számtalanszor érte Magyarországot kritika a magyar vagyonyilatkozati rendszer miatt. Mindegy, hogy mit gondolunk arról, hogy ez jogos vagy nem jogos kritika volt, a helyzet feloldására az Országgyűlés asztalán fekvő javaslat az Európa-szerzte elismert és minden uniós ország európai parlamenti képviselője által évek óta alkalmazott, lényegében a németországi minta alapján történő vagyonyilatkozati rendszer átemelése mellett döntött. Emögött az európai uniós integráció erősítése, az európai országokkal egységes szabályozás gondolata húzódik meg, melyet elejét vehetjük a jövőbeli nemtelen támadásoknak is.

A szabályozás összehangolásával a következőkben ugyanaz a kötelezettség vonatkozik az országgyűlési és a magyar európai parlamenti képviselőkre is, akik mindkét esetben egyazon választói bázistól kapják a felhatalmazást, eddig mégis indokolatlan megkülönböztetés alá estek.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat része az is, hogy az országgyűlési képviselőcsoportok a működési feladataikat biztosító kereteik meghatározott részéről lemondhassanak, és azt az országos listán mandátumot szerzett pártjuk részére támogatás formájában felajánlhassák. A támogatásról az országgyűlési képviselőcsoport vezetője dönt, a támogatást a kedvezményezett hitelintézetnél vezetett fizetési számlájára történő átutalással kell teljesíteni.

A közös listán induló képviselőcsoportok közötti átjárás lehetőségének megteremtése is szerepel a javaslatok között. Ugyanis a házszabály jelenleg nem teszi lehetővé, hogy a képviselőcsoportokhoz tartozó képviselők bármely más frakcióhoz csatlakozhassanak. A frakciótagság megszűnése minden esetben azt eredményezi, hogy a képviselő függetlenné válik, más képviselőcsoportokhoz pedig a továbbiakban nem is csatlakozhat.

A javaslat azért született, mert a demokratikus legitimitás alapját nem az a frakció képezi, ahová a képviselő tartozik, hanem a pártlistára, a közös pártlistára, illetve egyéni választókerületben a párt jelöltjére vagy a közös jelöltre leadott szavazat. Vagyis a jelenlegi szabályok nem teszik lehetővé teljes mértékben a választói akarat érvényesülését, hiszen a választópolgár azért szavaz egy adott listára vagy jelöltre, hogy a listán szereplő pártnak - vagy közös lista esetén pártoknak - együttesen adjon felhatalmazást bejutni az Országgyűlésbe.

Jelen javaslat lehetővé tenné ennek érvényesülését azáltal, hogy ezután a közös országos listát állító pártok képviselőcsoportjának képviselője bármely, a közös országos listán szereplő párthoz tartozó képviselőből alakult frakcióhoz csatlakozhat. Ez a lehetőség a fenti elvekből következően értelemszerűen csak a közös listán szereplő pártok képviselőcsoportjait illeti meg, a független vagy függetlenné vált képviselőket nem.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Fontosnak tartjuk, hogy a beterjesztett javaslatot az Országgyűlés vitassa meg és fogadja el, ezzel is erősítsük meg az Országgyűlés tekintélyét, erősítsük, hogy a választók akarata még inkább érvényesülhessen a parlamenti munkánk során. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Azt kell mondanom, hogy ez a javaslat, amelyik, immár folytatva az elmúlt több mint egy évtized gyakorlatát, egyoldalúan, egyeztetés, bármifajta konszenzuseresés nélkül került a parlament elé, ez bizonyos értelemben az ellenzéki munka elismerése. Hiszen bármennyire is figyelmen kívül hagyják azt, amit itt mondunk, bármikor is kétharmaddal, szavazógépként, gondolkodás nélkül leszavazzák minden javaslatunkat és minden észrevételünket, ez a javaslat mégiscsak azt mutatja, hogy az ellenzék parlamenti jelenléte, parlamenti munkája zavarja önöket.

Mindent elkövetnek annak érdekében, hogy még nehezebbé tegyék az ellenzéki parlamenti munkát, mindent elkövetnek annak érdekében, hogy még inkább akadályozzák azt, hogy az ellenzék a rá szavazó választók véleményét és az ország hitünk szerinti érdekét képviselje itt a parlamentben. Eddig is, ezután is semmibe veszik mindazokat a választókat, akik nem önökre szavaznak, hozzáteszem: a saját választóikat is folyamatosan becsapják.

Miről szól tehát ez a javaslat? Először is arról, hogy immár a látszatát is feladják annak, hogy Magyarországon léteznek független intézmények, hiszen 30 év alatt kialakult gyakorlat volt az, hogy a parlamentben a különböző ilyen testületekbe, például a Médiatanácsba, a közszolgálati kuratóriumba, az Állami Számvevőszékbe vagy az Alkotmánybíróságba egy éppen aktuális öt-, hat-, hét-, nyolcpárti, tehát az összes frakció képviselőiből álló bizottság tett javaslatot. Kétségtelen, 2010 óta ez már csak formáság, mert önök minden alkalommal az ellenzéki véleményeket lesöpörve tesznek javaslatot ezeknek a testületeknek a tagságára és vezetésére, füttyülnek arra, hogy egyébként mit képvisel ebben az ellenzék, és füttyülnek arra is, hogy ezek olyan posztok, amelyek esetében célszerű lenne, hogyha kompromisszumra lehetne jutni, célszerű lenne, hogyha konszenzusos jelölteket lehetne előterjeszteni.

Most tiszteletreméltóan őszinte gesztussal véget vetnek ennek a típusú egyeztetési kényszernek, és lényegében már meg sem kívánják hallgatni ebben az ügyben az ellenzékét.

(11.20)

Bizottságok elé viszik ezt az ügyet, az önök többségével, tehát kormánypárti többséggel működő bizottságokhoz helyezik a jelölési jogot, ahol pontosan az fog történni, ami most a költségvetési módosítók esetében történik, hogy gondolkodás nélkül leszavaznak minden ellenzéki javaslatot. Legyen világos: ez a javaslat nyílt beismerése annak, hogy a közszolgálati kuratórium, az Állami Számvevőszék, az Alkotmánybíróság vagy a Médiatanács nem független intézmények, ezek a Fidesz, a kormányoldal politikai függvényei. Ezt eddig is tudtuk, még egyszer mondom (*Kocsis Máté: De ez hogy jön ki? Ezt hol olvastad, Gergő?*), hálás vagyok azért, hogy erről most már őszintén beszélnek (*Kocsis Máté: Hol olvastad? - Az elnök csenget.*), és eljárásjogilag is ezt keresztülvezetik.

Még egy szép példát szeretnék mondani arra, hogy hogyan működik önök szerint a demokrácia. (*Zsigó Róbert: Még egyet nem mondtál!*) Ez pedig az, hogy innentől kezdve már a képviselők ülés helyének meghatározása is a házelnök joga lesz. Ez is korábban úgy működött, hogy konszenzusra törekedtünk, 2010 előtt konszenzust értünk el, 2010 után önök ezt erőből keresztülyomták ugyan, de mégiscsak legalább volt egy látszata annak, hogy egyetértésre törekszünk. De erről most már szó nincs, majd a házelnök úr eldönti, hogy ki hol ül, kinek mi a helye, ahogy ezt kell, szépen, demokratikusan.

Hasonló a helyzet a képviselőcsoportok tagságával és az átülés lehetőségével is. Tisztelt képviselőtársaim, ezek a szabályok is olyanok, hogy önöknek van valamilyen koncepciója, hogy éppen mi az előnyös a Fidesznek és persze a KDNP-nek, és ezt egyszerűen egyoldalúan átvezetik. Egy évvel vagy két-három évvel ezelőtt azt tartották helyesnek, hogy nem lehet képviselőcsoportot váltani, aki valamilyen okból ki akar ülni a képviselőcsoportból, az menjen büntibe a függetlenek közé, most meg éppen azt látják érdeküknek, ha át lehet ülni a képviselőcsoportok között. Fogalmam sincs, hogy miért egyébként, mert nem tudok ilyen szándékról, de lehet, hogy önök már többet tudnak, mint én. Most akkor visszaírják és visszacsinálják ezt a szabályt.

Ebben nem az a lényeges őszintén szólva, hogy mi a helyes, nem az a lényeges ebben a dologban, hogy elvi szempontból mi a helyes, inkább így mondanám, hanem az, hogy ezek tipikusan olyan szabályok, amelyeket egy demokratikusan működő parlamentben konszenzussal, megegyezéssel próbálnak kialakítani. Mert elvileg a parlamentben azonos jogokkal rendelkeznek az ellenzéki képviselők is, mert ők is a saját választóikat képviselik, de önök ezt 2010 óta nem tudják elfogadni. Nem tudják elfogadni azt, hogy minden manipuláció, minden propaganda és minden megszorítás és ellenzék-erő retorzió és minden büntetés ellenére vannak

ebben a parlamentben ellenzéki képviselők is, akik időnként nem értenek egyet önkkel.

Elértünk ennek a törvényjavaslatnak a lényegéhez, mert persze a többi csak afféle szépségtapasz. Mi ennek a törvényjavaslatnak a lényege? A vagyonyilatkozati rendszer megszüntetése. Lehet itt persze az Európai Parlamentre hivatkozni, csak az a helyzet, drága képviselőtársaim, hogy az Európai Parlamentben nincs vagyonyilatkozati rendszer, az Európai Parlamentben pénzügyi érdekeltségi nyilatkozatot tesznek a képviselők. Hogy helyes-e az, hogy nincs vagyonyilatkozati rendszer az Európai Parlamentben, ezt érdemes vitatni (*Nacsa Lőrinc: Miért nem kritizáltad?*), számosan vitatják is egyébként, köztük az ellenzéki európai parlamenti képviselők is, és mondják, hogy szigorúbb szabályozásra lenne szükség ott is. De önök ebben nem előre lépnek, hanem visszalépnek. Önök abba az irányba haladnak, hogy ne legyen vagyonyilatkozati rendszer.

Legyen világos: önök nem kívánnak elszámolni a vagyonukkal, nem kívánják kiteríteni a kártyákat. Pedig a vagyonyilatkozat egy fontos eszköz lenne, ha megfelelő módon élnének vele, mert ez tenné lehetővé, hogy látható legyen, ki az, akinek szőlők, találmányok, ingatlanok tűnnek fel váratlanul a vagyonában. Bármennyire is rosszul működik és korlátozott ez a vagyonyilatkozati rendszer, még mindig ad egyfajta képet a képviselők vagyonosodásáról.

Jó ez a vagyonyilatkozati rendszer, ami ma van? Nem jó ez a vagyonyilatkozati rendszer, számos módon kijátszható, és önök ki is játsszák. Ha arról lenne szó, hogy vezessünk be egy szigorúbb vagyonyilatkozati rendszert, egy átláthatóbb rendszert, hogy tegyük nyilvánossá az adóbevallásokat, hogy tegyük kutathatóvá az ingatlan-nyilvántartásokat, hogy bizonyos körülmények között tegyük nyilvánossá a hozzátartozók vagyonyilatkozatát, azt tudnánk támogatni. De itt nem ez történik. Az történik, hogy önök az utolsó gyenge féket is ki akarják venni a saját vagyonosodásuk elől, önök semmilyen módon nem kívánják bevallani a választóknak, hogy parlamenti képviselőségük alatt - esetleg, ne adj' isten, azzal visszaélve - milyen vagyonra tesznek szert. (*Nacsa Lőrinc: Apró-villa! - Az elnök csenget.*)

Van olyan szabály, amit lehet támogatni egyébként, és érdemes lett volna róla tárgyalni, ha önökben szándék van arra, hogy konszenzus legyen. Ez az ajándékokra vonatkozó szabályok egyértelműbbé tétele. Nagyon kíváncsi leszek, hogy innentől kezdve, mondjuk, az olyan, nem kis értékű ajándékok, mint egy külföldi vadásztatás vagy a nemzetközi futballmeccsre való ingyenes repülőút, megjelennek-e majd az érintett miniszterelnök és miniszterelnök-helyettes nyilatkozatában, bevallják-e mostantól kezdve ezeket. Remélem, így történik, de nem tartom valószínűnek a tapasztalatok alapján. Szóval, ott lenne mit keresni.

Önök hivatkoznak a német pénzügyi érdekeltségi nyilatkozati rendre, de talán elkerülte a figyelmüket, hogy 2011-ben (*sic!*) egy, egyébként a maszkok és lélegeztetőgépek beszerzésével kapcsolatos botrány kapcsán, mert Németországban kiderülnek az ilyen

botrányok, szigorították ezeket a szabályokat, és további szigorítás várható éppen azért, mert ott is kiderült, hogy ez a fajta rendszer, amit önök javasolnak, nem megfelelő.

Végül sok szempontból árulkodó az, ahogy önök a frakciók, képviselőcsoportok támogatásáról beszélnek. Nem önmagában az a baj, hogy csökkenteni kívánják ezt a támogatást. Valóban lehet szükség arra, és lehetne akár konszenzussal is tárgyalni arról, hogy hogyan érdemes vagy hogyan lehet ezt megtenni úgy, hogy egyébként a képviselői és a politikai munkát ne akadályozza. De itt nem erről van szó, drága képviselőtársaim! Önök hozták azokat a szabályokat, amelyek szerint ma a frakciók működnek, egyoldalúan, az ellenzék megkérdése nélkül. Önök hozták létre azt a választási rendszert, amely alapján ezek a frakciók kialakulnak. Önök azok, akik ráerőltették az ellenzékre azt, hogy közös listán induljon, azzal, hogy megváltoztatták a választási rendszert. Nem hagytak más lehetőséget, hiszen egyébként az egyéni körzetekben nem állíthattunk volna közös jelölteket. Ezek után azt mondani, hogy az ellenzék él viszsza a joggal, az finoman szólva is pofátlanság.

Önök azok, akik folyamatosan visszaélnék a jog eszközeivel annak érdekében, hogy a választásokon előnyös helyzetbe hozzák magukat és utána, hogy a parlamentben hátrányos helyzetbe hozzák az ellenzéket. Önök hivatkoznak a választói akaratra. Érdekes, az nem zavarja önöket, hogy a választói akarattól eltérően a Fidesz 54 százalék szavazója 68 százalék képviselői helyet ér itt a parlamentben. Akkor nem zavarja önöket a választói akarat. A korábbi két választáson még nagyobb volt az aránytalanság. Most épp azért nem volt ekkora az aránytalanság, mert az ellenzék közösen indult.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az, amikor önök a joggal való visszaéléssel vádolják az ellenzéket, ez finoman szólva is hamis és álságos. Beszéljenek őszintén! Mondják meg azt, hogy nem tetszik önöknek, hogy van ellenzék (*Balla György: Az ellenzék nagyon tetszik nekünk! Egészen csodálatos!*), és mindent el fognak követni azért, hogy az ellenzék életét nehezítsék a parlamentben is! Azt kell mondanom, hogy ezt a szándékot értem, még egyszer mondom, elismerésnek veszem, de nem fognak tudni minket ezekkel az eszközökkel megfélemlíteni.

Ha azt remélik, hogy a folyamatos végzálással, büntetéssel, a jogaink csorbításával önök (*Nacsa Lőrinc: Melyik jogod csorbult?*) az ellenzéket és a Demokratikus Koalíciót ezen belül, mint az ellenzék legnagyobb pártját, el tudják hallgattatni, akkor tévednek. Ki fogunk állni a választóink jogainkért, és ki fogunk állni azért, amit helyesnek gondolunk. (*Zsigó Róbert: A pénz meg a hatalom!*) Önök büntethetnek, elvonhatnak, hozhatnak mindenféle rendeleteket és szabályokat a parlamenten belüli munkánk nehezítésére, mi akkor is képviselni fogjuk a választóinkat (*Zsigó Róbert: Mert eddig képviseltétek!*), ha önöknek nem tetszik. Természetesen a törvényjavaslatot nem támogatjuk (*Nacsa Lőrinc: Több pénzt akarsz! - Az elnök cseppet.*), semmilyen formában nem tartjuk elfogadhatónak. (*Zsigó Róbert: Gratulálok! - Taps az ellenzéki oldalról.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Lesz lehetőség majd hozzászólni, kérem, a kapacitásaikat akorra tegyék félre, ne közben próbáljanak bekotyogni, egymással szemben valamilyen formában előnyt kiharcolni.

A következő felszólalók a KDNP képviselőcsoportjának álláspontját ismertetik. A párt frakciója jelezte, hogy két képviselőjük fogja ezt megtenni. Elsőnek Vejkey Imre képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

(11.30)

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem mehetek el Arató Gergely képviselőtársunk felszólalása mellett, mert bizony ki kell mondanunk, hogy a joggal való visszaélés bizony a Gyurcsány Ferenc vezette hat ellenzéki párt összefogása által, illetve frakciókra való széttagozódása által megtörtént. A joggal való visszaélés, képviselőtársaim, a jog gyakorlása, ha az a jog társadalmi rendeltetésével össze nem férő célra irányul.

Fölteszem a kérdést tehát Arató Gergely képviselőtársunknak: jogszerűnek tartja-e azt, hogy azért, mert a Gyurcsány Ferenc által vezetett baloldali egység, ahogy Márki-Zay Péter fogalmazott, a kommunistáktól a fasisztákig, lényegében kétszer annyi támogatást kap a költségvetéstől, mint a kormánypárti képviselők? Ez jogszerű, képviselőtársam? Úgy gondolom, hogy nem. Az ilyen eljárás, ami idevezet, csak egy joggal való visszaélésszerű eljárás, és ha nem ez lenne, akkor nem kellene módosítanunk az országgyűlési törvényt.

Az elmúlt 12 évben a nemzeti keresztény kormány vezetésével Magyarország megállta a helyét, a magyar gazdaság erőssé vált, és a válságok ellenére is erős maradt. Elhiszem, hogy ez idegesíti ellenzéki képviselőtársainkat.

Minket pedig büszkeséggel tölt el, hogy Európában a leggyorsabban és a legsikeresebben kijöttünk a Covid okozta válsághelyzetből. Mindez azt jelenti, hogy a magyarok minden helyzetben, békeidőben, migrációs időben, járvány idején vagy most, a háborús időszakban is számíthatnak a Fidesz-KDNP-re, számíthatnak az Orbán Viktor által vezetett kormányra.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! 2022 tavasza óta, vagyis az orosz-ukrán háború kitörése óta még az eddigieknél is súlyosabb válságokkal és bizonytalanságokkal kell szembenéznünk. Azzal kell számolnunk, hogy a háború elhúzódik, ami azt jelenti, hogy gazdasági hatásai hónapról hónapra, hétről hétre, napról napra sajnos egyre súlyosabbak.

A fentiekre figyelemmel került előterjesztésre az országgyűlési törvény módosítására irányuló T/369. számú törvényjavaslat, melynek célja egyrészt, hogy hozzájáruljon a nemzetgazdasági stabilitás fenntartásához. Ehhez kapcsolódik többek között a pártok finanszírozásáról szóló szabályozás módosítása, valamint a

frakciók működésével járó kiadások szabályainak módosítása, amiről Kocsis Máté frakcióvezető úr előterjesztőként már részletesen beszélt.

A javaslat további célja erősíteni az európai integrációt. Ehhez kapcsolódóan alakult át az országgyűlési képviselők vagyonyilatkozat-tételi szabálya a házszabályi rendelkezések tervezett módosításával.

A módosítás ezek mellett arra tesz javaslatot, hogy az Országgyűlés által választott, jelenleg eseti jelölőbizottsági eljárás keretében jelölt közjogi tisztségviselők személyét a jövőben az Országgyűlés feladatkör szerint illetékes állandó bizottsága jelölje és hallgassa meg, ezáltal egyesítve és koherenssé téve a parlamenti eljárásban lefolytatandó jelöltállítási szabályokat. A javaslat továbbá több, az Országgyűlés működésével kapcsolatos érdemi és technikai szabály módosítására is kiterjed.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ismételten hangsúlyozom, hogy ne feledjék, a Gyurcsány Ferenc által vezetett baloldali egyesülés bár egy listán indult, de 2022. május 2-án végül mégis hat frakciót alakított a magyar parlamentben. A baloldali egyesülés ezzel a trükközéssel a kis pártoknak járó előnyöket akarja kiélni, így ugyanis mind a hat képviselőcsoportnak külön-külön járna a működési költség, az ellátási keret, a bér- és a kafetériakeret.

A helyzet pedig az, hogy míg az egyesített baloldali ellenzék a 2022. évi áprilisi országgyűlési választáson 800 ezer szavazót veszített, addig a parlamenti alakuló ülésen - történelmi vereségük ellenére - már azzal léptek fel, hogy 3 milliárd forinttal többet követeljenek az adófizetőktől. *(Arató Gergely közbeszól.)*

A helyzet az, hogy egy ellenzéki képviselőre jutó ellátás eddig is mindig egy kicsit több volt, na, de nem ennyivel, képviselőtársaim, és ebből is látszik, hogy ez nem egy jogszerű magatartás, hanem ez egy joggal való visszaélés volt, mert a törvényhozó szándéka erre nem terjedt ki. Amennyiben nem változtatnánk a szabályozáson, úgy a baloldal trükközése miatt a 2022-26-os ciklusban egy kormánypárti képviselő 2,7 millió forintba kerülne egy hónapban, míg egy ellenzéki képviselő 4,5 millió forintba.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ez rendkívül aránytalan, és úgy hallom, minthogyha hallgatnának most az ellenzéki képviselőtársaim. Nagyon helyesen is teszük, mert szégyenükben valószínű, hogy tényleg csak hallgatni lehet.

Mindez azt jelenti, hogy majdnem kétszer annyiba kerülne az adófizetőnek egy ellenzéki képviselő, mint egy kormánypárti. Ha nem nyúlnánk hozzá a rendszerhez, akkor ebben a ciklusban 6 milliárd forinttal több kerülne a parlament működése, mint az előző ciklusban. Ezért a törvényjavaslat egy új kompartment számítás hoz be, elvonja a baloldaltól a frakciótrükközéssel szerzett 3 milliárdot, a kormánypártok pedig leadnak 2 milliárd forintot. Ezekkel a módosításokkal az eredmény még mindig az, hogy egy ellenzéki képviselő még ebben az új rendszerben is több kerül majd, mint egy kormánypárti képviselő.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ami pedig a házszabályi rendelkezéseket érinti, a H/368. számú határozati javaslat módosítja a frakcióalakítási szabályokat, lehetővé téve a képviselőcsoportokhoz való csatlakozást a képviselők előző általános választásán közös országos listát állító és mandátumot szerző pártokhoz tartozó képviselők közül álló képviselőcsoport tagjai részére, továbbá bevezeti az Európai Parlament vagyonyilatkozati rendszerét, amely, mint hallottuk, meg egyezik a német szabályokkal.

Ne feledjék, tisztelt képviselőtársaim, hogy az évek óta, hosszú évtizedek óta sokat bírált magyar vagyonyilatkozati rendszeren - most függetlenül attól, hogy ezek a bírálatok megalapozottak voltak-e vagy sem - érdemes most változtatnunk, és úgy gondolom, hogy az a brüsszeli kettős mérce, ami rendszeresen éri Magyarországot, legalább ebből a szempontból kioldható. Ez a brüsszeli kettős mérce most már a mindennapok része, de ezzel az országgyűlésitörvény-módosítással és határozati házszabály-módosítással az EP-ben használt szabályok szóról szóra történő beépítésével ki tudjuk védeni azt, hogy a vagyonyilatkozatok témájában többen támadják Magyarországot. Én úgy láttam itt a vitában, hogy önök azonban már most mégis elkezdtek támadni, tehát önök nem is kettős rendszerrel működnek, hanem akár hármas rendszerrel is. Egyébként, mint ahogy mondtam, ugyanezt a rendszert használják Németországban is, és érdekes módon ott sem az ellenzék részéről, sem külső támadások nem érték ezzel a vagyonyilatkozattal kapcsolatban Németországot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot és a határozati javaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP vezérszónoklatát Hollik István képviselő úr folytatja. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A lényeges érveink elhangzottak, eggyel szeretném kiegészíteni.

Van számunkra egy nagyon fontos alapelv, amit a Fidesz és a KDNP nem most kezdett el érvényesíteni a munkájában, hanem amióta kormányon vagyunk.

(11.40)

Ez pedig úgy szól, hogy a demokrácia intézményrendszerét nem lehet függetleníteni a körülöttünk lévő gazdasági, biztonságpolitikai valóságtól. Ez volt az oka annak egyébként, hogy amikor Gyurcsány Ferencék tönkretették ezt az országot, és a csőd szélére sodorták az országot, akkor azt mondtuk, hogy a demokrácia intézményrendszerét is át kell alakítani, ezért lett egyébként 386 fős parlamentből 199 fős,

mert azt mondtuk, hogy ebben a gazdasági helyzetben a törvényhozáson is karcsúsítani kell.

Ennek az alapelvnek az érvényesítését folytatjuk ma, amikor háborús infláció van. Amikor a szomszédban háború van, akkor nem megengedhető az, ahogy ezt az előttem szólók is elmondták, hogy különféle trükkökkel a baloldali pártok, annak ellenére, hogy 800 ezer szavazót veszítettek, mégis az elkövetkező négy évben 3 milliárd forinttal többet kapjanak. Az előtünk fekvő javaslat lényege az, hogy ezeket a forrásokat átcsoportosítsuk, a pártok, a frakciók ezt a forrást adják át, és tegyük ezt hozzá a Honvédelmi és a Rezsivédelmi Alaphoz.

Szeretném felhívni baloldali képviselőtársaim figyelmét, hogy majdnem kétszer annyiba került a jelenlegi szabályozás alapján - vagy kerül még mindig - egy baloldali képviselő, mint egy jobboldali. Sőt, ha elfogadják az Országgyűlés az új szabályozást, még akkor is többre fog kerülni egy baloldali képviselő, mint egy jobboldali.

Arató képviselőtársam figyelmét szeretném arra is felhívni, amikor azt mondta, hogy itt csak a baloldaliak veszítenek, hogy például a működési költségeken minden párt veszít, a Fidesz is és a KDNP is. (*Arató Gergely: Kívéve a Mi Hazánkat, a kedvenceiteket!*) Illetve azt mondta, hogy mindenki veszít, csak a kormánypártok nem. Szeretném jelezni Arató képviselő úrnak, hogy nézze meg a szabályozást, mert akkor láthatja, hogy a következő négy évben ezen az új szabályzáson a KDNP is veszíteni fog. De ezt mi természetesnek tartjuk, hogy ebben a nehéz, háborús inflációval terhelt helyzetben ezt a hozzájárulást megadjuk a rezsivédelemhez.

Ami a vagyonynyilatkozati rendet illeti, én azt azért Arató képviselő úrtól kissé visszásnak tartom, hogy az Apró-villából a vagyonosodási átláthatóságról beszélnek. Van ennek egy diszkrét bája. Illetve, ha önök most azt mondják, hogy az általunk egy az egyben átvenni kívánt európai parlamenti vagyonynyilatkozati rendet önök nem tartják megfelelőnek, akkor azt szeretném kérdezni, hogy mégis mit csinált Dobrev Klára, az ön pártja elnökének felesége európai parlamenti alelnökként ebben az ügyben, merthogy egyszer sem szólalt fel. Tehát úgy látszik, hogy eddig önöknek megfelelő volt, Dobrev Klárának megfelelő volt ez a vagyonynyilatkozati rend, most önöknek valami miatt már nem megfelelő.

Mi azt gondoljuk, hogy ennek a vagyonynyilatkozati rendnek az átvétele végre lezár egy régóta folyó, Brüsszellel fennálló vitát. Mivel mi Brüsszellel, bár vannak vitáink, de értelmes dolgokban szeretnénk megegyezni, azt gondoljuk, hogy a vagyonynyilatkozati rend átvételével végre a viták sorát rövidíteni tudjuk, hiszen ebben akkor innentől kezdve vita nem lehet.

Még egyszer, mi ezt a szabályozást korrektnek gondoljuk, valóságához illeszkedőnek gondoljuk, éppen ezért a KDNP frakciója támogatni fogja. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Brenner Koloman képviselő úr, aki

felszólalását itt az emelvényen mondja el. Parancsoljon, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Klasszikusan, hármasságban szeretném a vezérszónoki felszólalásomat elmondani. Először az előtünk lévő javaslatoknak a mi véleményünk szerint a kiegyensúlyozott polgári demokráciát sértő szabályozásairól szeretnék beszélni, másodsorban az összeférhetetlenségi és a vagyonynyilatkozati szabályozásokról, és harmadsorban pedig, úgy nevezném őket, kis színesek az előtünk lévő javaslatból.

Kezdjük talán azzal - és itt egy kicsit szélesebb perspektívát nyitnék -, hogy az elmúlt 12 évben az egy párti túlhatalmat kiépítő Fidesz folyamatosan próbálja visszaszorítani az ellenzék politikai tevékenységének bármifajta támogatását. Itt is emlékeztetnék rá, hogy a volt fideszes képviselő által vezetett Állami Számvevőszék a néppárti Jobbikot közel egymilliárdos bírsággal sújtotta, ezt a bírságot tavaly márciusig fizette a pártunk, tehát lényegében hosszú éveken keresztül alig volt arra mód, hogy akár csak alapszinten is finanszírozhassuk politikai tevékenységünket.

Itt is szeretném felhívni főleg kormánypárti hozzászóló képviselőtársaim figyelmét arra, hogy mennyire álságos és cinikus az az érvelés, amelyet itt most elmondtak. 3 milliárd forintról beszélünk, miközben csak a miniszterelnök, a miniszterek és az államtitkárok fizetésemelése 4 milliárd forintjába kerül a magyar adófizető polgároknak. Nem érzik a végtelen farizeusságot ebben az érvelésben? Komolyan nem érzik?! Miközben Rogán propagandaminisztériuma 76 milliárd forintból fogja megint ránk zúdítani a magyar polgárok félrevezetésére szolgáló információkat, ami egyben egyébként a Fidesz politikai tevékenysége is, mert egy ilyen egypárti túlhatalom felé haladó politikai rendszerben kezd egybeolvadni az állampárt és a kormány. Előre tovább a putyini úton, elvtársak! Tehát nem érzik ennek a végtelen álságos és cinikus voltát? Komolyan, itt fel mernek állni e történelmi falak között, és ezzel érvelnek, hogy majd ezzel fogunk spórolni?! Most komolyan?

Ráadásul a Jobbik, hazánk jobbközép konzervatív pártjaként elvi síkon sem támogatja azt, hogy post festa, egy választás után változtassuk meg a szabályozásokat. Mert mi, a törvényes rend pártjaként hiszünk az intézményekben, és hiszünk abban, hogy csak az intézmények stabilitása az, ami hozzátartozik egy kiegyensúlyozott polgári demokráciához, amelyben mi hiszünk, mert csak ez biztosítja a magyar polgárok jólétét és szabadságát. Tehát elvi alapon is nagyon álságos ez az előtünk lévő szabályozás, hiszen utólag próbál érvkészletet találni ahhoz, hogy miért hoz egy olyan teljesen igazságtalan finanszírozási rendszert, ahol gyakorlatilag a közös listán induló frakciók gyakorlatilag egyenlő arányban részesülnek a támogatásban, teljesen függetlenül attól, hogy hány fős a frakció.

Azt már csak halkán jegyezném meg, hogy a Fidesz-KDNP-listán is ott van az a KDNP, amelynek a frakciója szép nagy, miközben a KDNP társadalmi támogatottsága a nulla felé konvergál. Tehát azzal érvelni, hogy a választói akaratot az önök javaslata itt mennyiben ülteti át, már csak ezért is rendkívül cinikus és aggályos a mi véleményünk szerint.

Rendkívül aggályos többek között a 17. § (2) bekezdése, amely arról szól, hogy bizottsági elnököt, alelnököt és tagot fel lehet menteni, csak éppen azt felejtették ki a szabályozásból, hogy ki kezdeményezi, milyen alapon, ki dönti el. Mi ez, ha nem az, hogy gyakorlatilag az eddigi tapasztalatok szerint házelnök úr eldönti, hogy mondjuk, akkor holnaptól egy ellenzéki képviselő már nem bizottsági elnök? Komolyan ezt így bele merik írni egy jogszabályba, hogy akkor inentől kezdve bármikor felmenthető, bármilyen tiszt-ségből egy, a magyar polgárok által megválasztott képviselő?

Mellékesen jegyzem meg, hogy az a közel kétmillió szavazópolgár, aki a hatpárti együttműködésre szavazott, amelyet egyébként önök kényszerítettek ki azzal, hogy úgy szabályozták a választójogi törvényt néhány hónappal a választások előtt, amit egy tisztességesen működő kiegyensúlyozott polgári demokráciában magára bármit is adó polgári és konzervatív erő, ugye, nem tesz meg néhány hónappal a választás előtt, hogy megváltoztatják a szabályokat... - most meg majd utólag is megváltoztatják, ugye, az aktuális politikai érdekeik mentén. Ez felháborító, kedves fideszes képviselőtársaim. Ez felháborító!

(11.50)

Második pontban az összeférhetlenségi és vagyonynyilatkozatokhoz szeretnék hozzászólni. A Jobbik képviselőcsoportja az eddigi rendszerben is nagyon transzparensen működött, sőt hosszú ideig még a családtagjaink vagyonynyilatkozatát is nyilvánosságra hoztuk. Az önök propagandamédiája csemegézt is ezen. Önök ide mernek állni és azt merik mondani, hogy jó, akkor legyen minden úgy, mint az Európai Unióban. Helyes. Egyébként pedig teljesen mindegy, mert Orbán Viktor miniszterelnök úr vagyonynyilatkozatában eddig sem a valóság szerepelt, és eztán sem a valóság fog szerepelni, hiszen aki azt elhiszi, hogy egy 32 éve országgyűlési képviselő ember, aki jó néhány évig miniszterelnöke ennek a hazának, egy darab forintnyi megtakarítással nem rendelkezik, az bármiben hihet, vasorrú bábában is.

Tehát azt gondolom, hogy nem a szabályozás a lényeg. Egyébként a Jobbik képviselői, ahogy eddig is, ez-tán is a valóságot fogják beírni annak a keretnek megfelelően, amit a tisztelt fideszes többség most meg fog szavazni. Rajtunk nem múlik a valóság, önökön igen.

Utolsó részét a felszólalásomnak úgy neveztem el, hogy kis színesek. Szóval, ahogy az az expozéban is elhangzott, értem, hogy itt most mindenképpen kell egy lex Hadházyt hozni. Tulajdonképpen, ha onnan nézzük, hogy valaki szándékosan bojkottálja az eskütételt,

akkor ezzel akár még egyet is lehetne érteni. Ugyanakkor ez a szabályozás nem tesz különbséget aközött, hogy valaki szándékosan, politikai célzattal bojkottálja az alakuló ülést, mint ahogy azt Hadházy képviselőtársunk tette, és ennek legyen retorziója, a Jobbik ezzel egyetért, de nem szabályozza ez a törvényjavaslat azt, hogy mi van akkor, ha mondjuk, valaki lemondással kerül be újként a parlamentbe, neki sem szabályozza, hogy milyen gyorsan kell esküt tennie az új képviselőnek.

Tehát azt gondoljuk, hogy itt nagyon fontos volna ezt a megkülönböztetést megtenni, hogy mi az, amikor valaki valóban szándékosan bojkottálja a parlament alakuló ülését, annak legyen szankciója, de pontosan meghatározott szankciója, és ne egy személyben a házelnök dönthesse erről természetesen. Ugyanakkor meg kell különböztetni attól, és arra pontos szabályozás kell, hogy milyen időhatáron belül kell egy újonnan, mondjuk, listáról bejutó képviselőnek esküt tennie, vagy akár ha egy egyéni mandátum megüresedik, az újbóli választás utáni eredmény után milyen gyorsan tehet az új képviselő esküt, ezt nekünk szerintem nagyon pontosan kell szabályozni, pontosan azért, hogy a visszaéléseket elkerüljük.

A 87. § (3) bekezdése szerintem többünket majd hosszú ideig foglalkoztatni fog. Ez arról szól, hogy ha valaki a parlament megbízásából jár, és ajándékot kap, akkor azt a házelnök úrnak le kell adni. A házelnök úr értékecsüs szerepbe kerülve ránéz erre az ajándékra, és eldönti, hogy visszaadja-e a képviselőnek, avagy sem. Ha ez egy kabarétréfa volna, akkor még röhögnék is, de nem az. Önök, fideszes képviselőtársaim, ezt le merték írni. Most komolyan! Egyébként országgyűlési alelnökként soha házelnök úr, kifejezett kérésem ellenére sem bízott meg azzal, hogy a magyar Országgyűlést képviseljem, azt ugye, csak kormánypárti alelnök teheti. Tehát nem nagyon volt módunk ilyenre ellenzéki képviselőként, tehát minket nem érint, én csak az abszurditására mutatnék rá ennek a szabályozásnak, hogy itt gyakorlatilag egy teljesen életszerűtlen helyzetet próbálunk úgy szabályozni, ami - nincs itt Nacsa képviselőtársam, de - egy Bagi-Nacsa show-ba jobban illik, mint az Országgyűlés törvényjavaslatába.

És egy olyan kis színesem is volna ebben az utolsó részben, amely az időkeretes vitára vonatkozó szabályozás. Itt megszüntetné ez a törvényjavaslat az időkeretes vitáknál az időkeretek megkészszerzésének a lehetőségét. Nem tudom, majd kérdezném az előterjesztőt, hogy ez annak esetleg az előzele-e, hogy önök vissza akarják hozni, hogy minden törvényjavaslat vitája időkeretes legyen, és akkor meg megszüntetnék, hogy megduplázhassuk, mondjuk, egy parlamenti vitanapnál az időkeretes vita időkeretét. Tehát ez egy nyitott kérdés számomra, hogy ez a szabályozás milyen irányba viszi el a parlamentünk működését.

Összefoglalóan tehát elvi síkon ellenezzük ezt a módosítási javaslatot, egyszerűen azért, mert egy kiegyensúlyozottan működő polgári demokráciában nem lehet

utólag, post festo, minden észérvet felrúgóan megváltoztatni a szabályozókat ilyen álságos és farizeus érvekkel. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A Momentum képviselőcsoportjának vezérszónoka Hajnal Miklós képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HAJNAL MIKLÓS, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Kicsit szomorú vagyok, hogy Kocsis Máté frakcióvezető úr már nincs a teremben, mert bevallom, egészen inspirálóak voltak azok a gondolatai, amelyek arról szóltak, hogy ha önállóan indulnának az ellenzéki pártok, akkor itt ki jutna be a parlamentbe és ki nem. Egészen annyira inspiráltak, hogy illő tisztelettel javasolnám esetleg a kormánypárti koalíciónak és különösen a KDNP-nek, hogy próbálja meg magát legközelebb önállóan megméretetni egy választáson, és akkor erre fény derül. Azt gondolom, hogy egyként izgulna a nemzet a KDNP parlamentbe jutásáért.

Komolyra fordítva a szót, önök 12. éve vannak hatalmon, és 12 éve gyakorlatilag folyamatosan módosítják a gránitzilárdságú Alaptörvényt, melyet önök írtak. Aztán ahogy az elmúlt napokban kiderült, hasonlóan járnak el az önök által újraírt házszabállyal és országgyűlési törvénnyel is. Be kell látni, az elmúlt 12 évben ritkán fordult elő, hogy volt olyan politikai tényező, amit önök nem tudtak irányítani. Ez alól kivétel volt nyolc éve a netadós tüntetések, öt éve a NOLimpia és tavaly ősszel az ellenzéki előválasztás. Ha önök kétharmaddal tudnak kormányozni, sokszor még rendkívüli jogszövegeik is vannak mindenre, és egyébként alig marad olyan belpolitikai terület, amit nem önök befolyásolnak, akkor felmerül a kérdés, hogy miért kell az ország alapvető működését leíró törvényekhez és határozatokhoz állandóan hozzányúlniuk. Nem tudják ezeket megfelelően megalkotni?

Ugyanis most is erről van szó. A Fidesz írta házszabályt és országgyűlési törvényt készülnek olyan apróságokkal változtatni, amelyeknél egyáltalán nem látni, hogy az egyébként miben szolgálja majd az ország működését, fejlődését, helyette önök bemutatják, hogy a parlamenti működés egyoldalúan, a kormánypártok kénye-kedve szerint változhat. Egyébként erre, ha már itt fel lett idézve Nacsá képviselő úr, ő nagyon jó példát is mutatott, amikor azt mondta, hogy ők egymással egyeztettek, mutogatott magára és Kocsis Mátéra. Sajnos az ellenzéki pártokkal és ellenzéki képviselőkkel ezt nem tették meg. Ez önmagában nincsen rendben.

De térjünk ki egy-két konkrét kérdésre is ezekben a tervezetekben, ugye, kettő tervezetről is szól a vita. Tisztelt Képviselőtársak! Látszik, hogy egyes, önöknek kellemetlen személyeket önök igyekeznek kizárni az érdemi képviselői munkából, és ennek példája az

akár lex Hadháznak is nevezhető, esküt nem tett képviselő esetében akár a képviselő adatigénylési és adatmegismerési jogosítványait korlátozó módosítási javaslatuk. Önök továbbra sem biztosítják a zuglói választók parlamenti képviselőt, helyette most további jogfosztásokat indítványoznak, valamint ez a javaslat tartalmazza azt is, hogy a független képviselők szakértőire rendelkezésre álló keretet is a felére csökkentik. Javasolnám önöknek, hogy az önöknek unszimpatikus képviselők érdemi munkájának a korlátozása helyett foglalkozzanak esetleg a válság kezelésével vagy akár az EU-s pénzek lehívásával és a feltételek teljesítésével, és leginkább engedjék végre Hadházy Ákost esküt tenni.

Nehéz lenne nem megmosolyogni azokat a módosításokat is, amelyeket önök az ajándékok elfogadásával kapcsolatban terveznek. Persze, egyébként ezek papíron teljesen támogatható változtatások, de egy jachtozó, helikopterező és magánrepülőző kormány képviselőitől ez egyszerűen nevetséges. Miért módosítunk egy olyan törvényt, amelyet önök amúgy sem tartanak be, vagy hogyan képzeljük ezt majd el? Szíjjártó Péter maga fog menni Kóvér Lászlóhoz vagy Orbán Viktorhoz, hogy engedélyt kérjen legközelebb a Lady MRD-n, amikor nyaralni akar az Adrián, vagy mi lesz ez a folyamat?

Kevésbé szórakoztató és inkább egyszerűen csak elszomorító, és nincsenek erre jobb szavak: egyszerűen sunyi az a húzás, amit önök a vagyonnyilatkozatokkal tesznek.

(12.00)

Európai harmonizációs köntösbe bújtatva valójában önök egy jóval gyengébb vagyonnyilatkozattételi rendszert hoznak létre. Erre hivatkozva innentől kezdve nem kell évente vagyonnyilatkozatot tenni, csak a képviselői megbízás kezdetekor. Erre hivatkozva a családtagoknak sem kell már vagyonnyilatkozatot tenni, erre hivatkozva kitorölnék a vagyonnyilatkozatból az ingatlan-nyilvántartást, tehát az eddig is nagyon gyenge, követhetetlen és gyakorlatilag semmilyen következménnyel nem bíró vagyonnyilatkozati szabályokhoz képest is egyértelmű visszalépés ez.

Higgyék el, én örülök, hogy képesek önök átvenni nyugati példákat, de javasolnám önöknek, hogy ha már az Európai Parlament működéséből akarnak tanulni, inkább a jó gyakorlatokat vegyék át, olyan is van bőven. Töltsék meg tartalommal a parlamenti bizottsági munkát, ahogy az az Európai Parlamentben zajlik, vagy engedjék vissza a sajtót a folyosókra, de ezeket a javaslatokat nyilván nem fogják megfogadni.

Szeretném felhívni a figyelmüket egy olyan következményre is, kapcsolódik még ehhez a módosítóhoz, amivel nem biztos, hogy számoltak, bár bizottsági elnök úr is említette a felszólalásában. A jelenlegi tervezetük szerint az új vagyonnyilatkozati szabályok várhatóan augusztus 1-jén lépnek hatályba, hogyha jól számolom, úgy, hogy aztán augusztus 5-éig mindenkinek

meg is kell tennie az új forma szerinti nyilatkozatot, legalábbis erre utal a javaslat 40. §-a, gyakorlatilag nincsen felkészülési idő. Ha önök ezt így tervezték, akkor nyilván lelkük rajta, mi be fogjuk tartani a határidőt, eddig is betartottuk. Csak javaslom, hogy beszéljék meg egymás között, hogy ez az időzítés mennyire tartható, nehogy a főnök akkor menjen nyaralni.

Ha pedig már elveszünk az ilyen apró részletekben, akkor muszáj arra is felhívnom a figyelmet, hogy az önök előterjesztéseiben több megnyitott jogszabályi hely is feltűnően formális módosítási javaslattal érintett csak. Itt egészen konkrétan arra gondolok - mondjuk, az előterjesztés 42. §-ában több példát is látunk erre -, hogy egy „valamint” szó helyett bekerül egy „továbbá”. Ez pedig egyértelműen arra utal, hogy önök a Törvényalkotási Bizottság előtt a módosító csomagot lényeges változtatásokkal akarják esetleg még megtoldani. Én is a Törvényalkotási Bizottság tagja vagyok, ismerem annak a működését. Nekem úgy tűnik, hogy önök ezt arra használják, hogy bizonyos kérdéseket nem hoznak be általános vitára, aztán utolsó pillanatban nyújtanak be 80 oldalas módosítókat, és aztán másnap már szavazhatunk is.

Tehát amikor önök ezt csinálják, és amikor ilyen nyelvtani kiskapukat alkalmaznak, akkor nem játszanak nyílt lapokkal, és most is könnyen lehet, hogy ennek a példáját látjuk. Tehát nem arról vitázunk ma, vagy nem száz százaléig arról vitázunk ma, ami végül elfogadásra fog kerülni. Arra kérem önöket, hogy adják meg a nyilvános plenáris vitával a tiszteletet a választóknak, és vállalják azt, hogy nem fognak a Törvényalkotási Bizottság elé nyelvtani kiskapukkal egy újabb utolsó pillanatos módosító csomagot betervezni.

Na most, önök nagyon sokat beszéltek a frakciók forráselvonásáról, én viszont szándékosan nem fogok ebbe mélyebben belemenni, önöknek ez valószínűleg valamifajta perverz gyönyört okozna. Inkább csak annyit mondanék, hogy lehet itt turkálni egymás zsebében, csak éppen egyvalakiknek a zsebében nem turkálnak önök, ezek pedig az oligarchák. Javaslom éppen ezért, hogy támogassák majd a Momentum javaslatát egy oligarchaadó bevezetésére. Az egészen biztosan az ország fejlődését szolgálja, és bőven biztosítana költségvetési forrásokat rengeteg fontos kérdésre, pedagógusok béremelésére, ápolók bérének a rendezésére, és még megannyi kezdeményezés van, amiket önök a költségvetési vitában egyébként lesöpörnek.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt 12 évben a magyar parlament gyakorlatilag ki lett üresítve. A parlament sajtónyilvánosságát korlátozták, a bizottsági munkát szinte felszámolták, a házszabályt pedig most is érdemi okok nélkül változtatják meg. Önök kismélták a magyar parlamentet, a parlamentáris demokráciának csak a látszatát tartják fenn, ezzel az előterjesztéssel pedig egy újabb lépést teszünk hátra, nem előre. Köszönöm a figyelmüket. *(Nacsa Lőrinc: Vastaps!)*

(Az elnöki széket Dúró Dóra, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Együttel megadom a szót Novák Elődnek, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Nacsa Lőrinc: Így könnyű!)*

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Egy képmutató, korrupciót fedező vagyonynyilatkozati rendszert egy még kevésbé átláthatóra cserélnének, ez pedig elfogadhatatlan, ezért ez a javaslat elfogadhatatlan. A hozzátartozók vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségének megszüntetése, ami a legvállalhatatlabb kellene hogy legyen számukra, de nem szégyelltek ezt előterjeszteni oly sok botrány után sem.

Vizlont támogatható a javaslatban az, hogy kevesebb pénz jusson a jelenlegi helyzetben a frakciónak, a frakcióknak, így a Mi Hazánk Mozgalom frakciójának is. Mi támogatjuk azt, hogy a politikusok tegyenek önmérsékletéről tanúbizonyosságot, ezért már az Országgyűlés alakuló ülésének napján, amikor még itt az összes párt a különböző országgyűlési tisztségek közti marakodással volt elfoglalva, mi már javaslatot nyújtottunk be a politikusi önmérséklet tanúbizonyosságáról tanúságot téve, a mentelmi jog eltörlése érdekében, ami nyilvánvalóan a politikusbűnözés visszaszorítását is célozza. Ha normális esetben a vagyonynyilatkozatok rendszerét is arra használnák fel, hogy átláthatóbbá tegyék a közéletet és különösen a politikusok tevékenységét, és a korrupciót visszaszorítsák, akkor egészen máshogy közelítenének ehhez a javaslatához.

Az eddigi szabályozás szerint a képviselő a vagyonynyilatkozatához csatolni köteles a vele közös háztartásban élő házastárs- vagy élettársának, gyermekeinek vagyonynyilatkozatát. Nos, ezek a hozzátartozói vagyonynyilatkozatok teljesen jogosak voltak eddig, hiszen egy vagyonközösségről beszélünk egy család, akármilyen család esetében is. Azt, hogy nagyon gyakran akár kiskorú gyermekek nevére vásároltak különböző ingatlanokat, és így tüntették el a különböző, nyilvánvalóan nem tisztességesen szerzett vagyontárgyakat, hiszen miért is kellene dugdosni más esetben, azt normális esetben fel kellett volna tárnani. Azonban az eddigi szabályozás is az volt, hogy az Országgyűlés széfjében őrizték, tehát gyakorlatilag titkosították a hozzátartozói vagyonynyilatkozatokat, ami ellen csak a Mi Hazánk Mozgalom emelt szót az elmúlt időszakban. Mi azt gondoljuk, hogy nyilvánosságra kellene hozni az eddig titkosított hozzátartozói vagyonynyilatkozatokat, nem pedig megszüntetni kellene ennek a vagyonynyilatkozat-tételi rendszernek ezt az elemét.

További elfogadhatatlan módosulások, korszakosulások a rendszerben, hogy a képviselőknél ezután pontos összeget nem kell feltüntetni, csak jövedelm-sávot a vagyonynyilatkozatokban. Nem kell nyilatkozni a hozzátartozók jövedelméről, az ingatlanokról, a nagy értékű ingóságokról - ezekről mind kellett eddig,

ezután majd nem kell a kormánypártok javaslata alapján -, valamint a megtakarításokról, hitelekéről, tartozásokról, tehát mindarról, ami átláthatóvá tehet egy eddig is kissé képmutató rendszert.

Komoly visszalépésről beszélhetünk, miközben a Mi Hazánk Mozgalomnak javaslatai volnának a politikusbűnözés visszaszorítása, a korrupció megfékezése érdekében. Ilyen javaslatunk a vagyonynyilatkozatok átláthatóbbá tétele mellett a vagyonosodási vizsgálatra vonatkozó javaslatunk is, hogy minden ciklus elején és végén automatikusan essék vagyonosodási vizsgálat alá minden országgyűlési képviselő, de az államtitkárok is például, miniszterek is természetesen, annak érdekében, hogy tárjuk fel azt a vagyont, ami nem tisztességes úton, a hivatalos jövedelemből fedezhető módon került a képviselő birtokába, tulajdonába. Ezt kellene látni, és ezt kellene feltárnia egy vagyonosodási vizsgálatnak, egy rendszeres vagyonosodási vizsgálatnak, de ez is egy olyan javaslatunk, amiről a kormánypártok, illetve a balliberális ellenzéki pártok sem hajlandók hallani sem.

Természetesen voltak hibái az eddigi vagyonynyilatkozat-tételi rendszernek. Gondoljunk csak arra, hogy például nem kereshetők, nem áttekinthetők a szó informatikai értelmében sem, még csak nem is karakterfelismert PDF-ben található meg a parlament honlapján még azok a vagyonynyilatkozatok sem, amelyeket pedig elektronikus kitöltőrendszerrel nyújtunk be, illetve nyújtánánk be, hogyha a végén a mentés után ez automatikusan megjelenne valahol. De nem ez történik, hanem a mentés után nyomtassuk ki, írjuk alá, azt beszkennek, de nem úgy, mint régen, akár 10-20 éve is a képviselői indítványokat, törvényjavaslatokat akár, hogy legalább karakterfelismert, legalább keresni lehet rá, hanem egy egyszerű képként jelenítik meg gyakorlatilag, minél inkább megnehezítve az átláthatóságért küzdő szervezetek munkáját is.

Ezért kellene tehát az elektronikus kitöltőrendszert is például olyanná tenni, hogy automatikusan, visszamenőlegesen is kereshetően, valóban áttekinthető formájában jelenjenek meg a vagyonynyilatkozatok, és ne pedig úgy, hogy kipipáljuk, le van tudva, de igazándiból ennek a sok ezer oldalnyi oldalnak már az áttekinthetősége is megkérdőjelezhető.

Szükséges volna a képviselői, hozzátartozói vagyonynyilatkozatok megszüntetése helyett inkább annak titkosításának feloldása mellett, a rendszeres vagyonosodási vizsgálat mellett például az esetleges egyéb állampolgárságról való nyilatkozattételi kötelezettség bevezetése is.

(12.10)

Ezt mára, miután a Jobbik ebben is szépen beszimult a baloldalba, szintén csak a Mi Hazánk Mozgalom vallja és követeli. Láthattunk már botrányt ezzel kapcsolatban, amikor, ugye, egy MSZP-s képviselőnek egy afrikai banánköztársaságból nyert útlevele és ezáltal nyilvánvalóan állampolgársága is fedezhette

esetlegesen azt a menekülő-útvonalat, amit, ugye, a széfjében az útlevél mellett megtalált több száz millió forint is indokolhatott. Ha már nemzetközi példákat hoznak - nagyon ügyesen, ezt el kell ismerjem, az európai uniós példát idehozva, miközben ez egy visszalépést jelent, de a támadhatóságot így kétségkívül csökkentik -, akkor hadd hozzak én is egy példát. Miért nem hozzák ide az izraeli példát a képviselők esetleges más állampolgárságról való nyilatkozattételi kötelezettség kapcsán? Ugyanis Izraelben nemhogy nyilatkozni kell, de képviselő sem lehet, országgyűlési képviselő sem lehet az, aki más ország állampolgárságával rendelkezik. E tekintetben a Mi Hazánk Mozgalom javaslata már-már vállalhatatlanul mérsékelt, hiszen mi csak azt mondjuk, hogy kerüljenek nyilvánosságra, hogy az esetleges momentumos képviselőknek adott esetben milyen egyéb állampolgárságuk van. Ahogy az, mondjuk, Márki-Zay Péterről végül, ugye, kiderült a kampány hevében, hogy ő egyedül Kanada alkotmányára esküdött föl, a magyarra pedig nem is.

Szükség volna tehát sok változtatásra, de az az ügyes húzás, hogy az Unió vagyonynyilatkozat-tételi rendszerére hivatkoznak, amögé bújnak, az, azt gondolom, hogy politikailag lehet, hogy ügyes, de semmiképp sem tisztességes húzás. Egyébként sem indokolt az Unió szabályozásához igazítani a magyar rendszert, hiszen inkább az Unió utáni életre kellene már felkészülni, sokkal inkább afelé halad az Európai Unió e fejtelten bővítési hullám kapcsán is, amikor már leginkább az a kérdés, hogy a tálibokat mikor vesszük föl az Európai Unióba, hiszen feltétel nélkül támogatják például Ukrajna európai uniós csatlakozását is a parlamenti pártok, leszámítva a Mi Hazánk Mozgalmat. Ilyen értelemben tehát nem az Európai Unió jogrendjéhez, gyakorlataihoz kellene igazítani, hanem inkább a korrupcióellenes küzdelemhez.

És végül két apróbb javaslatról is hadd ejtsek szót, ami ebben az előttünk fekvő törvényjavaslatban megtalálható, illetve a házszabály módosításában. Az eseti jelölőbizottságok megszüntetése, azt gondolom, hogy támogatható és támogatandó, eddig is eléggé képmutatás volt és rendkívül bürokratikus, hogy létrehozunk egy bizottságot, mintha ott dőlné el, hogy kit kell, mondjuk, az Állami Számvevőszék elnökének vagy alkotmánybíróknak jelölni, holott ezek sokkal inkább Orbán Viktor dolgozósobájában, esetleg a Fidesz országos elnökségében dőlnek el. Másrészt új bizottságot létrehozni egy eseti döntésre, azt gondolom, mindenképpen indokolatlan, amikor megtehetik ezt adott esetben például a szakbizottságok is.

Vizsont nem fogadható el az a módosító javaslat, amellyel kapcsolatban a Fidesz frakcióvezetője azt mondta, hogy valamelyik ellenzéki párttal való egyeztetés kapcsán fogalmazódott meg, tehát igazándiból ellenzéki javaslatnak tekinthető, amit most a kormánypártok benyújtottak. Bár nem árulta el, hogy melyik párt javasolta ezt, melyik baloldali párt, hiszen nem a Mi Hazánk Mozgalom volt az, amelyik a Fideszsel ilyen háttéralkukat kötve, háttéregyeztetéseket folytatva belobbizta azt, hogy a frakciópénzeket

immár át lehessen játszani a pártoknak is. Ez szerintem nem elfogadható, hiszen, bár eddig is kiüresítették a parlamenti vitákat, mégis ezek a frakciótagmogatások azt szolgálnák, hogy adott esetben szakértőket megbízzanak komoly háttéranyagok írásával, és komolyabb, érdemibb viták történhessenek itt az Országgyűlésben. Az, hogy ezt tulajdonképpen pártpénzzé teszik, és ebből inkább pártépítést lehessen folytatni itt az érdemi parlamenti munka helyett, az, hogy ebből például kampánykiadásokat lehessen finanszírozni, az, hogy propagandát finanszírozzanak ezekből az állami támogatásokból, például a szakmai munkaanyagok, érdemi építő javaslatok helyett, az szerintem semmiképp sem mozdtítja elő a parlamenti demokráciát, az Országgyűlés működését.

Ezért ezt a részét a javaslatnak - bármelyik bal-liberális oldal sűgött is a Fidesznek, és került így bele ebbe a javaslatba a Fidesz frakcióvezetőjének nyilatkozata szerint - a Mi Hazánk Mozgalom semmi esetre sem tudja támogatni. Mint ahogy az egész előttünk fekvő javaslatot egészében sem, annak ellenére, hogy a frakciók működési támogatásának csökkentése nyilvánvalóan indokolt. Ezt az áldozatot nyilvánvalóan a Mi Hazánk Mozgalom is vállalja, mint ahogy a többi pártnak is vállalnia kell. Ez mindenképp egy előremutató intézkedés, a politikusok önmérsékletéről kell hogy tanúbizonyságot tegyen végre egy olyan javaslat, amelyet végre benyújtottak, és ha le is szavazták például a mentelmi jog eltörlésére vonatkozó javaslatunkat, azt gondolom, hogy akkor legalább ez az önkorlátozás mindenképp illő és indokolt. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: A következő felszólaló Jámbor András Imre, a Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon, megadom a szót.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Igazából azért nem annyira lepődök meg azon, hogy úgy állunk itt egy törvényjavaslat vitájában, hogy lezajlott egy választás, ami a négyéves munka kereteit meghatározza, majd önök ezt átírják. Nyilván ezt láttuk az elmúlt években, hogy fokozatosan a népakarat és a magyar parlamentarizmus hagyományai helyett az önök hatalmi érdekei határozzák meg azt, hogy hogyan működjön ez a munka. Erre egyébként szerintem Hadházy Ákos példája a legjobb, akivel nekem nagyon sok vitám van, de mégis jelenleg az a helyzet, hogy van a 106 magyar választókerület közül egy, aminek nincsen képviselője, aki nem tud a költségvetéshez módosító javaslatokat benyújtani, aki nem tudja a helyi emberek problémáit intézni. És ezt a helyzetet önök fel tudták volna oldani akkor, ha adnak lehetőséget Hadházy Ákosnak arra, hogy esküt tegyen. *(Zsigó Róbert: Miért nem tett esküt?)*, önök ezt a lehetőséget nem adták meg, így a 106 közül egy választókerület lakosságának a képviselőjét elvették

lényegében. És az a probléma, hogy ez kinyit olyan lehetőségeket, hogy hogyan lehet egyébként Magyarországon bármely parlamenti képviselőnek a jogait, lehetőségeit elvenni, hiszen csak egy házszabály-módosításba kerül az, hogy mondjuk, azt mondják, hogy aki fehér ingben jön be az Országházba, az méltatlanná válik a képviselőre, és így akkor utána önök tudnak hozni ezekről különböző szabályokat.

Az lenne a kérdésem önökhöz, hogy önök lopnak-e. Mert ha nem lopnak, akkor nem pontosan értem, hogy a vagyonyilatkozatok miatt kell egyébként gyengíteni. A jelenlegi szabályozás is pocsék, és az elmúlt 12 évben is egyébként folyamatosan gyengítve lett a vagyonyilatkozatok rendszere. Tudják, ez a „nincsen rejtegetnivalójuk” kérdés. Akkor miért van az, hogy önök ezt a vagyonyilatkozati rendszert lényegében teljesen kiüresítik?

Lenne egy csomó lehetőség arra egyébként, akár az önök által követett irány mellett is, hogy az Európai Parlamentnek a vagyonyilatkozati rendszerét másolják le, hogy szigorítsanak, hiszen az Európai Parlamenthez, az Európai Unióhoz kapcsolódik egy csomó más korrupcióellenes szabályozás, ott van az Európai Ügyészség, van lobbiszabályozás, összeférhetlenségi szabályozás, de valahogy ezeket nem látom ebben a törvényjavaslatban. Azt látom csak, hogy egyébként egy tényleg nagyon rossz európai parlamenti szabályozást vesznek át, és ez azért külön szórakoztató, mert este tárgyalunk még majd egy másik napirendi pontot is, ahol önök egyébként az Európai Parlament megszüntetését javasolják, mégis ebben a napirendi ponti javaslatban meg azt javasolják, hogy vegyünk át az Európai Parlament egyik szabályozását. Ez számomra nem tűnik olyan nagyon következetes viselkedésnek.

Összességében nyilván ez a javaslat nem szól másról, mint arról, hogy saját érdekükben hogyan írják át a parlamentarizmus szabályait, nyilván ezt az elmúlt 12 évben megszokhattuk, sajnos nem nagyon vannak nagy meglepetések ezen a téren. Egyetlenegy dolgot viszont még megjegyeznék: a parlamenti frakciók pénzének csökkentése mellett a Párbeszéd frakciójának volt egy olyan javaslata, ami arról szólt, hogy a képviselők, a miniszterek, az államtitkárok, a miniszterelnök fizetését csökkentésük 20 százalékkal. Ez egy nagyobb megtakarítást jelentett egyébként, mint az a javaslat, ami itt fekszik a parlament előtt, és nemcsak nagyobb megtakarítást jelentene, hanem a szakmai munka helyett, a pártok, a frakciók szakmai munkája helyett egyébként az önök, az én, a miniszterek és a miniszterelnök úr fizetéséből venne el. Szerintem nem a képviselői munkatársak bérének csökkentése az az áldozat, amit ilyenkor meg kell hozni, hanem a mi fizetésünk csökkentése az az áldozat, amit egy megélhetési válságban mint áldozatot meg kell hozni. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Most az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Keresztes László Lóránt következik. Parancsoljon, képviselő úr!

(12.20)

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Rengeteg mindent elmondtak képviselőtársaim előttem, ezért indokolt lesz ezekre reagálni, néhány hozzászólásra reagálni, ugyanakkor én is először végigszaladnék ezen a két törvényjavaslaton, amit így összevont vita keretében tárgyalunk.

Azzal teljesen egyetértünk, azt gondolom, hogy ez nem is lehet vita tárgya, hogy a válságok korában éltünk, tehát látható, hogy a koronavírus-világjárvány, illetve a nyomán kialakult gazdasági válság után most egy súlyos háborús konfliktus mellett folyamatosan itt van a klímaválság, az éghajlatváltozás hatásai, a környezetpusztítás hatásai. Látható, hogy ezek olyan válságok, amik, mondhatjuk, hogy váltják egymást, és nem is igazán számíthatunk arra, hogy a következő évtizedekben akár mentesülni tudunk ezen kihívások alól. Nyilván azért küzdünk mindannyian, és reménykedünk, hogy nem lesznek ilyen súlyos válságjelenségek, és nyilván nem lesznek háborúk itt a közvetlen közelünkben és általában sehol. Tehát egyértelmű, hogy a válságok korában erre reagálni kell, és azzal is egyetértünk, hogy ahol lehet, csökkenteni kell az indokolatlan vagy indokolhatatlan kiadásokat, és azzal is teljesen egyetértünk, hogy mindenkinek ki kell venni a részét a közteherviselésből, vagy nagyobb mértékben kell kivenni a részét a közteherviselésből egy ilyen nehéz gazdasági helyzetben.

Azzal is egyetértünk természetesen, hogy a pártoknak is ezt meg kell tenni. Amikor a Covid alatt volt ezzel kapcsolatban indítvány, mi azzal egyetértettünk, én magam itt felszólaltam és támogattam, és nyilván azzal is egyetértünk, hogy önmagában az Országgyűlés működésére is kevesebbet kell költeni, és kevesebb forrásból is kell tudni gazdálkodni és kell tudni működni a frakcióknak.

Ugyanakkor az a baj, hogy önök mégsem ezen elveknek kívánnak megfelelni. Bizonyos területeken belenyúlnak a szabályozásokba, más területeken érdekelteket, adott esetben fideszes oligarchákat pedig önök mindig megvédenek és mentesítenek, hogy bármilyen módon részt kelljen venniük a közteherviselésben, adott esetben még olyan szereplőket is, akiket önök az elmúlt bő egy évtizedben az állami megrendelésekkel elképesztő mértékben kitömtek, illetve az ő holdudvaraikat támogatták.

Az is problémás, hogy önök az ilyen módon elvont forrásokat miként használják fel, abból valóban a legnehezebb helyzetbe került családokat, a magyar embereket támogatják-e, vagy esetleg olyan beruházásokat, amelyek megint csak nem a magyar emberek érdekeiben indulnak el. Ezzel kapcsolatban azt tudom mondani, hogy már nagyon-nagyon kevés az egyetértési pont.

Önöknek volt egy állítása itt az elmúlt hetekben, hogy önmagukon kezdik a spórolást. Ez sokszorosan, szinte mindennap megdől. Muszáj néhány példát említeni konkrétan ezzel kapcsolatban. Épp egy mai hír,

hogy a megszünt EMMI egykori államtitkárai, korábbi államtitkárai fejenként többmilliós jutalmat kapnak, annak ellenére, hogy a legtöbben közülük jelenleg is kiemelt fizetéssel akár államtitkári vagy más magas közigazgatási pozíciót töltenek be. Tehát ezzel is bizonyítják, hogy ebben a helyzetben is és súlyos válság idején, amikor egy háborús konfliktus van a szomszédban, akkor is a saját politikusaiknak, a saját komisszárjaiknak bármikor készek milliós jutalmakat osztani, úgy is, hogy teljesen indokolatlan, hiszen nem munkanélküliek lettek ezekből az egykori államtitkárokból, hanem a legtöbben államtitkári pozíciót töltenek be.

De látható volt az is, hogy így egy válság közepén behoztak egy olyan rendelkezést, ami eltörli az államtitkároknak, az önök államtitkárainak és minisztereinek a fizetési plafonját, és megadták a miniszterelnöknek a lehetőséget, hogy akár a csillagos éjig emelje ezeket a fizetéseket; arról nem is beszélve, hogy a miniszterelnök fizetését is megduplázták.

De látható, hogy önök ciklusról ciklusra egyre jobban hizlalják a kormányzati apparátust. 14 miniszter, 67 államtitkár és 108 helyettes államtitkár - mondhatjuk, hogy ez minden szempontból rekordnak számít. Ilyen sokat kormányra még nem költöttek, mint önök egyébként egy válságos időszakban, amikor konkrétan megélhetési válság és egy elképesztő infláció van, ilyen időszakban önök mennyit költenek önmagukra.

Hogy még egy példát hozzak: a Köztársasági Elnöki Hivatal költségkerete a múlt évi 3,5 milliárd forintról 5,8 milliárd forintra nő. Tehát látható, hogy önök sokkal többet költenek a politikára, mint akár az előző ciklusban, és sokkal-sokkal többet költenek, mint ciklusokkal ezelőtt. Tehát azonnal megbukott az önök hazug állítása, miszerint önmagukon kezdik a spórolást - ez nem igaz.

Láthattuk már a Covid okozta gazdasági válság nyomán is, hogy önök milyen módon gondolták kivitelezni az úgynevezett gazdaságvédelmet. Az egyik első intézkedésük volt, hogy a Budapest-Belgrád vasútvonalai projektekre, amit önök titkosítottak, és a kínai nagyhatalmi érdekeknek megfelelően végrehajtottak, illetve végrehajtanak, oda költötték el az elvont pénzeket, például az önkormányzatoktól elvont forrásokat, és ezt a titkosított projektet gazdaságfejlesztésnek nevezték el, miközben pontosan tudjuk, hogy 175 ezer új magyar munkahely megteremtését áldozták fel, hogy ezt a projektet végre tudják hajtani.

De az is egy eklatáns példa az önök által értelmezett közös közteherviselésre, hogy amikor a legsúlyosabb megszorítások és a válság megtörtént, akkor önök Mészáros Lőrinc szállodaláncának 18 milliárdos támogatást adtak úgy, hogy közben Mészáros Lőrinc a saját építőipari cégeiből tízmilliárdos szintű osztalékot vett fel. Tehát önök még ilyen nehéz időszakban is fenntartják a saját oligarcháik gazdagodását.

Látható most is, ha megnézzük a jövő évi költségvetést, megnézzük a most futó projekteket és az önök kiadásait, akkor látható, hogy szó sincs arról, hogy a

legnehezebb helyzetbe került családokat támogatni, vagy olyan fontos feladatokra költenének, amik meghatározzák a magyar emberek mindennapjait. Nem látjuk adott esetben a víziközműszektor fenntartására azokat a forrásokat, amelyek szükségesek lennének. Elmaradtak a különböző rendvédelmi szervezetek bérfejlesztésére vonatkozó, egyébként sok évet késő javaslatok mögötti finanszírozás tételei a költségvetésben. Úgy általában elmondhatjuk, hogy megalázóan alacsonyan keresnek a közszférában dolgozók, és önöknek eszük ágában sincs az ő bérfejlesztésükre, tisztességes bérekre költségvetési forrásokat elkülöníteni.

De hasonlóképpen, amikor mi olyan javaslatokat nyújtunk be, amik egyébként, mondjuk, a fenntarthatóság kérdéseit ugyanúgy segítenék, mint a munkahelyteremtést például, hogy egy 300 milliárdos épületenergetikai korszerűsítési alapot hozzanak létre, amivel évente százezer lakásnál is többet lehetne korszerűsíteni, akkor ezt sem támogatják.

Tehát sajnós azt tudjuk mondani, hogy azzal ugyan egyetérthetünk, hogy mindenkinek részt kell vennie ezekből a közteherviselésekből, ugyanakkor önök ezt nem érvényesítik, és a politikát és a saját holdudvarukat mentesítik.

Akkor áttérve arra a vitapontra, amiről talán ma itt a legtöbb szó esett, a vagyonyilatkozatok rendszerének az átalakítása, ahogy önök ezt beharangozták: az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy itt nem átalakítják a vagyonyilatkozatok rendszerét, hanem kivezetik, megszüntetik. Tehát 2022-ben önök úgy érzik, hogy eljött az ideje, hogy kivezessék a vagyonyilatkozatok rendszerét.

Amit önök példaként hoznak, az Európa Parlamentben az ott valamiféle pénzügyi érdekeltségi nyilatkozat, amit meg kell tenni egyébként sok más nyilatkozat mellett, de ott nincs vagyonyilatkozati kötelezettség. Magyarországon eddig volt, sok sebből vérző, de eddig volt vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség. Ezt önök megszüntetik, és ezzel az egyébként teljesen rossz és hiányos európai parlamenti egyik beszámolási kötelezettséggel próbálják egyfajta ilyen politikai hivatkozási alapként pótolni. Arról beszélnek, tisztelt képviselőtársaim, hogy miért vezetik ki, miért szüntetik meg Magyarországon a vagyonyilatkozatok rendszerét.

Egyébként az LMP 2010 után, én úgy tudom, az egyetlen frakció, amely nemcsak megtette mindig a vagyonyilatkozatait, de nyilvánosságra hoztuk folyamatosan, ezt most is megtettük, a házastársak, illetve a családtagok vagyonyilatkozatait, és minden évben megtettük azokat a javaslatainkat, hogy milyen módon tartjuk fontosnak, hogy szigorítsuk ezeket a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségeket, hogy az állampolgároknak valóban legyen lehetősége, legyen esélye nyomon követni a különböző politikai szerepben megválasztott, adott esetben képviselők vagyoni helyzetének változását, tehát a vagyonosodását. Önök most nemhogy javítanak a rendszert, ami nagyon sok sebből vérzik, hanem egyszerűen kivezetik, megszüntetik a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettséget.

Ezzel azt is elérik, hogy most az Országgyűlésben dolgozó vagy más, egyébként vagyonyilatkozat-tételi kötelezettséggel terhelt vagy ilyen kötelezettségnek kitett pozícióban lévő embereknek a vagyonosodását ezek után a változások után egyszerűen majd nem lehet nyomon követni, mert milyen módon lehetne egyébként akár a most megválasztott képviselők vagyoni helyzetének változását követni, hogyha önök így menet közben, egy választás után megváltoztatják, kivezetik a vagyonyilatkozat-tételi lehetőségeket. Ez egészen elképesztő!

Itt kérdésként merül föl, Hargitai képviselő úr igen részletesen beszélt a különböző ajándékok rendszeréről. Amiket egyébként személyes példaként hozott, a különböző megbeszéléseken, akár egy faluban ilyen udvariasságként átadott ajándékokra vonatkozó tapasztalatait én tudom osztani, tehát valóban ez egy életszerű példa. Ugyanakkor azért láthatunk olyat, hogy például Szijjártó Péter miniszter úr egy elképesztő, kimondhatatlanul drága jachton vett részt egy nyaraláson, amiről úgy számolt be, hogy az egy magánnyaralás volt. Ugyanakkor egy olyan gazdasági szereplőnek a jachtja volt, aminek a hatalmas, csillagászati vagyona jelentős részben állami megrendelésekből származik.

Tehát kifejezetten kérdezném Hargitai képviselő urat, hogy ha valaki egy milliárdos gazdasági szereplő jachtján tölti a szabadidejét, mondjuk, miniszterként, és ez nyilvánosságra kerül, akkor ez ajándéknak minősül-e. Tehát például egy lekvárhoz képest, mondjuk, be kell-e írni egy ilyen jachtos nyaralást a vagyonyilatkozatba? Vagy itt felmerült már az is, hogy ha valaki különböző oligarchák magánrepülőin utazik valahova, az ajándéknak számít-e, tehát bekerül-e majd ezekbe az úgynevezett érdekeltségi nyilatkozatokba vagy vagyonyilatkozatokba ez az ajándék, amely egyébként akár több száz milliós értékű is lehet.

(12.30)

Tehát messze kimeríti azt a kategóriát, több száz millió egy-egy ilyen... (*Nacs Lőrinc közbeszólására:*) Nem, hogyha összességében valaki, mondjuk, egy ciklus alatt magánrepülővel röpköd meg különböző jachtos utazásokon vesz részt, az elképesztő tételeket tesz ki. Kérdezem a képviselő urat, Hargitai képviselő urat, hogy az ilyen jachtos nyaraltatásokról, repülőzésekről, s a többi, be kell-e pályafutásuk során számolniuk majd a különböző politikai szereplőknek, tehát ez része lesz-e ennek a szabályozásnak.

Még néhány dologról szeretnék beszélni. Most nincs itt... - itt van egyébként Zsigó Róbert képviselő úr (*Zsigó Róbert bólint.*), ön tett a Fidesz-frakció szónokaként, vezérszónokaként néhány utalást a pártomra, engedje meg, hogy erre röviden reagáljak, illetve ön nagyon hangsúlyosan beszélt az Országgyűlés tekintélyéről. Itt az imént volt a kormánypadsorokból egy felszólalás, ami valahogy úgy szólt, hogy ti csak a lóvéért jártok ide. Én azt gondolom, hogy az azért méltatlan, hogyha ilyen stílusban folytatunk vitát,

még akkor is, ha ezek ilyen odaszólások alapján történnek, de én azt gondolom, hogy 2010-től kezdve - én, ugye, 2018-tól vagyok parlamenti képviselő, de 2010-től kezdve - az LMP frakciója és az LMP mindig bizonyította azt, hogy mi megtiszteljük az Országgyűlés méltóságát, mi nem fizetésért járunk ide, hanem dolgozni jövünk ide.

Mi meggyőződésünk szerint igyekszünk aktívan részt venni az Országgyűlés munkájában, ezt tesszük most is a magyar emberek és a magyar nemzet érdekében, tehát így járunk el, és én 2018-tól kezdve, követve azt, ahogy előtte két cikluson keresztül önkormányzati képviselőként igyekeztem aktívan dolgozni, ezt most is így teszem, úgyhogy én nem érzem méltónak az ilyen jellegű kiszólásokat.

És azt sem érzem méltónak, hogyha az Országgyűlés tekintélye kapcsán, mondjuk, nem beszél a Fidesz frakciója azokról a képviselőkről, akik adott esetben ciklusokon keresztül egyetlenegy felszólalást sem tesznek meg, egyetlenegy vagy néhány indítványt tesznek, egyszerűen látványosan nem vesznek részt az Országgyűlés munkájában, csak valóban felveszik a fizetésüket. Én nem tudom, hogy Rogán Antal miniszter úr, képviselő úr ebben a ciklusban már felszólalt-e, de azt tudom, hogy körülbelül nyolckilenc éve nem volt neki véleménye semmiről, tehát nem szólalt fel az Országgyűlés plenáris ülésén hét-nyolc éven keresztül - lehet, hogy most már volt felszólalása. Ez nem sérti az Országgyűlés tekintélyét, tisztelt képviselő úr?

Vagy az nem sérti-e az Országgyűlés tekintélyét, amikor mi megadjuk a tiszteletet önöknek, megadjuk a tiszteletet az államtitkároknak, minisztereknek, kérdést fogalmazunk meg azért, hogy tájékoztatni tudjuk a magyar választópolgárokat, és önök látványosan semmibe veszik a kérdést, elővesznek valami, nem tudom, sokadik helyre eldugott papírt, és felolvasnak egy teljesen oda nem illő, valaki által megírt propagandaszöveget, és még a legalapvetőbb törekvés sem figyelhető meg, hogy valamilyen szinten is válaszoljanak a képviselőknak? Vagy nem az Országgyűlés méltóságának a tökéletes semmibe vétele az, hogy én benyújtok hivatalosan egy írásbeli kérdést, konkrétan leírva, megadva a tiszteletet a célzott miniszternek, hogy milyen információkat szeretnék megtudni, és egy teljesen oda nem illő, irreleváns, adott esetben gyurcsányozó vagy nem tudom, valamiféle fideszes propagandát szajkózó szöveget kapok vissza? Ez nem sérti az Országgyűlés méltóságát?

Én kérdezem tisztelt kormánypárti képviselőtársaimat, hogy nem érzik-e, hogy nagyon-nagyon elment ilyen irányba az Országgyűlés kiüresítése, tehát nem kellene-e olyan jellegű szabályozásokat hozni, amelyek rásegítik a tisztelt képviselőket, hogy elvégezzék a munkájukat, valóban dolgozni járjanak az Országgyűlésbe, és valóban megfeleljenek a saját, törvényben szabályozott kötelezettségeiknek például egyébként a miniszterek, akik kötelesek válaszolni a képviselői kérdésekre. Én teljesen hiányolom az erre való törekvéseket.

És még egy dolog, tisztelt Zsigó képviselő úr arra, amikor ön az LMP-ről beszélt. Ugye, azt már említették képviselőtársaim, hogy önök - nem három hónappal egyébként, azt Brenner Koloman képviselő úr tévesen mondta, hanem - körülbelül másfél évvel a választások előtt belenyúltak a választási törvénybe, tehát valamikor 2020 végén, és önök hoztak egy olyan rendelkezést, hogy ne 27 egyéni jelölt állításával lehessen országos listát állítani, hanem talán 71-re módosították ezt a szabályt. Tehát önök pontosan tudták azt, hogy az ellenzéki pártok közös jelölteket szeretnének állítani, és önök hoztak egy ilyen döntést a saját hatalomtechnikai megfontolásaik alapján, hogy ezt csak úgy tudják megtenni, hogyha közös listán indulnak. Tehát gyakorlatilag önök hoztak egy döntést a közös lista állításáról, majd az önök által egyébként korábban, kizárólag önök által megszabott frakciófinanszírozási rendszerre hivatkozva azt mondják, hogy ezzel az ellenzéki frakciók élnek vissza. Hát, ez elképzelhetetlen és teljesen irreális, amit önök beszélnek.

És még egy utalás, tisztelt képviselő úr. Ugye, volt a hat párt között egyfajta megegyezés, amelynek része volt az, hogy az LMP-nek is megadatott a frakcióalakítás garanciája, cserébe az LMP nagyon sok mindentől lemondott, például egyéni körzetekben való indulásról, tehát egyszerűen nem felel meg a valóságnak az - nem felel meg a valóságnak az! -, hogy itt egyik vagy másik párt jó szándékán múltott a frakciónk, vagy kölcsönadtak volna mandátumot. Nem, az LMP-frakciójában az LMP öt képviselője foglal helyet - és egy későbbi hozzászólásban majd folytatom. Köszönöm az elnök asszony türelmét. *(Nacsá Lőrinc: 30 perc van!)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiséget képviselő bizottság által felkért nemzetiségi képviselő felszólalása következik. Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi képviselőnek, aki nemzeti nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon, képviselő úr!

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Danke sehr! Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir, die Meinung unseres Ausschusses über die Änderung des Gesetzes über dem Parlament und bestimmter damit zusammenhängender Gesetze mit Nummer T/369 zum Ausdruck zu bringen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy kifejtsem bizottságunk véleményét az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/369. számú törvényjavaslatról, annak a nemzetiségeket érintő részéről.

A jelen módosítási javaslat - értelemszerűen - több helyen is közvetlenül vagy közvetve érinti a nemzeti szószókat és a nemzetiségi képviselőt, melyből én most öt paragrafust szeretnék kiemelni. Először a 13. §-t, mely szerint az Országgyűlésről szóló

2012. évi XXXVI. törvény 5. § (1) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki: az Országgyűlés jegyzői „az országgyűlési határozatban meghatározott házszabályi rendelkezésben (a továbbiakban: határozati házszabályi rendelkezés) megállapított esetben közreműködnek a képviselő és a nemzetiségi szószóló (a továbbiakban: szószóló) esküokmányának ellenőrzésében”. Ezen i) ponttal történő kiegészítésre azért volt szükség, mert a hatályos szabályozás nem tér ki a nemzetiségi szószóló eskütételére és esküokmányának ellenőrzésére. A törvényjavaslat és a határozati házszabályi rendelkezések módosítása a gyakorlati tapasztalatok alapján az Országgyűlés jegyzőihez telepítik a feladatot. Ennek megfelelően kerül sor azon képviselők esküokmányának ellenőrzésére is, akik nem az alakuló ülésen tesznek esküt. A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága ezen kiegészítéssel természetesen egyetért.

Ugyanakkor, ha már az eskünél, az eskütételnél vagyunk, akkor szeretném ezúton felhozni, hogy az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat 10. § (3) bekezdése szerint: „A nemzetiséghez tartozó képviselő és a nemzetiségi képviselő nemzetiségi nyelven jegyzői előolvasás nélkül tesz esküt.” A nemzetiségi nyelven történő eskütétel - életszerűen - a nemzetiségi képviselő részéről várható és felmerülő jogos igény, mivel ő a nemzetisége választási listájáról kerül az Országgyűlésbe. Ez a gyakorlatban úgy történik, hogy miközben 198 képviselő mondja magyar nyelven az eskü szövegét, ezalatt kellene egy vagy két nemzetiségi képviselőnek nemzetiségi nyelven mondania az eskü szövegét egyszerre, egy időben.

Én magam immáron kétszer megéltem ezt a helyzetet, és higgyék el nekem, ez szinte megvalósíthatatlan, és meglehetősen bántó szituációt is eredményez, holott az eskütétel a négyéves ciklus egyik legszebb, legfelemelőbb pillanatának kellene hogy legyen a nemzetiségi képviselő, képviselők részére is. Ezért javasolom és kérem átgondolni a tisztelt Ház részéről, hogy a nemzetiségi képviselő, képviselők - igényük esetén - jegyzői előolvasás nélkül, a magyar nyelvű eskütételt követően mondassák el itt a parlamentben nemzetiségi nyelven az esküjüket.

(12.40)

Ez semmilyen érdemi nehézséget nem okozhat, hiszen a 13 őshonos nemzetiségből matematikailag is csak maximum 2 nemzetiség esetében - nevesítve, a roma és a német nemzetiségnél - fordulhat elő, hogy nemzetiségi parlamenti képviselője legyen. Egy vagy két nemzetiségi nyelven elmondott eskü egy vagy két perc négyévente. Ez is egy olyan alkalom lenne, lehet, ahol - ahogy azt a költségvetésjavaslatok vitájában évek óta elmondom, Johann Wolfgang von Goethétől idézve -: „A tolerancia csak egy átmeneti állapotot jelölhet, mely elismeréshez kell vezetessen. Az elfogadás önmagában sértés.” A többségi magyar társadalom ezzel is a nemzetiségek elismerését, az Alaptörvény szerinti államalkotó létünk valódi tényét bizonyíthatja.

Másodsorban a törvényjavaslat 19. §-át emelném ki. Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 40. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki: „A nemzetiségi listáról mandátumot szerző képviselő az állandó bizottságok és a Törvényalkotási Bizottság ülésein - az állandó bizottság, illetve a Törvényalkotási Bizottság elnökének döntése alapján, a nemzetiségek érdekeit, jogait érintő napirendi pont tárgyalásán külön döntés nélkül - tanácskozási joggal vehet részt.”

A javaslat arra irányul, hogy a nemzetiségi listáról mandátumot szerző képviselő ugyanolyan feltételek mellett vehessen részt tanácskozási joggal az állandó bizottságok és a Törvényalkotási Bizottság ülésein, mint a nemzetiségi szószóló. Ez a pluszjogot, - lehetőséget biztosító javaslat jelentősen tudja egyszerűsíteni a nemzetiségi listáról mandátumot szerző képviselő, képviselők törvényhozást előkészítő bizottsági munkáját.

Harmadsorban a törvényjavaslat 20. §-át emelném ki, mely szerint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép: „A nemzetiségi listáról mandátumot szerző képviselő - a Házbizottság által a független képviselők számára biztosított lehetőség felül - rendes ülészakonként további egy, a nemzetiségek érdekeit, jogait érintő interpelláció elmondására is jogosult, amelynek tárgyalására olyan ülésen van lehetőség, amelyen független képviselő által benyújtott interpelláció elhangzására nem kerül sor.”

Ebben a kiemelt mondatban a jelenleg hatályos szabályozáshoz képest csak annyi a módosítás, hogy a „nemzetiségi képviselő” megnevezés „nemzetiségi listáról mandátumot szerző képviselőre” módosult. A módosítási szándék nyilván a megnevezések, definíciók pontosítására szolgálna, ugyanakkor továbbra sem rendezi generálisan ezt a kérdést, hiszen az országgyűlési törvény és a határozati házszabály használja egyrészt a „nemzetiséghez tartozó képviselő” kifejezést - értsd: a nem nemzetiségi listáról, hanem egyéni körzetből vagy pártlistáról parlamentbe került képviselő, aki egyébként nyíltan vállalja valamely őshonos magyarországi nemzetiséghez való tartozását -, másrészt használja a „nemzetiségi képviselő” és a „nemzetiségi listáról mandátumot szerző képviselő” megnevezéseket is. Nyilvánvalóan az utóbbi kettő azonos, a „nemzetiségi listáról mandátumot szerző képviselő” kifejezésnek egy rövidített, de egyértelmű változata a „nemzetiségi képviselő” meghatározás.

Hasonló értelmezési kérdést nyit meg ez a paragrafus a szószólók tekintetében, mint ahogy nemzetiségi képviselők esetében is. Ugyanis a 22. § (3), (4) és (4.a) bekezdésében a nemzetiségi jelző elhagyása egy olyan szöveggörnyezetben van, ahol „a nemzetiségi listáról mandátumot szerző képviselő, valamint a nemzetiségi szószóló”, márpedig nyilvánvalóan nemzetiségi listáról kizárólag nemzetiségi képviselő vagy nemzetiségi szószóló szerezhethet csak mandátumot, ezért ebben a környezetben a képviselőhöz hasonlóan

a szószólónál is feleslegesnek érzi a törvényjavaslat a nemzetiségi jelző használatát.

Az országgyűlési törvény 12. § és ezen belül a 29. § és 29/A. § között is fennáll ez az ellentmondás, hiszen a 12. fejezet címe önmagában a „nemzetiségi szószóló”, ugyanakkor a két hivatkozott paragrafusban minden esetben csak szószólót említ. Ha jól számoltam, akkor a „szószóló” megnevezés mindössze 22 alkalommal szerepel a törvényben. Úgy gondolom, hogy egyértelműbb, tisztább, világosabb lenne a nemzetiségi szószóló meghatározás egységes használata.

A 41. § szerinti, új vagyonynyilatkozat kerülne bevezetésre az országgyűlési képviselők és a nemzetiségi szószólók számára. Ezt az európai normákhoz való igazítást a bizottságunk elfogadja, támogatja.

Végül a 42. § szerint az országgyűlési törvény 29/A. §. (6) bekezdésében a „18. Alcímnek” szövegrész helyébe a „18. és 18/A. alcímnek” szöveg kerül. Az országgyűlési képviselőkhez hasonlóan indokolt, hogy a nemzetiségi szószólókra is kiterjedjenek a 18/A. alcím szerinti, bizottsági ülésekre vonatkozó fegyelmi, jogi szabályok. A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága a jelen módosítással is egyetért.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Előterjesztők! Az elmondottak zárásaként tisztelettel kérjük a törvényjavaslat benyújtóit, hogy mind a nemzetiségi képviselő, képviselők külön, nemzetiségi nyelvű esküjére, mind a nemzetiségi szószóló megnevezésre vonatkozó javaslatunkat, kérésünket mérlegelni és a szabályozásban biztosítani szíveskedjenek.

Mindezek figyelembevételével összességében elmondhatom, hogy a T/369. számon benyújtott, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága támogatja és elfogadásra javasolja. Köszönöm, hogy meghallgattak! Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (Taps.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Nacsa Lórinck képviselő úrnak, KDNP. Parancsoljon!

NACSA LÓRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Egypár szóval szeretnék reagálni képviselőtársaimra. Először, ha már itt van, Keresztes László Lórantra, aki azt mondta, hogy azért kaptak kölcsön egy DK-s mandátumot az osztozkodásnál és a frakcióalapításnál, mert az LMP mennyi mindenről lemondott korábban és nem indult egyéni körzetekben. Hát, tisztelt képviselő úr, megverték önöket az előválasztáson a saját társaik az egyéni körzetekben, és aztán a választók is azt mondták önökről, hogy nincs szükség ennyi LMP-sre a parlamentben, tisztelt képviselőtársaim. Ezért mondtak ítéletet a választók, és ezért kellett önöknek olyan cselhez folyamodniuk, hogy a DK-tól kértek kölcsön egy mandátumot, hogy frakciójuk lehessen.

Jámbor András képviselő úrnak jelezném, hogy bár ő most itt parlamenti fizetéscsökkenésekről és keretsökkenésekről beszélt, azért emlékezzünk rá,

hogy pár hónappal ezelőtt ő volt az, aki azt mondta a kampányban, hogy ő csak azért szeretne az Országgyűlés jegyzője lenni, mert az „baromi sok pénzzel jár”. Ez volt Jámbor András hozzáállása a kérdéshez és a parlamenti mandátumhoz.

Novák Előd képviselő úrnak jelezném, az, hogy a frakciótámogatásokat át lehet adni pártoknak, az nem kötelező, tisztelt képviselő úr. Ha ön szakértőket szeretne fölvenni, akkor beszélje meg a frakcióvezetőjével. Ön úgy tálalta itt ezt a kérdést, mintha ez kötelező lenne bárkinek és kötelező lenne a frakcióknak ezt megtenni. Mindenki a saját belátása szerint a frakciókeretével helyesen és jól, a törvények betartásával gazdálkodik.

És Hajnal Miklóstól kérdezném, hogy ha ennyire rossznak tartja az Európai Parlament vagyonynyilatkozati rendszerét, s gyengének és átláthatatlannak tartja, akkor hogy van az, hogy Cseh Katalinnak és Donáth Annának mindenre jut ideje Brüsszelben, hogy Véra Jourovánál naponta feljelentgessék Magyarországot, hogy mindenféle Magyarországot elítélő jelentéseket gyártsanak, de vajon miért nem szólaltak föl az Európai Parlament vagyonynyilatkozati rendszere miatt, hogy ez nekik nem tetszik.

(12.50)

Érdekes módon az önök képviselői semmilyen módon nem fogalmaztak meg kritikát az EP vagyonynyilatkozati rendszeréről, úgyhogy szerintünk, ha a németeknek jó, ha az Európai Parlamentnek jó, akkor nekünk is jó lesz. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: A következő kétperces hozzászólónk Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök asszony. Csak nagyon röviden reagálnék Nacsa képviselő úrra. Én azt gondolom, hogy az viszonylag merész dolog, hogy egy KDNP-s képviselő feláll itt az Országgyűlésben, és arról beszél, hogy melyik pártnak van joga vagy legitimációja frakciót alakítani, melyiknek nem. A KDNP már emberemlékezet óta nem indult önállóan a választáson, alig-alig látható, nem kimutatható a társadalmi támogatottsága; az LMP háromszor jutott be önállóan az Országgyűlésbe. Úgyhogy én azt gondolom, hogy sok mindenben tudjuk egymást kritizálni, de szerintem a KDNP-nek egy ilyen kérdésben bölcs módon önmérsékletet kellene tanúsítani.

Tisztelt Képviselő Úr! Amit ön mondott itt, amit önök mondtak az LMP frakcióalakításáról, azok nem valós információk. Nyilván önök a propagandát fogják terjeszteni, önök támadni fogják az LMP-t, mi pedig tovább fogjuk végezni a munkánkat. Azt szeretnénk, hogyha önök egy kicsit nyitottabbak lennének az ilyen politikai pengeváltásokon túl azokra a javaslatokra is, amiket benyújtunk. Én nagyon remélem,

hogy önök is érzik, hogy egy ilyen nehéz helyzetben közös felelősségünk, hogy az Országgyűlés méltóságát és a tekintélyét erősítsük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Még mindig kétperces hozzászólás következik. Zsigó Róbert, a Fidesz képviselője, parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Nem akartam hozzászólni, de mivel Keresztes frakcióvezető úr név szerint megszólított, ezért gondoltam, hogy néhány gondolatot azért elmondok.

A frakcióvezető úr azt mondta, hogy az LMP frakciója nem pénzért jár be, és 2010 óta dolgozni jönnek ide. Azt kell hogy mondjam önnek, ahogy itt körülnezek, hogy önök nemhogy nem pénzért járnak be, önök pénzért nem járnak be, merthogy egyetlen képviselője sem ül ott, sőt ön sem ült itt egyébként akkor, amikor a vezérszónoklatok voltak. Úgyhogy kénytelen vagyok akkor önnek elmondani, hogy mit mondtam, idézem.

„Tisztességtelennek tartom azt a hozzáállást, mely szerint a baloldal az április 3-ai történelmi veresége után anyagi megfontolás miatt osztja fel magát kisebb pártokra. Ezt látva válik érthetővé a Gyurcsány által vezetett Demokratikus Koalíció által gyakorolt önfeláldozó gesztus is, amikor egy listás képviselői mandátumot adtak át az LMP számára, hogy önálló frakciót alakíthassanak. Zárójelben jegyzem meg: ki gondolta volna, hogy egy, a nevében éppen a változást hirdető párt parlamenti képviselőcsoportjának fennmaradása a hazánkat korábban a csőd szélére juttató kormányfő kegyein fog múlni. Ebből is látszik, hogy ha önökön múlik, akkor a baloldalon soha nem lesz más a politika.” - Ezt mondtam, frakcióvezető úr, ezt most is tartom.

Önök trükköznek, és ezt a trükközést szeretnék megakadályozni, mert ezt békeidőben sem engedhetnénk, háborús viszonyok között pedig egyáltalán nem szabad megengednünk. Meg kell védenünk a családokat, a nyugdíjasokat, a munkahelyeket, és meg kell őriznünk a rezsicsökkentést. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek; Keresztes László Lóránt képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Képviselő Úr! Én itt voltam az Országház épületében, a belső televízióon keresztül néztem az ön vezérszónoki felszólalását, és ez alapján reagáltam. Amit egyébként ön idézett, az valóban szó szerinti ismétlése volt annak, amit a vezérszónoki felszólalásában elmondott. Ebben - ön is pontosan tudja - több, tényszerűen valótlan állítás szerepel, hogy itt választás után az ellenzék magát pártokra osztotta. Nem tudom, hogy érti ezt, hogy pártokra osztotta magát az ellenzék.

Ahogy ön elmondta, már önök döntöttek úgy, hogy ha az ellenzéki pártok közös jelölteket akarnak állítani, akkor azt csak úgy tudják megtenni, hogyha közös listán indulnak. 2020 decemberében volt talán itt, a Ház előtt az önök javaslata, ezt önök döntötték el így, gyakorlatilag önök döntötték el, hogy közös listán kell a pártoknak indulni, hogyha közös jelölteket akarnak indítani, ha egy választókerületi koordinációt akarnak végrehajtani.

Nyilván önök úgy gondolják, hogy az Országgyűlés méltóságába az belefér, hogy önök folyamatosan valótlanságokat állítanak, ezt mantrázzák, és így próbálják az ellenzéki pártokat hitelteleníteni, és mondjuk, kivonulnak az olyan vitákból, amik szakpolitikai kérdésekről szólnak, amik mondjuk, egyébként konkrétan az emberek megélhetéséről vagy az emberek mindennapjaiban fontos közszolgáltatásokról szólnak. *(Dr. Kovács Zoltán közbeszól.)*

Önök nem válaszoltak azokra a kérdésekre sem, amit egyébként a költségvetési vita során az államtitkár úrnak elmondtam. Konkrétan, pártpolitikát félretéve, tényszerűen számadatokat hoztam, egyébként a legtöbb számadat az nem ellenzéki szakértőktől, hanem egyébként különböző szakmai érdekvédelmi csoportoktól származtak, hogy milyen alapvető közszolgáltatások vannak, amiket önök egyszerre még csak a fenntartás szintjén sem támogatnak. Tényszerűen soroltuk, hogy milyen megszorításokkal sújtják az önkormányzatokat, és soroltuk azokat az eseteket is, adott esetben a rendvédelmi szerveknél, a rendőrök-nél, tűzoltóknál *(Dr. Kovács Zoltán: Mi köze ehhez?)*, ahol konkrétan már tragédiával fenyeget... *(Dr. Kovács Zoltán: Mi köze ehhez?)*

Tisztelt Képviselő Úr! Én nagyon javasolom önnek, hogy nyomja meg a gombot, tudja, és akkor a házelnök asszonytól szót fog kapni, és akkor lehetősége nyílik *(Dr. Kovács Zoltán: Tárgyra térés!)* egy nyílt vitában, azon túl, hogy most nálam van a szó, tisztelt képviselő úr... *(Dr. Kovács Zoltán: Tárgyra térés!)* Tehát ez az Országgyűlés méltóságának a megtartása, képviselő úr, hogy nálam van a szó *(Dr. Kovács Zoltán: Térjünk a tárgyra!)*, ön folyamatosan belebeszél, és ahelyett, hogy megnyomná a gombot és elmondaná nyíltan a véleményét, ahelyett inkább belebeszél a működésbe. *(Dr. Kovács Zoltán: Tárgyra térés!)*

Én azt gondolom, tisztelt frakcióvezető úr, az ilyen esetek is mutatják, hogy icipicit más irányú módosítások is szükségesek lennének az országgyűlési törvény vagy a házszabály tekintetében, hogy egy picit jobban át lehessen terelni az országgyűlési, a parlamenti munkát abba az irányba, hogy valóban minél nagyobb hatékonysággal tudjunk egy ilyen vita során is az emberek érdekében dolgozni.

Az imént a felszólalásomban már nem jutott idő, illetve még egy dolgot szeretnék elmondani, ami az általános vita... *(Dr. Kovács Zoltán közbeszólására:)* Tisztelt képviselő úr, látja? Ön ritkán szól hozzá, itt vannak ilyen gombok, ha ezt megnyomja, ha megnyomja a normál felszólalást, akkor az elnök asszony

önnek lehetőséget fog adni, hogy ne csak úgy bekiabáljon, hanem felszólaljon, felcsatolja a mikrofont, és felszólaljon az Országgyűlés plenáris ülésén, és akkor nekem is lesz lehetőségem, hogy ha van bármi releváns információ abban, amit mond, válaszoljak önnek. Csak, tudja, nem az a módja itt az országgyűlési vitáknak, hogy ön így bekiabál, amikor nem önnél van a szó.

Még egy dolgot szeretnék említeni. A törvény egyik paragrafusa kifejezetten arról szól, hogy Hadházy képviselő úr, aki előre bejelentette, hogy nem vesz részt az Országgyűlés alakuló ülésén, azt követően ugyebár többször jelezte, hogy letenné az esküt, de nem tűzték napirendre az eskütételét, hogy - konkrétan a képviselői jogainak a korlátozásával - ez a most előttünk lévő módosítás teljesen kizárja, hogy ezekkel a képviselői jogosultságokkal éljen.

Most ezzel kapcsolatban azért hadd mondjam el a véleményemet! Én azok közé a képviselők közé tartozom, és egyébként ez jellemző a frakciótársaimra is, akik úgy gondoljuk, hogy függetlenül attól, hogy valaki kormánypárti vagy ellenzéki képviselő, tudva azt, hogy a parlamenti képviselői munka nagyon sokrétű, tehát nem csak az országgyűlési vitákról szól, nekünk tisztességgel, becsülettel el kell végeznünk ezt a részét is.

Tehát mi azt gondoljuk, hogy amellett, hogy nagyon sok feladata van egy parlamenti képviselőnek, el kell jönnünk az Országgyűlésbe, itt a különböző vitáknál el kell mondanunk a véleményünket, nyilván adott esetben föl kell hívnunk a figyelmet problémákra, főleg hogyha ellenzéki képviselők vagyunk, akkor nyilván determinált a mi szerepünk (*Nacsa Lőrinc: Eskü után!*) - így van! -, és részt kell venni a szavazásokon is.

Tehát én azt gondolom, hogy nem jár el helyesen egy képviselő - és most gondolok itt egyébként Hadházy képviselő úrnak a megelőző ciklusban látható, konkrét országgyűlési aktivitására -, hogy mondjuk, úgy gondolja (*Kósa Lajos: Hadházy LMP-s volt!*), hogy ha itt egy kétharmados többség van, akkor ő nem vesz részt az országgyűlési munkában. Én azt gondolom, hogy egy ellenzéki képviselőnek is kötelessége részt venni ebben a munkában is, tehát konkrétan az Országgyűlés vitáiban és a szavazásokon is.

Egyébként hozzáteszem, hogy ez hangsúlyosan érvényes egy olyan képviselő esetében, akit egyéni körzetben választottak meg. Hadházy Ákost egyéni körzetben választották meg, szerintem fontos vagy kifejezetten fontos, hogy ő részt vegyen az országgyűlési munkában, szavazzon, indítványokkal éljen, amellett, hogy egyébként nagyon tiszteletre méltó az a munka, amit végez. Tehát ebben van, mondjuk, egy véleménykülönbség Hadházy Ákos és köztem.

Ugyanakkor én azt teljesen elfogadhatatlannak tartom, hogy önök nem teszik lehetővé egy ilyen politikai lépés után, hogy ő bejöjjön az Országgyűlésbe, letegye az esküt, és éljen a képviselői jogosítványával, amire egyébként a zuglói mandátuma alapján a zuglói emberek hatalmazták föl.

Az meg pláne nem elfogadható, hogy önök utólag szigorítják azokat a szabályokat, vagy nem tudom, módosítják azokat a szabályokat, amik meghatározzák, hogy adott esetben milyen módon tud a parlamenten kívüli munkájában élni a képviselői jogosítványával. Ez szerintem nagyon-nagyon elfogadhatatlan.

Arról nem is beszélve, hogy azért talán emlékeznek, tisztelt képviselőtársaim, kormánypárti képviselőtársaim, hogy volt bizony olyan időszak, amikor önök bojkottálták az Országgyűlés munkáját, gyakorlatilag csak az akkori frakcióvezetőjük vett részt az országgyűlési munkában. Én nem gondolom, hogy akkor bárki (*Novák Előd: 2006!*) korlátozta volna annak idején egyébként az önök egyéb irányú képviselői feladatait.

Tehát én azt gondolom, hogy önök is helytelenül cselekedtek akkor, amikor ellenzékben voltak, és nem vettek részt a parlamenti munkában, tehát csak a lóvéért jártak be, ahogy tisztelt képviselőtársam az imént megfogalmazta. (*Zsigó Róbert: Ez nem igaz!*) Én azt gondolom, hogy mindenkinek részt kell venni a parlamenti munkában.

Adott esetben, hogy ki milyen szimbolikus lépéseket tesz egy országgyűlési választási kampányban, ha jól emlékszem, a Fidesznek vagy a Fidesz-KDNP-nek a közös listáján volt olyan szereplő, aki európai parlamenti képviselő, és úgy szerepelt a Fidesz-KDNP országgyűlési listáján, hogy, gondolom, nem volt vita tárgya, hogy európai képviselőként kívánja folytatni a munkáját.

(13.00)

Tehát voltak önöknél is olyan szimbolikus politikai lépések, egy ilyen szimbolikus jelölés a listán, ami mögött, pontosan tudtuk, hogy egy politikai szándék, egy üzenet van, nyilván egy pártlistát láthattunk, de nem volt kérdés, hogy nem fogja letenni az esküt, nem fogja fölvenni a mandátumát az ilyen szereplő. Tehát én azt gondolom, hogy még álszent is, amellett, hogy elfogadhatatlan, hogy ilyen módon korlátozzák egy képviselő munkáját, ismétlem, akkor is, ha mondjuk, én nem értek egyet azzal a politikai eszközzel, amivel Hadházy Ákos élt.

Hozzáteszem, és ez a legfontosabb szerintem, hogy önök azokat a polgárokat vagy a polgárok döntését hagyják figyelmen kívül vagy veszik semmibe, akik megválasztották egyébként Hadházy Ákost. Úgyhogy én azt gondolom, ez önmagában elfogadhatatlan, azon túl, hogy egyébként ebben a javaslatban számos olyan elem van, és a legfontosabb és a legkárosabb elem a vagyonynyilatkozati kötelezettség teljes megszüntetése, ami miatt ez a törvényjavaslat elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP sorából.*)

ELNÖK: Most kétperces felszólalások következnek. Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak adok szót, két percben jelentkezett. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. *(Sic!)* Keresztes László Lóránt frakcióvezető urat én eddig komoly embernek, komoly politikusnak tartottam, ezért most egy kicsit meglepve állok a mostani felszólalása előtt, után. Engedje meg, hogy két állítását citáljam. Az egyik, hogy próbál ránk mutogatni, mint ha mi tehetnénk arról vagy mi döntöttünk volna arról, hogy önök egészen Gyurcsány Ferenc pártjáig összeállva, közösen indultak a legutóbbi országgyűlési választásokon, és egyébként így sem sikerült győzelmet aratniuk.

A másik állítása pedig az volt, hogy mi nem veszünk részt szakmai vitákban, amelyek arról szólnak, hogy az emberek jobban éljenek, például itt a tűzoltók béremeléséről beszélt, ha jól emlékszem. Nem belemerve részletesen a vita ezen részébe, én csak egy költői kérdést hadd tegyek önnek fel: össze tudná-e számolni nekem 2010 óta azon Fidesz-KDNP vagy a Fidesz-kormány által benyújtott törvényjavaslatokat, amelyek arról szóltak, hogy milyen béremelést adunk különböző formában - ideértve például a tűzoltókat, a rendvédelmi dolgozókat, a pedagógusokat, az egészségügyi dolgozókat és így tovább -, vagy hány olyan törvényjavaslatra sikerült igen gombot nyomni, amely arról szólt, hogy az adott területnek mennyivel több pénzt adunk? Kíváncsian várom azt is, hogy a mostani benyújtott költségvetési törvénynél vajon melyik gombot sikerül megnyomni. Ha az igen gombot nyomják meg, ez újra lehetőséget ad arra, hogy a különböző területeken - egészségügy, oktatáspolitikai s a többi - több pénzt kapjanak az emberek és több pénzt kapjanak a családok.

Úgyhogy azzal zárnám a felszólalásomat, hozzászólásomat, amivel kezdtem, hogy érthetetlen, képviselő úr, illetve frakcióvezető úr, amivel itt előhozakodott, és próbálta a Fidesz-t vádolni. Szerintem keressek a maguk soraiban az okot arra, hogy miért állnak ilyen gyalázatosan. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Képviselő Asszony! Holnap fog ülésezni a Fenntartható Fejlődés Bizottsága - és ugye, az a megtisztelő és felelősségteljes feladat ért, hogy én vagyok ennek a bizottságnak az elnöke -, szándékaim szerint valamennyi módosító javaslatot egyenként fogunk tárgyalni, és a jelek szerint ezt támogatni fogja a bizottságban is meglévő fideszes többség is, érdemben fogjuk tárgyalni. Nagyon sok bizottságnál tapasztaljuk azt, hogy az ellenzéki javaslatokról külön történik egy gombnyomással a szavazás. Tehát ott van 200 ellenzéki javaslat, és ezt önök vita nélkül lesöprik.

Én nagyon kíváncsi vagyok, hogy ennek a holnapi vitának mi lesz az eredménye, és lesz-e például olyan ellenzéki módosító javaslat, lesz-e olyan LMP-s javaslat,

amelyet a Fidesz-KDNP képviselői támogatnak. Az elmúlt parlamenti ciklusban én nem emlékszem ilyen javaslatra. Most 160 körüli módosító javaslatot nyújtottunk be, én nem nagyon emlékszem - most még nyilván nem tudjuk, hogy mi lesz az önök szavazási magatartása -, de nem emlékszem olyan költségvetési módosító javaslatunkra, amelyet önök vagy megszavaztak volna igennel - tehát ilyen nem volt -, vagy azt mondták volna, megindokolták volna, hogy miért nem teszik meg.

Én nem mondom azt, én soha nem állítottam azt - és egyébként 2010-től azért én is nyomon követtem a parlamenti vitákat, ha nem is voltam itt -, soha nem állítottuk azt, hogy nem voltak a Fidesz-KDNP-kormányának helyes lépései. Sőt, nagyon sokszor volt olyan támogató az LMP politikai magatartása, ami adott esetben, mondjuk, ellenzéki pártok támadását, politikai támadását is kiváltotta azért, mert minket mindig az vezérelt, hogy azokat a javaslatokat, amelyek helyesek, meggyőződésünk szerint a magyar emberek érdekében születnek, azokat függetlenül attól támogatjuk, hogy azt milyen oldal vagy milyen politikai párt nyújtotta be. Na, ez nem igaz önökre, tisztelt képviselő asszony.

Én egy ciklust végigdolgoztam itt, az előző ciklust ellenzéki képviselőként, kettő indítványom volt - nem tudom - az ezerből, amit önök megszavaztak. Az egyik, és én erre nagyon büszke vagyok, hogy indítványoztam - sőt még előterjesztőként is csatlakoztak, ötpárti javaslat lett -, a nemzeti régiókért indított európai polgári kezdeményezés támogatása, a másik pedig az önök letelepedési kötvényének a visszahozása elleni kísérlet, amit a mi módosító javaslatunkra nem engedélyezett egyébként a kormánytöbbség.

Én azt gondolom, hogy ezt kéne mérlegelni, tisztelt képviselő asszony: valóban, ezer indítványból kettő volt önök szerint támogatható? Melyik oldal a konstruktívabb, a Fidesz vagy az LMP? Köszönöm szépen, elnök asszony.

ELNÖK: Szintén kétperces hozzászólásra jelentkezett Tasó László képviselő úr, Fidesz. Megadom a szót, parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, kedves elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak azért szerettem volna mindenképpen jelezni, hogy téves az emlékezete Keresztes frakcióvezető úrnak, mert 2006 után valóban, a napirend előtti felszólalások alkalmával nem jött be a Fidesz-frakció, azért, mert egy Gyurcsány Ferenc nevű hazudozó volt, akinek válaszolni kellett volna, és csak ezért nem jöttünk be, de a munkában egyébként részt vettünk mind a 164-en 2006-ban. Tehát csak akkor nem voltunk bent, ezt tegyük a helyére mindenképpen, nehogy a jegyzőkönyvben az maradjon meg, hogy az az állítás itt megáll, és nincsen bírálata.

A másik pedig - csak egy rövid mondatban -, hogy ha a tekintélyről és a Ház méltóságáról beszélünk, hát, a síppal, dobbal, nádi hegedűvel vergődő képviselő hölgyek és urak, akik itt lepakoltak egy-két

attrakciót az elmúlt években, azok azért aláásták a tekintélyét ennek a Háznak, és ha úgy gondolja, hogy ebben bármilyen módon lépni kell, örömmel leszek a társa, hogy keményebbé tegyünk és világosabbá tegyünk, hogy ez az országnak a háza, és úgy kell viselkedni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Megkérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Keresztes László Lóránt képviselő úr jelentkezett normál hozzászólásra. Parancsoljon, képviselő úr! *(Kósa Lajos: Halljuk a szót! De a tárgyra térjen, képviselő úr!)*

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Semmiképpen nem szeretnék visszaélni az Országgyűlés türelmével, nagyon-nagyon rövid leszek. *(Kósa Lajos: Ne legyen rövid! Legyen hosszú!)* Képviselő úr kérése parancs. Én tudok hosszan is beszélni, de nem ez a célom egyébként.

Ezt több alkalommal az elmúlt években itt a felszólalásaim során jeleztem, hogy én magam - egyébként ez a frakciónra is érvényes volt -, mi nem tekintjük azt helyes politikának, ha úgymond olyan radikális vagy az Országgyűlés méltóságával össze nem egyeztethető eszközökkel élünk, amiknek valóban nincs helye itt a Ház falai között. De hozzáteszem, hogy vannak olyan esetek, tehát amikor például egy kormánypárti frakció vagy frakciósövetség elárulja a nemzeti érdekeket, akkor van igenis tere annak, hogy minden erővel és eszközzel tiltakozunk. Tehát volt ilyen példa egyébként - adott esetben a földtörvény esetében, emlékeznek rá, tisztelt képviselőtársaim -, tehát van olyan tepe, és hozzáteszem, tisztelt képviselőtársaim, hogy ha még az Országgyűlés hagyományairól beszélünk, akkor önök is pontosan tudják, hogy a parlamentarizmusnak ez mindig velejárója volt, és talán önök is tudják, hogy ez legitim eszköz tud lenni.

Ugyanakkor, tisztelt képviselőtársaim, én azt gondolom, hogy lehet kritizálni, mondjuk, a hangnemet, hogy ki milyen eszközökkel él, milyen hangnemben szólal fel, de azt, hogy milyen tartalommal és milyen állításokat tesz, én azt gondolom, azt is joggal lehet és kell kritizálni. Tehát amikor például elhangzott az egyik fideszes képviselőtől a koronavírus-járvány alatt, amikor tényleg a mi frakciónk megpróbált maximális konstruktivitással hozzáállni ahhoz a rendkívüli helyzethez, hogy mi a járvány oldalára álltunk, mi a vírus oldalára álltunk, én azt gondolom, ez volt az egyik legméltatlanabb megnyilvánulás; de nem is ez a lényeg, csak most nyilván válaszoltam a felvetésekre.

De, tisztelt képviselőtársaim, láttuk már több esetben, hogy korlátozták a képviselői jogosultságok használatát, itt a házszabályt úgy módosították, hogy korlátozták a felszólalás lehetőségét, tehát ez egy tendencia önöknél, hogy folyamatosan szűkítik a parlamenti politizálás lehetőségeit, közben pedig számonkérnek minket, hogy miért nem élünk ezzel más módon. Én azt gondolom, az önmagában méltatlan, ha

csökkentik, folyamatosan csökkentik a parlamenti politizálás mozgásterét.

Én nagyon remélem, hogy mindannyian a parlamenti demokráciában hiszünk, s mindannyian fontosnak tartjuk a parlamenti működést, függetlenül attól, hogy nagyon sok kérdésben nem értünk egyet, de azért azt el kell ismerjék, hogy önök folyamatosan korlátozzák ezt a lehetőséget. De amiről én most beszéltem a vezérszónoki felszólalásaimban, hogy egészen elképesztő szintekig jutott az el, hogy mennyire semmibe veszik az államtitkárok, minisztériumok, miniszterek a megkereséseket, a kérdéseket, tehát hogy mennyire megengedheti magának már például a Külgazdasági és Külügyminisztérium, hogy 14 konkrét kérdést felteszek a Paks II.-projekttel kapcsolatban, és összevontan kapok egy választ két hét múlva, ami teljesen semmitmondó propagandaszöveg, kétbekezdésnyi propagandaszöveg volt a válasz.

(13.10)

Tehát konkrétan feltett kérdésre - én a házszabálynak megfelelően konkrétan feltettem kérdéseket - teljes semmitmondás volt a válasz. De egyébként ez a tendencia jellemző volt az Innovációs és Technológiai Minisztériumnál olyan módon is, hogy Palkovics miniszter úrnak a miniszteri meghallgatásán erre hívtam fel a figyelmét, hogy van-e bármiféle szándéka a miniszter úrnak, hogy a kötelességének, a törvényekben leírt kötelességének eleget téve válaszoljon a képviselői kérdésekre. És a képviselői kérdéseim nem a pártpolitikától fröcsögtek, nem lejárató szólalomokkal voltak teletűzdelve, hanem konkrétan megfogalmazott kérdések voltak.

És már odáig jutottunk el, tisztelt Kósa képviselő úr, hogy egy-egy ilyen felszólalásban az sem követelmény, amikor mondjuk, egy-egy napirenden kívüli felszólalás van, hogy a tárgyban érkezzen a válasz. Láttuk itt a miniszterhelyettes asszonytól, hogy hatalmas köteg papírból választott ki egy előre megírt szöveget az egyik frakciótársam kérdésére, és köze nem volt ahhoz, ami a kérdésben volt.

Tehát még annyi sem jelent meg, hogy valamiféle rugalmassággal - nyilván nem lehet mindig előre látni egy azonnali kérdésnél, hogy pontosan milyen tárgyban hangzik el -, legalább megpróbáljon valamiféle választ a politikai szólalomok közé csempészni. Tehát van-e bármilyen szándék akár, frakcióvezető úr, hogy az Országgyűlésnek ezt a fajta kiüresedését vagy az Országgyűlés oldaláról, vagy a kormánytagok irányából valamilyen módon leszabályozzuk, hogy ne tesse már meg egy kormánytag, egy államtitkár, hogy ennyire semmibe veszi a képviselőket; van-e ilyen szándék?

Vagy van-e olyan szándék, hogy a képviselői aktivitást megpróbálják ösztönözni? Rogán Antalt említettem példaként, közben írták itt a munkatársaim, hogy igen, 2015-ben, vagy nem is tudom, mikor szólalt fel utoljára Rogán Antal képviselőként - hogy ez például méltó az Országgyűlés tekintélyéhez, hogy

egy képviselő 2015 óta nem szól hozzá egyszer sem? Tehát ilyen szándék van-e, tisztelt képviselőtársaim? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kósa Lajos képviselő úrnak adok szót, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Nem tartom különösebben szerencsésnek azt a vitamódszert, hogy a magyar parlamentarizmus 32 éves történetéből extrém példákat szedegessünk ki ezt vagy azt bizonyítandó, mert bármit meg az ellenkezőjét be lehet ez alapján bizonyítani.

Csak egy példát mondok. Létezik az a képviselőtársunk, aki kezdeményezte a parlament rendkívüli ülésének összehívását, saját maga terjesztett be előre egy témát, és nem jött el a tárgyalásra. Itt ültünk, és ő meg nem volt itt - Szabó Timea. Most akkor ezt hogyan kell értelmezni?

De arra is volt példa, hogy valaki a parlamenti vitában az érdemi, a tárgyszerű és a vitát előre vivő módszert úgy választotta meg, hogy bekapcsolt egy szirénát a parlamentben. Nyilván rendkívül fontosnak gondolta ezt a gesztust. Most egyebekről nem beszélünk.

Tehát azt gondolom, hogy ez egy nem jó vitamódszer. Arra meg, az az igazság, hogy a kormánypártokat vádolni azzal, hogy a parlament működését kiüresítik akkor, amikor az ellenzék hemzseg azoktól az akcióktól - Hadházy Ákos, aki egyébként korábban az ön párttársa volt, ha jól emlékszünk, teljesen vállalhatatlan táblát mutatott fel egy lóval kapcsolatban. *(Arató Gergely: Az ön párttársa is volt, csak mondom!)* Milyen szerencse, hogy kizártuk a pártból Hadházy képviselő urat!

Tehát az extremitásokat szerintem emlegetni prókontra teljesen felesleges, és azt pedig, hogy ez a parlamentarizmus szükséges velejárója, szintén nem érdemes, mert ott van az a lyuk az emelvényen, amikor egy ellenzéki képviselő rálőtt a miniszterelnökre. Oké, már ilyen is volt. *(Arató Gergely: A házelnökre! - Nacsa Lőrinc: A komcsik!)*

Sőt, hogy az önök egyik mostani szövetségesét emlegessem, volt arra is példa, hogy egy jobbikos képviselő egy sajtótájékoztatón elóvett egy hatalmas jatagánt, és azt mutogatta. *(Dr. Kovács Zoltán: Szamurájkardot!)* Szamurájkardot, bocsánat! *(Zaj.)*

Tehát én azt gondolnám, hogy térjünk vissza arra a kérdésre, ami itt egyébként az előttünk álló házszabály-módosítás. Én azt gondolnám, hogy a vitában már - figyeltem az irodámban is - minden létező elhangzott, tehát hogyha új érvek vannak, akkor azzal jöjjenek esetleg elő. Megfontolunk mindent, és természetesen ennek megfelelően fogunk szavazni. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Ismételtlen megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem

látok. Mivel nem jelentkezett senki felszólalásra, az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Kocsis Máté: Igen. – Arató Gergely: Mindenképpen!)* Igen. Kocsis Máté frakcióvezető úrnak adok szót. Parancsoljon!

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Néhány dologra szeretnék azért reagálni, vagy illene legalábbis a vita végén az elhangzottakra.

Az első, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, az az, hogy pontosan az történt, amit vártunk. Ha a baloldali képviselőknek bele kell adni a közösbe, akkor egy ilyen típusú cirkusszal szembesülünk, amit itt ma láttunk. A jó hír az, hogy valószínűleg ott folytatják, ahol abbahagyták, és ez nekünk derűs kilátásokat jelent 2026-ra nézve, és ezt becsüljük meg.

Komolyra fordítva a szót. Azt nem tudom még mindig, a vitából sem derült ki, hogy önök miből tetszenek azt gondolni, hogy elveszítették egy halom képviselőjüket, 800 ezer szavazójukat, de itt verik a tamtamot, hogy még plusz 3 milliárdot akarnak kapni ebben a ciklusban. Hogy jött ki ez a matek önöknek? Miből gondolták, hogy ez így működhet?

És csak Arató képviselő úrnak szeretném mondani, minekután még négy évig, ha felületesen is ugyan, de együtt kell dolgoznunk, ezért nem fogom azt mondani most önnek, amit valójában gondolok, és végképp nem abban a stílusban fogom mondani, pedig igényem volna rá. De négy mély lélegzetvétel után a következőket szeretném önnek mondani.

Amikor ön azt mondja, hogy az országos szervek vagy a közjogi intézmények élére kinevezett embereket amikor a bizottságok meghallgatják, akkor önök ott nem kapnak képviseletet, ez azért van, mert nem tetszenek delegálni ezekben a bizottságokba. Tehát az nagyon nem volt szép dolog, hogy azt tetszett mondani, hogy önök nem küldhetnek tagot ezekben a bizottságokba, mert ez a mondat úgy pontos, hogy nem küldenek tagot ezekben a bizottságokba, rendre nem töltik fel az önöknek járó helyeket azokban a bizottságokban, ahol ezek a viták lezajlanak. Ez az egyik.

Arról sem tetszett igazat mondani, amikor ide nem illő módon egyébként az ülésrendet kifogásolta, hogy azt is mi mondjuk meg, hogy önök hol üljenek. Ez úgy történt - de ezt mi ketten pontosan tudjuk, mert egy asztalnál ültünk -, hogy a frakcióigazgatónk jelezte önöknek, hogy amennyiben van megállapodás a frakciók között, akkor annak az is része, hogy hol kívánunk helyet foglalni. Minekután önök erre vonatkozó javaslatot nem tettek, megállapodást nem kötöttek, ezért valahova le kellett önöket ültetnünk. Ezt ezután számonkérni minimum sportszerűtlen, és ez még mindig az udvarias verzióm volt.

Ha úgy kívánja, képviselő úr, én nem zárkozom el attól, hogy hívjuk jövedelmi és pénzügyi érdekeltségi nyilatkozatnak ezt a nyilatkozatot. Szerintem az a helyes álláspont, amit képviselőtársaim is elmondtak itt a vitában, hogy ami az Európai Unió Parlamentjének

tagjai számára megfelelő vagy ami a Bundestag tagjai számára megfelelő, az Magyarországon is megfelelő. Egyébként szerintem az a jövedelmi és pénzügyi érdekeltségi nyilatkozat, amit az Európai Parlamentben használnak, az nem rossz. Az tükrözi egy képviselőnek a mandátum megszerzése előtti vagyoni állapotát, hiszen azt is be kell vallania, és a közbenső változásokat is fel kell benne tüntetni. Ez nem egy rossz rendszer.

Önök most meglepő módon azért álltak neki - szókasúktól eltérően - egy Európai Parlamenttel szembeni bírálatnak, mert mi nagyjából bármit mondunk, az biztos, hogy nem jó. Ha most éppen azt mondtuk, hogy az Európai Parlament gyakorlatát átvesszük, legalább ezen a vitaponton szüntessük meg a nézeteltéréseket, most hirtelen már ez sem jó. Úgyhogy állapodjunk meg abban, hogy miután nem lehet követni az önök igényeit, ezért maradunk annyiban, hogy ha az Európai Parlament és a nagy Németország megváltoztatja a saját jövedelmi és pénzügyi érdekeltségi nyilatkozati rendszerét, abban a pillanatban mi is ahhoz fogjuk igazítani. De ha mi bármi máshoz igazítjuk, akkor önöknek meg az lesz a bajuk. Ha most kitaláltuk volna, hogy a japán, a román vagy a svéd módszert használjuk, akkor pontosan ugyanezt mondták volna, amit ma mondtak. Én még mindig azt tartom a legjobbnak, ha az EP és Németország példáját követjük ebben.

(13.20)

Azt is szeretném önnek mondani, a demokratikus viszonyokról sokat elmélkedett a képviselő úr, hogy jelen pillanatban önök három és félszer annyit beszélnek napirend előtt, mint mi. Szeretném jelezni, hogy a beszédjoghhoz nem nyúltunk hozzá. Kétszer annyian vagyunk a parlamentben, és önök három és félszer annyit beszélnek napirend előtt. Ez így rendben van? Nem kéne ezt megváltoztatni, képviselő úr? Nem az lenne a fair, a demokratikus?

De mondok mást, van egy ötletem is. Azt tetszett mondani - lehet, hogy nem pontosan idézek, de a lényege az volt a mondandójának -, hogy ez a frakciótámogatási rendszer kisemmizi az ellenzéket és nem demokratikus. *(Arató Gergely: Nem ezt mondtam!)* Jelen pillanatban... *(Nacsá Lőrinc: Dehogynem!)* De! *(Arató Gergely: Nem!)* Azért mondtam, hogy lehet, hogy nem szó szerint idéztem, de a lényege biztosan ez volt, emlékszem rá. Csak szeretném jelezni, hogy a mai napig is sokkal többbe kerül az adófizetőknek egy ellenzéki képviselő, mint egy kormánypárti. Ilyen a rendszer, és ez a jövőben is így marad. De van egy javaslatom: ha ez nem tetszik, akkor egyenlítsük ki. Az demokratikus lenne, képviselő úr. Vannak módosító indítványaink.

Mi megpróbáltunk úgy hozzáállni ehhez a kérdéshez, hogy ne legyen durván méltánytalan, de ha önök ezzel szemben ezt a hangnemet alkalmazzák, tele vagyunk módosító indítványhoz kapcsolható ötletekkel. Tele vagyunk! Akkor egyenlítsük ki, akkor kerüljön minden hónapja és honanya ugyanannyiba

az adófizetőknek! Ha jól értem, erre tett javaslatot. Ha ez a demokrácia önnek, hogy mindenkinek egyenlően jár, akkor fejenkénti frakciótámogatási összeg legyen, oszt' jó napot kívánok, kinek hány mandátuma van.

És ha már a mandátumnál tartunk, nekem nem tisztem a kereszténydemokratákat megvédeni, mert meg tudják magukat védeni, de először is: a Kereszténydemokrata Néppárt az egyetlen történelmi párt a magyar parlamentben. Ez persze nem egy politikai előny, csak egy helyzet megállapítása. Másodszor: a Kereszténydemokrata Néppártnak kilenc egyéni képviselője van az Országgyűlésben, önöknek egy. Ugyanúgy közös listán indultak, mint önök. Önök egy mandátumot szereztek egyéni körzetekben, a kereszténydemokraták kilencet. Harmadsorban és talán ez a legfontosabb: a Fidesznek soha nem lenne ekkora társadalmi felhatalmazása a KDNP nélkül. Nekünk a KDNP miatt van kétharmados többségünk. Szemben önökkel, akiknek egy mandátumuk van, nem beszélve a Párbeszéd nevű gittegyeletről, amely még annyit sem létezett, mint az önök pártja. Ami jár, az jár, önök legalább egykoron bejutottak önállóan a parlamentbe, megmérették magukat, voltak egyéni képviselők, de ezek életükben egy választáson nem indultak még el önállóan, rácsimpaszkodtak a szocialistákra, se előzményük, se jövőjük, se jelenük nincs már, de négy évvel ezelőtt is úgy alakítottak frakciót, hogy a Mellár nevű nagyon független embert hirtelen bevonták magukhoz, mert nem volt elég a létszám, de még úgy sem voltak elegenden, ezért a szocialisták egy kölcsönkomcsi-val, a Buránnal kiegészítették ezt a csapatot, és így lettek öten; csak azért, képviselő úr, hogy frakciót alakíthassanak. Ne mondja nekem, hogy akár önben nem merült fel, hogy ez elég méltánytalan például az önök szempontjából, mert miközben önök valaha, ha régen is volt, bejutottak önjogon az Országgyűlésbe, ők soha.

Ezzel csak azt akarom mondani, hogy lehet a KDNP-re megjegyzéseket tenni, de a KDNP a Fidesznek olyan támogatója, szövetségese, együttműködő partnere, amellyel mi egy nagy társadalmi többséget tudunk magunk mögött. Ha a KDNP nem lenne, nekünk nem lenne kétharmadunk, ezt tisztázzuk, nem lenne ekkora társadalmi támogatottságunk, szemben például a Párbeszéddel vagy például ennek a hatos fognak a struktúrájával, ahol önök bármilyen formában fognak össze, kudarcot kudarokra halmoznak. Ezt azért válasszuk ketté! Egyébként abban ne legyen biztos, hogy a KDNP saját maga nem jutna be a parlamentbe! Ne legyen biztos! Ha megnézzük a kereszténydemokrácia történelmi gyökereit, meg a társadalmi struktúráját, mondjuk úgy, hogy vajon kik azok, akiket KDNP-szavazóknak tekinthetünk, ez egy 8-12 százalék közötti párt lenne Magyarországon, csak mondom. Ne vegyenek mérget arra, hogy a KDNP nem jutna be az Országgyűlésbe! Még egyszer mondom: a mi szövetségünk egy sikeres, 3 millió 60 ezer ember által támogatott szövetség, szemben az önökével, akik veszítettek 800 ezer szavazót. De ez most mind nem tartozik ide, úgyhogy elnézést, hogy idekavartam.

Még egy gondolatot engedjenek meg! A nap mondata mégiscsak az volt, amit a kollégámhoz, Arató Gergelyhez köthetünk, hogy mi kényszerítettük önöket arra, hogy közös listán induljanak. Ennél nagyobb elismerést még az elmúlt évek alatt nem kaptunk önöktől. Mindannyian tudjuk, hogy nem így volt, de szerintem a magyar politikatörténet egyik meghatározó pillanata volt, hogy úgy néz ki, önök miattunk fogtak össze ellenünk. *(Derűltég a kormánypárti oldalon.)* Ennek az értelmezése még további politikai vitákra adhatna lehetőséget, amit most itt terjedelmi okokból nem javaslok lefolytatni.

Hadházy képviselő úrról egy mondatot engedjenek meg! Hadházy képviselő úr az elmúlt években nagyon fifikásan azt játszotta, hogy miután ismerte azt a szabályt, hogy ha egy képviselő egy évig nem vesz részt az Országgyűlés munkájában, elbukja a fizetését, ezért Hadházy képviselő úr megkereste mindig azt az egy időpontot egy évben egyszer, amikor bejött, gyorsan megnyomta a gombot, majd kiszaladt az ülésteremből, és megint egy évig nem láttuk. Ezért felvett körülbelül 60 millió forintos fizetést. *(Novák Előd: Szégyen!)* Ezúttal pedig, miután minden képviselő itt van és esküt tesz, ahogy ez a törvény alapján meg a választók iránti tisztelet okán megkövetelhető módon helyes, és mindenki a törvény szerint jár el, addig ugyanaz a Hadházy képviselő úr, nem betegség, nem baleset, nem igazolt távollét miatt, hanem saját politikai megfontolásból nem jön el esküt tenni.

(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben Mihálffy Béla váltja fel.)

Ez miért a mi hibánk? Mondják már el nekünk, mi közünk nekünk ehhez?! Itt volt az eskütétel időpontja. Az Országgyűlés nem egy - hogy mondjam - olyan szervezet, ahol a Hadházy Ákos-féle képviselők a saját kényük-kedvük szerint azt csinálnak, amit akarnak. Tudják, miért nem? Mert itt mi nem magunk vagyunk. Kit érdekel, hogy kik vagyunk mi? Mi itt képviselünk valakiket. Hadházy Ákos történetesen a zuglóiakat képviseli, és a zuglóiak képviselője úgy döntött, hogy saját politikai meggyőződéséből nem képviseli a zuglóiakat. Mi közünk nekünk ehhez? Ja, hogy ő majd szeretné megmondani, hogy az Országgyűlés mikor biztosítson neki lehetőséget az esküre? Ez az ő problémája, de, ugye, nem gondolták komolyan, hogy ezt nekünk figyelembe kell vennünk.

Zárásként, miután meghallgattuk a felszólalásait - van, amit csak a közvetítésen keresztül, van, amit személyesen -, hadd jegyezzem meg, hogy tisztán látszik, még verni fogják az asztalt, hogy önöktől elvették a pénzüket. De ez olyan pénz, ami sose járt önöknek. Ahogy nekünk sem járt az a 2 milliárd forint, amit elveszítünk ebben a javaslatban, önöknek sem jár az a 3 milliárd. Higgyék el, tudom, hogy ez idegen gondolat, de higgyék el, hogy ez az embereknél és a Rezsivédelmi Alapban van a legeslegjobb helyen.

Éppen ezért nem csodálkozom azon, ami történt, önök pontosan onnan folytatják, ahol abbahagyták.

Azt is tudom, hogy nem fogják támogatni, ha maguknak a pénztárcájához merészelnék nyúlni az adófizetők, éppen ezért a szavazataikra nem számítok. Arra azonban felhívom a figyelmüket, hogy amellet mindig ki fogok állni, hogy ahhoz képest, amit önök elértek a választáson, ez egy méltányos javaslat. Éppen ezért viszont kormánypárti képviselőtársaimat arra kérem, hogy támogassák majd a törvény elfogadását. Elnök asszony, köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ügyrendi felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt képviselő úr. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök asszony. Csak arra szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét, hogy az elmúlt hosszú vita során háromszor lettem arra figyelmes, hogy nyilván a vita hevében és megszokásból elnök úrnak köszönték meg a szót képviselőtársaim. Azt szeretném kérni képviselőtársaimtól, hogy tiszteljük meg az elnök asszonyt azzal, hogy erre kicsit jobban figyelünk. *(Kocsis Máté: Én azt mondtam, hogy elnök asszony! - Nacsá Lőrinc: Én is azt mondtam!)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úr figyelmességét. Ez nem frakcióvezető úrra vonatkozott, így van, de valóban előfordult a vita során három alkalommal is. Lévé, hogy nem estem át nemátalakító műtéten, ezért az „elnök asszony” megnevezés a helytálló.

Arról is tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **Magyarország Alaptörvénye tizenegyedik módosításának** általános vitája a lezárásig. A Kocsis Máté, Fidesz; Simicskó István, KDNP; Hollik István, KDNP; Halász János, Fidesz; Nacsá Lőrinc, KDNP; Pószán László, Fidesz, és Kósa Lajos, Fidesz, képviselők által benyújtott előterjesztés T/361. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzeti napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Az előterjesztők jelezték, hogy két felszólaló ismerteti a nyitóbeszédet. Elsőként megadom a szót Simicskó István úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

(13.30)

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Az előtünk fekvő alaptörvény-módosító javaslat nagyon fontos kérdéseket tartalmaz, hiszen 2024-ben két fontos választás is lezajlik majd Magyarországon: az egyik az európai parlamenti választás, a másik pedig az önkormányzati választás.

Az erre való felkészülés nyilván a jogalkotót is, a kormányt is és mindenkit elgondolkodtat, hogyan lehetne észszerűsíteni, hogyan lehetne akár egy napon megtartani mind a két választást, és számos nemzetközi példát, európai példákat végigtekintve, számos németországi tartományban egyidejűleg tartják egyébként a tartományi választásokat az európai parlamenti választásokkal, tehát van bőven nemzetközi példa arra nézve, hogy hogyan lehetne megoldani azt, hogy ne kelljen két kampányt végigvinni, és minden pártnak, minden indulónak költséghatékonyra igyekezzünk tenni a választást. Teljesen észszerű és logikus az előttünk fekvő alaptörvény-módosítás, amely ilyen szempontok alapján lehetővé tenné azt, hogy egy napon történjen meg ennek a két fontos választásnak a lebonyolítása.

Nem okoz gondot, hiszen az Alaptörvény módosítása kiter arra is, hogy azokat a részletszabályokat is rendezzi, amelyek arra vonatkoznak, hogy az ősszel megszokott és esedékes önkormányzati választás, azon belül a polgármesterek megválasztása is hogyan történne, tehát nyilván ezt tavasszal le lehet bonyolítani, az európai parlamenti választásokkal együtt, és októbertől pedig nyilván hivatalba lép az új polgármester és az új képviselő-testület az önkormányzatoknál.

Alapvetően nagyon fontos, tisztelt képviselőtársaim, hogy mindez költséghatékony megoldás is, erre is szeretnék utalni, hiszen körülbelül 10 milliárd forint spórolható meg. Ilyen világpolitikai, világgazdasági helyzetben, amikor a szomszédságunkban is háború dúl, és pontosan nem lehet tudni, hogy ennek milyen további negatív hatásai lesznek valamennyi nemzet gazdaságára, ezért fontos, hogy a költségekre is odafigyeljünk, ezért teljesen észszerű és logikus az előterjesztés, a javaslat.

Én röviden ennyivel indokolnám, hogy benyújtottuk ezt a javaslatot a parlament elé, és arra kérném az országgyűlési képviselőket, hogy fontolják meg, és természetesen támogassák az Alaptörvény tizenegyedik módosítását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Pósnán László képviselő úrnak, aki szintén a napirendi pont előterjesztőjeként szólal fel. Parancsoljon!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Az Országgyűlés előtt fekvő javaslat, Magyarország Alaptörvénye tizenegyedik módosításának a lényege az, hogy a magyar államiség, önállóság, nemzeti szabadság történetéhez fűződő értékeket a régi elnevezések felélesztésével is visszaemelve a közéletbe és a jogrendszerünkbe.

A vármegye és a főispán szavak használatának visszaállítása azt a célt szolgálja, hogy az ezeréves magyar államiség e formában is kifejeződjön és tovább éljen, mert mindkét szavunk és a hozzájuk fűződő jelentések egyidősek országunk létével.

Természetesen több száz év alatt a vármegye és a főispán szavak tartalma számos változáson ment át. Volt királyi vármegye, nemesi vármegye és az 1848. évi áprilisi törvényektől polgári vármegye.

A vármegye mint a magyar közigazgatás alapvető területi egysége egészen 1949-ig létezett. A „múltat végképp eltörölni” akaró kommunista diktatúra e kifejezés eltörlésével deklarálta, hogy nem érdekli a nemzet múltja, a hozzákapcsolódó kultúra és identitás, a magyar önállóság, és elutasítja ezer év minden értékét. 1990-ben az első demokratikusan megválasztott, nemzeti és polgári értékrendet valló jobboldali kormány kísérletet tett a vármegye elnevezés visszaállítására, de a posztkommunista erők és a globális érdekeket kiszolgáló SZDSZ ezt meghiúsította. Az SZDSZ nemcsak a régi elnevezéssel szemben lépett fel, hanem magát a megyét is meg akarta szüntetni.

A magyar történelem arról tanúskodik, hogy a vármegyék léte gyakran bántotta az idegen hatalmak szemét. A vármegyékkel szembeni fellépést a Habsburgok kezdték, a szovjeteket kiszolgáló moszkoviták folytatták, majd a Nyugatnak hajbókoló neomarxista baloldal is programjává tette.

A „múltat végképp eltörölni” eszméjéből mára az eltörlés kultúrája lett, ezért a nemzeti múlt értékeinek, tartalmainak erősítése, szóhasználatának, nyelvi kifejezőeszközeinek használata vagy az erre irányuló kezdeményezések heves ellenkezést és zsigeri elutasítást váltanak ki a baloldalon.

Tény, hogy a vármegye Szent István uralkodásától eredeztethető, ezeréves múltra tekint vissza, a szuverenitás, az alkotmányos berendezkedés, a nemzeti szabadság szimbóluma, a reformkortól pedig a polgári nemzeti kultúra bölcsője volt. A kiegyezés után nemcsak a nemzetépítés egyik fontos sarokköve lett, hanem a helyi identitás, összetartozás előmozdítója és formálója is. Politikai téren a vármegyék gyakran a magyar érdekeket figyelmen kívül hagyó külföldi birodalmi törekvések fő ellenállási központjai voltak, és így fontos szerepük lett a történeti alkotmányunk megtartásában. II. József például 1790-ben a vármegyék ellenállása miatt vontatott vissza rendeleteit. Az 1848-49. évi forradalom és szabadságharc leverését követően az abszolutizmus különböző formáival szemben a vármegyék keretei között folytatódott a magyar ellenállás. Deák Ferenc, a haza bölcsje 1835. június 16-án az Alsótáblán elmondott beszédében úgy fogalmazott, hogy a vármegye olyan kincs, amellyel „Európa legszabadabb nemzetei sem dicsekedhetnek. ... Ezen municípiumok állnak őrt dönthetetlen morális erővel alkotmányunkért, innen forrásoznak a nemzet jogai.” A kiegyezési tárgyalások idején, 1866 márciusában Magyarország alkotmánya egyik legszebb gyöngyének nevezte a vármegyét. Széchenyi István szerint hazánk üdvös intézménye a vármegye. Az 1848. évi 16. törvénycikk a vármegyei szervezetet az alkotmányosság védőbástyájának tekintette, de azt népképviseleti, azaz polgári alapra helyezte.

Azzal, hogy a módosító javaslat szerint a megye elnevezést felváltja a vármegye, a kormány megbízotti

tisztségből pedig főispán lesz, a jogszabályokban rögzített hatáskörök nem változnak, a módosítás tehát terminológiai jellegű. Ugyanakkor az ezeréves magyar államisághoz szorosan kapcsolódó kifejezések erősíthetik a nemzeti identitást. Számos nemzetközi példa bizonyítja, hogy a hivatalos megnevezések szintjén megnyilvánuló hagyománytisztelet hozzájárul az összetartozástudat erősítéséhez, kifejezi a nemzeti önrendelkezést.

Európában több országban is találunk példát arra, hogy a modern közigazgatásban történeti kifejezéseket, megnevezéseket használnak. Angliában például 1889-ben váltották fel a történelmi megyéket az úgynevezett adminisztratív megyék, de elnevezésükben azok is megtartották a régi elnevezéseket, kifejezéseket, ahogyan olyan kisebb területi egységek is megmaradtak, amelyeket borough-nak neveznek, ami alapvetően várat és erősséget jelent, és jó néhány település nevében is visszaköszön.

Norvégiában a kalmari uniótól, a XIV. század végétől 1919-ig a területi közigazgatás egységeit német hatásra Amtnek nevezték. Ezt követően azonban egy még régebbi elnevezést hoztak vissza a norvégok, olyat, amit a viking időkben és a középkorban használtak, ez pedig nem más, mint a flyke kifejezés, és mind a mai napig ez jelenti a megyét.

A lengyelországi vajdaságok szintén középkori eredetűek, melyek élén a központi kormányzat által kinevezett vajda áll. Csehországban 2000 óta van érvényben a jelenlegi területi beosztás, és annak elnevezése, a kraj, ami ugyancsak a középkor óta létező közigazgatási egység. Szlovákia nyolc megyéjének élén zsupánok, azaz ispánok állnak. A vármegye és a főispán szavak visszaállításával lényegében követjük a V4-országok gyakorlatát és értékrendjét, és szó sincs száz évvel ezelőtti állapotok iránti nosztalgiáról, amivel a baloldal riogatott 1990-ben.

A régebbi időkben használt, igazgatással is összefüggő jelentésű szavak közül egyébként már ma is használunk jó néhányat, így például 2012-ben az egykori Kúria visszakapta eredeti elnevezését, miután 1949-től egészen addig a Legfelsőbb Bíróság nevet viselte. 2012-ben állítottuk vissza a járásokat is. De olyan, közigazgatási tisztséget jelentő, ma is használt szavunk is van, aminek alaposan megváltozott a jelentése, így például a budapesti főpolgármester eredetileg a kormány képviselője volt, a fővárosi polgárok által választott elöljárót polgármesternek nevezték. Az 1872. évi 36. törvénycikk rendelkezése szerint a főpolgármestert a király által jelölt három személy közül választhatta meg a fővárosi közgyűlés.

(13.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha az Alaptörvény mostani módosítása a múltidézés szándékával készült volna, akkor konzekvensen a javaslatnak tartalmaznia kellene például azt is, hogy a budapesti főpolgármesteri tisztség a kormány képviselője, ilyen azonban nincs a szövegben, ezért senki se magyarázzon bele többet, mint ami valóban le van írva.

A mai időkben, amikor az európai nemzetállamokat, köztük hazánkat egyre több támadás éri a birodalomépítő, nemzeti kötődést feladó, az eltörlés kultúráját hirdető baloldal részéről, minden eszközt és lehetőséget meg kell ragadnunk, hogy erősítsük a magyar identitást és történeti kötődést. Az Alaptörvény módosítására tett javaslat ezt a célt szolgálja. Kérem, önök is támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Előterjesztők! A Kocsis Máté frakcióvezető úr, Simicskó István frakcióvezető úr és képviselőtársaik által beterjesztett alaptörvény-módosítás két területen módosítaná Magyarország Alaptörvényét. Az Alaptörvény XXXV. cikk (2) bekezdése akként módosulna, hogy október hónap helyett a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választását az azt megelőző helyi önkormányzati választást követő ötödik év április, május, június vagy július hónapjában, az európai parlamenti képviselők választásával egyidejűleg kellene megtartani. Átmeneti szabályként pedig bekerülne az Alaptörvény záró és vegyes rendelkezései közé, hogy a 2019. évi októberi helyhatósági választásokat követően a jelenleg hivatalban lévő képviselő-testület és polgármester megbízatása 2024. október 1-jéig tart.

A javaslat általános indoklása tartalmazza, hogy a 2022. évi országgyűlési képviselők általános választása és az országos népszavazás közös eljárásban történő lebonyolítása jelentős költségmegtakarítást eredményezett, amely a konkrét esetben több mint 10 milliárd forint volt. Az elmúlt bő két esztendőben sajnos az egyik súlyos világválság követi a másikat, amelyek a nemzetgazdaságokat is jelentős mértékben megviselik, rontván ezzel a központi költségvetések egyenlegét Magyarországon, az Európai Unióban és a világ számos más országában is.

2020 márciusától kezdve a koronavírus-világjárvány okozta pandémiás helyzet kezelése érdekében bevezetett lokális lezárások okoztak komoly zavarokat a globális ellátási láncokban, amelyek az olyan exportorientált, nyitott szerkezetű nemzetgazdaságokat, mint a magyar, különösen megviselték. A 2022. február 24-én indult teljes körű invázióval pedig az orosz-ukrán háború a második világháború utáni leg súlyosabb regionális harci konfliktussá eszkalálódott, amely egy olyan szomszédos ország területén zajlik, ahol jelentős létszámú külföldi közösség, a kárpátaljai magyarság is él.

A februári agresszió kezdete óta több mint 800 ezer menekült, többségükben nők, idősek és gyermekek érkeztek hazánk területére, humanitárius ellátásuk pedig az egyházak és a segítő karitatív szervezetek mellett az adófizetők pénzéből működő állami szervek számára is jelentős napi szintű megélhetést jelent.

A háborús infláció és a sok esetben kontraproduktív tűnő szankciók okán is az energiahordozók árának drasztikus emelkedése, az energia- és több iparágban a nyersanyagellátás akadozása pedig olyan gazdasági világválsággal fenyeget, amely egy Ukrajnával szomszédos államként Magyarországot is különösen megviselheti. Ebben a helyzetben a kormány számára, mint mindig, most is a magyar emberek és családok érdekeinek képviselője és a magyar gazdaság évtizedes eredményeinek a megvédése az első. Álláspontunk szerint ezt a célt szolgálja az európai parlamenti és helyi önkormányzati választások egy napon történő megtartásának szándéka is.

Itt szeretném megemlíteni, hogy napirend előtt egy ellenzéki képviselő arra tett javaslatot, hogy az augusztus 20-ai tűzijátékot spóroljuk meg, hiszen szükség van arra a 3 milliárd forintba is, amennyibe kerülne ez a tűzijáték. Gondoljanak csak most majd ezekre a szavakra, amikor arról beszélünk, hogy 10 milliárd forintot spórolnánk azzal, hogy egy napon tartunk két választást.

Tisztelt Országgyűlés! Az Igazságügyi Minisztérium áttekintette a szóban forgó alaptörvény-módosítási javaslatot. Érzékelvén, hogy az Európai Unió több országában is egy napon kerülnek megtartásra az európai parlamenti választások más voksolásokkal, elmondható, hogy a javaslat illeszkedik a helyhatósági és népképviselői választásokkal összefüggő európai közjogi gyakorlatba. Baden-Württemberg választási törvénye külön kiemeli, hogy lehetséges az EP-választással azonos napon tartani a tartományi voksolást. Luxemburgban 1979-től 2009-ig egy napon tartották a parlamenti képviselők választását az EP-választással. A 2019-es EP-választásokat pedig Németországban, Olaszországban, Belgiumban, Lettorságban, Máltán, Írországban és Dániában egy napon tartották más jellegű szavazásokkal.

Tisztelt Ház! Az Alaptörvény ünnepélyes preambuluma, a Nemzeti hitvallás deklarálja: „Büszkék vagyunk arra, hogy Szent István királyunk ezer évvel ezelőtt szilárd alapokra helyezte a magyar államot. Tiszteletben tartjuk történeti alkotmányunk vívmányait, és valljuk, hogy a történeti alkotmányokban gyökerező önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelessége. Nem ismerjük el történeti alkotmányunk idegen megszállások miatt bekövetkezett felfüggesztését. Nem ismerjük el az 1949. évi kommunista alkotmányt, mert egy zsarnoki uralom alapja volt, ezért kinyilvánítjuk érvénytelenségét. Hazánk 1944. március 19-én elveszített állami önrendelkezésének visszaállítását 1990. május 2-ától, az első szabadon választott népképviselői Országgyűlés megalakulásától számítjuk.” Az Alaptörvény R) cikkének (3) bekezdése pedig kimondja, hogy az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni. Az R) cikk (4) bekezdése pedig Magyarország alkotmányos önazonosságának védelmét az állam minden szervének a kötelességévé teszi.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Horvátországban a megyéket mind a mai napig zsupánságoknak nevezik. Németországban Bréma, Hamburg és Lübeck mind a mai napig büszkén viselik a középkori gyökerű „szabad Hanza-város” hivatalos címet. A Magyarországhoz hasonlóan több mint ezer éves államisággal rendelkező Anglia közigazgatási egységei ma is ősi angolszász nevüket viselik, és a modern köztársasági államforma mintaországaként szolgáló Egyesült Államokban a választott seriffek látnak el különböző rendészeti és jogszolgáltatási funkciókat, miközben a nottinghami seriff karaktere is jól mutatja, hogy ez egy középkori eredetű angolszász tisztség. Franciaországban és Olaszországban, amelyek köztársaságok, az igazságügyi miniszter a pecsétük örök tisztségét is viseli.

De térjünk haza! Az igazságszolgáltatásban az igazságszolgáltatás bírósági szintjeit a következő elnevezésekkel illetjük: Kúria, ítélőtábla, törvényszék, járásbíróság. Ebből a Kúriáról már szólt képviselő úr az előbb. Az „ítélőtábla” elnevezésről szeretném megjegyezni, hogy azt 1997-ben állították vissza, egy bizonyos Horn Gyula miniszterelnök kormányának javaslatára. A törvényszékeket és a járásbíróságokat pedig már 2010 után - ezt az elnevezést és ezeket a bírósági egységeket - mi állítottuk vissza a kormányunk idején.

Ezekből a példákban is világosan látható, hogy azok a szerencsésebb történetű országok, amelyek a történelem során nem kerültek hosszú évtizedekre vagy akár évszázadokra idegen megszállás alá, és államiságuk szuverenitását nem kezdték ki megszállók, az adott kor kívánalmaihoz igazítva sok esetben megőrizték az ősi közigazgatási intézményeiket és tisztségeiket. Mindebből következően az Alaptörvény tizenegyedik módosítására irányuló azon javaslat, amely visszaállítaná a szövet megszállás és a kommunista hatalomátvitel előtti „vármegye” elnevezést, egy másik javaslattal együtt, amely a főispáni cím visszaállításáról rendelkezne, valójában az Alaptörvény Nemzeti hitvallásával összhangban Magyarország alkotmánytörténeti jogfolytonosságának helyreállítását szolgálja a XX. század nemzeti sorstragédiái után, amelyek szinte kivétel nélkül összefüggtek az ezeréves magyar államiságot és szuverenitást felszámolni igyekvő idegen megszállásokkal.

(13.50)

Tisztelt Ház! Mindezek miatt a kormány részéről és az Igazságügyi Minisztérium nevében a támogatásunkról biztosítjuk az Alaptörvény tizenegyedik módosítására irányuló javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Kósa Lajosnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának - parancsoljon! - 30 perces időkeretben.

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Asszony! Tisztelt Ház! A most tárgyalt alaptörvény-

módosításnak két lényeges eleme van. Az egyik az önkormányzati választások előre hozása a parlamenti választások idejére, a másik pedig a magyar állam közigazgatási beosztásában a megyék visszakeresztelése vármegyékre.

Nyugodtan mondhatom, a második módosítás egy egyszerű tisztelet a magyar ezeréves államiság előtt. Ízlésbeli kérdés, mondhatom, hiszen egyébként semmilyen más feltétel, körülmény, hatáskör nem változik, tehát a jelenlegi megyék nem veszítenek, nem nyernek, semmilyen változáson nem mennek keresztül, csak egyszerűen az elnevezésükben visszahozzuk azt az ezeréves magyar közigazgatási beosztást, amit még valóban Szent István királyunk alkotott meg. Én, őszintén szólva, ennek örülök, és olyan nagyon nagy jelentőséget nem tulajdonítok annak a vitának, ami a sajtóban ezt övezi, mert az a vita, akik ezt ellenzik, azok hibátlanul és szinte szó szerint visszahozzák azt a sajtóvitát, amit annak idején a Magyar Nép meg az egyéb pártsajtó, Dolgozók Lapja, s a többi hozott a '49-50-es években, mert ott volt egy rendkívül erős ideológiai máz ezen a változtatáson, mert ott valóban alapvetően megváltozott a vármegyék hatásköre, beosztása, szervezete, mindene.

És valóban, „a múltat végképp eltörölni”, tehát nincs új a nap alatt, a cancel culture sem új találmány, már „a múltat végképp eltörölni, rabszolgahad, indulj velünk” című mozgalmi nótában is ez ki volt találva, tehát azt hozzák vissza ilyen értelemben, olyan nagy jelentősége nincs szerintem, mondhatnám, ízlésbeli kérdés. Egy jelentősége van, amikor azt mondjuk, hogy az egyik legrégebbi jogfolytonos államisággal rendelkezik Magyarország, akkor van egy hivatkozási alapunk: például ezer évvel ezelőtt indult el az a közigazgatási rend, aminek a lényegét a vármegyék jelentették, és ma is visszatérünk erre az elnevezésre. Én ennek személy szerint nagyon örülök, de azt gondolom, hogy éppúgy meg fog vele békélni a magyar politikai közélet és a magyar választópolgár, mint ahogy megbékéltek a táblabíróssággal meg a járással meg a Kúriával meg az egyéb ilyen elnevezésekkel. Tehát azt gondolom, hogy olyan nagy probléma nem lesz ezzel.

Az előttem szólókhhoz hasonlóan én a főispán elnevezést is támogatom azzal az apró megjegyzéssel, hogy ez még egyszerűsít is a dolgon egyébként, mert van kormányhivatal-vezető, kormányhivatali megbízott, kormány megbízott, itt az elnevezésekben van némi zavar. A főispán legalább egy definit, világos fogalom, az is egy igen régi magyar elnevezésre utal vissza, ami ráadásul átment más szomszédos államok szervezetébe is, az ispán-zsupán megfelelés közismert. Éppen ezért a főispán mint elnevezés egyszerűsíti is a helyzetet, azt gondolom, hogy ez is megint, miután semmilyen más változással nem jár, ez inkább ízlésbeli kérdés. „De gustibus non est disputandum”, úgyhogy ilyen értelemben én csak annyit szeretnék mondani, hogy nekem mind a kettő tetszik, támogatom is ezért előterjesztőként, de elfogadom, ha valakinek nem tetszik. Olyan, mondom, ízlésbeli jelentősége van.

Az más kérdés, ha valaki eszmei alapon nem akar semmifajta kapcsolatot teremteni a magyar ezeréves államisággal és a jelen államigazgatási és közigazgatási renddel, az egy tartalmi probléma, de az nem ennek a vitának tárgya, mert most itt ezt a kérdést ez nem érinti.

Az alaptörvény-módosítás második fő tartalmi eleme sokkal érdekesebb szerintem és lényegesebb, ez a választások időpontjának a megváltoztatása, hiszen egy demokratikus berendezkedésnek a legfontosabb eljárása egészen biztosan a demokratikus választások. A demokratikus választásokat pedig alapvetően a választás rendje, a lebonyolítás mikéntje és az ideje határozza meg. Tehát azt gondolom, hogy ez egy kulskérdés, és csak szeretnék emlékeztetni mindenkit arra, hogy volt már egyébként arra példa, hogy az eredetileg kialakult választási rendet és időpontokat megváltoztattuk. 1994-ben a szocialista-szabad demokrata kormányzat alkotmányozó erővel, kétharmaddal bírt a parlamentben, és akkor is az volt a szabályozás, hogy az önkormányzati választásokat októberben kell tartani. Igen ám, de a szabad demokrata-szocialista koalíció nem tudott megegyezni a választás lebonyolításának sem a rendjében, sem az idejében, és ezért - figyelem, kedves baloldali képviselők, akik a jogállamiságra meg az elvekre rendkívül érzékenyek! - a szocialista-szabad demokrata kormányzat elhalasztotta a választásokat. Meghosszabbította, mert alkotmányozó erővel bírtak, a lejáró önkormányzati mandátumok idejét, és decemberben volt a választás; decemberben azért, mert nem tudtak elkészülni időben a választási törvénnyel. Tehát nemhogy a mandátum lejáratá előtt egy hónappal módosították volna a törvényt, hanem a mandátum lejáratá után kettő hónappal módosították a törvényt. Tessenek ezt majd figyelni akkor, amikor valaki a választási törvények módosításának az elvileg helyes rendjére hivatkozik.

Megjegyzem, alapvető változtatásokat hajtottak végre, tehát nemcsak az időpontot tolták el több mint két hónappal, hanem akkor hozták be az egyfordulós önkormányzati választást. Tehát a magyar választási rendszer az egyfordulós rendszer mint újítás, mint innováció, az a szocialista-szabad demokrata kormányokhoz kötődött az önkormányzati választási rendszerben. Mi egyébként ezt az innovációt vettük pusztán át. Egyébként akkor is figyeltem az érveket, hogy - hogy, hogy nem - amikor az egyfordulós választási rendszert bírálja a baloldal, akkor teljes egészében megfélekedezik arról, hogy mik voltak az egyfordulós választási rendszer érvei akkor, amikor ugyanezt ők csinálták. És természetesen akkor jött be a közvetlenül választott polgármester intézménye is, ami megint egy alapvető módosítás egyébként a korábbi önkormányzati választási rendszerhez képest.

Itt most messze-messze nem erről van szó, hanem arról, hogy először is napnál világosabb volt mindenki számára, hogy helyes, ha egy demokráciában, pontosabban, módosítok: néhányan belátták, mások nem, hogy helyes, ha egy demokráciában nem négyévente egy fél éven belül egyszer kérdezik meg vagy

kétszer egy fél éven belül a választókat arról, hogy mi a véleményük a politikai elitéről, a kormány munkájáról, a pártok munkájáról, a parlamentről, az önkormányzatokról, hanem ezt valahogy eltoljuk, és egyfajta időközi választást vezetünk be, ami egyébként számos demokráciában teljesen elfogadott intézmény.

(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ebből a megfontolásból módosítottuk mi az első lehetséges alkalommal az önkormányzati választás rendjét úgy, hogy létrejött az a szituáció, hogy nem egy évben van a parlamenti választás és az önkormányzati választás, hanem el van tolva egymáshoz képest, mert a parlamenti ciklus négyéves, az önkormányzati öt, mert például 2014 volt az utolsó év, ami a régi rend szerint egyben tartotta meg egy fél év eltolással a parlamenti és az önkormányzati választásokat, de már '18-ban parlamenti választás, '19-ben önkormányzati választás volt, és egyébként kiszámítható, hogy csak viszonylag ritkán esik egybe ebben a rendszerben, hogy így eltoltuk a hivatali ciklus idejét, egy évben az önkormányzati és a parlamenti választás. Lehetett volna mást is választani, például ha azt mondjuk, hogy az önkormányzatoknak szintén négyéves a ciklusa, de mindig a parlamenti választás felező idejébe esik, ez egy értelmes vita és felvetés volt. Ami számunkra lényeges volt, hogy hozzuk be - ha már ilyen barnainges diktatúrát csinálunk meg ilyen rettenetes elnyomást meg önkényuralmi rendszert - azt a rendszert, hogy ha lehet, akkor értelmes ütemben kérdezzük meg a választókat arról, hogy mi a véleményük az ország irányításáról, ne pedig azt a módszert csináljuk, hogy négyévente egy fél éven belül kétszer megkérdezzük a véleményüket.

(14.00)

Tehát nyilván nem fog változni olyan nagyon nagy mértékben. Ez egyébként segíti a pártok elitjei között dúló vitákat is, vagy legalábbis segít elrendezni. Ha belegondolnak abba, a korábbi rendszerben olyan volt az önkormányzati és a parlamenti választási logika, amiben tulajdonképpen mi is történt? Ugye, van egy elitvita a pártokon belül, az egyik elit gyűrközik a másikkal. A választás előtt felállnak, mindenkiről eldől, hogy ki lesz jelölt, ki nem lesz. Megvan a választás, de ugye, nyilván aki győz, ott az elit nyer, tehát megy tovább az önkormányzati választásra, de ahol vesztett a pártelit, ott a korábbi rendszerben azt mondta mindenki, hogy most mindenki maradjon csendben, majd utána kibeszéljük a vitákat, de jön az önkormányzati választás ősszel, ha nem akarunk teljes, katasztrófális vereséget szenvedni, akkor ne változtassanak semmit, majd utána. Igen ám, de akkor a választásokon vereséget szenvedett elit ül be az önkormányzati pozíciókba, és négy évig be van fagyva a rendszer.

(A jegyzői székben Z. Kárpát Dánielt
Dócs Dávid váltja fel.)

A mostani helyzet ebben segít, például azért, mert nem egy évben vannak az önkormányzati és a parlamenti választások. Aki megbukik, az a pártelit, amely megbukik a pártjával együtt a választásokon, az egyik választáson, van lehetőség és idő arra, hogy a korábbi küzdelemben alulmaradt pártelit esetleg újjáépítse magát, és az önkormányzati választásokon már nyíltta teszi azt a kérdést, hogy akkor kinek kellene indulni az önkormányzati választásokon.

Ebbe a képletbe jön be az európai parlamenti választásnak az a rendje és az az ütemezése, ami tőlünk független, mert amikor beléptünk az Európai Unióba, akkor elfogadtuk az ott kialakult rendet. Ott egy ötéves ciklus van tavaszi választással, azzal egyébként, hogy késő tavaszi, kora nyári választási időszak van az Európai Parlamentben. Itt ez azt jelentette Magyarországon, hogy tulajdonképpen megint előfordult az, hogy egy fél éven belül kétszer kérdezzük - az európai parlamenti, illetőleg az önkormányzati választáson - az emberek véleményét arról, hogy mit gondolnak.

Persze mondhatja valaki azt, hogy az európai parlamenti választás az európai politikáról szól, de ez nem így van. A gyakorlatban mindenki tudja, hogy minden országban belpolitikai vita az európai parlamenti választás, és semmi köze az európai trendekhez, a közös Európához meg ilyen elvont fogalmakhoz - mint ahogy az önkormányzati választásokon is van -, mármint abban az értelemben elvont, hogy az emberek mindennapi problémáitól, életétől rendkívül távol eső ügyekről van szó. Tehát nagyon kevés az a magyar választópolgár, aki hajnalonként arra ébred, hajnal 3-kor csatakosan, hogy úristen, mi lesz veled, európai egység, vagy hogyan tovább európai identitás. Szerintem ez ritka, de biztos van.

Megkockáztatom, hogy az emberek eleddig a magyar parlamenti, illetőleg az európai parlamenti választások tapasztalata szerint inkább a magyar belpolitikai helyzetből indultak ki. Ezzel magyarázható, hogy egy olyan párt, mint a Momentum, be tudott jutni az Európai Parlamentbe. Merthogy egyébként nyilvánvaló, hogy ha valóban az európai folyamatok alapján, aminek a Momentum semmilyen módon nem volt szereplője korábban, döntöttek volna, akkor ez nem fordul elő. De nagyon helyes, bejutottak, lám-lám... *(Nacsa Lőrinc: Hát, annyira azért nem helyes!)* Hát, abban az értelemben helyes szerintem, hogy azt mutatja, hogy a magyar demokrácia ebben a barnainges rettenetes diktatúrában és elnyomásban és brutalitásban, amit a Fidesz képvisel, él és virágzik, mert lám, új szereplők vannak, akik nem mondhatók a kormánykreálmánynak vagy Fidesz-fiókszervezetnek, legalábbis eleddig ezt még nem hallottam, bár lehet, hogy ez is lesz majd egyszer, de mindenképpen, mint ahogy voltak kedvesek az ellenzéki képviselők, illetőleg pártok a Mi Hazánkat is a Fidesz nyakába varrni, pedig kérdezzék meg Novák Elődöt ennek valóságtartalmáról, hogy vajon ez helyes-e, vagy sem *(Derűlség.)* - zárójel bezárva.

Tehát ne igyunk előre a medve bőrére, lesz még Fekete-Győr András a Momentum frakcióvezetőjeként Fidesz-ügynök, egyébként ha pedig a szereplését nézzük, akkor lássuk be, hogy néha kifejezetten alánk játszik. *(Derültség.)* Ha nem alánk játszana, nem is merem feltételezni, annyira végtelenül tájékozatlan és világtalan, hogy a számára legfontosabb politikai ügyben - olimpia -, amiből az egész genezise támadt, abban nem tudja az alapvető tényeket? Ez kizárt! *(Nacsá Lőrinc: Négyszer!)* Ennél én jobb véleménnyel vagyok a Fekete-Győről, tehát inkább arra gyanakodnék, hogy Fekete-Győr mégis a mi ügynökünk. *(Derültség.)* Mint Fidesz-alelnök, ennek utána fogok nézni *(Derültség.)* - zárójel bezárva. De hogy a Fekete-Győr alánk játszik folyamatosan, az biztos *(Derültség.)*, mint ahogy egyébként senki más nem szívesen csinálna komplett hülyét magából egy baráti Partizán-riportban - zárójel végleg bezárva a Momentummal kapcsolatban. Csak annyit szeretnék megjegyezni, hogy én örülök, hogy a Momentum bejutott a parlamentbe, az Európai Parlamentbe is, és ez bizonyítja a magyar demokrácia virulens voltát, még akkor is, ha közben rettenetes diktatúra és barnainges fasizmus meg nem tudom, mi dúl az országban az ellenzéki elemzők szerint.

Visszatérve a komolyságra, tehát én azt gondolom, hogy az európai parlamenti választásokkal egy időben megtartott önkormányzati választások kitűnően szolgálják azt az alapvető érdeket, hogy ne csak a pártok közötti versenyt biztosítsuk a demokratikus választásokon, hanem adott esetben olyan szisztémát működtessünk, ami a vártakon belüli elitvitákat sem teszi eleve lehetetlenné. Egyébként még akkor is, hogyha furcsa dolgot mondok talán, hogy én fontosnak tartom a pártok önreflexióját, vagy azt, hogy képesek legyenek valamilyen módon érzékelni a politikai helyzetet vagy a politikai történéseket, a különböző választási dinamika meg szervezetszociológiai okok kapcsán ezt ne fojtsuk meg eredetileg vagy eleve egyébként... - úgyhogy én messzemenőig, ahogy korábban is, támogatom azt, hogy hozzuk össze a két választást.

A szabályozás szerintem ilyen értelemben ilyen technikai kérdésnek látszik, de annak is rendben kell lennie, ez rendben is van. Azt hiszem, az egy addicionális, járulékos előny, hogy ráadásul jelentős költségmegtakarítással is jár. Tehát az értelmetlen pénzpozscékolást ez a javaslat megszünteti.

Nagyon remélem, hogy igazam is lesz például abban, hogy ez a rendszer lehetővé teszi, amit mondtam, a különböző politikai erők belső elitproblémáinak a tisztázását. Ennek a legékesebb bizonyítéka az lesz, hogyha az ellenzék közös főpolgármester-jelöltje nem Karácsony Gergely lesz, hanem valaki más, aminek ilyen értelemben megvan az esélye. Ha most a régi rendszer működött volna, akkor ennek semmilyen esélye nincsen.

Tehát én azt szeretném kérni a képviselőktől, hogy figyeljék, ne csak punktuálisan figyeljék a javaslatot, hanem nézzék meg, hogy mit csináltunk mi a

választási rendszerekkel kapcsolatban. *(Derültség az ellenzéki padosorokból.)* Az első egyik legfontosabb az, hogy eltoltuk az önkormányzati és a parlamenti ciklust. Ez a legfontosabb. Ez teszi lehetővé azt, amiről beszéltem. Ha most nem toltuk volna el, és most októberben lenne a választás, most októberben a régi rendszer szerint, akkor biztos, hogy Karácsony Gergely lenne az önök közös jelöltje, így meg van egy lehetőség arra, hogy eldöntsék, hogy Karácsony Gergely a legkitűnőbb, vagy valaki más. Tök jó! *(Derültség az ellenzéki padosorokból. - Arató Gergely: Hálásak vagyunk, Lajos, annyira!)* Csak lehetőség *(Derültség.)*, éljetez velem, vagy nem, ti tudjátok.

A másik fontos történést, hogy reagálunk arra is, hogy az európai parlamenti választások bejövetelével egyébként valamennyire észszerűsítsük azt a kérdést, hogy hányszor kérdezzük meg egy ciklusban a választókat arról, hogy mi a véleményük. Szerintem a fél éven belül kétszer lebonyolított választás ennek nem tesz eleget, tehát ilyen értelemben ennek van hátulütője. Azt gondolom, az sem elhanyagolható, hogyha ennek van valami költségmegtakarító hatása, de mindenképpen olyan rendszert működtessünk, amely lehetővé teszi új jelöltek belépését, az mindig jót tesz a demokráciának. Mindenképpen olyan rendszert működtessünk, amely fontos lehetőséget ad a parlamenti pártoknak meg a parlamenti pártoknak az önreflexióra, még akkor is, hogyha adott esetben néha tényleg vad elemzéseket hallgatunk arról, hogy minek mi az összefüggésrendszere.

(14.10)

Úgyhogy ezért terjesztettük be ezt a javaslatot, tisztelt Ház, tehát nem egyszerűsíténém le pusztán költségvetési kérdésre. Remélem, hogy fogják tudni támogatni ezt a javaslatot, nem lenne baj, hogyha ebben lenne valami közös minimum, mégiscsak a demokráciában a választás, az egy... - az talán a legfontosabb rendszer. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Közismert, hogy a Demokratikus Koalíció nem nagy híve ennek az Alaptörvénynek, ezt számos alkalommal plasztikus módon is elmondtuk és kifejeztük, de mégiscsak fűződik ahhoz egyfajta érdek, hogy az Alaptörvénynek, a mindenkori alkotmánynak legyen egy stabilitása. Az a helyzet azonban, hogy miközben önök minket oktatnak az Alaptörvény tiszteletéről, és rajtunk kérnek ezt számon, önök azok, akik a saját Alaptörvényüket a legkevésbé sem tisztelik. Az előző ciklusban három alkalommal módosították, most még talán két hónapja sem működik a parlament, de már a második alaptörvény-módosításnál tartunk.

Jól láthatóan önök az Alaptörvény esetében nem-hogy arra nem törekszenek - hiszen erre kezdettől nem törekedtek -, hogy valamifajta társadalmi egyetértéssel jelöljük ki közös politikai életünk kereteit, de arra sem törekszenek, hogy annyira komolyan vegyék a saját Alaptörvényüket, hogy csak a szükséges mértékben és gyakorisággal módosítsák. Amikor valamilyen politikai érdek ezt kívánja - legutóbb az aktuális veszélyhelyzet bejelentése, most egy önkormányzati választási taktikai kérdés -, akkor gondolkodás és lelkiismeret-furdalás nélkül módosítják az Alaptörvényt.

Mert miről szól végül is ez a törvényjavaslat? Ugye, önök azt mondják, hogy azért, és ez a fő érvük, bár most Kósa képviselő úr rendkívül szerteágazó módon világította meg számunkra ezt a kérdést, de mégiscsak azt mondják, hogy a fő ok arra, hogy azonos időre kerüljön az önkormányzati és az európai parlamenti választás, az a megtakarítás, az ilyen módon elérhető megtakarítás. Nem kétséges, a költségvetésnek minden pénzre szüksége van, ugye, nem nagyon jól költik el ezt a pénzt - de ez majd egy másik vitának, a költségvetési vitának a tárgya lesz -, de lenne mire költeni egyébként ezt a pénzt, ezt a forrást. Csak azt szeretném megkérdezni, hogy akkor miért nem, mondjuk, az államtitkárok számát csökkentik. 57 államtitkára van ennek a kormánynak, plusz 11 közigazgatási államtitkár.

Tudják, hogy a második Gyurcsány-kormánynak hány államtitkára volt? Elárulom: 13. (*Nacsa Lőrinc: És hány dolgozott? A fele!*) Úgyhogy, ha mondjuk, megfelelnek ezt az államtitkári létszámot, akkor már nagyon jelentős megtakarítást érnének el. Vagy ha éppen a miniszterelnök úr fizetését nem kétszerezésre, hanem csak a másfélszerezésre emelték volna, bocsánat, nem a két és félszerezésre - nem akarom megbántani -, hanem csak a másfélszerezésre emelték volna, és nem kapott volna szabad kezét azzal, hogy megszüntetik a kormánytagok bérplafonját, ezzel is jelentős összeget lehetett volna megtakarítani; és még jó pár ilyen tudok mondani.

De hát nyilvánvaló módon önök nem ezért nyúlnak hozzá az önkormányzati választások időpontjához, hanem azért, mert - szokás szerint - ebből valamifajta taktikai előnyt remélnék, azt remélik, hogy nehezítik az ellenzék helyzetét, hiszen két (*Kósa Lajos: Ennél? Ne hülyéskedj!*) eltérő jellegű választási rendszerben lezajló választást kell egy időben lebonyolítani, és erre kell az ellenzéknek felkészülnie: az európai parlamenti választás egy tiszta listás választás, miközben az önkormányzati választás egy bonyolult, vegyes rendszerű választás, de legalábbis a nagyvárosokban, nagyobb településeken, ott egy egyéni körzeti és egy polgármesteri választást jelent, amelyeken természetesen az ellenzék számára az együttműködés a kívánatos és sikeres taktika. Önök ezt akarják megakadályozni vagy ezt akarják megnehezíteni, le is nézik az ellenzéki választókat, azt gondolják, hogy majd gondot okoz nekik követni azt, hogy akkor hogyan kell szavazni. Szerintem egyébként ebben tévednek, alig hiszem, hogy ez megzavarná az ellenzéki szavazókat, de a szándék nyilvánvalóan ez.

Ami azt illeti, hogy ne kelljen túl sűrűn szavazniuk vagy az urnákhoz járulniuk a választóknak, ugye, az a helyzet, hogy erre az évrre hivatkozva önök már korábban végrehajtottak egy változást az önkormányzati választások időpontjában, meglepő módon egy viszonylag észszerű változást, amely azt mondta, hogy két ötéves ciklus után a parlamenti választás felezőjére kerül az önkormányzati választás időpontja, és utána újabb négyéves ciklusokkal úgy marad. Most ezt változtatják meg, folytatják az ötéves ciklusokat, de előre hozzák az önkormányzati választást az európai parlamenti választás időpontjára. Ez, ugye, idén jó ötlet, de többek között azzal jár, hogy a továbbiakban viszont újra lesznek olyan évek, amikor egyszerre, egy évben, sőt adott esetben időben is nagyon közel tartanak egymáshoz európai parlamenti választást, országgyűlési választást és önkormányzati választást, egymás után fogunk közvetlenül elmenni ezekre a választásokra - egyébként ez az év a 2034. év lesz, és miután ez a fajta kvíziójáték, úgy látom, parlamenti műfajjává vált, akkor közlöm önökkel, hogy 2034-ben, szemben avval, amit önök gondolnak, lesz olimpia, mégpedig téli olimpia.

Na de, szóval visszatérve a kérdés lényegére azt szeretném tehát jelezni, hogy ez a megoldás tehát egyébként praktikus is csak elsőre jó ötlet, mert a továbbiakban avval fog járni, hogy visszatérünk ahhoz a rendszerhez, amit korábban meghaladtunk, helyesen, hogy ugyanabban az évben volt az országgyűlési és az önkormányzati választás, most megint visszatérünk ehhez a rendszerhez, legalábbis időnként ez a helyzet fog kialakulni.

Hozzá kell még azt is tennem, tisztelt képviselőtársaim, hogy ráadásul ezt úgy hidalják át, hogy a saját korábbi ígéretüktől most ellépnek, és egy másik fajta rendszerbe lépnek át, hogy létrehoznak egy lehetetlen jogi helyzetet, amikor hivatalban hagyják a 2019-ben öt évre megválasztott polgármestereket és képviselő-testületeket, májusban vagy pontosabban június elején szavaznak, ha jól emlékszem az időpontra, az új önkormányzatokról és polgármesterekről a választópolgárok, és majd csak októberben lépnek hivatalba az új testületek és polgármesterek. Akik emlékeznek arra, hogy mi történt 2002-ben, amikor az Orbán-kormányt leváltottuk, vagy akik emlékeznek arra, hogy mi történt 2019-ben azoknál az önkormányzatoknál, ahol a Fidesz vesztett, azokban azért támad egyfajta aggodalom az iránt, hogy ezt a nyári időszakot mire fogják fordítani ezek az egyébként adott esetben már veszített, hivatalukat elveszített - vagy, bocsánat, a további folytatás lehetőségét elvesztett, de még hivatalban lévő - polgármesterek és önkormányzati testületek.

Ami a javaslat másik elemét, a vármegyéket, és hozzákapcsolva az itt nem szereplő, de egyébként kapcsolódó főispáni poszt bevezetését illeti, őszintén szólva ennek nagy gyakorlati jelentősége nincsen. Leginkább arra szolgálnak ezek a témák, hogy ezekről beszéljünk itt. Én a történelmi hagyományok ápolásának amúgy híve vagyok, de például jóval hathatósabbnak látnám a történelmi hagyományok ápolása

területén, ha helyreállítanák az örökségvédelemnek a rendszerét, és nem pusztulna úgy a magyar épített örökség, mint az elmúlt 12 évben.

Ami pedig a megyéket illeti, rendkívül szép szavakkal beszélt erről Pósnán képviselő úr, teljesen egyetértek vele, de ez nem azon múlik, hogy megyének vagy vármegyének hívják az adott intézményt. Ha viszont visszaadnák a megyéknek azokat az intézményeket és jogosítványokat, amelyeket elvettek tőlük, na, az sokkal inkább megfelelné a magyar megyei hagyományoknak, és sokkal inkább megfelelné annak a szerepnek, amit a megyék történelmileg betöltöttek és amit ma is be kellene tölteniük választott közigazgatási közép szintként.

És azért ehhez az utolsó mondathoz szeretnék egy hangsúlyt kitenni. Mert persze tudom, hogy önök ezt tudják, de azért emlékezzünk meg arról, hogy a főispán és a vármegye viszonya nem az volt jogilag, mint amit önök javasolnak vagy ami jelenleg a kormány megbízott és a választott megyei önkormányzat és annak elnökének a viszonya. A főispán lényegét tekintve főnöke volt a megyének, és bár most nem javasolják ezeknek a hatásköröknek a módosítását, de ahogy az előbb olyan kedvesen fenyegetően mondta Kocsis Máté képviselő úr, bocsánat, frakcióvezető úr, hát lehet, hogy még van egy-két módosító indítvány a tarsolyban, és mondjuk úgy, hogy nem lepődnék meg, vagy élek a gyanúperrel, hogy még mielőtt erről az alaptörvény-módosításról, illetve a vonatkozó törvénymódosításokról szavoznánk, esetleg még előkerül egy-egy módosító indítvány, amely átrendezi akkor már a főispán és a vármegye viszonyát, vagy amelyik esetleg feleleveníti azt a nemes történelmi hagyományt, amelyet Pósnán képviselő úr említett - a „nemes” most nagyon idézőjelben volt -, hogy a főpolgármester, az a kormány megbízottja, és nem a fővárosi emberek választják.

(14.20)

Látom az állandó hozzászólásaikból, hogy erre lenne igényük, nehezen viselik, hogy a fővárosi polgárok maguk választják meg a saját főpolgármesterüket (*Kósa Lajos: Rosszul tudod, örülünk!*), mint az is nagyon furcsa egyébként, hogy úgy akarják az európai parlamenti választásokhoz kötni az önkormányzati választást, hogy közben elvonnák a magyar polgároktól azt a lehetőséget, hogy maguk válasszák meg az európai parlamenti képviselőiket. De ezt majd egy következő törvényjavaslat vitájában fogjuk részletesebben megtárgyalni.

Most elég legyen tehát annyi, hogy ennek az alaptörvény-módosításnak egy része nem időszzerű, később egy átfogó módosításban vagy egy önkormányzati reformnál akár lehetne is róla beszélni, de nem fontos, nem érdekes. Más része viszont kimondottan káros, és sanda politikai szándékokat szolgál, így továbbra sem áll módunkban támogatni. (*Kósa Lajos tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, a KDNP képviselőcsoportja jelezte, hogy három felszólaló ismerteti a frakció álláspontját.

Megadom a szót Vejkey Imrének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alaptörvény tizenegyedik módosításának javaslata négy cikket tartalmaz, az első cikk módosítja az Alaptörvény 35. cikk (2) bekezdését oly módon, hogy egy időpontban legyenek az európai parlamenti és az önkormányzati választások. Mindezzel közel 10 milliárd forintot spórolnánk meg. A második cikk a zárórendelkezések részt egy új 27. ponttal egészíti ki, melyet a 2019. évi általános választást követő helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választására is alkalmazni kell azzal, hogy a 35. cikk (3) bekezdésétől eltérően a hivatalban lévő képviselő-testület és polgármester megbízatása 2024. október 1-jéig tart. A harmadik cikk az Alaptörvényt annyiban módosítja, hogy a megyék elnevezése vármegyére változik. A magyar közigazgatás alapvető területi egységei az államalapítástól kezdődően, ne feledjék, egészen 1949-ig maguk a vármegyék voltak. A vármegye szó használatát a korábbi magyar alkotmányos és államigazgatási rendszerrel teljesen szakítani kívánó, diktatórikus kommunista rendszer szüntette meg. A negyedik cikk a módosítások hatálybalépéséről szól úgy, hogy az első kettő a kihirdetés napján lép hatályba, míg a vármegyerész 2023. január 1-jével.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérem, ne feledjék, az Alaptörvény több mint egy törvény. Az Alaptörvény a törvények törvénye. Az Alaptörvény volt az, mely által hazánk 2011-ben újra az organikus fejlődés útjára talált. Ne feledjék azt sem, hogy a magyar nemzet legfőbb jellemvonásai közé tartozik az alkotmányosság szeretete, ezért nem véletlen, hogy a II. András királyunk által éppen nyolcszáz éve alapított Aranybulla vetekszik a vele szinte egy időben keletkezett Magna Chartával. Az Aranybulla olyan jogelveket rögzít, melyek mind a mai napig egy jogállam legalapvetőbb igazságai közé tartoznak, az egy és ugyanazon szabadság elve a szabad országlakosok jogegyenlőségét biztosította, míg az ellenállás joga ugyanezek lehetőségét arra, hogy a történelmi alkotmányt megszegő uralkodónak ellenállhassanak. Az Aranybulla nemcsak történelmi jelentőséggel bír, hanem Alaptörvényünk alapján ma is élő olyan jog, joganyag, mely lehetővé teszi történelmi alkotmányunk jogértelmezés útján való érvényre juttatását.

Nemzetünk alkotmányos hite, történelmi alkotmányunk szellemi öröksége átövezi Alaptörvényünket, ezért ha őseinkhez méltó magyar honpolgárok akarunk lenni, akkor meg kell tartanunk történelmi alkotmányunk iránymutató szellemi erejét, vagyis nemzeti keresztény értékeinket. Voltak idők, amikor ettől az organikus alkotmányfejlődéstől kényszerrel elszakították hazánkat. Ezt tette az 1949. évi XX. törvény, mely a szovjet szuronyok árnyékában született sztálini alkotmány magyar adaptációja volt. Bár a rendszerváltás után jelentős módosításokon esett át

az 1949. évi XX. törvény, a kommunista alkotmány, de attól még az ihletettsége mit sem változott. A hatálya alatt olyannak éreztük magunkat, mintha védők nélküli várban lennénk. Visszatérés az organikus alkotmányfejlődésünkbe 2011. április 25-én következett be a húsvéti alaptörvényünk által. Ezt megint csak ki kell mondanunk többször aláhúzottan, mert sokaknak ez a tény nem magától értetődő.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magyar nemzet ezer éve szakadatlanul fejezi ki akaratát, hogy keresztény nemzeti formában akar élni. Ezt csak megszállás vagy totális diktatúra tudta felülírni. Mi magyarok fontosnak tartjuk a hagyományos zsidó-keresztény értékeket, így fontosnak tartjuk a világ teremtettségét, továbbá azt, hogy az ember férfinak és nőnek teremtetett. Ehhez a magyar alkotmány védvonalat biztosít. Ezt a védvonalat mi, a Fidesz-KDNP óvjuk. Ezért bármilyen külföldi nyomásnak is vagyunk kitéve, Magyarország nem adja el a jövőjét. Hajrá Magyarország, hajrá magyarok! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a KDNP következő felszólalójának a szót. Nacsá Lőrinc képviselő úr, parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az előttem szólók beszéltek már arról, hogy miért fontos összevonni az önkormányzati és az európai parlamenti választásokat, milyen adminisztratív, bürokráciacsökkentő lépés ez, és mennyi pénzt tudunk megspórolni. Az is látszik, hogy 2022-ben már bevált, hogy az országgyűlési választásokat a népszavazással együtt tartották, így mind a kettő részvétel hajlandóságát megemelte, és alapvetően többen vettek részt, mint máskor szoktak, ezáltal a mostani kormány, a mostani parlamenti többség legitimációja is erősödött.

Az idei országgyűlési választás és országos népszavazás közös eljárásban történő lebonyolítása több mint 10 milliárd forintos költségmegtakarítást eredményezett, így az országgyűlési választáson 70,21 százalék volt a részvétel, míg a népszavazáson a négy kérdésre adott nem válaszok aránya 92-95 százalék között mozgott, azaz 3,6-3,7 millióan értettek egyet a kormány által feltett kérdésekkel. Ezenkívül 158-300 ezren szavaztak kérdésenként igennel. Mindez azt jelenti, hogy a népszavazáson, mivel az országgyűlési választásokkal egy időben zajlott, kiemelkedően magas számban járultak az urnához a választópolgárok. Ez a magas részvétel valódi érdemi legitimációt ad a népszavazási kérdések eredményének, szavaztak akár igennel, akár nemmel a magyar emberek. Ez egyben rekordnak is tekinthető, ugyanis a magyar demokrácia történetében még soha nem értettek egyet 3,6-3,7 millióan pártok feletti egységben a kormány álláspontjával egy népszavazáson, beleértve a NATO- és az EU-csatlakozásról szóló népszavazásokat is.

Az önkormányzati választások és az európai parlamenti választások rendre 50 százalék alatti részvétellel szoktak zajlani. Az önkormányzati választáson országos szinten 2014-ben 44,30 százalék volt a részvétel, míg 2019-ben 48,58 százalék. Az európai parlamenti választáson 2014-ben 28,97 százalék volt a részvétel, míg 2019-ben 43,48 százalék. Az egy napon tartandó önkormányzati és európai parlamenti választás megteremti annak a lehetőségét, hogy 2024-ben egy évben a választópolgároknak csupán egy alkalommal kelljen a szavazóurnához járulniuk, és ezáltal a részvételi szándék is magasabb lehet. A két országos szavazás egy napon tartásának további előnye, hogy 2024-ben nem kell fél év különbséggel két választási kampányt is lebonyolítani, mely egyaránt anyagi, erőforrásbeli és adminisztrációs könnyebbség is mind a jelölő szervezeteknek, az aktivistáknak, a Választási Irodának, az államigazgatásnak és még a költségvetésnek is. A választópolgárok számára ezenfelül szintén előnyös, hogy nem kell egy évben két időszakban is például a DK választási plakátjait és hirdetéseit látni, és nem lesz az az érzésük, hogy egy permanens választási kampányban élnek. *(Arató Gergely: A plakátjainkat amúgy is letépték! - Kósa Lajos: Igen, és személyesen szoktuk letépteni.)*

Az Alaptörvény tizenegyedik módosításának másik része a kommunisták rombolásából fakadó történelmi elégtételt igyekszik helyreállítani. A magyar közigazgatás alapvető területi egységei az államalapítástól kezdődően egészen 1949-ig a vármegyék voltak. Arató Gergely szóba hozta, hogy többször módosítottuk már az Alaptörvényt, és ő a stabilitást szereti. Hát, valószínűleg ezért nem nyúltak hozzá a kommunista alaptörvényhez, az 1949. évi alkotmányhoz Arató Gergelyék egyszer sem, ő ezt a stabilitást szereti, a hosszú távon megmaradó alaptörvényeket és alkotmányokat.

(14.30)

A vármegye szó használatát a korábbi magyar alkotmányos és államigazgatási rendszerrel teljesen szakítani kívánó, diktatórikus kommunista rendszer szüntette meg. A vármegye szó használatának visszaállítása a mai magyar jogrendbe biztosítja, hogy az ezeréves magyar államiság alkotmányos hagyományai e formában is tovább éljenek.

A Szent István által megalapított keresztény magyar állam közigazgatásának és védelmi rendszerének gerincét a vármegyék alkották több mint 900 éven keresztül. A szerencsésebb történelmi helyzetben lévő országokban, ahol nem volt kommunizmus, egyébként a mai napig érvényben vannak történelmi elnevezések a köztisztviselők és a területi közigazgatás vonatkozásában, például az Egyesült Királyságban az igazságügy-minisztert a mai napig úgy hívják, hogy Lord High Chancellor of Great Britain.

Úgyhogy azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogyha megnézzük, Lengyelországban vajdaságok vannak, amiket vajdák vezetnek, vagy éppen zsupánságok, amikről már beszélt képviselőtársam, vagy épp

prefektúrák Románia területéről, vagy éppen az ír nyelvben grófságoknak hívják azokat a megyéket, a hagyományos ír nyelvben, amik a közigazgatás mostani egységei.

Ha megnézik, tisztelt képviselőtársaim, akkor az 1990-es rendszerváltás környékén is nagy vita volt abból, hogy a polgármester és a jegyző is egy olyan új, szintén visszahozott tisztség volt, ami korábban, a kommunisták alatt nem volt, és akkor ebből az akkori baloldal - már az önök elődei vagy éppen önök - ugyanilyen balhét csináltak, hogy... Önök a megyei tanácselnöki rendszert szeretik, na, hát valljuk be! Tehát igazából ez az önök problémája, hogy polgármesterek vannak, jegyzők vannak, vármegyék vannak, főispánok vannak, és nem a megyeitanács-elnökök az élet-halál urai a területi közigazgatás vonatkozásában.

Én inkább fordulnék Deák Ferenchez, a haza bölcséhez, aki így fogalmazott a vármegyékről a reformkorban, 1835-ben: „Ezen municípiumok állnak őrt dönthetetlen morális erővel alkotmányunkért, innen forrásoznak, és oda térnek vissza gyakorlatilag a nemzetnek minden jussai.”

Magyarországon tehát kilenc és fél évszázad után a kommunisták a szovjet mintára megalkotott 1949. évi XX. törvénnyel, a sztálinista alkotmánnyal, az önkormányzatiság elvetésével a központi kormányzat végrehajtójaként tekintettek a megyékre, élükre egy tanácsot állítottak, amelynek valós hatalommal felruházott szervei a végrehajtó bizottságok lettek, élükön az elnökökkel.

A kommunisták által a szintén az 1949. évi sztálinista alkotmánnyal eltörölt, és aztán Legfelsőbb Bíróságnak nevezett Kúria 2012-től visszakaphatta régi történelmi elnevezését. Láttunk számos ilyen jó példát, hiszen napjainkban, több mint harminc éve természetes már, hogy a települések választott vezetőit polgármestereknek hívjuk, azonban ez is egy hagyományos történelmi elnevezés.

Mindezek alapján legfőbb ideje, hogy történelmi hagyományainkat tisztelve, az elmúlt három évtized régi adósságát törlesztve most a vármegye megnevezést is visszaállítsuk, mely néhány év, egy évtized múlva ugyanolyan természetes lesz ismét, mint a polgármester vagy a kúria szavak. A visszanevezés tehát történelmi adósság törlesztése, a magyar történelmi hagyományok tiszteletének a jele, és egyben a magyar közigazgatás története előtti tisztelgés, ezért is fogjuk támogatni azt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Hollik Istvánnak, szintén a KDNP részéről. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Érveink jórészt elhangzottak, csupán néhányal egészíteném ki valóban. Az előttünk fekvő alaptörvény-módosításnak alapvetően két része van; az egyik a vármegyékre és a főispán elnevezésre vonatkozik. Itt, tisztelt

baloldali képviselőtársaim, megtette ezt már Arató Gergely, valószínűleg még csatlakozni fognak hozzá a többiek, azt a kérdést tették föl, hogy miért most változtatjuk meg ezeket az elnevezéseket.

Énszerintem - de persze, nyilván a jog megilleti önt, hogy ezt a kérdést feltegye - ez rossz kérdés. Azt a kérdést kell feltenni, hogy 900 év után miért tették meg azt a kommunisták, hogy ezt a nagy hagyományral bíró intézményrendszert átnevezték. Szerintem ez a helyes kérdés. Ha erre a kérdésre válaszolunk, akkor abból a válaszból nem következhet más, mint hogy egyébként a kommunista rombolást, amelynek vannak ilyen szimbolikus eredményei is, mint például a több száz éves hagyománnyal rendelkező intézmények átnevezése, helyre kell rakni. Igen, erre most van lehetőség, ezért meg is fogjuk tenni.

Arról, hogy egyébként ezek az elnevezések a köznyelvben gyökeret fognak-e verni, nyilvánvalóan egyikünknek sincsen tapasztalata, talán egy, ehhez viszont érdemes visszanyúlni. Hallottuk azokat a szkeptikus megállapításokat, hogy a Moszkva tér mindig Moszkva tér lesz, hiába nevezzük mi át Széll Kálmán térnek, az mindig úgy marad. Én most azt tapasztalom, de ez nyilván személyes megjegyzés csupán, hogy azért a köznyelv elkezdte használni, és a fiatal generáció tagjai, akik már nem ismerik a Moszkva tér elnevezést, elkezdtek használni, sőt szinte csak Széll Kálmán térként használják az elnevezést. Tehát én úgy gondolom, hogy a köznyelv magáévá fogja tenni ezt a szép régi hagyományt.

Ráadásul valóban úgy van, ahogy ezt képviselőtársaim elmondták, hogy voltak már ennek a vitának előzményei is, mert 1990-ben visszaállítottuk, visszaállította az akkori Országgyűlés a polgármester és a jegyző nevet is. Ezzel kapcsolatban nem nagyon voltak viták. Nem értem, hogy ha ezek is régi elnevezések, '49 előtti elnevezések, akkor egyébként, hogyha evvel nem volt bajuk, most a főispánnal és a vármegyével mi a bajuk.

A másik pedig, egyetértve Kósa képviselőtársammal abban, hogy valójában ez stíluskérdés, azt azért még egyszer szeretném megerősíteni, hogy ettől a megyék és a kormány megbízottak feladata, hatásköre nem változik. Tehát ettől nem lesz jobb a kormány megbízottak munkája, sem rosszabb, és a megyék hatásköre és feladata sem változik meg. Éppen ezért azt gondolom, hogy ezek alapján tulajdonképpen nincsen érv amellet, hogy ezt a változtatást, ezt a visszaállítást, a történelmi hagyományokhoz való visszanyúlást ne támogassák.

A másik kérdés a két választás, az európai parlamenti, illetve az önkormányzati választás összehozása. Most arra szeretném felhívni elsősorban a baloldali képviselők figyelmét, hogy nem példa nélküli az Európai Unióban, hogy összehoznak két választást. Dániában például tíz nappal az EP-választás előtt tartották az általános választásokat 2019-ben; '19. május 24-én egy napon tartották Írországból a helyi önkormányzati és az európai parlamenti választásokat; 2019. május 26-án Görögországban szintén egyszerre

tartották az EP-választást és a helyi és regionális választások első fordulóját. De egyébként Finnországban is hasonló rendszer volt, mint nálunk, hogy két különböző időpontban volt a választás, és ők is éppen most dolgoznak azon, hogy ezt megváltoztassák és összehúzzák.

Annak, megmondom őszintén, van azért egy diszk-rét bája, amikor a Demokratikus Koalíció a közjogi állandóságért, illetve az Alaptörvény stabilitásáért aggódik, ahogy tette ezt Arató Gergely képviselőtársunk. Ahogy Nacsa képviselőtársam elmondta, valószínűleg mindez azért van, mert ők 30 évig nem voltak képesek - valószínűleg nem is akarták - megváltoztatni a korábbi '49-es, XX-as kommunista alkotmányt.

Hogy ehhez még hozzátegyek egy szempontot: akkor, amikor erre törvényi kötelezettségük lett volna, ugyanis a Választási Bizottság a budapesti és a Pest megyei választókerületekkel kapcsolatban akkora eltérést és aránytalanságot állapított meg, amely akkor kötelezte volna önöket egyébként kormányzati többséget birtokló pártszövetségként a választókerületi határok megváltoztatására, önök még ezt sem lépték meg. Tehát önök még akkor sem léptek, amikor egyébként erre kötelezettség lett volna, az Alkotmánybíróság akkor konkrétan megállapította a mulasztásos alkotmány-sértést az önök esetében. Tehát értem, hogy önök nem szívesen változtatnak, de azt gondolom, hogy ez a változtatás célszerű, ennek van értelme.

Arató képviselő úr vádja úgy szól, hogy akkor így tulajdonképpen lesznek majd olyan évek, ha jól számolom, húszévente, amikor az országgyűlési, az európai parlamenti és az önkormányzati választás egyben lesz. Ön ezt egyébként a jelenlegi módosítással kapcsolatos ellenérvként sorolja föl, én meg pró érveként sorolom föl, mert szerintem az, hogy egyébként a választópolgároknak majd akkor egy kampányban kell részt venniük, vagy - ahogy szerintem ők fogalmazzák -, egy kampányt kell elszenvedniük, az kifejezetten a jelenlegi változtatás mellett szóló érv, és nem elene.

(14.40)

És még egy megjegyzés: önök nem először fogalmaznak meg olyan vádat, hogy megszüntetné a Fidesz-KDNP-többség a közvetlen főpolgármester-választást. Ezt legalább annyiszor hallottam, mint ahányszor baloldali elemzők elmondják, hogy a Fidesz most már a jövő hónapban vagy azután előre hozott választásokat akar tartani. Ha ezt nem hallottam az elmúlt 10-15 évben százszor, akkor egyszer sem. Nyilván ezek a baloldali elemzők és politikusok, akik ezeket a vádakot megfogalmazzák akkor, amikor egyébként ezek a jóslások nem következnek be, akkor a hazugságukért soha nem kérnek bocsánatot. Jó lenne, ha ezt végre egyszer megtennék.

Summa summarum, a KDNP, ahogy két képviselőtársam ezt elmondta, mind a két javaslatot jónak tartja, éppen ezért mi támogatni fogjuk. Arra kérem baloldali képviselőtársaimat, hogy tegyék ők is ezt.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, és megadom a szót Lukács László Györgynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Előterjesztő Urak! Itt van az n+1-edik, bocsánat, az n+11-edik Alaptörvény-módosításban, mutatja, hogy milyen komoly mennyiségű Alaptörvény-módosításra kellett átesnie szerencsétlen Alaptörvényünknek, amelyet rendszeresen a miniszterelnök is alkotmánynak nevez. Ha lehetne önöknek egyvalamit mondani, akkor, ha történelmi alkotmányról beszélünk, akkor legalább az Alaptörvényt alkotmányra módosíthatnánk, hiszen önök is mindig a közbeszédben így használják, és talán nincs is annál nagyobb kérdés most, hogy ha történetinek is hívjuk, akkor nyugodtan lehetne alkotmánynak hívni.

De maga a törvényjavaslat nem erről szól, és a tizenegyedik Alaptörvény-módosításnak nem ez a tárgya, hanem egyrészt a vármegyék, illetve a főispánokkal kapcsolatosan kialakult vita, és ennek az intézménynek a visszaállítása, a másik a két igazán fontos - talán egy kevésbé fontos -, az európai parlamenti választás és az önkormányzati választásnak az egy napon történő megtartása.

A vármegyékkel kapcsolatos álláspontja a Jobbiknak 2011 óta változatlan. Ha önmagában a törvényjavaslatban csak a vármegyékről kellene szavazni, vagy lenne egy olyan kialakult pontja, vagy külön kikért pontja, amelyben csak a vármegyéről mint intézményről kell szavazni, a Jobbik ezt a javaslatot tudná támogatni. Sőt, tisztelt képviselőtársaim, amikor önök arról beszélnek, hogy elmulasztott történelmi lehetőségek voltak, és a kommunisták, szocialisták, akik közül azért, valljuk meg őszintén, az önök padsoraiban még most is többen ülnek, akik ennek a hatalomnak a kiszolgálói és tisztviselői voltak, akár a KISZ, akár más területen, de lelkiük rajta, nyilván örülnének neki, ha felszólalnának, valószínűleg a korábbi KISZ-tisztségviselők vagy egyébként más tisztségviselők, akik az akkori kormánypártnak a felkent képviselőiként akár a megyei tanácsokban vagy helyi tanácsokban, vagy ezekben a hivatalokban dolgoztak, és most elmondanák, hogy mennyire aggódnak a megszakított alkotmány és megszakított történetiségnél...

Szóval, az a helyzet, hogy a Jobbik azt tudja önöknek javasolni, hogy lettek volna azért bátrak 2011-ben is. Ugyanis 2011-ben erről volt egy vita, a Jobbik akkor is támogatta önmagában a vármegye intézményének a bevezetését, és azóta is, ismételtelen jelzem, támogatjuk ennek az intézménynek a visszavezetését. Talán ez a legkevesebb, sőt ez egyáltalán nem probléma ezzel a javaslattal. Így hát azt tudom mondani önöknek, hogy ezen a ponton, ha lesz külön szavazás róla, a mi támogatásunkat biztos bírják.

A főispánnal kapcsolatosan viszont már úgy vagyunk, illetve úgy gondolom, és összességében a javaslatról is azt lehet elmondani, hogy valamifajta aránytévésztése az elmúlt időszak legfontosabb problémáinak és egy módon egy méltánytalan terelése is a jelenlegi helyzetnek. Ugyanis Magyarországnak és talán a tizenegyedik Alaptörvény-módosításnak is ez kellene hogy a fókuszában álljon, arra kellene reagálnia, hogy egy gazdasági válságnak a küszöbén vagy egyébként már a közepén tartunk, 400 forintot meghaladó euróárfolyammal, két számjegyű inflációval, és mindeközben a kormány ezt tétlenül nézi, és a parlamentben olyan viták zajlanak, hogy a vármegyéket vagy a főispánokat milyen módon hozzuk vissza. Erről természetesen legitim mód van, hogy vitázzunk, azonban a magyar emberek érdeke, és ebben jobboldali konzervatív jobbként úgy gondolom, hogy vitázni kellene, és talán a legfontosabb vitákat ebben kellene lefolytatni, az emberek mindennapi megélhetésének a válsága és az ezt követő, a legkisebb kisvállalkozókat is követő krízis és ennek a kezelése kellene hogy fő fókuszban legyen.

Azt is hadd tegyem hozzá, hogy önök ezzel a javaslattal a szokásos módon minimális társadalmi egyeztetést sem végeztek el, úgy gondolták, hogy egy behozott törvényjavaslat után ítélje meg a Facebook leleményes népe azt, hogy mi a vármegyének és a főispánoknak a sorsa. Mindannyiunknak csaltak azért mosolyt az arcára azok a bejegyzések, amelyek ezzel kapcsolatosan születtek, de biztos nem segítettek ezzel, az egyébként történelmileg fontos két intézménnyel és hagyománnyal kapcsolatban a közbizalom növelését ebben az irányban, hiszen az a mód, ahogy önök választották, hogy behozzák, és egyeztetés nélkül a Facebook népe elé dobták ennek a kérdésnek a megítélését, ez nem biztos, hogy segítette azt a narratívát és annak a narratívának a megépítését, hogy vármegyékre például ténylegesen szükség van-e, és erről érdemes társadalmi vitát folytatni. Helyette a Facebook népe jobbra-balra hurcolta ezt a témát, és méltatlan módon különböző jelzőkkel illette. Egyébként öröm volt ezt nézni, de sokkal nagyobb öröm lett volna nézni az ezzel kapcsolatos álláspontokat a megélhetési válságról, arról, hogy miért nem nullaszázalékos az áfa, hogy marad az emberek zsebében több pénzt, és nem beszél arról, hogy az állami adóbevételekkel vagy áthárított adókkal a multik nem fogják áthárítani vagy lenyúlni az emberek zsebéből azt a pénzt. Ezekről kellett volna érdemben vitázni.

Mi tehát azt javasoljuk, hogy a fő vita arról legyen, hogy legyen nullaszázalékos az áfa, védjük meg ezt az áfacsökkentést, és szociális kártyát bevezetve, hosszú távon garantáljuk a legrászorulóbb személyek számára.

Az is világos, és ez a törvényjavaslatnak, az alaptörvény-módosításnak a második része, hogy minimum aggályos az a rendelkezés, és itt jogi értelemben, sőt közjogi értelemben nézzük, hogy önök az európai parlamenti választást az önkormányzati választással egy napon szeretnék tartani. Talán a legnagyobb aggályosság

az az átmeneti időszak lesz, és talán a magyar jogrendben kevésbé ismert és egy kicsit bizonytalan helyzetet hozhat elő, amikor egy testületnek még megvan a mandátuma, egy másikat megválasztottak, de még a mandátuma nem él, és a köztes időszakban azért megfelelően sok jogi helyzet állhat elő, amelynek a szabályozására mind választójogilag, mind közjogilag szükség van. Ez a bizonytalanság szintén nem növeli azt a közbizalmat, ami a közvetett demokrácia egyik, talán legfontosabb eleme, az önkormányzatiság és az önkormányzati képviselőkbe és a testületekbe vetett bizalmat jelenti, ugyanis ezek azok egyrészt a végvárai a demokrácia intézményének, másrészt belépőpontjai, amit talán a legnagyobb nimbusz és a legnagyobb elismertség övez.

2010-től 2014-ig volt szerencsém Karcag városában önkormányzati képviselőnek lenni, és, tisztelt képviselőtársaim, kevesebb jobb dolog van annál, mint hogy az ember önkormányzati képviselő. Ezzel páran vannak így, ahogy szétnézek, illetve a teremben körbenézek, vannak közöttünk olyanok, akik önkormányzati képviselők is lehetnek vagy akár polgármesterek. Kevesebb jobb dolgot tud az ember elképzelni, mint hogy napi szinten az emberek megoldandó kérdéseivel, lényegében közöttük élve foglalkozik. Ebben bármilyen olyan bizonytalan átmeneti időszakot hagyni, amelyben kérdéses jogi helyzet van - és mondjuk, úgy, hogy az átmeneti időszakot bármilyen jogszabállyal is próbáljuk rendezni, nagyon sok megoldhatatlan helyzet elé fogja állítani a jogalkotót és a jogalkalmazókat is -, az rontja azt a közbizalmat, amit az önkormányzati tisztségekbe, a megválasztott képviselőkbe, a polgármesterekbe és az őket szolgáló hivatalba vetettek az emberek. Tehát ezért gondolom úgy, hogy kifejezetten aggályos.

A magam részéről egyáltalán nem érdekel, hogy ezen a napon két választás lesz, és hogy hogyan fognak rá a pártok kampányolni. A választást akkor kell megnyerni, azon a napon, amikor van. Ha esik az eső, ha fúj a szél, ha süt a nap, ha az emberek nem szívesen szavaznak, ha az emberek szívesen szavaznak, teljesen mindegy, hogy melyik napon rendezzük a választásokat, akár egy napon is lehet ezeket rendezni. Sőt, akár osztani is lehet azt az érvet, hogy ezen spórolni lehet. Ugye, elhangzott az önök részéről, hogy 10 milliárd forintot lehet rajta spórolni, akár mégis hozzátenném, hogy mindkét választás, az európai parlamenti választás és az önkormányzati választás a maga módján egy nemzeti konzultáció. Az egyik egy nemzeti konzultáció arról, hogy hol van a világban a helyünk, milyen a nyugati országokkal, szövetségi rendszerünkkel, az európai érdekkörrel, értékkörrel a viszonyunk. Ez az egyik nemzeti konzultáció, ami az európai parlamenti választás.

A másik pedig, hogy hogy gondoljuk a helyi közéletet, melyek azok a fontos ügyek, amelyek mentén szervezni szeretnénk, és kibén bízunk annyira, hogy az elkövetkezendő öt vagy négy évre, függően attól, hogy milyen a ciklus, miként szervezze legszűkebb hazánknak és a minket érintő legszűkebb közegnek az életét. Ez a két konzultáció önmagában ezek szerint 10-10 milliárd forintot vagy legalábbis az egyik konzultáció 10 milliárd forintot ér. Szeretném akkor

önöknek azt feleleveníteni, hogy önmagában az az érv, hogy ezzel 10 milliárd forintot spórolni lehet, az talán annak a fényében elég érdekes, hogy önök az elkövetkezendő időszakra, a következő évre a 2023. évi költségvetésben csak központi kormányzati kommunikációra, amely a Miniszterelnöki Kabinetirodánál van, azaz plakátra és nemzeti konzultációra 76 milliárd forintot különítettek el.

(14.50)

Ez azt jelenti, hogy önök a jövő évre is terveznek legalább kettő nemzeti konzultációt, amely volumenében meghaladja az általam említett valódi nemzeti konzultáció összegét. Tehát önmagában az összecszerűség érve nem lenne elegendő, hogy egy napon tartsák, de hozzáteszem, a Jobbikot ebből a szempontból egyáltalán nem érdekli, pongyolán, budapestiesen fogalmazva, nem izgatja, hogy egy napon lesz a két választás. Mindkét választáson jól kell teljesíteni, ha egy napon van, ha külön van.

Az viszont mindenképpen ad megfontolásra okot, amit önöknek már az imént említettem, hogy felmerülhetnek olyan jogi aggályok vagy rendezetlen helyzetek, amelyeknek amúgy a rendezését nem látjuk, és nem is látjuk, hogy milyen jogszabályban jön. Valószínűleg a választójogról szóló törvényben vagy a választási eljárásról szóló törvényben kell majd rendezni azokat a külön szabályokat, amelyek az átmeneti időszakra, tehát a mandátumot szerzett és a lejáró mandátumból kimenő önkormányzat közötti időszakra esik, hiszen rengeteg rendezetlen helyzetet fog eredményezni és eredményezhet.

Így összességében azt kell hogy mondjam, hogy az ország sorsával legjobban foglalkozni azzal lehetne, hogyha az $n+1$. alaptörvény-módosítás arról szólna, hogy miként fogjuk a megélhetési válságot megoldani, miként fogjuk elérni azt, hogy a háború költségét ne a családok viseljék, hiszen az is világosan látszik, hogy az extraprofitadót, amelyet áthárítanak, a családok fizetik meg. Az is világosan látszik, hogy a két számjegyű infláció összegét a családok fizetik meg végső soron, és az is látszik, hogy ha nincs áfacsökkentés, a magas áraknak, a magas eurónak, sőt az egész megélhetési költségnek és megélhetési válságnak a költségeit a családok fogják megfizetni, amit nem lehet megengedni.

Összességében: ez a mostani törvényjavaslat, a tizenegyedik alaptörvény-módosítás egyetlen olyan méltányolható és jó pontot tartalmaz, ami a vármegekre vonatkozik, ezen kívül nagyjából elfogadhatatlan, így hát újdonságot önöknek nem fogok azzal mondani, hogy a Jobbik ezt így ebben a formában támogatni nem tudja. Amennyiben külön szavazási mód és lehetőség van a vármegeikkel kapcsolatban, a 2011-es álláspontunk, eltérően önöktől, változatlan, azt támogatni tudjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Bedó Dávidnak, a Momentum képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

BEDŐ DÁVID, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Na, hát, elérkeztünk a sziklaszilárd Alaptörvényünk tizenegyedik módosításához, újabb módosításához. Már tényleg nagyon-nagyon nehéz követni, hogy hányánál járunk, hiszen minden egyes alkalommal, amikor az önök politikai érdeke úgy kívánja, akkor módosítanak egyet az Alaptörvényünkön.

Előrebocsátom, hogy a főispánokról és a vármegekről nem fogok beszélni, hiszen azt gondolom, hogy az elmúlt 12 év legnagyobb bohóckodása, amit ezzel kapcsolatban csinálnak.

Beszéljünk inkább a másik lényeges részéről ennek az alaptörvény-módosításnak, a választás elmozdításáról. Azt gondolom, hogy az elnyomás nem egy lépésben érkezik, a szabadság lépésről lépésre, apró adagokban, szinte észrevétlenül szűnik meg. A történelem legravaszabb gonosztevői, mint békát a fazékban, lassan főzték meg a társadalmat, amit a hatalmukba kerítettek. Mire észrevették volna, már nem tudtak kiugrani abból a bizonyos fazékból. Miközben a rendszer mindig kivétel nélkül a saját gyermekeit is felfalta, a társadalom kettészakítása győztesekre és vesztesekre mindig odavezet, hogy a végén csak vesztesek maradnak. Láttunk már erre példákat a magyar történelemben, de az elmúlt 12 évben sajnos már nem kell a törvénykönyveket lapozgatnunk ezért, itt van az önök kormánya és az önök kormányzása: lopakodó elnyomás, mindig valamilyen ürügy, valamilyen magyarázat, fennkölt indok mögé bújtatva.

2013. március 25. - Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása: a házasságban nem élő élettársak, az árva gyermek és az őt nevelő nagynéni vagy az azonos nemű párok innentől nem tekinthetők családnak. Legalábbis önök annyira nem tekintik őket annak, hogy kilenc éve fontosnak tartották az Alaptörvényben rögzíteni mindezt.

2016. június 14. - Magyarország Alaptörvényének hatodik módosítása: a kormány terrorveszélyhelyzet idején rendeletet alkothat, amellyel egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, valamint egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat. Az önök rendeleti kormányzását megalapozó, a demokráciát zárójelbe tevő első intézkedés.

2020. december 22. - Magyarország Alaptörvényének kilencedik módosítása: az anya nő, az apa férfi. Ekkor ezt tartották annyira fontosnak, hogy ezt az Alaptörvényben közöljék az országgal. Továbbá azt is, hogy Magyarország biztosítsa a keresztény kultúrán alapuló értékrend szerinti nevelést. Tették ezt úgy, hogy előtte is, utána is a kormánypárti képviselők számtalan alkalommal tiportak keresztül a tízparancsolat vagy éppen az Újszövetség tanításain. Például azzal, amit pont ezzel az alaptörvény-módosítással elértek. Innentől azonos nemű párok gyakorlatilag nem fogadhatnak örökbe gyermeket Magyarországon. Rendkívül keresztényi cselekedet, mondhatom, gonosz húzás a gyermekekkel, gonosz húzás az azonos nemű párokkal szemben, de legalább politikailag jól jött önöknek.

Ugyanezzel az alaptörvény-módosítással kimondták, hogy a kormány 30 napra veszélyhelyzetet hirdethet, és a veszélyhelyzet okának fennállása alatt azt akárhányszor meghosszabbíthatja. Veszélyhelyzet esetén pedig ugyebár a kormány a parlament bevonása nélkül rendeletekkel kormányozhat. Ekkor már nem voltak olyan szegénylősek, mint pár évvel korábban, rögtön be is vezették a veszélyhelyzetet, ezt folyamatosan hosszabbították, és nekiláttak a rendeleti kormányzásnak. Lopakodó elnyomás ugyebár.

2022. május 24. - Magyarország Alaptörvényének tizedik módosítása: innentől a kormány szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, háborús helyzet miatt is hirdethet veszélyhelyzetet és vezethet be rendeleti kormányzást. Nem hivatkozhattak már járványhelyzetre, találtak hát más ürügyet, amivel a veszélyérzetet fenntarhatták, a teljhatalmat pedig megtarhatták, mert a zsarnokoknak soha semmilyen hatalom nem elég. Önöknek a kétharmad sem elég, a parlament nyűgjétől is szabadulnának.

Így érkezünk el Magyarország Alaptörvényének tizenegyedik, tervezett módosításához, melyben önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársak, összevonnák az európai parlamenti és az önkormányzati választásokat. Az utóbbit 2024 októbere helyett 2024 áprilisa és júniusa között tartanák, az EP-választásokkal egy napon. Ürügyet persze e mögé is tettek: spórolnának. Óvatosan mondom ezeket a szavakat, mert még a végén ránk szakad ennek az egykor szebb napokat látott épületnek a mennyezete. Spórolnának, önök, akik a gazdasági válság idején is 110 milliárd forintot terveznek költeni propagandamédiára, akik 130 milliárd forintot szórónak szét sporttámogatásra, akik sok száz milliárd forintért húztak fel fényűző stadionokat, sok ezer milliárd forintot csorgattak szét barátaik között, és ha nincs a Momentum, akkor most épp egy 5000 milliárd forintos olimpiarendezés költségeit nyögnénk a 2000 milliárdos megszorító csomag felett. S önök szeretnék 10, azaz tízmilliárd forintot spórolni két év múlva azzal, hogy két egymáshoz semmilyen módon nem kapcsolódó választást összevonnak.

Már csak azt nem értem, tisztelt kormánypárti képviselőtársak, hogy ha ennyire bátrak és magabiztosak, akkor miért nem beszélnek nyíltan, miért nem állnak ki a magyarok elé, és mondják el nekik, hogy kizárólag azért akarják összevonnani a teljesen más elvek alapján működő két választást, hogy káoszt szítsanak és ezzel apátiát keltsenek a szavazókban? Vagy miért nem bátrabbak még egy kicsit? Miért nem vonják össze egyből a 2024-es EP-, önkormányzati választásokat és a 2026-os országgyűlési választásokat? Azzal még többet tudnának spórolni, nem igaz? De hát, miért is állnának meg itt? Akár összehasonthatnánk a 2030-as és a 2034-es választásokat. Három az egyben, így a legolcsóbb, nem? Egyet fizet, hármat kap! Akciós a választás Magyarországon!

Önök egyetlenegy dologgal szeretnek spórolni: az a demokrácia, azzal szeretnek spórolni. Láthatóan rém kényelmetlen önöknek ezzel az elvileg népuralommal meg joguralommal járó berendezkedés, melyre utolsóként már csak mi, ellenzéki képviselők emlékeztetjük

önöket ebben az országban. Szabadulnának hát tőlünk is, és szabadulnának a demokrácia utolsó kellékétől, a szabad választásoktól.

Káoszt, zavart és apátiát kelteni a demokrácia legfontosabb intézménye, a szabad választás kapcsán - ez az elnyomó rendszerek egyik kedvenc eszköze. Az elnyomás pedig, ahogy a történelem már megtanított minket, nem egy lépésben érkezik; a szabadság lépésről lépésre, apró adagokban, szinte észrevétlenül szűnik meg körülöttünk. A történelem legravaszabb gonosztevői, mint békát a fazékban, lassan főzik meg a társadalmat, amit a hatalmukba kerítenek. Mire észrevennék, már nem tudnak kiugrani a fazékból, miközben a rendszer mindig kivétel nélkül a saját gyermekeit is felfalja. A társadalom kettészakítása győztesekre és vesztesekre mindig odavezet, hogy a végén csak vesztesek maradnak. És ha ezen az úton haladnak tovább, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, önök is ott lesznek majd a vesztesek oldalán, efelől ne legyen kétségük, és egy nemzet előtt kell majd elszámolniuk ezzel.

(15.00)

Ezért kérem, most az egyszer kivételesen hallgasanak a szívükre, az erkölcsi ítélőképességükre és a józan eszükre, ha még maradt valamennyi, és szavazzanak nemmel az alaptörvény tizenegyedik módosítási kísérletére. Köszönöm szépen. *(Dr. Kovács Zoltán: Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Tóth Bertalannak, az MSZP képviselőcsoportja vezetésének. Elnök úr, parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy elhangzott, valóban, a gránitszilárdságú Alaptörvény tizenegyedik - talán jól emlékszem a számra - számú módosítása van most előttünk, ennek az általános vitája zajlik.

Tulajdonképpen, amit hallottunk a felvezetőkből, abban megütötte a fülem Kósa Lajos képviselőtársamnak az eszme-futtatása ezzel az alaptörvény-módosítással kapcsolatban, ami az európai parlamenti választások és az önkormányzati választások egy időpontba való kitűzését jelenti, ennek a lehetőségét teremti meg. Mégpedig azért, mert mintha egy különvéleményt fogalmazott volna meg a többi képviselőtársához képest, sőt talán még azt is lehet mondani, hogy egy őszinte felszólalás volt, mert pontosan rávilágított arra, hogy szó sincs itt spórolásról, ugye, ő is úgy fogalmazott, hogy a spórolás csak egy mellékes hatása a két választás egybevonásának, itt kőkemény politikai érdek húzódik meg. Bár nehezen tudtam értelmezni ezt a politikai elitiek közötti nem tudom, micsodát, de egy mondata volt, amikor azt mondta, hogy pontosan tudjuk, az európai parlamenti választás nem Európáról szól - ugye, nem ébredünk izgadságban az Európai Unió fontos intézményeinek a működésével kapcsolatban, valami ilyesmit fogalmazott

meg -, hanem ez a belpolitikáról szól. És tulajdonképpen ennyi, ez az indoka ennek a módosításnak, hiszen a Fidesz nem módosítaná a gránitszilárdságú Alaptörvényét, ha a politikai érdeke nem ezt diktálná.

De csalódást is keltett Kósa képviselőtársam volt polgármesterként, mert tulajdonképpen úgy írta le az önkormányzati választást, mintha az nem a helyi emberekről, a településeken élő emberekről szólna. Tehát mintha nem arról szólna, hogy egy önkormányzati választáson megválasztják a közvetlen képviselőjüket egy adott választókerületben vagy egy adott községben a képviselő-testületet, polgármestert, és olyanokat választanak, nem feltétlenül pártjelölteket, akikben bíznak, akik helyben teljesítettek, akiknek a programja meggyőző egy adott településen, hiszen a demokrácia egyik alapköve, hogy a legközvetlenebb lakóközösségünkben meghatározhatjuk azt, hogy ki képviseljen minket, és egy adott kis választókerületben milyen fejlesztések történjenek. Sajnos az elmúlt 12 évben rengeteg jogkört, hatáskört elvettek az önkormányzatoktól, de mégis azért ez egy fontos választás. Ellenben azt hallhattuk, hogy tulajdonképpen az önkormányzati választás a politikai eliteknek valamilyen egyeztetési mechanizmusa, és nem az emberekről szól. Ezért csalódtam önben képviselő úr mint volt polgármester (*Kósa Lajos: Figyelni kellett volna!*), hiszen azért mégis ott a debrecenieket ön is nagyon sokáig, és talán nem veszi sértésnek, de sikeresen képviselte, és vezette azt a várost. Úgyhogy sajnálom, hogy ennyi idő után ezt elfelejtette.

A spórolás, amit itt hallhattunk: Répássy államtitkár úr a tűzijátékkal vonta egy körbe. Ez is némileg egy csalódás, bár a Fidesz részéről ez teljesen természetes, hogy inkább a választásról mond le, mint a tűzijátékról. Képviselőtársam, aki felszólalt napirend előtt, azt mondta, hogy inkább több kenyeret és kevesebb cirkuszt az embereknek, de önök inkább a tűzijátékra szánják azt a 6,5 plusz 1 milliárd forintot, mint hogy egy adott választásra tennék.

Szóval, az önök politikai érdeke, hogy az önkormányzati választás ne a településekről szóljon; hogy az önkormányzati választás ne arról szóljon, hogy egy adott közösség megválasztja a saját vezetőit; hogy egy adott település fejlődéséről gondoskodjanak, megbízzák azokat a képviselőket, akik az ő érdekükben fognak dolgozni, hanem egy országos kampányt akarnak erre ráfűzni, belpolitikai kampányt, ahogy Kósa képviselőtársam fogalmazott (*Kósa Lajos: Nem mondtam ilyet!*), megint lehet a propagandát ráállítani. Nem több ezer felé kell a kommunikációt összpontosítani, lehet központi kampánystáb, az európai parlamenti választásokra felhúzza lehet folytatni a Brüsszel elleni, az Európai Unió elleni küzdelmet, lehet a frázisokat pufogtatni, és tulajdonképpen a választók figyelmét elvonni arról, hogy amúgy pedig a saját településük sorsáról fognak dönteni. Tehát ennyi az önök módosításának az értelme. És köszönöm Kósa képviselő úr őszinteségét, mert rávilágított a valós indokára ennek az alaptörvény-módosításnak.

A másik része az alaptörvény-módosításnak, nem szerettem volna én sem túl sok mindent ehhez hozzáfűzni, de mégis elhangzottak olyan érvek, amiket nem tudok szó nélkül hagyni. Nacsa képviselő úr a román prefektúrákhoz hasonlította a magyar vármegyéket, ezt egy kicsit én erősnek érzem. De tulajdonképpen itt a kommunista múlttal való szakítás többször elhangzott, a komcsizás, még az előző napirendnél Kocsis frakcióvezető úr is Burány volt képviselőtársamat komcsizta le. Ekkor esett le számomra, hogy tulajdonképpen ez az önök vezetőinek a kommunista múltjának az eltakarásáról szól. Gondolok itt a miniszterelnökre, gondolok itt a házelnökre, akik azért kivették a kommunista rendszerből a részüket, tagjai voltak az akkor működő kommunista szervezeteknek. Tehát tulajdonképpen ez pont arról szól, hogy a saját múltjukat akarják, a saját vezetőik múltját akarják ezzel eltakarni, és nyilván a propagandagépezeten keresztül meggyőzni a választópolgárokat, hogy a fideszes képviselők soraiban, a miniszterelnök, házelnök részéről nincs kommunista múlt, pedig, ahogy önök fogalmaztak, azért ők is mégiscsak komcsik voltak.

Nem fogjuk támogatni az alaptörvény-módosítást. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps az ellenzéki padosorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Novák Elődnek, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Konstruktív ellenzéki pártként az előttünk fekvő törvényjavaslat előnyeit megtartva, hátrányát kiküszöbölve módosító javaslatlal szeretnénk kihúzni ezt a bizonyos méregfogat, hiszen jogos az az indítvány, hogy az önkormányzati és az EP-választást költséghatékonyság címén tartsuk egy napon. Miként jogos szerintem az az érv is, ami talán még itt nem hangzott el, de szeretném hozzátenni mellékesen, hogy ne éljen a magyar társadalom - például 2024-ben - szinte egész évben egy permanens kampányban. Szerintem nem egészséges, és megosztja a magyar társadalmat, a magyar embereket összeugrasztja sok esetben, ha szinte folyamatos kampányban kell leélni az életüket. Nem egészséges tehát az, hogy ezt egy éven keresztül folytassuk 2024-ben, ezért indokolt a két választást összevonni, a társadalmi béke jegyében is, és a már sokat emlegetett költséghatékonyság is jogos érv.

Visszont az, hogy fél évig a leváltott polgármester, illetve az egész polgármesteri vezetés, egész képviselő-testület maradjon hivatalban, hiszen sok esetben váltás lesz természetesen, az legfinomabban szólva is a motivátlanság problémáját vetíti előre, vagy a felhatalmazás hiányának érzete miatti cselekvőképtelenséget, ez a legjohiszeműbb megközelítés. De reális azt feltételeznünk, hogy sok esetben akár bosszúként, akár már minden mindegy alapon, akár utolsó nagy lehetőségként

még egy jó nagyot markol a közösbe például jellemzően a polgármester, de akár egy adott képviselő is hatalmával visszaélve, és bizony sok esetben láthattuk, hogy ilyen esetekben úgymond az utolsó pillanatban még szétlopják a közöset. Más esetekben önkormányzati választás után egy választás utáni héten való polgármesteri szerződés-kötést is milyen gyakran sérelmezzünk, sérelmeznek sokan, és joggal. Én arra kérem önöket, és tudom, hogy itt a felszólalások 99 százaléka igazából nem is a képviselőknek szól, még ha így is szólítják meg általában a felszólalók a beszédük elején a hallgatókat, hanem ennél szélesebb közvéleménynek, és egy kicsit talán képmutatás is, de most nagyon őszintén arra kérem önöket, hogy tényleg fogadják meg azt a módosító javaslatot, amelynek mellőzése esetén, talán még nem látják, de 2024 tavaszának végén csőtül fog jönni a baj, amikor nagyon sok leváltott polgármester fog tragikus döntéseket hozni, vagy éppen nem fog csinálni semmit, azokban a hónapokban nem lesz elérhető a helyi lakosok számára, és döntésképtelenséget fog mutatni az önkormányzat.

(15.10)

Ezért azt javaslom, hogy rövidítsük le ezt a ciklust, mivel a javaslat vége felé látjuk is a hatályba lépő rendelkezések kapcsán azt is, hogy lehet bizony azt is módosítani, hogy az önkormányzati választás jelenlegi ciklusa ne október 1-jéig tartson, hanem az európai parlamenti választás napján járjon le az önkormányzatok mandátuma is. Mondhatják persze azt, hogy ők öt évre szerződtek úgymond, de ember tervez, és nagyon sokszor, ugye, itt az Országgyűlés pedig az emberek mindennapjait érintő kérdésekben írja át a mindennapokat és a hatályos szabályozást. Azt gondolom, így is még egy négy évnél hosszabb, négy és fél éves mandátumot kaphatnak, illetve jó előre közölné az Országgyűlés minden testülettel, hogy 2024 tavaszán, május végén az európai parlamenti választások napján véget érne a mandátum, illetve ha jól végzik munkájukat, természetesen folytathatják, ha szeretnék, a következő ciklusban is.

Tehát nem érzek én itt semmi méltánytalanságot, nem érzek semmi alkotmányossági aggályt, annál is inkább, mert magát az Alaptörvényt módosítjuk. Ilyen értelemben viszont lehetőség volna arra, hogy ne legyen ilyen csúszás, hogy fél évig egy már leváltott polgármester hozhasson még döntéseket vagy éppen odázza el a szükséges döntéseket, hiszen egy települést adott esetben működtetni kell.

Az, hogy az Európai Unióhoz, az Európai Parlamenthez akarnak már megint választást igazítani, egyébként számomra az előbb említett költséghatékonysági szemponton túl önmagában nem támogatandó, szerintem sokkal inkább az Európai Unió utáni életre kellene már felkészülni. Korántsem biztos, hogy lesz még a későbbiekben EP-választás, könnyen lehet, hogy ez lesz az utolsó EP-választás, vagy legalábbis Magyarországon ez lesz az utolsó EP-választás, de ezt talán majd a következő napirendi pontban, az Európai

Unió jövője kapcsán lehet megvitatni. Viszont ha adott esetben mégis lenne, akkor 2034-ben fordulhatna elő az, hogy egyszerre lenne országgyűlési, európai parlamenti és önkormányzati választás, meg ki tudja, akár még egy-két-há'-négy népszavazás is egy napon. De talán egy kicsit a bürokratikus rendszert csökkenthettünk is, ha európai parlamenti választásokat akkor már talán nem kell tartani.

Tisztelt Országgyűlés! Úgy érzem, egy kisebb történelmi fordulatot is hozott a Mi Hazánk Mozgalom megjelenése itt az Országgyűlésben, ahogy egyébként 2010-ben az akkor még nemzeti radikális Jobbik is a Trianon-megemlékezések kapcsán, hiszen korábban itt mindenféle szélsőségesnek, rasszistának, idegengyűlölőnek mondtak el minket, akik Trianon-megemlékezést tartottunk egyfajta, már-már földalatti mozgalomként, illegálisba tölték ezeket a megemlékezéseket, aztán a megjelenésünkkel, azt gondolom, sikerült átírni a parlament napirendjét is, és hivatalos állami szintre lehetett emelni a Trianon-megemlékezéseket úgy-ahogy, nyilvánvalóan egy kicsit narancsszínűre festették, és kicsit ünneppé próbálják már beállítani, de mégis történt egy paradigmaváltás.

Most hasonlóképpen a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom elnökéből lett pártelnök, Toroczkai László vezetésével megjelent új párt hozza el talán valamiféleképpen azt a politikai légkört, amelyben a korábban elvetett, a rendszerváltáskor is elvetett, a 2011-es Alaptörvény elfogadásakor is elvetett vármegyék megnevezést végre vissza lehet hozni, ami, azt gondolom, mindenképpen persze támogatandóbb, de a hagyományos elnevezéseknél indokoltabb volna érdemi változásokat is eszközölni. Szükség van például a rend megteremtéséhez a csendőrség felállítására.

Bár sokak szerint a vármegye szó visszaállítása a kormány részéről egy kiüresedett és szimbolikus pótcselekvés, amelynek egyetlen célja a Mi Hazánk Mozgalomra való rálicitálás, de véleményem szerint elfogadható és támogatható a javaslat, mivel a megyék elnevezése a magyar történelmi hagyományokra, a történelmi alkotmányunk vívmányaira tekint vissza, hiszen közigazgatásunk alapvető területi egységei az államalapítástól kezdődően egészen 1949-ig a vármegyék voltak, amíg a diktatórikus kommunista rendszer meg nem szüntette, és az ezeréves magyar államiság, alkotmányos hagyományainak, közös történelmi emlékeink megőrzését is szolgálja, ami a hagyományörzés szempontjából is üdvözlendő. Néhány tekintetben ugyanis elszoktunk a saját hagyományainktól, ezért ha meglepőnek és furcsának is hat néha egy-egy megnevezés, kívánatos oda visszatérni.

Gondoljunk csak bele, ha a Tanácsköztársaság rémuralma, államterrorja folytatódhatott volna, és mondjuk, népbiztosnak hívták volna a későbbiekben is, akár a mai nap is a minisztereket, akkor mennyire meg lennének rökönnyödvé azon, ha mi azt mondjuk, hogy ezeket a terroristákat, ezeket a népbiztosokat felejtjük már el végre, és térjünk vissza a miniszter kifejezéshez, aminek a latin eredete vagy jelentése, a szolga esetleg megrökönnyödést is kiválthat bárkiben.

Mégis ma miért nem rökönödünk meg a miniszter kifejezésen? Azért, mert bevett volt régóta. Úgy gondolom, ha nem lett volna a kommunista diktatúra, akkor ugyanilyen elfogadott lett volna folyamatosan és ma is elfogadott lenne, mint ahogy néhány éven belül újból elfogadott lesz a főispán kifejezés is. Hozzáteszem, én már a századfordulón is Grespik Lászlónak, a Fővárosi Közigazgatási Hivatal vezetőjének írt levelemben főispán úrnak szólítottam Grespik Lászlót, aki, azt gondolom, kitűnően látta el feladatát, sőt túl jól is, ha lehet ezt mondani, és mondjuk, az Izrael általi gyarmatosításunknak hadat üzenve nem is csoda, hogy végül az első Orbán-kormány leváltotta őt hamar a pozíciójából.

Mindenesetre a főispánok megjelenése szerintem szintén mindenképpen üdvözlendő és üdvözlendőbb, mint az, hogy mondjuk, politikai igazgatók jelennek már itt meg az Országgyűlésben, és egy államtitkár helyett adott esetben már egy politikai igazgató - jó, hogy nem politikai menedzser - válaszol nekünk. Ez az új törvénymódosítás, hogy most már politikai igazgatók is létezhetnek, egyébként nem mutat igazán komoly koherenciát azzal, hogy ugyanakkor hagyománytisztelő módon a főispán megnevezést is szeretnék visszahozni, azt viszont semmi esetre sem tudjuk támogatni a Mi Hazánk Mozgalommal.

Tisztelt Országgyűlés! Örülök, ha nem Országgyűlésnek, hanem nemzetgyűlésnek is szólíthatnám e nemes ház falai közt működő testületet, azonban bár 2014 óta a külhoni magyarok szavazataival is jön létre az Országgyűlés, nagyjából egy mandátumról döntenek, a Fidesznek sem volt fontos azóta egyszer sem, a legutóbbi listaállítás során sem, hogy egy határon túli magyarnak is helyet biztosítsanak a nemzet diplomában; úgy tűnik, hogy csak a szavazataik kellenek. 2014 óta bár nemzetgyűlés is lehetne vagy bizonyos értelemben az, de még sincs külhoni magyar képviselője.

A Mi Hazánk Mozgalom viszont majdnem történelmet írt: az Országgyűlésből nemzetgyűlés lehetett volna, ha első határon túli magyarként a pártunk listájának tizedik helyén induló dr. Popély Gyula felvidéki történész, az MTA doktora is bekerül a magyar törvényhozásba, amire jó esély volt. Nagyon reméltük is, de ilyen ellenszélben sajnos ez nekünk most nem sikerült. Biztatom azonban a többi pártot is arra, hogy legalább a következő ciklusban hozzanak be egy külhoni magyart az Országgyűlésbe, és akkor a Jobbikban elvetélt alapvetés után ne csak a Mi Hazánk Mozgalom valósítsa ezt meg, hanem valóban a nemzetgyűlése lehessünk itt.

Végül hadd hívjam fel egy érdemibb változtatás szükségességére is a figyelmet, amit egy fél mondatban már említettem, hiszen a csendőrség visszaállításával segíthetnénk a vármegyék közbiztonságának megteremtését. Ezt szorgalmazza a Mi Hazánk Mozgalom, mivel a rendőrség munkáját segíteni kell egy tekintélyt parancsoló, helyismerettel rendelkező, karhatalmi vagy rendvédelmi feladatokra el nem vezényelhető állományal.

Tehát a vármegyék és főispánok hagyományos elnevezése mellett érdemi változtatásra is szükség van a rend megteremtéséhez. Miután sokszor letelt az a bizonyos két hét, hazánkban mégis terjed az a szubkultúra, amely nem tartja be a társadalmi együttélés alapvető szabályait, hangoskodik, szemetel, állandó jelleggel zavarja, zaklatja a környezetét. A közrend helyreállítása érdekében létre kell tehát hozni a csendőrséget, amelynek hatásköre élesen el kell határolódjon a rendőrségtől: míg az előbbi bűnmegelőzési, az utóbbi nyomozati feladatkört tölthetne be. A tekintélyt parancsoló, egyenruhát viselő, különleges kiképzést kapó csendőrség már a megjelenésével is elriasztaná a bűnözőket. Prevencióra, bűnmegelőzésre van szükség, nem pedig arra, hogy egy megtörtént bűntény után helyszíneljen a rendvédelem. A jogköröket úgy javasoljuk kialakítani, hogy a rendőrség és a csendőrség tagjai a szükséges erővel fel tudjanak lépni a bűnözőkkel szemben a vármegyékben, és ne kelljen attól tartaniuk, hogy őket hurcolják meg egy intézkedés miatt, mert a bűnözőnek többletjogai vannak - sajnos, ma még.

(15.20)

Rendkívül fontos, hogy visszaállítsuk a rendfenntartó erők tekintélyét. Ehhez bizonyos kifejezések is hozzásegíthetik egyébként adott esetben az alakulatot. Tehát nem biztos, hogy a rendőrség jelenlegi állományában ez kialakítható - sőt szerintem egyébként nem -, amiben őket szocializálták, amilyen vezetése van, amivé alakult ma a rendőrség, amilyen a közmegejtése, igenis nincs tekintélyt parancsoló megjelenése sem. Meg kell szüntetni tehát azt a liberális gyakorlatot, amely az elmúlt 30 évet is jellemezte sajnos, hogy a bűnözőnek gyakorlatilag több joga van, mint a rendőrnek. Fontos, hogy a csendőr ne féljen fellépni a bűnözővel szemben, a bűnöző pedig ne védekezhesen az intézkedéssel szemben származására vagy az emberi jogaira hivatkozva.

Mindennél fontosabb a tisztességes emberek biztonsághoz fűződő joga. Ezért van szükség a csendőrség megteremtésére többek közt, ami lehet, hogy egy-két éve még irreálisnak tűnt, vagy nagyon távolinak, most viszont, azt gondolom, hogy már csak két lépésre vagyunk tőle. Köszönöm figyelmüket. *(Szabadi István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Keresztes László Lórántnak, az LMP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vitát szeretném egy icipicit másik irányból megközelíteni, itt nagyon egyforma fókuszú hozzászólásokat hallhattunk, és szeretnék is csak reagálni arra, amik előttem elhangzottak.

Itt kormánypárti képviselőtársaimtól, de egyébként még Tóth Bertalan ellenzéki képviselőtársamtól

is hallhattuk a kommunista múltra való utalást, és nyilván nagyon helyesen önök utaltak arra, kormánypárti képviselőtársaim, hogy próbálnak lépéseket tenni a gyalázatos kommunista diktatúra társadalomromboló hatásának a mérséklésére. Én csak egyvalamit nem értek, hogy akkor miért nem támogatták eddig 24 alkalommal a kommunista állambiztonsági iratok, a kommunista ügynökakták nyilvánosságra hozatalát, miért nem támogatták az aktanyilvánosságot. Ezzel egy nagyon-nagyon fontos és szimbolikus lépést tehetnének.

Itt van a teremben Deutsch Tamás képviselő úr, ha jól emlékszem, 2009-ben, még a 2010-es választás előtt, ön egy világos ígéretet tett arra, hogy ha 2010-ben megkapja a Fidesz-KDNP a fölhatalmazást, akkor végre az aktanyilvánosság ügyét kezelni fogják. 24 alkalommal mondott úgy nemet a Fidesz az LMP javaslatára, hogy igazából még tárgysorozatba sem engedték, vitát sem voltak hajlandók róla folytatni. Megjegyzem, 25. alkalommal is beterjesztettük. Én nem tudom, talán képviselő úr latba vethetné a tekintélyét és a politikai befolyását annak érdekében, hogy végre odáig eljuthassunk, hogy ez a javaslat tárgysorozatba kerül, és végre egy érdemi vitát folytathassunk erről a kérdésről, bő három évtizeddel a rendszerváltás után.

No, és akkor visszakanyarodva az eredeti javaslatra, az Alaptörvény módosítására, én elolvastam szorgalmasan az indoklását is ennek a javaslatnak. Itt a vármegye elnevezés visszavezetésével kapcsolatban azt fogalmazták meg az előterjesztők, hogy ez erősítené a nemzeti összetartozás eszméjét, közös történelmi emlékeink megőrzését és a magyar demokrácia nemzeti karakterét. Mindhárom céllal egyetértek, tehát mindhárom állítást és mindhárom törekvést önmagában fontosnak tartom, és hozzáteszem, ebben a hozzászólásban tőlem a vármegye kifejezésre, vármegye elnevezésre negatív jelzót nem fognak hallani, ugyanis én a nemzeti hagyományainkat mélységesen tiszteltem, és igyekszem is ápolni ezeket a hagyományokat.

Ugyanakkor fölmerült bennem a kérdés egyrészt az előterjesztő indoklása alapján, másrészt főleg a kormánypárti képviselőtársaim vitában elhangzott gondolatai kapcsán, hogy ebben az időben, amikor valóban a válságok korát éljük, és mindent meg kell tennünk a nemzeti érdekek képviselete érdekében, biztos-e, hogy ez az a lépés, amivel a legtöbbet lehet tenni ezen a téren, ez kérdéseket vet fel bennem, illetve bennünk.

Azt láthatjuk, és az nyilvánvaló, hogy a nemzeti ügyekben szimbolikusan beszélni, nemzeti jelszavakat mondani fontos dolog, de viszonylag könnyű. Viszont ilyen nehéz, válságos időben sokkal-sokkal fontosabb a nemzet érdekében cselekedni, és ezt nyilván kormányzati pozícióból - ilyen válságos időszakban meg kétharmados felhatalmazással is - sokkal nagyobb kihívás. Úgy érzem egyébként, hogy önök is a szimbolikus politizálás irányába igyekeznek elmozdulni, mondhatjuk úgy, hogy a könnyebb ellenállás irányába.

Én azt gondolom, hogy ha itt a nemzeti érdekek képviseletéről beszélünk, a nemzeti összetartozás fontosságáról beszélünk, és beszéljünk erről, beszéljünk erről, mert nagyon fontos, akkor én azt gondolom, hogy sokkal fontosabb lenne, lett volna, ha egy kormány mindent megtett volna vagy tenne azért, hogy ne kelljen több százezer magyarnak megélhetési okokból elvándorolni, külföldön dolgozni. És azt nehezményeztem én itt az elmúlt ciklusban és a viták során, amikor erre felhívtam a figyelmet, hogy ez nemzetünk legsúlyosabb tragédiája, akkor a nemzetinek mondott kormány soraiból államtitkárok is olyan megfogalmazással éltek, hogy nincs itt semmi probléma, mert működik a közös munkaerőpiac, és mintha ez a magát nemzetinek mondó kormánynak egy végtelenül természetes folyamat lenne, hogy magyarok százezrei mennek külföldre, és adott esetben már ott alapítanak családot, és ami tragikus, nem jönnek haza. Én azt gondolom, hogy ez sokkal fontosabb lépéssorozat lenne, sokkal fontosabb célként kellene hogy megjelenjen egy magát nemzetinek mondó kormány politikájában.

Hasonlóképpen, ha a nemzeti hagyományainkról beszélünk, akkor nem kellene-e végre valamit tenni a kulturális örökségünk, az épített örökségünk, a műemlékeink védelme érdekében? Én szívügyemnek tekintem ezt a területet, és folyamatosan nyomon követem, hogy mennyi tragédia, mennyi kis tragédia történik - amúgy nem is kis tragédia, mert ezek jelentős veszteségek a nemzet számára -, hogy pusztulnak a műemlékeink, és ez a kormány nem megerősítette nemzeti emlékeink védelmét, hanem leépítette a műemlékvédelmet, gyakorlatilag berendelte a kormányhivatalok alá. A kormányhivatalok ott vannak a Miniszterelnökség alatt, és jól láthatóan gazdasági érdekekből, rendszerszinten adott esetben, veszik le a műemléki védeltséget fontos történelmi épületekről, fontos műemléki épületekről, amelyek fontos részei a magyar nemzeti öntudatnak s a magyar nemzeti vagyonnak. Én azt gondolom, hogy ez is egy nagyon-nagyon fontos lépés lenne, és láthatóan ezzel ellentétesen cselekszenek.

Bár azért itt ne legyünk igazságtalanok, most egy pozitív impulzus ért engem. Én egy írásbeli kérdést fel tettem Lázár János, frissen kinevezett építésügyi miniszternek, aki meglepő módon egy olyan választ adott nekem erre, a műemlékek pusztulásával kapcsolatban, hogy szeptemberben tervezi benyújtani a műemlékvédelemmel kapcsolatos jogszabályok módosítását. Én nagyon bízom benne, hogy ez pozitív irányú módosítás lesz, ezért én egy személyes megbeszélést is egyeztettem egyébként Lázár miniszter úrral.

De hasonlóképpen, ha a nemzeti összetartozás, a nemzeti érdekekért folytatott küzdelem fontosságát hangsúlyozzák, akkor nem kellene-e ennek a kormánynak többet tenni például a közös természeti kincseink, a közös folyóink védelmében. Látható, hogy egy igazi tragédia, egy ökológiai katasztrófa történik meg a Sajó folyón, és bármennyire is próbálom ezt a kormányt ösztökélni, hogy valamit tegyenek annak érdekében, hogy a szlovák kormány végre cselekedjen, és a szlovák hatóságok leállítsák ezt a

szennyezést, azt kaptam válaszként Nagy István miniszter úrtól, hogy ő úgy gondolja, hogy nem illetékes ebben a kérdésben. Én azt gondolom, hogy ez is ellentétes azzal a törekvéssel és azzal a kommunikációval, amit önök használtak egyébként az alaptörvény-módosítás, jelen alaptörvény-módosítás esetében.

Egyébként az iménti vitában beszéltünk a konstruktivitásról Kósa képviselő úrral is, én a folyóink védelmében megfogalmaztam egy politikai nyilatkozatot, amely kifejezi azt, hogy nem csak erkölcsi kötelességünk, hogy a közös folyóinkat megvédjük. Nyilván ennek nagyon fontos nemzetpolitikai vonatkozásai vannak, de élnünk kell a jogainkkal, a határvízi egyezményekkel, hogy végre cselekedjenek a szomszédos államok hatóságai a folyóink védelmében, és a Fidesz-KDNP magát konstruktívnak tartó frakciói még csak vissza sem jeleztek, amikor én egy kilencpárti egyeztetésre invitáltam őket, és még sem jelentek ezen a vitán, egy ilyen vitán, hogy egy ilyen fontos nemzeti kérdésben, amely a nemzeti összetartozást is szimbolizálná, közösen tudjunk nyilatkozni.

Még egy példát szeretnék idehozni, ami nagyon nagyon szimbolikus megint csak a kulturális örökségünk, az épített örökség védelmében. Van Tolna megyében egy kis kastély, amelynek az ügyét én évek óta nyomon követtem, és ez a kastély konkrétan összedőlt. Ez a kastély állami tulajdonban van, és önkéntes műemlékvédők, szakértők mindent megtettek annak érdekében, hogy a kormány legalább engedje meg, hogy bármit tudjanak tenni a kastély megmentése érdekében, vagy legalább a kastélyban fellelhető, egyébként elképesztő értéket jelentő, önmagában történelmi értéket jelentő freskóknak - egyébként nádorportrékat tartalmazó freskóknak - a megvédése érdekében, és odáig nem jutott el ez a kormány, hogy egyáltalán válaszra méltassa ezeket az önkéntes műemlékvédőket. Én ebben az ügyben egyébként feljelentést is tettem a műemlékek pusztulása miatt, és azóta is, egyébként több mint egy év után is mindenféle hatásköri, belső vitákról kapok válaszokat. Tehát én azt gondolom, hogy ha ezekért a célokért akarnának küzdeni, és ezekért a célokért küzdenek, akkor az LMP-frakció támogatását minden esetben meg fogják kapni. Én úgy gondolom, hogy itt most sokkal inkább egy szimbolikus törekvést láthatunk, amely mögött politikai szándékok vannak.

Áttérve az indítvány másik fontos elemére, az önkormányzati választás kérdésére, az önkormányzati és az európai választás időpont szerinti összecsisztásának a kérdésére, engem is megleptek, egyébként nemcsak Kósa Lajos vezérszónoki felszólalása, de Simicskó frakcióvezető úré is. Simicskó frakcióvezető úr azt mondta, milyen praktikus, hogy a pártoknak egy kampányt kell levezényelni.

(15.30)

Ez meglepő számomra - az önkormányzati választás és egyébként az európai parlamenti választás egyszerű pártkampánnyá minősíthető? Hát, én azt

gondolom, hogy az önkormányzati választás kiemelt jelentőségű, egy helyhatósági választás, helyi szereplők, helyi programok mentén helyi problémákat ismertetve és ezzel kapcsolatban javaslatokat ismertetve kell hogy mérkőzzenek a helyi választók fölhatalmazásáért. Ezt egyszerűen egy pártpolitikai eseményként elvégzendő feladatként deklarálni nem előremutató, és egyébként nem a demokratikus elköteleződést mutatja, és hasonlóan, erre már, ugye, Tóth Bertalan képviselőtársam utalt, Kósa képviselő úr is nagyon erőteljesen utalt, hogy ezzel úgymond valamiféle segítséget kívánnak nyújtani, vagy nem tudom, fontos járulékos eredményként tekintenek arra, hogy itt a pártok a belső konfliktusukat tudják kezelni. Ezt nem igazán tudtam értelmezni.

Mi azt gondoljuk, hogy önmagában egyébként egyáltalán nem ördögtől való, hogyha egy napon van az európai és az önkormányzati választás. Csak azt gondoljuk, hogy az erre való törekvést nem most, nem ilyen módon, egy ilyen önkormányzati és parlamenti ciklus felező vagy félidejében kellene megtenni, hanem ezt már 2019-ben világossá kellett volna tenni. Akkor meg lehetett volna teljesen legitim módon fogalmazni egy ilyen szándékot. Akkor már a jogszabályi környezetet ennek megfelelően módosítani lehetett volna, és akkor azok az anomáliák, amiket egyébként Novák Előd képviselőtársam is említett, illetve több más képviselőtársam, azok nem is merülének föl.

Itt van egy olyan probléma is, hogy van egy 2019 őszén egyébként legitim módon, öt évre megválasztott testület, és annak a legitimációját alapvetően megsemmisíti, mondjuk, egy 2024 tavaszi választási vereség, úgyhogy önmagában, azt gondolom, hogy az önkormányzati cselekvésnek a lehetőségét is megvonja ez.

A másik oldalról pedig az is súlyos probléma, hogy akkor kap felhatalmazást, valamikor '24 áprilisában-májusában egy polgármester és egy képviselőtestület, és fél évig gyakorlatilag még csak hozzá sem tudnak fogni a feladatellátáshoz. Bizony, lehetnek olyan korrupciós problémák, amiket Novák Előd említett, de lehet egy olyan belső politikai küzdelem, olyan legitimációs küzdelem, ami az október 1-jéig még mandátumot birtokló, de már egyébként politikai felhatalmazását elveszítő testület között megfogalmazódik.

Tehát mi azt tudjuk mondani, hogy önmagában a két dátum egybecsisztatása nem jelenthetne problémát, és egyébként nyilván ennek pozitív hozadéka lehet a költségcsökkentés, de ennek az előkészítése nagyon-nagyon komoly jogi aggályokat vet fel a részünkről is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Paulik Antal szlovák nemzetiségi szószólónak, aki a nemzetiségi nyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait,

majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon, ön é a szó.

PAULIK ANTAL nemzetiségi szószóló: Ďakujem za slovo, Pán predsed! Kőszőnőm a szőt, elnök úr. Váženy pán predsed, páni poslanci a pán národnostný hovorca! Vo svojom dnešnom príhovore, na základe poverenia členov Výboru národností v Maďarsku Váš oboznámim so stanoviskom nášho výboru v súvislosti s jedenástou modifikáciou Zákładného zákona Maďarska. Stanovisko sme sformovali na zasadnutí výboru dvadsiateho siedmeho júna.

Tisztelt Elnök Úr! Képviseő Asszony! Képviseő Urak! Tisztelt Szószóló Úr! Mai felszólalásomban a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága tagjainak megbízásából ismertetem önökkel bizottságunk álláspontját Magyarország Alaptörvényének tizenegyedik módosításával kapcsolatban. Az álláspontot bizottságunk június 27-én alakította ki.

Bevezetőül talán nem haszontalan, ha felidézem az Alaptörvény egykori kidolgozásának és elfogadásának körülményeit, különös tekintettel két tényre. Egyrészt arra, hogy a jelenleg is hatályos Alaptörvény előkészítésének és elfogadásának időpontjában még nem vettek részt a parlamenti munkában a nemzetiségek szószólói vagy képviselői. A másik, véleményem szerint releváns tény pedig az, hogy az Alaptörvény előkészítésével egy időben már folyamatban volt az a széles körű egyeztetés, amely a nemzetiségi jogok újraszabályozását, azaz lényegében a ma is hatályos nemzetiségek jogairól szóló törvény előkészítését hivatott segíteni.

Bizonyára többen vannak itt a teremben, akik még emlékeznek az Alaptörvény elfogadása előtt hatályos alkotmány tartalmára és egyes elemeire. Az egykori alkotmány nem tartalmazott utalást a Magyarországon élő, a politikai nemzet részét képező nemzetiségek országgyűlési képviseletére, az Országgyűlés munkájában való részvételére. Az Alaptörvény előkészítése során az országos kisebbségi - akkor még kisebbségi, ma már nemzetiségi - önkormányzatok elnökei a személyes egyeztetések során és írásos javaslatokban is kérték ennek a helyzetnek a változtatását. További igényeink lényegében azt tartalmazták, hogy a nemzetiségek jogait a születő új Alaptörvény ne korlátozza, illetve, hogy a korábbi szabályozás progresszív elemei kerüljenek be az új jogszabályba.

Az Országgyűlés akkori alkotmány-előkészítő eseti bizottsága felkérésére négy országos nemzetiségi önkormányzat nyújtott be írásos javaslatot az Alaptörvény előkészítéséhez. Ezek a javaslatok néhány olyan jogosítvány kivételével, amelyek korábban sem az alkotmányban, hanem a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló törvényben voltak szabályozva, megjelentek az Alaptörvény Országgyűlés elé terjesztett javaslatában. Az akkori javaslat rögzítette, hogy alapvető jogként határozandó meg a nemzetiségi státuszhoz való jog, a nemzet hatalmának részeseiként a

közéletben való kollektív részvétel joga, a saját kultúra, anyanyelv ápolásához, az anyanyelv használatához, az anyanyelvű oktatáshoz, a saját nyelven való névhasználathoz való jog és a képviseleti jog és az önkormányzás joga. Vagyis az Alaptörvény kimondja, hogy a hazai nemzetiségek helyi és országos önkormányzatokat hozhatnak létre, hogy a hazai nemzetiségek jogaira vonatkozó részletes szabályokat sarkalatos törvény határozza meg, továbbá, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek részvételét az Országgyűlés munkájában szintén sarkalatos törvény szabályozza.

Ennek az utolsóként felolvasott rendelkezésnek köszönhető, hogy a következő, 2014. évi országgyűlési választások során megjelenhettek az Országgyűlésben a nemzetiségek szószólói, létrejöhett a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága, amely ezt követően aktív résztvevője lehetett és lehet a jogszabályalkotásnak. Úgy véljük - és ezt a parlamentben folyó napi szintű törvénykezési munka is igazolja -, nem hangsúlyozható eléggé, mennyire fontos volt ez az esemény a hazánkban élő nemzetiségi közösségek életében.

Miután az Alaptörvény, annak nemzetiségekre vonatkozó rendelkezéseinek előkészítésében az országos önkormányzatok aktív szerepet vállalhattak és játszhattak, magától értetődő volt az is, hogy annak végleges tervezetét is elfogadták. Leszögezhetjük, hogy a nemzetiségi jogok tekintetében az elfogadott jogszabály visszalépést nem, pontosításokat, illetve előrelépést tartalmazott.

Tisztelt Ház! A nemzetiségi közösségek kollektív joggyakorlásának legfontosabb eleme a nemzetiségi önkormányzati választások megvalósítása. A jelenlegi jogszabályi környezet jól kijelöli a nemzetiségi önkormányzati választások helyét a magyar közjogi rendszerben.

Az Alaptörvény XXVII. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy a magyarországi nemzetiségek helyi és országos nemzetiségi önkormányzatokat hozhatnak létre. A választás napjának vonatkozásában a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 309. §-a a következőt tartalmazza: a nemzetiségi önkormányzati képviselők általános választását a Nemzeti Választási Bizottság legkésőbb a szavazás napja előtti 69. napon, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választásának napjára tűzi ki.

A most tárgyalt alaptörvény-módosítási javaslat 1. és 2. cikke úgy fogalmaz, hogy a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választását az előző önkormányzati választást követő ötödik év április-május-június vagy július hónapjában, az európai parlamenti képviselők választásával egyidejűleg kell megtartani. Ugyanakkor a képviselő-testület tagjainak, valamint a polgármesternek a mandátuma a javaslat szerint a választás évének októberéig tart.

Ez a rendelkezés nem tartalmaz utalást a nemzetiségi önkormányzatokat képviselő testület tagjainak és elnökének mandátumára. Ugyanakkor a nemzetiségi jogokat összefoglaló, 2011. évi CLXXIX. törvény rendelkezései a választás napjából vezetik le mind a

mandátum tartamát, mind pedig az újonnan megválasztott testület megalakulásának dátumát. Mivel éppen a mai napon kerül a plenáris ülés elé az egyes választási tárgyú, valamint kapcsolódó törvények módosításáról szóló tervezet, nem kívánok jelen felszólalásomban részletesen szólni az így keletkező bizonytalanságokról, megteszi azt majd az ahhoz a törvényjavaslatához hozzászóló szószólótársam. Csupán jelezni kívánom, hogy ezzel a kérdéssel is foglalkoznia kell majd a tisztelt Háznak.

Tisztelt Képviselők! Tisztelt Szószóló Úr! Tekintsük meg egy másik szemszögből a jelenleg előttünk fekvő törvényjavaslat tartalmát; ugyanakkor továbbra is ragaszkodnánk bizottságunk hatásköréhez, a nemzeti érdekek megjelenítéséhez.

Mint ismeretes, hazánkban a nemzetiségi közösségek nagyobb része lényegében a történeti Magyarország kialakulásával egyidőjűleg vagy annak ezeréves fennállása időszakában telepedett meg mai falvaiban, városaiban. Az évszázados jelenlét, együttélés a kialakuló magyar többséggel, illetve az adott nemzetiség államalkotó többségtől való eltérő társadalmi fejlődésének egyik következménye, hogy mai közösségeink életének meghatározó elemévé a közösség kultúrája, másképpen fogalmazva a nemzetiség saját, többnyire nyelvújítás előtt kialakult nyelve, évszázados hagyományai, kulturális öröksége vált. Nemzetiségeink közös hazánkban való fennmaradásának garanciája az Alaptörvény, valamint a hozzákapcsolódó sarkalatos és egyéb szakági törvények. Ugyanakkor közösségeink megmaradásához nem kevésbé fontos, hogy ragaszkodjunk kulturális örökségünkhöz, nyelvünkhöz, hagyományainkhoz. Ez a kötődés visszatükröződik valamennyi nemzetiségi önkormányzatunk, országos és helyi civil szervezeteink, de bizottságaink munkavégzésében is.

Minden olyan törvénytervezetet, amelynek nemzetiségi napirenddé nyilvánítását bizottságunk kezdeményezte az elmúlt években, ebből a hagyományos nemzetiségi értékekre történő befolyás szempontjából vizsgáltunk és vizsgálunk.

(15.40)

Csak így tehetünk eleget a közösségeinkhez tartozók elvárásainak. A hagyományok megőrzésének fontossága a nemzetiségek életében érthetővé teszi számunkra az előterjesztők szándékát, amivel vissza kívánnak térni a megyék korábbi, hagyományos magyar nyelvű megnevezéséhez, a vármegyéhez.

A hagyományok tisztelete, ahogyan a korábban elmondottakból is kiténik, közösségeinkben igen hangsúlyos és fontos szerepet tölt be. Éppen ezért tiszteletben tartjuk azt a szándékot, amellyel az előterjesztők ragaszkodnak, illetve vissza kívánnak térni a történelmileg kialakult fogalmakhoz, megnevezésekhez. Nem vagyok nyelvész, ezért csupán megemlítem, hogy a szláv nyelvek is ismerik a megye elnevezést medja, metya, medza formában, illetve az ispán, főispán szónak is megvannak a ma is használatos szláv

ekvivalensei, például a zsupán szó, illetve a zsupa mint megye megnevezés.

Abból a történelmi tényből kiindulva, hogy a Kárpát-medencében élő szláv népek a magyar honfoglalás előtt már megkezdték az egyházi közigazgatás kiépítését, feltehető, hogy már ebben az időszakban, a IX. század közepén a latin *medium intervallum pro meando*, azaz bejárható közeg, terület megfogalmazás alapján használták az egyházi birtokokra vonatkozó megye szláv nyelvű megnevezését. Az egyházi birtokok korábban meglévő területi kijelölése nyomán, a Szent István-i konszolidáció, az új középkori államszerkezet kialakulása során jött létre az úgynevezett királyi vármegyék rendszere, ahol a katolikus egyház korábban létező, ám a honfoglalás forгатagában szétzilált közigazgatási alapegységeit a nemzetségtők által uralt, azok erődjeit, várait körülvevő és kiszolgálni hivatott területek megnevezéseként állandósult a vármegye fogalma.

A történelmi kezdeteket követően az ország közigazgatási középszintű egységeit különböző jelzős szerkezetekben jó néhány évszázadokon keresztül vármegyeként ismerték. Az 1870-ben végrehajtott közigazgatási reformot követően a közigazgatás és bírászkodás szétválasztásával jött létre az úgynevezett polgári vármegye. Ha jól értelmezem, a jelen törvényjavaslat ebben az értelemben használt vármegyeyi rendszerhez kíván visszatérni.

A fentebb levezetett okok alapján bizottságunkban az a vélemény alakult ki, hogy a hagyománytiszteltet jegyében bizottságunk javasolhatja az Országgyűlés számára a T/361. számú, a Magyarország Alaptörvényének tizenegyedik módosításáról szóló törvénytervezet elfogadását. Dákujem Vám za pozornost. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Sebők Évának, a Momentum képviselőjének. Parancsoljon!

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Nem terveztem e napirendi pontnál felszólalni, de Novák képviselőtársunk megihletett, úgyhogy végül is felszólalnék.

Szeretnék jó reggelt kívánni a képviselő úrnak, ugyanis nemcsak az önök listáján szerepelt határon túli képviselőjelölt, hanem a Momentum listáján is, Tomos Endre, a Momentum erdélyi alapszervezetének vezetője. Továbbmegyek: 2017-ben, a Momentum legelső választási programjában „Az összetartó nemzet” és „A szabad ország” fejezetek alatt már szerepeltettük a 107-es és a 108-as oevk létrehozásának elképzelését. Jelenleg 106 egyéni képviselő van jelen a parlamentben, ezt terjesztettük volna ki a 107-es és 108-as oevk-kal, az egyik pont a külhoni magyarság dedikált képviselőjének biztosított volna egyéni képviselést, ami jelenleg nincs, a másik pedig a diaszpóramagyarság számára jelentett volna dedikált képviselést, ami jelenleg szintén nincs.

Még egyszer említsem: 2017-ről beszélünk. Ekkor a Mi Hazánk Mozgalom nemhogy programmal nem rendelkezett, de még egy kósza gondolat sem volt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. A következő kétpercesre megadom a szót Kovács Zoltánnak, a Fidesz képviselőcsoportja részéről. Parancsoljon!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Talán személyes érintettség okán is néhány gondolattal reflektálnék a vezérszónokok szavaira. Én voltam polgármester is, kormány megbízott is, és ha a kormány megbízotti elnevezésből indulok ki, neveztek kormánybiztosnak, biztos úrnak, de amikor elmondtam, főleg az idősebbek számára, hogy mi az én titulusom és a funkcióm, és azt mondtam, hogy főispán, az idős korosztály ezt már értette, egyébként nagyon nem. Ezért visszatérni a hagyományokhoz szerintem fontos dolog, még akkor is, ha Bedő Dávid mindezt bohóckodásnak tartja. Ez a különbség köztünk és önök között, hiszen ezt a szót használta, hogy erre nem érdemes több szót vesztetni, mi pedig tiszteljük a hagyományokat.

Ha már a hagyományok kapcsán előkerült a nemzeti örökség védelme, szeretném elmondani, hogy soha ennyi pénz nem fordítódott kastély- és várprogramra, mint az elmúlt 12 esztendőben. Csak a '14-18-as ciklusban, jól emlékszem, 54 milliárd forint került elköltésre kastély- és várprogramra, amiből emblematisztikus nemzeti örökségek újultak meg. Soha nem a szervezetrendszer dönti el, hogy egyébként mit teszünk, hanem az, hogy milyen a tevékenység e körben.

A polgármesteri választás kapcsán Kósa Lajos utalt '94-re. Én azt végigéltem. Októbertől decemberig mindenki várta, hogy na, mikor tűzi ki a kétharmados többségű MSZP-SZDSZ-kormány majd az önkormányzati választásokat, így lett aztán decemberben a választás kitűzése. Nemcsak hogy egymással nem tudtak megegyezni, hogy az összeférhetlenségi szabályokat megszüntetik, hanem akkor volt a Bokros-csomag előkészítése és nem akarták behozni a parlamentbe, míg az önkormányzati választások lezajlanak. Ennyit a demokráciáról.

Tekintettel arra, hogy a két percem lejárt, másik két percben folytatni fogom. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányparti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következő kétpercesre megadom a szót Bedő Dávidnak, a Momentum részéről.

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm szépen. Sejtettem, hogy félre fogják érteni, amit mondok. Nem azt mondtam, hogy a vármegyék maguk a bohóckodás *(Dr. Kovács Zoltán: De ezt mondtad! - Nacsa Lőrinc: Dehogynem!)*, és a történelmi múltunkra visszatekintve, az lenne bohóckodás. Azt mondtam, hogy amit önök csinálnak ennek kapcsán, az a bohóckodás. Ezek voltak a konkrét szavaim, vissza lehet

nézni a jegyzőkönyvet, meg lehet nézni, ezt fogják benne találni.

De ha már felszólalok, még egy-két dolgot hozzáfűznék az előző mondanivalómhoz. Többben kiemelték, Novák Előd képviselőtársam is, Keresztes Lóránt képviselőtársam is, hogy mi lesz abban a fél évben, amíg ez az interregnum-időszak uralkodik az önkormányzatoknál. Erre tényleg érdemes lenne valami érdemi választ kapni, mert a korrupció csak egy dolog, hogy esetlegesen kiűrik az államkasszát, valamilyen megbízásokat kapnak azok a polgármesterek, akik éppen leköszönnek, de tényleg fontos lenne valami érdemi választ kapni, mert nem bírom abban túlságosan, hogy önök valóban megváltoztatják a véleményüket és ezt az alkotmánymódosítást nem nyomják át. Át fogják nyomni, mint ahogy ezt mindig is teszik. Szóval, erre tényleg jó lenne valami érdemi választ kapni.

Még egy ilyen hasonló kérdés, amit még nem halottam ebben a vitában és szerettem volna feltenni. Gondoltak-e arra esetleg, hogy abban az időszakban, abban a fél évben, ami május és október között eltelik, mi lesz azokkal, akik abban az időszakban töltik be a 18. életévüket, mi lesz azokkal az emberekkel, akik abban az időszakban sajnálatosan elhunynak? Akkor ők ugyanúgy, feltételezem, nem szavazhatnak. Ezt csak szerettem volna tisztázni és egyértelműen rákérdezni, hogy tulajdonképpen mi lesz abban a fél évben, ami valaki hivatalba lépése és a választás között van, mert erre viszont nem nagyon van példa, hogy a választás és a hivatalba lépés között ennyi idő eltelik. Tehát a választás idejétől számítódik a szavazati jog, és akkor abban az időszakban, aki csak, mondjuk, három hónappal később tölti be a 18-at, nem szavazhat értelemszerűen? Jól értem? Erre szerettem volna még választ kapni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő kétpercesre megadom a szót Novák Elődnek. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Tisztelt Országgyűlés! Örülök, hogy a nemzetgyűlés már napirendre kerülve kicsit vita témáját is képezi, és örülök, hogy a Momentum erre reagálva felhozta, hogy a 106 választókerületből a 107. és a 108. helyre jelölt volna külhont, illetve a listán feltették, csak azt nem mondta a képviselő asszony, hogy a 124. helyre, ahogy nézem, miközben összesen 93 helyet osztanak ki. Tehát még a matematikai esélyt sem adták meg annak, hogy egy külhoni bejusson. Én pedig pont amellel érveltem, hogy a szimbólumokon túllépve itt legyen jelen a magyar Országgyűlésben *(Nacsa Lőrinc, dr. Zsigmond Barna Pál helyére mutatva: Itt ül!)*, vagy 2014 óta nemzetgyűlésnek is nevezhetnénk, egy külhoni magyar képviselő.

Arról, hogy ki honnan származik, meg kinek mi volt a nagyapja, persze lehet beszélni, de azt, hogy életvitelszerűen valaki külhoni magyarként jár a nemzet templomába dolgozni - igen, egy pozsonyi magyar

miért ne járhatna be ugyanúgy, mint egy pécsi magyar -, ezt hiányolom, és erre még a matematikai esélyt sem adta meg a Momentum. De örülök, hogy legalább szándék szintjén szimbolikus helyre tették. Én azt mondtam, hogy Popély Gyula volt a legközelebb 2010-ben a Jobbik 50. körüli helyén, az akkor még jóval nagyobb parlamentben, illetve most a 10. helyén a Mi Hazánk Mozgalom listáján.

(15-50)

De a személyétől függetlenül is szorgalmazom, és örülök annak, hogyha más pártok is elgondolkoznak azon, hogy ideje volna a megnevezéseken túl valóban működészerűen is a nemzet gyűlésévé tenni ezt az Országgyűlést. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétpercesre megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Csak Novák Elődöt kijavítanám: Zsigmond Barna Pál képviselőtársunk marosvásárhelyi születésű, ott nevelkedett, sőt Csíkszeredában főkonzul is volt *(Novák Előd: Hol lakik?!)*, élete nagyobbik részét töltötte a határnak azon az oldalán, úgyhogy ilyen szempontból ezt visszautasítanám. De mellesleg a Fidesz-KDNP európai parlamenti listáján szerepel a Vajdaságból származó és a Vajdaságban élő képviselőtársunk, Kárpátaljáról származó és Kárpátalján élő képviselőtársunk, sőt ott vannak erdélyi képviselők az RMDSZ színeiben. Úgyhogy azt gondolom, hogy mi a választási szövetségekben is és a választási listákban is mindent megtettünk azért, hogy a határon túli testvéreink megfelelő módon legyenek képviselve akár itt, az Országgyűlésben, akár az Európai Parlamentben.

Bedő képviselő úrnak jelezném, hogy nekem is vannak ilyen félelmeim. Pikó András, Soproni Tamás, László Imre, Karácsony Gergely, Kiss László, Niedermüller Péter, Déri Tibor, nekem is vannak ilyen félelmeim, hogy hogy fogják... Mondjuk, amikor a koronavírust arra használták, hogy a bűnöző Czeglédy Csabával kössenek szerződéseket, akkor vajon mire... *(Bedő Dávid jelzésére:)* A bűnöző Czeglédy Csabával, tisztelt képviselő úr, ön is megszavazta ezt a szerződést a XIV. kerületben például, kíváncsi lennék, hogy mit csinálnak ebben az interregnum állapotban. Ez bennem is fölmerül, tisztelt képviselő úr.

Az pedig, hogy ki mikor tölti be a 18. életévét... - van olyan ismerősöm, aki április 4-én töltötte be idén. Ő nem szavazhatott, tisztelt képviselő úr, ez a törvény. Van a választásnak egy napja, és vannak, akik előtte születtek, és vannak, akik utána születtek. Nekünk van egy közös, egy családi barátunk, aki április 4-én töltötte a 18. életévét, neki legközelebb négy év múlva lesz lehetősége az országgyűlési választásokon részt venni. Ez az indok szerintem nagyon gyenge lábakon áll, mert világéletében úgy volt a választási

rendszer, amikor én betöltöttem a 18. életévemet, akkor az első fordulóban még nem szavazhattam, a második fordulóban pedig már igen. Ilyen a választási rendszerünk, így van a biológia is, tisztelt képviselő úr, ezt kár tagadni. A választás időpontja teljesen egyértelmű, aki akkor betöltötte a 18. életévét, az szavazhat, aki nem töltötte be, az nem szavazhat.

Tudjuk, hogy a Momentumban voltak olyan hangok, amelyek az idősektől is el akarták venni a szavazati jogot, rendszeresen előkerült ez önkönnél, mi mégiscsak az általános választójog mellett érvelnénk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Keresztes László Lórántnak, az LMP részéről. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak kicsit reagálnék a vitában elhangzottakra. Én mindig örülök, hogyha kialakul egy vita, és azért normál szót kértem, mert lehet, hogy két percben nem fogok beleférni.

Nacsa képviselő úrral itt már vitatkoztunk egyszer erről az interregnumról, ami, ugye, a Covid alatt a polgármestert ruházta fel a testületek jogkörével, és akkor láthattuk, hogy Szekszárd és Komló fideszes polgármestere konkrétan az emberek által megválasztott képviselők által korábban elfogadott költségvetéseket átírta, olyan döntések sorozatát hozták meg egy személyben, amelyeknek semmi köze nem volt a koronavírus elleni védekezéshez. Akkor ön felröptetett nekem vagy feltett egy kérdést, hogy én akkor felszóltam-e annak idején, amikor ugyanúgy egyébként egyszemélyi hatáskörben vagy egy ilyen interregnum idején a pécsi polgármester egy harmadik alpolgármestert nevezett ki; akkor én felszóltam ez ellen, és kifejeztem egyet nem értésemet, és azt is, hogy a városnak semmi indoka nincs arra, hogy újabb alpolgármestert nevezzen ki. És szeretnék visszakérdezni Nacsa képviselő úrra, hogy ön felemelte-e a szavát akkor, amikor fideszes képviselők éltek vissza az önök által megadott, rendkívüli jogrendben megadott rendkívüli felhatalmazással.

Visszatérve kicsit a törvényjavaslat témájához, illetve az alaptörvény-módosítás egyik fő témájához, ugye, a vármegye, megye kérdéséhez, itt elhangzott már korábban, hogy önök milyen mértékben üresítették ki magát a megyét, a megyei önkormányzatnak a jogait, elvették az intézményeket, elvették a finanszírozását, elvették a döntési jogköröket. Én emlékszem, még amikor erről vitát folytattunk, akkor én pécsi önkormányzati képviselő voltam, és egy nagyon érdekes módon tolták túl ezt az intézkedést, akkor, ugye, Nagy Csaba jelenlegi képviselő úr, hát, nem is tudom, talán akkor még pécsi alpolgármester volt, vele folytattunk egy ilyen vitát, olyan jól sikerült - idézőjelben - az önök államosítása, hogy, ugye, a megyei, baranyai intézményeket átvitték állami fennhatóság alá, hogy még a vármegye házáat, tehát Baranya vármegyeházát,

amely 1931-ben épült, és egy ikonikus, szimbolikus épülete Pécs városának és Baranya megyének, még azt is sikerült átpasszolni az államhoz, ezzel gyakorlatilag semmibe véve a megyét, egyébként - mint mondhatjuk - egy közigazgatási egységet, és ugyanúgy mint egy nagyon fontos történelmi viszonyulási pontot. Én akkor felszólaltam ellenzéki képviselőként, és én azt kértem, hogy minden követ mozgassanak meg, hogy ez a bizonyos épület, ez a baranyai vármegyeháza, ami az eredeti akkori vármegyeháza volt, visszakerülhesse a megye tulajdonába - ezt sikerült egyébként egy többkörös eljárásban megtenni.

De én azt gondolom, hogy fontos lenne például figyelembe venni azokat a hatásköröket, amelyekkel egyébként bővíteni lehetne a megyék hatáskörét, és a mai vitában felmerült egyébként viszonyulásként vagy egy példaként a lengyel vajdaságnak az intézménye, ugye, nem is csak elnevezés szintjén, hanem jogkör tekintetében, azt én nagyon példamutatónak tartom. Rendkívül kiterjedt, fontos és erőteljes jogkörei vannak a vajdaságnak, és ez érezhető is egyébként a fejlesztéspolitikában, sokkal többet tudnak tenni a korrupció elleni küzdelemben, és sokkal többet tud tenni úgymond a közigazgatási szervezési középszint a fejlesztéspolitika terén. Ezt mindig példaként láttam egyébként, hogy a lengyel Kárpátaljai vajdaságnak a székhelye, Rzeszów városa, amely körülbelül akkora, mint Pécs városa, és egyébként ugyanúgy egy igen szegény, uniós összehasonlításban egy szegény régiónak a székhelye, de Pécshez képest milyen elképesztő sebességgel tud fejlődni, és milyen elképesztően nagyobb mértékű forrást tud biztosítani a fejlesztésekre.

És én azt gondolom, hogy fontos az önkormányzati rendszert úgymond leegyszerűsíteni, tehát azt a középszintű döntési rendszert ilyen módon átvizsgálni, hogy milyen módon lehetne a fejlesztéspolitika, a területfejlesztés, a vidékfejlesztés hatékonyságát növelni, és ebben bizony fontos szerepe lehetne a megyének, és az nem egy elnevezés, átnevezés vagy visszanevezés útján történhet meg, még akkor is, hogyha mondjuk, sokan szimpatizálunk ezzel az elnevezéssel.

És ami még nagyon fontos és amiért egyébként még megnyomtam a gombot, hogy szót kérek, az Kovács képviselőtársamnak a felszólalása, ami a műemlékvédelem és az épített örökség védelmével kapcsolatos. Én azt elismerem, hogy a 2012 óta történő kormányzás ideje alatt jelentős törekvések voltak az épített örökségünk védelme tekintetében, azt sajnálom, hogy ez sokszor olyan módon történt meg, hogy valamilyen módon a fideszes holdudvarhoz vagy a fideszes gazdasági holdudvarhoz kapcsolódó magánszemélyek birtokába került kastélyok vagy műemlék épületek felújításánál landoltak ezek a források, de összességében azt elismerem, hogy vannak erre törekvések, és az meg mindenképpen elismerést érdemel, hogy kimondva, politikai szándék szintjén ez megjelent. Ugyanakkor azt is lássák, tisztelt képviselőtársaim, hogy elképesztő mértékben és gyorsasággal pusztulnak a műemlék épületeink, és főleg azok az

épületek, amelyekben, mondjuk, kevés turisztikai potenciált látnak bizonyos, tűz közelében lévő gazdasági szereplők.

Én említettem konkrétan, nem akartam részletebben belemenni ebbe, említettem konkrétan egy pusztuló kastélyt, amely ennek az egész műemlékvédelmi rendszernek vagy szétvert műemlékvédelmi rendszernek az állatorvosi lova, és én ott a múlt év májusában tettem feljelentést, ugye, állami fenntartásban, állami tulajdonban van az a kastély, az a kastély omlik, és egyszerűen önkéntesen megjelenő műemlékvédelmi szakembereket nem engednek a közelébe, tehát önkéntes embereknek esélyt sem ad a magyar állami tulajdonos, hogy megvédjék ezt a pusztuló építészeti értéket, és megvédjék egyébként az ott meglévő, önmagában nagyon fontos műalkotásokat. És nem olyan régen érkezett meg a rendőrségnek a válasza, egy és egy hónap után, amelyben elutasították a följelentésemet arra hivatkozva, hogy annak ellenére, hogy itt egy műemlék épület elpusztulásáról, egy műemlékvédelem teljes elhanyagolásáról adtam teljesen világos képet a rendőrség számára, visszaírta, hogy a műemlékvédelmi jogszabályok nem határozzák meg kellő pontossággal a tulajdonosnak a feladatait, ezért sem a hanyag kezelést, sem a hűtlen kezelést nem tudták megállapítani, ami egy agyrem. Tehát kimondja a rendőrség, hogy nem érnek ma semmit a műemlékvédelmi törvények, mert a tulajdonos, a műemlék épület tulajdonosának a feladatát nem határozzák meg egzakt módon.

Én ezért is említettem, hogy fontosnak tartom, hogy Lázár miniszter úrtól egy félig pozitív visszajelzést kaptam, hogy tervezi a műemlékvédelmi jogszabályi környezet átalakítását. Én nagyon-nagyon bízom benne, hogy ezeket az anomáliákat végre kezelni lehet, és elindulhat egy folyamat, hogy valóban ezeket a turisztikailag nem frekvenciált helyen lévő és most pusztuló, az épített örökségünk részét képező és a nemzeti vagyon fontos elemeit képező épületeket meg lehessen menteni.

Nácsa képviselő úrra reagálnék még röviden. Azt én fontosnak tartom egyébként, ezt nem csak szimbolikus, fontos lépésnek tartom, hogy a Fidesz-KDNP az európai parlamenti listáján lehetőséget adott küllhoni magyar képviselőknek, hogy részt vegyenek az európai uniós döntéshozatalban - erre szükség is van. Ugye, sok vitát lefolytattunk, én is mindig elmondtam a saját tapasztalataimat, hogy látható, hogy mennyire nem kíván foglalkozni az európai politikai elit az őshonos nemzeti kisebbségek jogaival, ez úgy lepattan valamilyen módon az európai politikáról. Ugyanakkor, tisztelt képviselő úr, hogyha már erről beszélünk, akkor kérem az ön segítségét is, hogy legyen már anynyi törekvés a magát nemzetinek mondó Fidesz-KDNP-ben, hogy amikor, mondjuk, egy ilyen tragédia történik, mint ami most a Sajó folyóval megvalósult, egy ilyen ökológiai tragédia, ahol a szlovák hatóságok, minisztériumok hónapokon keresztül bénultan figyelik, hogy mi történik, és még most sem oldották meg a helyzetet, vagy amikor már láthatjuk, hogy a Tisza

erdélyi mellékfolyóinál adott esetben helyenként még ennél súlyosabb összetételű mérgező anyagok jutnak be a folyóba, és, ugye, ezek már megjelennek a magyar folyószakaszokon is, akkor mozduljon meg a magyar kormány, tegyenek valamit.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

(16.00)

Ne csak videokonferenciákat tartson Nagy István miniszter úr a szlovák környezetvédelmi miniszterrel, hanem menjen el a helyszínre, követelje a jogilag meglévő lehetőségeken, a határvízi egyezményeken keresztül a cselekvést. Tegyenek meg mindent a folyóink védelmében!

Nem értem önöket, tisztelt Nacsa képviselő úr. Én összehívtam a kilenc frakciót, hogy fogalmazzunk meg közösen egy politikai nyilatkozatot annak érdekében, hogy deklaráljuk, mennyire fontos a közös természeti kincseink megvédése, mennyire fontos, hogy kifejezzük, a Kárpát-medence nemcsak egy történelmi régió, hanem egy természeti régió is, és hogy közösen kell cselekednünk. A mai válságos időszak csak még jobban aláhúzza ezt a törekvést, s még csak egy válaszra sem méltattak, sem a KDNP, sem a Fidesz frakciói, hogy bármilyen módon szeretnének egy ilyen fontos lépést megtenni, ami nálunk nemcsak szimbolikus, hanem konkrétan is egy nagyon fontos politikai lépés lenne.

Azt gondolom, amikor látható, hogy egyedül nem tudjuk megvédeni a közös folyóinkat, hogy küldtünk volna egy üzenetet akár a szlovák kormány és társadalom felé, akár a román kormány felé, hogy ebben pártpolitikától függetlenül teljes egyetértés van, megköveteljük a közös természeti kincseink védelmét. Azt gondolom, hogy nemcsak a természeti kincseink védelme, de a külhoni magyar közösségek iránti felelősség is arra kötelez minket, hogy ezeket a lépéseket közösen és hatékonyan megtegyük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Bedő Dávid, a Momentum képviselője.

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm szépen. Hát, örülök neki, hogy Nacsa képviselőtársam osztozik az aggodalmunkban. Akkor találunk rá megoldást, vagy javasoljanak valamit, hogy hogyan fogjuk áthidalni ezt az interregnumos időszakot, mert ez valóban problémás.

Azt külön viccesnek találom, hogy a Pikót emeli ki és Soproni Tamást, hiszen egyikük sem volt benne semmilyen korrupciós botrányban, ellentétben, mondjuk, az I. kerület volt polgármesterével, akik pont a 2019-es választás éjszakáján, miután vesztett, kamionba pakolták a dokumentumokat, és pont a mostani elnökünk el is kapta őket ezzel kapcsolatban. Szóval, inkább szerintem az önök oldalán áll fenn az a probléma, hogy utána fél évig eltüntethetnek bármit, akár

pénzt, akár dokumentumokat. (Nacsa Lőrinc: Czegléd Csaba!) Érdekes, hogy Czeglédyt kiemeli. Azt állította, hogy erről szavaztunk, de erről nem szavazott semmilyen közgyűlés, teszem hozzá - de mindegy, ezt most tegyük félre. Én most Pikóról beszéltem, és kimondottan Soproni Tamásról beszéltem, mert Nacsa képviselőtársam az ő nevüket emelte ki. Amiket ön mond, képviselőtársam, azok teljesen más helyen vannak az országban - szóval, mindegy.

De visszatérve a tényleges Alaptörvény vitájára, említette, hogy akik a 18. évüket betöltötték vagy nem töltötték be, azok nem szavazhatnak. Ebben teljesen igaza van. Mindig azok szavazhatnak értelemszerűen, akik a szavazás napján... És egy csomó példát is felhoztak itt, hogy hány másik olyan ország van, ahol egy napon van az EP-választás és egy napon van az önkormányzati választás. Olyanra viszont nem hiszem, hogy sok példát tud hozni, ahol fél évvel később van a hivatalba lépés ideje, mint maga a választás. Ez itt talán az egyik legnagyobb probléma, amellet természetesen, hogy kizárólag az önök politikai érdekét szolgálja az, hogy egy napon legyen ez a két választás. De ezt már elmondtam a vezérszónoklatomban, ezért nem megyek bele ismét. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Kovács Zoltán képviselő úr, Fidesz.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Lassan már örökségvédelmi vitává fajul a mai vita. Ez fontos dolog egyébként, de szeretném elmondani, hogy a tények mindig magukért beszélnek. Az örökségvédelem vonatkozásában: én polgármesterként emlékszem arra, amikor regionális különálló örökségvédelmi hivatal volt. A felügyelőt nem lehetett megtalálni. Amikor Győr megyében kerestük, akkor Fejér megyében volt, amikor Fejér megyében kerestük, akkor meg Veszprém megyében volt. Ma a szervezetnek felelőse van és utolérhető, ez az én véleményem.

De nem ez a lényeg, hanem a saját példánkon keresztül szeretném elmondani, hogy Pápán az Esterházy-kastély felújítása csak az Orbán-kormány idején történt 1998 és 2002 között, meg 2010 után. Akkor jutott erre pénz. Amikor a szocialisták kormányoztak, egy kanyi vasat nem adtak hozzá, ez a helyzet. Ezek önmagukért beszélnek.

Ami pedig a választást illeti, valóban a spórolásról beszélünk, a takarékoskodásról. S itt aggodalmát fejezte ki Tóth Bertalan frakcióvezető úr a költségek meg a kiadások vonatkozásában. Akkor nem aggódott, s lehet, hogy ön még akkor nem volt Pécsen képviselő, de pécsi barátainktól ismerjük azt a történetet, hogy amikor Tóth Bertalan, ha jól emlékszem alpolgármester volt, felvett délelőtt milliós jutalmat, de az nem volt elég, délután visszament és újra fölvetett még milliós jutalmat. Más szemében a szálkát, sajátjában meg a gerendát nem veszi észre.

Ami pedig Lázár Jánost illeti: én dolgoztam vele együtt, azt gondolom, hogy az örökségvédelem ott jó helyen lesz. Elkötelezett egyébként Lázár János e vonatkozásban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces hozzászólások következnek, elsőként Kovács Zoltán, Fidesz.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Visszavonom, elnök úr.

ELNÖK: Visszavonta, köszönöm. Novák Előd nem vonta vissza. Novák Előd következik, a Mi Hazánk képviselője.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Bedő Dávid nem mondott igazat az előbb, és megfélekedett arról, hogy itt van egy volt XI. kerületi képviselőtársam, aki rá tud cáfolni a hazugságára. Hiszen Czeglédy Csaba, a már 2010 előtt is jogerősen elítélt politikusbűnöző önkormányzati megbízatása ügyében rögtön már a ciklus elején és számtalan alkalommal nyújtottam be javaslatot, és szavazott már 2019-ben maga Bedő Dávid is. Tehát az a kijelentés, amit az előbb mondott, hogy nem szavazott semmilyen közgyűlésen, nem igaz. De szavazott! Az ország ötödik legnagyobb önkormányzatának képviselő-testülete, a főváros legnépesebb kerülete, legnagyobb önkormányzata, Újbuda önkormányzata szavazott az előterjesztésemről, és sajnos Bedő Dávid sem támogatta Czeglédy Csaba ügyvédi megbízatásának a visszavonását. Így 1,4 millió forintos havi fizetést kaphat pusztán Újbudától Czeglédy Csaba, miután csak szép szavakban tiltakozott vállalhatatlan megbízatása ellen a Momentum, majd a Jobbik és az LMP is. Amikor szavazni kellett róla, akkor ezt sajnos már nem támogatták. Ennyit a szavak és a tettek szétválásáról.

Visszatérve viszont az Országgyűlés és a nemzetgyűlés közti átmenetre: én örülök neki, hogy Nacsa Lőrinc egy kis magyarzkodásra kényszerült, és úgy érzi, hogy meg kell magyarázza ezt a bizonyítványt. Valóban, amikor már ennyiszor ennyire túlnyerték magukat, bőven beleférhetett volna szerintem egy külhoni képviselő. Bár nagyra becsülöm az öt gyermeket nevelő Zsigmond Barna képviselőtársukat, ő nem külhoni; külhoni származású, de az egy egészen más dolog. Ő már az egyetemet is Budapesten végezte, ő Budapesten él, ő egy csonka-magyarországi honfitársunk. Sőt, e szempontból kifejezetten károsnak tartom azt az üzenetet, hogy ha egy külhoni magyar országgyűlési képviselő akar lenni, akkor hagyja el a szülőföldjét.

Nekünk pont azt kellene üzenni, hogy Pozsonyból ugyanúgy lehet munkába járni a nemzet templomába is akár, mint mondjuk, Pécsről, és remélem, hogy előbb-utóbb ilyen értelemben külhoni tagja is lehet az Országgyűlésnek, és akkor valóban nemzetgyűlésnek is hívhatjuk majd ezt a testületet. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Megelőzött Novák képviselő úr. Akkor tisztázzuk: Bedő Dávidék kötöttek szerződést a bűnöző Czeglédy Csabával, sőt tíz évre titkosították a szerződést *(Novák Előd: Szégyen!)*, hogy az állampolgárok ne tudhassák meg, hogy mire kötöttek szerződést a bűnöző Czeglédy Csabával. Ilyen egyszerű!

Arról beszél, tisztelt képviselőtársam, hogy a jobboldali polgármestereknél merült föl korrupciógyanú. De hát önök akarták eladni a kelenföldi városközpontot! Még a Városházát is önök akarták eladni, tisztelt képviselőtársam! Az a helyzet, hogy hemzsegnek a baloldali és köztük a momentumos polgármesterek is ezektől az ügyektől, meg azok az önkormányzatok, ahol momentumos képviselők ültek, például ahol ön is ült, a XI. kerületi önkormányzat. Majd Déri Tibor vicceiről is meséljen itt, ha esetleg egyszer majd szóba kerülne, ha már a polgármesterekről beszélünk.

Novák Előd képviselő úrnak mondanám, hogy akkor ő sem XI. kerületi, mert nem ott lakik. Ön csak ingázik, akkor tehát ne tekintsük XI. kerületinek, ha nem ott lakik. Zsigmond Barna Pál egy határon túli képviselő, aki teljes szívével szolgálja a határon túli magyarság ügyét. Így tett egész életében, bármilyen pozíció is töltött be, itt az Országgyűlésben is, főkonzulként is és korábban bármilyen társadalmi, közéleti vagy az üzleti világból származó megbízatásával. Ezt kétségbe vonni és ebből ilyenfajta módon olyan gunyoros megjegyzéseket kreálni, hogy ki hol lakik és honnan jár be a parlamentbe, az szerintem méltatlan. Képviselőtársam nincs itt, ezért kell megvédenem, mert nem tudja megvédeni magát, mert úgy vádolja ön őt, hogy nem tudja megvédeni magát.

De az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ebben a vitában nagyon egyszerűen el lehet ezt intézni: nálunk van határon túli képviselő, önöknél meg nincs határon túli képviselő. De szerintem nem is ez a verseny. A határon túli magyar közösségekért ebben a parlamentben a Fidesz-KDNP tette a legtöbbet. Ott vannak azok, akik megtagadták őket, és itt vannak azok, akik mindig magukhoz ölelték őket és támogatták őket. Ez a különbség, tisztelt képviselő úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az előterjesztő soron kívül kap szót, Kósa Lajos képviselő úr, bizottsági elnök úr.

(16.10)

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak azért, hogy egy kicsit fókuszáltabbak legyünk, szeretném a következőkről tájékoztatni a tisztelt képviselő hölgyeket és urakat.

Az Alaptörvény módosításáról folyó napirendi pontnak nem tárgya a lengyel közigazgatási rendszer és annak hatásköri elrendezése, nem tárgya a XI. kerületi önkormányzat megbízási szerződése Czegléd Csabának, aki valóban egy közismert bűnöző, és valóban önök is támogatták a megbízását, ez tényszerű. *(Derültség az ellenzéki padsorokban. - Arató Gergely: De ez nem tárgya!)* De kétségtelen, hogy ez nem tárgya ennek az előterjesztésnek.

Nem tárgya továbbá a műemlékvédelmi felügyeleti rendszer, az épített környezet védelme, továbbá a kastélyfelújítási program, és még rengeteg minden nem tárgya *(Nacsa Lőrinc: A Sajó!)*, a Sajóról nem beszélve. Ezek mind nagyon fontos problémák. Nem akarnám azt a benyomást kelteni, hogy Czegléd Csaba közismert bűnöző megbízása a XI. kerületi önkormányzat által jelentéktelen dolog lenne *(Derültség az ellenzéki padsorokban.)*, mint ahogy annyi minden, a Sajó szennyezéséről nem beszélve.

Csak azt szeretném kérni, hogy ezekre nem lehet válaszolni a vita végén *(Arató Gergely: De még nincs vége a vitának, csak közbeszóltál!)*, merthogy egész egyszerűen arról beszélünk, hogy a megye helyett vármegye elnevezés lesz, egyébként az ezeréves hagyományainknak megfelelően, illetőleg hogy 2024-ben egy napon szeretnénk szervezni az önkormányzati választásokat, illetőleg az európai parlamenti választásokat. Megjegyzem, a vitában van egy csomó fontos felvetés, amire én majd szeretnék reagálni, csak nem tudok, de egyébként nagyon fontos *(Arató Gergely: Mert éppen beszélés!)*, XI. kerület, Czegléd Csaba megbízása, csak ide nem tartozó ügyekről van szó.

Tehát azt szeretném kérni a kedves képviselőtársaktól, hogy egy picit legyünk koncentráltabbak vagy fókuszáltabbak. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bedő Dávid kétperces felszólalása következik, Momentum.

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Én Kósa Lajossal ennyire még nem értettem egyet, tényleg őszintén köszönöm ezt a hozzászólását. Épp ezért tartom óriási problémának, hogy most már harmadszor kérdezem meg ugyanazt a kérdést, hogy mi fog történni abban a fél évben, ami a választás és a hivatalba lépés között eltelik, és erre kapjuk ezeket a válaszokat itt Nacsa képviselőtársamtól, meg aztán Novák Előd is behozta ide a Czegléd-szerződést. Tényleg azt hittem, hogy megszabadulok már ettől a témától a közgyűlés után, de be kell ezt is hozni ide, nagyon izgalmas téma.

Szóval, tényleg erre szeretnék én valójában választ kapni, hogy mi lesz ebben a fél évben, hogyan fogják megakadályozni azt, hogy polgármesterek, képviselő-testületek ne adjanak megbízási szerződéseket *(Nacsa Lőrinc: Czegléd Csabának például!)* - Czegléd Csabának *(Derültség.)* - vagy közbeszerzéseket, vagy bármilyen szerződéseket. Hogyan fogják megakadályozni azt, hogy abban a fél évben nem fognak

eltüntetni dokumentumokat? Erre mik a válaszok? Tényleg erre kérnék egy egyértelmű választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Arató Gergely: Ne fogjátok vissza magatokat!)* Jelentkezőt nem látok... *(Jelzésre:)* Sebők Éva kétperces felszólalása következik.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Én csak, Kósa képviselőtársam, hosszú idő tapasztalatát szeretném egy kicsit tanulni öntől. Segítsen nekem, hogy Czegléd Csabán túl akkor ennek a körnek tárgya-e esetleg Tát Margit, nemrégiben elítélt méhkeréki fideszes polgármester, esetleg tárgya-e Mokán István elítélt fideszes sarkadi polgármester, vagy régi kedves barátjuk, Simonka György tárgya-e ennek, szintén éppen az elítélés határára lévő, volt fideszes országgyűlési képviselő. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Zsigmond Barna Pál képviselő úr, kettőperces, Fidesz.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Megtisztelő, hogy ilyen hosszasan beszéltek rólam az Országgyűlésben, külön köszönöm Nacsa Lőrincnek a kedves szavakat, valószínűleg édesanyám sem ismerne rám, olyan kedvesen méltat, méltatott a képviselő úr.

Én arra kérem a baloldalt, hogy a származásom kapcsán meg az életutam kapcsán, ha lehetséges, akkor ne tegyen minősítéseket. Én annak örvendek, hogy Magyarországon olyan kormány van, amelyik nemzetben gondolkodik, egységes magyar nemzetben gondolkodik, és szomorú vagyok azért, hogy a baloldal meg nem gondolkodik nemzetben. *(Arató Gergely: Novák Előd is baloldali? - Derültség az ellenzéki padsorokban.)* Úgyhogy köszönöm szépen még egyszer Lőrincnek... *(Kálmán Olga és Bedő Dávid Novák Elődre mutatva: Novák Előd volt!)* A baloldaltól beszéltem, önök nem gondolkodnak nemzetben.

Önökről beszélek most, arról a pártszövetségről *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, amelyik a választási kampányban is folyamatosan támogatta a nemzeti oldalt. Azokról a pártokról beszélek, amelyek itt nagy hangon tesznek hitvallást a nemzet mellett, miközben Romániában román pártokat, Szlovákiában meg szlovák pártokat képviselnek, és sorolhatnám itt azokat az uszításokat, amelyeket a választási kampány során elkövettek a határon túli magyarok ellen akár a levélzavazás vonatkozásában, akár más ügyek vonatkozásában. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Kósa képviselő úr jelzi, hogy igen. Ön é a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Szeretnék a vitában elhangzottak kapcsán néhány dologra reagálni. Rögtön egy gyors segítség Sebők Évának: az ön által felsoroltak éppúgy nem tárgyai a mostani módosításnak, mint Cseh Katalin botránysorozata az európai pályázati visszaélések kapcsán vagy a Donáth családot érintő molesztálási és egyéb botrányok. Ezek mind nem tárgyai a mostani vitának.

Tulajdonképpen nagyon sok minden elhangzott a vitában, ami tényleg nem idetartozik, de néhány dolgot szeretnék tisztázni. Nem tartom méltányosnak, hogy pont Tóth Bertalan vádolja meg a miniszterelnököt és a házelnököt azzal, hogy kommunista szervezetekben voltak közreműködői a kommunizmus építésének Magyarországon - mondja ezt az egyetlen utódpart a magyar parlamentben. *(Nacsza Lőrinc: A DK is!)* A DK legalább egy újonnan alapított szervezet és nem utódpart.

Mint ahogy egyébként ezt annak idején Fábri Sándor zseniálisan jegyezte meg, hogy lehetséges lenne-e vajon a Bundestagban a reform náci part ifjú képviselőjének felszólalása, ifjabb Martin Bormann beszél arról, hogy azonnal csökkenteni kell a berlini holokauszt múzeum költségvetését, mert költségvetési nehézségek vannak. Ugye, ez teljes mértékben abszurd? *(Derűltség.)*

Ez a magyar parlamentben megtörtént: a Szocialista Párt, a valamikori kommunista állampárt jogilag is utódpartja egyik képviselője felszólalt a költségvetési vitában, és azt követelte, hogy csökkentsük a Terror Háza Múzeum költségvetését, mert költségvetési nehézségek vannak. Tehát azért megértünk abszurdokat, de ez közéjük tartozik. Az külön méltánytalan, hogy úgy hangzik ez el, hogy az érintettek nem tudnak válaszolni. De csak úgy szeretném rögzíteni, hogy sem Kövér László, sem Orbán Viktor soha nem volt semmifajta kommunizmust építő szervezetnek a tagja, tehát ez a vád Tóth Bertalantól külön abszurd.

A két választás egy napra hozása kapcsán szeretném hangsúlyozni - most már a többi, hogy is mondtam, furcsaságra, ami itt a vitában elhangzott, nem is akarok kitérni, mert elvinné a szót. Először is nagyon fontos, hogy ez egy átmeneti szabályozás abban az értelemben, hogy nem arról van szó, hogy egy olyan rendszert vezetünk be, ahol ezentúl folyton október valahányadikáig tart az önkormányzatok hivatali ideje, de a választás valamilyen furcsa módon áprilisban, májusban vagy júniusban van, hanem egyszeri alkalommal szeretnénk ezt a megoldást választani, és innentől kezdve szinkronban lenne a választás az önkormányzati rendszer esetében is a hivatali megbízási idejünkkel. Ez az átmeneti idő az, ami zavart okozhat, és egyébként elismerem azt, hogy felvet kérdéseket.

Bár hozzáteszem, más országokban is van demokratikus tapasztalat arra nézve, hogy jelentősen eltér a választás napja és a hivatalba lépés ideje, lásd Egyesült Államok *(Nacsza Lőrinc: Németország!)*, Németország. Ott azt megoldják, politikai kultúra, és ott ez szisztéma, tehát nem arról van szó, hogy véletlenül így hozta az alkalom, mert most állítják szinkronba a választási periódusokat, hanem arról van szó, hogy ott folyamatosan az a rendszer, hogy november 4-én van a választás az Egyesült Államokban, és valamikor január közepén lép hivatalba az elnök, addig egyébként valahogy elvan az Egyesült Államok. Németországban hasonló szisztéma van. Tehát én azt gondolom, hogy itt szerencsére nem ez a helyzet.

Az egy más kérdés, hogy valóban felvet kérdéseket. Sokkal inkább megengedően közelítve a kérdést, Novák Előd vetette ezt fel, hogy valóban megvan a választás valamikor késő tavasszal, kora nyáron, attól függ, hogy hogy van az európai parlamenti választás, és utána van egy béna kacska állapot, minimum motívátlanság meg a felelősség nem vállalása, mert ha az illető vezetés megbukott vagy leváltották, vagy nem indul újra adott esetben, még kitölti a mandátumot, és ezzel együtt mi fog történni.

(16.20)

Van erre magyarországi tapasztalat, csak bizonyára elfeledkeztünk róla. Akkor, amikor 2014-ben úgy változott meg a magyar parlamenti képviselők jogállása, hogy nem volt lehetséges önkormányzati és parlamenti pozíciót betölteni, volt egy átmeneti időszak, és 2014-ben az akkor megválasztott azon képviselők, akik polgármesterek vagy önkormányzati képviselők voltak, még megőrizték a pozíciójukat 2014. október 18-áig, de pontosan abban a biztos tudatban, hogy már nem lesznek polgármesterek és önkormányzati tisztviselők, mert egyébként nem lehet nekik elindulni, hogyha megválasztották őket tavasszal a parlamentbe. Az egyébként igaz, hogy ebben az esetben a parlamenti mandátum nagyobb felelősséget jelentett, és ez talán fékezte a visszaéléseket, csak azt akarom mondani, hogy abban az időben, de cáfoljanak meg, ha tévednék, egyáltalán nem volt tömeges visszaélés vagy tömeges bűnltség az önkormányzati rendszerben. Ott nagyon sok összeférhetlenségi szabály változott meg, fennállt ez a rendszer, de valahogy megoldottuk. De adott esetben, elismerve a felvetés jogosságát, lehet azon gondolkodni, hogy valami olyan átmeneti rendelkezést hozunk, ami ezt a helyzetet próbálja kezelni, azzal együtt egyébként, hogy a Novák Előd által javasolt megoldás komoly alkotmányossági aggályokat vet fel. *(Nacsza Lőrinc közbeszól.)*

Ezért azt gondolom, hogy az Alaptörvényben semmiképpen sem, de lehet azon gondolkodni, hogy az így felvetődő problémákat valamilyen módon kezeljük. Hozzáteszem, hogy a 2014-eshez képest a mostani, leendő főispánok által vezetett kormányhivatalnak szélesebb jogköre van az önkormányzati törvényben megfogalmazottak szerint is arra, hogy a

kétes vagy a vitatható döntéseket fékezze vagy adott esetben eljárást indítsanak ezzel szemben. Én azért a kollégákat az önkormányzatok élén, az önkormányzati képviselőket az önkormányzati testületekben, megmondom őszintén, az esetek döntő többségében felelősségteljesebbnek, megbízhatóbbnak tartom annál, semmint hogy egy ilyen esetben akkor most már - végeadás, nem maradás -, ha megbuknak a választáson, akkor arra törekszenek, hogy kifosszák a hivatalt vagy a várost, vagy nem tudom, milyen visszaéléseket kövessenek el. Mondom még egyszer, lehet ezen gondolkodni, ez nyitott, de biztos, hogy nem az Alaptörvényben kell ezt kezelni.

A másik aggály, amit Bedő Dávid vetett fel, az egyszerűen eddig is így volt, és ezután is így lesz, semmi nem változik. A választás napján akinek választójoga van, szavaz, akinek meg nincs, az nem szavaz, és hogyha utána feléled a választójoga, betölti a 18. életévét, letelik a közügyektől való eltiltás, vagy bármi más egyéb, ami miatt ő nem tudott élni a választójogával, az feléled a következő választáson. Ez nem befolyásolja a hivatalba lépést, ez egyébként eddig is így volt, és ezután is így marad, itt ilyen problémák nincsenek.

Ha jól értettem a vitát, kedves képviselők, a vármegye elnevezés kapcsán bejött az, amit talán az expozéban Pósnak képviselőtársam is elmondott és jómagam is, hogy inkább izlésbeli vagy hagyományőrző dolog, tehát úgy látom, hogy ezen nem veszünk össze. Az kétségtelen egyébként - bár nem a vita tárgya -, arról lehet vitatkozni, hogy vajon a leendő vármegyei önkormányzatok feladat- és hatásköre jól van-e így. Megjegyzem, Keresztes képviselőtársamnak hadd hívjam fel a figyelmét arra, hogy a területfejlesztési programok kidolgozása, a TOP-os programok kezelése a megyei jogú városok kívül egyébként most is az önkormányzatok feladata, tehát pont abban van hatáskörük, de lehet azon gondolkodni, hogy ez jól van-e így. Ez egy folyamatos vita, amely kapcsán látjuk, hogy hogyan változik, hogy fejlődik a magyar igazgatás, a különböző területek fejlődése hogyan történik, és akkor erre nyilván reagálni kell, tehát ez mindig is változott az elmúlt időszakban. Tehát attól még, hogy vármegye lesz a megye, az nem jelenti azt, hogy innentől kezdve nem lehet azon gondolkodni, hogy a hatáskör, a feladatkör így van jól, változtassunk-e rajta, vagy hogy lehet változtatni rajta. A területfejlesztési hatáskör kifejezetten komoly, ami a megyére vonatkozik.

A másik kérdésben pedig csak annyit hadd mondjak, hogy ha félreérthető volt az expozém, akkor elnézést kérek, csak arra próbáltam utalni, hogy a demokráciának mégiscsak az a lényege, hogy a választók döntenek, és a különböző politikai elitiek között kétszintű politikai verseny folyik: az egyik a párton belül, a másik pedig a pártok között. A párton belüli demokratikus verseny persze függ attól, hogy a belső pártdemokrácia milyen, tehát vitathatatlan, hogy mégiscsak a pártelitek közötti küzdelem jelöli ki például azokat a jelölteket, akik indulnak a választáson. Én csak erre

utaltam, de ez lehet előválasztásnak hívott valami, bár az bonyolultabb, mert az pont nem a pártokon belüli elitküzdelem, hanem a pártok közötti, csak ilyen furcsa módon, de például nyilvánvaló, hogy akkor, amikor a párt elnököt választ, például a Momentum esetében, hogy ki legyen az elnök Donáth Anna helyett, akkor a pártelitek küzdenek egymással, ott majd valakit kiválasztanak, és majd az a pártelit fogja meghatározni, hogy egyébként a Momentumnak például kik legyenek a képviselőjelöltjei, mondjuk, egy önkormányzati választáson vagy egy parlamenti választáson. Én csak erre utaltam. Ez teljesen normális minden pártban, ez a rendszerből adódik, sőt az a normális, hogyha egy országban ez a kétszintű verseny megvan, egyszer a pártelitek között, aztán pedig a pártok között. Az a nem jó, hogy ha a demokratikus intézmények működési szisztémája olyan helyzetet teremt, amikor ezt fékezi, és ennek nem ad utat, én erre próbáltam utalni.

Összességében azt látom, hogy talán a megyei elnevezések megváltoztatása vármegyeire nem okoz akkora vihart, de a két választás, az európai parlamenti választás és az önkormányzati választás egy időben való tartása látom, hogy politikai problémákat okoz, vagy legalábbis itt nem nagyon volt támogatása. Mi mindenképpen szeretnénk megcsinálni, nem azért, mert valamifajta speciális politikai érdek fűződik hozzá, hanem azt gondoljuk, hogy az élet normális vitele szempontjából ez sokkal jobb konstrukció, mint az, mint hogyha úgy vannak a választási periódusok Magyarországon, hogy négyévente van egy parlamenti választás, ötévente egy európai parlamenti választás, eltérő időpontban, és akkor van még egy ötéves ciklusú önkormányzati választás. Hogyha ebből a kettő ötévét szinkronba hozzuk, akkor szerintem jelentőset léptünk előre abban, hogy így normálisan tud az országban a politika alakulni.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztőnek, Kósa Lajos képviselő úrnak. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Európai Unió jövőjével kapcsolatosan képviselői magyar álláspontról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kövér László, Fidesz, Semjén Zsolt, KDNP, Simicskó István, KDNP, Kocsis Máté, Fidesz, Németh Zsolt, Fidesz, Hörcsik Richárd, Fidesz és Nacsá Lőrinc, KDNP, képviselők által benyújtott előterjesztés H/364. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Hörcsik Richárd úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, képviselő úr, itt a pulpituson.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Államtitkár Úr! Hölgyeim és Uraim! Kedves Képviselőtársaim! A tisztelt Ház számára az éppen most kezdődött országgyűlési ciklusban benyújtott több tucat határozati javaslat közül a most tárgyalt, előttünk fekvő iromány, úgy hiszem, hogy kiemelt jelentőségű, hiszen azon javaslatok közé tartozik, amelyek nagymértékben meghatározzák Magyarország helyzetét az elkövetkező években.

Miben is foglalható össze tehát röviden a javaslat lényege?

(16.30)

A címben tömören megfogalmazottak szerint tehát az Országgyűlés kinyilvánítja, hogy az európai országokkal közös, jobbító célú törekvés, vagyis az Európai Unió keretei közötti együttműködés milyen formát öltson a jövőben. Azt is mondhatnám, hogy egyfajta XXI. századi 12 pont ez a határozati javaslat, vagyis „Mit kíván a magyar nemzet?”. Úgy hiszem, nem is akkora túlzás ilyen hasonlattal élni, hiszen Magyarország polgárai széles körben nyilvánították ki a véleményüket a határozati javaslat által felölelt kérdésben, és így a tisztelt Ház ennek egyfajta megerősítését adja most. Az Országgyűlés egyúttal a polgárok álláspontjának képviseletére kéri fel a kormányt, vagyis jelen esetben tehát a népakarat érvényesülésének is a garanciája ez a javaslat.

Az első kérdés, tisztelt képviselőtársaim, amit most meg kell válaszolnunk, hogy miért éppen most kerül erre sor, mi indokolja a javaslat időzítését. Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára mindenki előtt közismert, hogy az Európai Unió intézményei konferenciát kezdeményeztek Európa jövőjéről, és egy közel egyévnnyi tárgyalást követően ez az eseménysorozat 2022. május 9-én ért véget. Egyik szemem sír, hiszen a konferencia egyfajta zsákutcának bizonyult, ugyanakkor mégis megtiszteltetés számomra, hogy az Országgyűlés négyfős delegációját vezettem a konferencián. Ezúton is szeretném megköszönni Tessely Zoltánnak és Balczó Zoltánnak, az Európai Ügyek Bizottsága elnökeinek, valamint Juhász Hajnalka bizottsági tagnak az aktív közreműködését. Köszönöm.

Miért is hát ez a kettős érzés? Tisztelt Képviselőtársaim! A folyamat elején még mi is azt érzékeljük, hogy ez az eseménysorozat egy páratlan lehetőség, kezdeményezés az Európai Unió történetében, és talán naivan úgy gondoltuk, hogy a civilek, a polgárok véleményének megismerését szolgálja ez az egyéves folyamat. Azonban, ahogy telt az idő, hamarosan be kellett látnunk, hogy a parttalan mederben zajló konferenciának valójában nem volt igazi küldetése, így közel sem lehet a húsz évvel ezelőtti konvent méltó utóda. A szervezethez, a koncepció és az irányítás most hiányzott, s a tanácskozássorozat leginkább egy látványos show-ként jellemezhető, amely mindennek ellenére a szélesebb európai közvélemény előtt sajnos visszhang nélkül maradt.

A strasbourgi záróünnepségen az Európai Parlament, a Bizottság és a Tanács elnöke 49 általános javaslatot és 326 konkrét, egyedi intézkedési javaslatot

tartalmazó záró jelentést vehetett át a konferencia résztvevőitől, tehát impozáns számok. Azonban mint kiderült, a tanácskozáson az Unió mélyítésére, birodalomépítésre, a szorosabb integrációra törekvő álláspontok kaptak nagyobb teret. Az elmúlt egy év alatt például az egyik legfontosabb kérdéssé vált az Európai Parlament jogalkotás-kezdeményezési joga, az európai választásokon a csúcsjelölti, a Spitzenkandidat-rendszer bevezetése vagy éppen a minősített többségi döntéshozatalra való áttérés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a helyzetet, a kiváltott értetlenséget talán csak a manapság divatos képi megjelenítéssel lehet igazán jól megérteni. Képzeljük magunk elé a Ponyvaregény című klasszikus film jelenetét, amelyben John Travolta keresi a kaputelefont. És valóban, tisztelt képviselőtársaim, tényleg ezek lennének most a legfontosabb kérdések Európában, amikor Európa új korszakba, a válságok és a bizonytalanságok korszakába lépett?

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy érzem, hogy nincs más lehetőségünk nekünk, Országgyűlésnek, mint hogy testületként emeljük fel a hangunkat a számunkra veszélyt jelentő kezdeményezések ellen, ahogy ezt korábban is megtettük. Emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy 2020 júliusában a koronavírus gazdasági hatásaival kapcsolatos európai uniós gazdasági intézkedésekről szóló határozatban felhívtuk a kormányt, hogy az Európai Tanácsban - idézem - a „Következő nemzedék EU” eszköze és a többéves pénzügyi keret elfogadása során képviselje az egyenlő elbánás elvét, az azonos helyzetben lévő, illetve a szegényebb tagállamok érdekei védelmében.

Most, tisztelt képviselőtársaim, az Európa jövőjéről szóló konferencia után úgy vélem, hogy nagyon is időszerű az Unió és a tagállamok jövőjéről szóló közös gondolkodás, hiszen a tévútra jutott eseménysorozat ellenére az európai polgárok nemcsak Magyarországon, hanem a többi tagországban is joggal várják, hogy az általuk megfogalmazott elképzelések, természetesen kellő megfontolások után, legalább részben belekerüljenek az uniós szerződésekbe. Annál inkább igaz ez a magyar polgárok esetében, hiszen mi az európai átlagot messze meghaladó szerepvállalással vettünk részt a rendezvényeken.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra a kérdésre, ami ma felvetődik Európa-szerte, hogy merre is tartson Európa, a tagállamok és az uniós intézmények rendkívül eltérő válaszokat adnak. Jelenleg ugye, tudjuk azt, hogy a tagállamok egy több mint 200 oldalas elemzésen keresztül próbálják feldolgozni ennek az egyéves konferenciának a javaslatait. Ehhez idő, szakmai elemzés és felelősségteljes hozzájárulás kell. Ehhez képest meg mi történik: az Európai Parlament - Deutsch Tamás képviselőtársamra nézve, aki tudja -, szinte kapkodva, június 9-én megszavazott egy állásfoglalást „A szerződések felülvizsgálatára irányuló konvent létrehozására irányuló felhívásról” címmel. Minek ez a nagy sietség?

Az Európai Parlament javaslatot tett tehát ebben a Tanácsnak egy, a nemzeti parlamentek képviselőiből, a tagállamok állam- és/illetve kormányfőiből, az

Európai Parlamentből és a Bizottságból álló konvent összehívása céljából. A szerződések felülvizsgálatát célzó konvent összehívására, emlékeztetem képviselőtársaimat, 2002 februárjában került sor. Mi is történt akkor? Az akkori testület által másfél éves kemény munkával kidolgozott alkotmányos szerződést a francia és a holland polgárok annak rendje és módja szerint leszavazták, és nem lett Európának alkotmánya, hanem mi lett helyette: a lisszaboni szerződés vette át szerepét 2009 decemberétől. Szeretném feltenni a kérdést, hogy ha egy ilyen jobban előkészített, kizárólag szakmai alapon szervezett konvent sem érte el a célját, akkor mit várhatunk egy politikai okokból siettetett tanácskozástól?

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy hiszem, mi, magyarok ebben a játékban nyílt lapokkal játszunk. A javaslatban leírtak már egy évvel ezelőtt megjelentek a nyilvánosságban. Emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy miniszterelnök úr 2021 júniusában, a magyar függetlenség napja alkalmából tartott előadásában is kiemelte: az Uniót azok irányítják, akik az integrációt öncélnak tekintik, és felül akarnak írni minden hagyományos értéket. Ezért az Unió alapszerződéséből az „egyre szorosabb Unió” kifejezést törölni kell; valamint az Európai Parlament zsákutcának bizonyult, csak ideológiai érdekeket képvisel, ezért jelentősen növelni kell a nemzeti parlamentek szerepét, akiknek jogot kell kapniuk, hogy az Európai Unió jogalkotási folyamatát megállíthassák, vagyis be kell vezetni a piros lapos eljárást.

A mostani határozati javaslat szerint továbbá szükséges az Unió szerződésének a felülvizsgálata, és e vonatkozásban szeretném külön kiemelni az Európai Bizottság politikai semlegességének a helyreállítását, illetve azt, hogy végre egyértelműen határozzuk meg az uniós hatásköröket. A Bizottság úgynevezett depolitizálása, én tudom azt, hogy nem oldható meg egykönnyen, hiszen sokszor, jól tudjuk, hogy személyes ambíciók, politikai elkötelezettség motiválja az uniós végrehajtó testületet. Mivel az Unió által gyakorolt hatáskörök a tagállamoktól erednek, így meggyőződésem, hogy vissza kell térnünk a római jogból ismert „nemo plus iuris” elv érvényesítéséhez, ami nem más: ahogy a tagországok nem rendelkezhetnek uniós hatáskörbe tartozó kérdésekről, úgy a másik oldalon az uniós intézmények sem dönthetnek olyan kérdésekben, amelyek a tagországokra tartoznak. Pont.

(16.40)

Nem lehet a szabálykövetés relatív, nem mérhetnek kettős mércével a globalista húrokat pengető politikusok által uralt európai intézmények sem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Manapság úgy tűnik, hogy Európa szellemileg kiüresedett. Schuman, Monnet, Adenauer vagy De Gasperi, az alapító atyák leginkább ma már brüsszeli épület- és utcanevek csupán, és az általuk képviselt kereszténydemokrácia nem jelenik meg a lisszaboni szerződés védendő értékei között sem. E helyütt is sürgetjük tehát, hogy az alapszerződésben a

zsidó-keresztény hagyományok tiszteletére és védelmére egyértelműen kell hivatkoznunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az is fontos eleme a magyar álláspontnak, hogy a szerződésekben kifejezetten meg kell erősíteni a Nyugat-Balkán országainak az európai perspektíváját. Meggyőződésem, hogy Európa jövője kapcsán ki kell mondani, hogy a Nyugat-Balkán jövője az Európai Unióban van, és ezzel együtt támogatjuk természetesen Ukrajna, Moldova tagjelölti státuszát.

Tisztelt Képviselőtársaim! A határozati javaslat az intézményi kérdések kapcsán is leteszi a garast. Nem az uniós intézmények, hanem a tagállami parlamentek szerepének megerősítésére lenne szükség. Meggyőződésem, hogy az európai demokrácia letéteményesei elsősorban a nemzeti parlamentek, ezért az uniós ügyekben a nemzeti parlamentek, így az Országgyűlés szerepét is meg kell erősíteni, hogy hatékonyabban tudják a nemzeti érdekeket képviselni, és ennek az egyik módja a szubsidiaritás vizsgálata, sárga lapos eljárás.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő határozati javaslat a sárga lapos eljárásnál még nagyobb szerepet szán a nemzeti parlamenteknek, és itt feleleveníti a 2016 februárjában, a brexitnépszavazás előtt az Egyesült Királyságnak adott biztosítékot, hogy bevezetné a piros lapos eljárást, amivel a nemzeti parlamentek megálljt parancsolhatnának a hatásköreiket csorbító javaslatoknak. A nemzeti parlamentek szerepe megerősítésének következő szintje pedig a zöld lapos eljárás lenne, és ez az - megjegyzem, képviselőtársaim -, amiben nemcsak a konferencia 108 fős nemzeti parlamenti összetevője, de a francia EU-elnökség alatt szervezett COSAC-munkacsoportokon is egyetértettünk. Az a cél, hogy az adott esetben a nemzeti parlamentek közösen kezdeményezhessenek uniós jogalkotásokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A határozati javaslat tehát hangsúlyozza: az Unió jövőjéről szóló konzultáció kisiklatása ellenére a magyarok egyértelműen nyilvánítják véleményüket, ez pedig a nemzetállami alapon álló integráció, és ennek képviseletét kell a kormánynak is minden lehetséges helyzetben ellátnia. Ezt kívánja a magyar nemzet, ez a mai 12 pontunk, tisztelt képviselőtársaim, amit érvényesíteni kell. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hörcsik Richárd képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-
umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A polgárok véleményét érdemes kikérni a mindennapi életüket és jövőjüket érintő alapvető kérdésekben. Ez a felismerés Magyarországon nem hat az újdonság erejével. A magyar kormány 2011 óta nemzeti konzultáció formájában minden fontos kérdésben megkérdezi az állampolgárok

véleményét, és az eredményeket beépíti a döntéshozatalba.

Akár azt is mondhatnánk, hogy Brüsszel ezt a jó gyakorlatot próbálta átvenni a konferencia életre hívásával. Diplomatikusan annyit fűzhetünk hozzá, hogy majdnem sikerült is nekik. Mindenesetre nem Magyarországon és a magyar embereken múlt. A magyar emberek a kezdetektől fogva aktívan vettek részt az Európai Unió jövőjéről szóló vitában. A civil társadalmi szervezetek, a kormányzati szervezetek és helyi hatóságok nemzeti, regionális és helyi szinten is számos rendezvénnyel járultak hozzá ahhoz, hogy a magyar emberek hallathassák hangjukat.

Magyarországon több mint 800 eseményt szerveztek a konferenciasorozat ideje alatt. Büszkék lehetünk arra, hogy mi, magyarok voltunk az egyik legaktívabb nemzet az EU-ban, Magyarországon szervezték a legtöbbet a konferencia digitális platformján regisztrált események közül, lakosságárányosan pedig a második helyen állunk a megszervezett események, a konferencia számára beküldött ötletek és hozzászólások együttes számát tekintve, nagyságrendekkel megelőzve más nagy uniós tagállamokat is.

Magyarországon a konferenciával kapcsolatos előkészítő tevékenységek már az eseménysorozat hivatalos elindítása előtt, 2020 júniusában elkezdődtek. Az Igazságügyi Minisztérium mint az európai uniós ügyekért felelős minisztérium, már annak hivatalos indulása előtt a konferenciához kapcsolódó események szervezéséhez és népszerűsítéséhez látott. Büszkén mondhatom, hogy négy nagyszabású nemzetközi konferenciát bonyolítottunk le, amelyen uniós kormányzati szereplők, biztosok, európai parlamenti képviselők, szakértők és az akadémiai világ képviselői is megosztották a gondolataikat, és tartalmas eszmecsere folytattak Európa jövőjéről.

Kerekasztalbeszélgetés-sorozatot szerveztünk kifejezetten a fiatalok számára, ezek a nemzeti szuverenitás és az egyre szorosabb integráció kérdését, a magyar kormány zöldpolitikáját, az Unió előtt álló főbb kihívásokat, valamint az ifjúságpolitikát érintették. Az Igazságügyi Minisztérium esszé pályázatát is hirdetett a magyar fiatalok részére a konferenciához kapcsolódó témákban. A több száz hazai szervezésű esemény alapján megállapítható, hogy a magyarok az erősebb és hatékonyabb Európai Unió kulcsát nem a birodalomépítésben látják. A magyar emberek világosan fogalmaztak, az Európai Uniónak változnia kell. A magyar eseményeken elhangzottak szerint ki kell állnunk az egyhangú döntéshozatal fenntartása mellett, és el kell utasítanunk a többségi döntéshozatallal érintett területek bővítését, ahogy az Európai Parlament és az Európai Bizottság lopakodó hatáskörbővítésére irányuló törekvéseit is.

Javaslatok születtek az Európai Parlament megreformálására, ezen belül például az európai parlamenti képviselők számának csökkentésére és a képviselők nemzeti parlamentekből történő delegálására is. A konferencia által becsatornázott magyar javaslatok szerint az Európai Uniónak támogatnia kellene a

tagállamok határvédelmi erőfeszítéseit, a kötelező kvóták erőtetésével pedig végleg fel kellene hagynia. A migrációs politikának nemzeti hatáskörben kell maradnia, és a tagállamoknak kell meghatározniuk, hogy milyen mértékben kívánják igénybe venni a munkacélú migrációt. Egyértelmű különbséget kell tenni a bevándorlók és a menekültek között, a demográfiai problémákat pedig nem a migráció elősegítésével kell kezelni. Inkább a családok támogatása, a gyermekek oktatása, a gyermekeket célzó szexuális propaganda féken tartása, valamint a hagyományos családmodell és házasság támogatásainak kérdéseire kellene koncentrálnia az Európai Uniónak. Számos javaslat szerint Európa keresztény gyökereit és hagyományait az uniós alapértékek között kellene szerepeltetni.

Javaslatok születtek az EU védelmi szuverenitásának erősítésére, a külső veszélyekkel szembeni ellenálló képességének erősítésére. Több helyen is hangsúlyozták a nukleáris energia jelentőségét az energiaellátás biztonsága és az energiaárak alacsonyan tartása szempontjából.

Mindebből világosan látszik, hogy a magyaroknak határozott elképzelése van Európa jövőjével kapcsolatban, amely több ponton nem vág egybe a brüsszeli elit elképzeléseivel. Az is világos, hogy az Unió jelenlegi szerződéses keretei nem teszik lehetővé a magyar javaslatok megvalósítását, nem teszik képessé az EUT arra, hogy megállja a helyét a válságok évtizedében.

(16.50)

Ebből következik, hogy a szerződések felülvizsgálatának kérdését is meg kell nyitni.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar emberek világosan beszéltek. De vajon mit hallott meg ebből Brüsszel? Itt sajnós nem sok jóval kecsgethetem önöket. A konferencia végkövetkeztetéseiben ugyanis egy minden eddiginél föderálisabb Európa víziója jelenik meg. A konferencia európai szinten átláthatatlan, túlbürokratizált, saját szabályait menet közben felülíró folyamattá vált, amely nem az állampolgárokat, hanem sokkal inkább a brüsszeli birodalomépítési törekvéseket szolgálta.

(Folytatás 18/2-ben!)

Országgyűlési Napló

A konferencia végkövetkeztetései nem tekinthetők a nemzeti hozzájárulások arányos és reprezentatív összegzésének. Az úgynevezett európai polgári panelekben részt vevő 800, véletlenszerűen kiválasztott uniós polgár által kidolgozott ajánlások nem tükrözhetik híven 480 millió európai véleményét. Őket ráadásul függetlennek beállított szakértők segítették munkájukban úgy, hogy a köztük folyó eszmecserét és a szakértők által elhangzottakat külső megfigyelők egyáltalán nem hallhatták. Sőt, az Európai Parlament által dominált úgynevezett munkacsoportokban egyes szereplők befolyása még nagyobb szerepet kapott, míg az eredeti tervekkel ellentétben a minden polgár számára hozzáférhető ötletbörze, a digitális platform tartalma végül elenyésző szerephez jutott.

Tisztelt Ház! A kormány üdvözlö, hogy az Országgyűlés részt vesz az Európa jövőjéről folytatott vitában, és európai szinten is felvállalja a magyar emberek véleményének és elvárásainak képviselését. Kiemelkedően fontos lépés ez. A demokratikus legitimitáció legfőbb hordozójaként az Országgyűlés a határozat elfogadásával erős mandátumot ad a kormánynak ahhoz, hogy képviselje a magyar emberek érdekeit az Európai Unió intézményeiben. Ezzel a mandátummal élve a magyar kormány a magyar emberek elvárásainak megfelelően a béke, a szabadság és a jólét Európájának megteremtésén dolgozik majd, egy olyan Európáért, amelynek arcában mi is megláthatjuk a saját arcunkat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Répássy Róbert államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Deutsch Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. DEUTSCH TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselők! A magyarok aktívan részt vettek az Európa jövőjéről szóló konferencián, és határozott véleményt fogalmaztak meg az Európai Unióról, az Európai Unió jövőjéről. Azt gondolom, köszönet illet valamennyi magyar polgárt, aki az aktív véleménynyilvánításával és részvételével segítette, gazdagította ezt a munkát.

A magyar emberek véleménye számunkra, a Fidesz és a KDNP európai parlamenti képviselői, illetve a magyar országgyűlési képviselők számára irányadóak, így tehát vezérszónoki felszólalásomban a rendkívül széles körű és aktív magyar részvétel során kialakult vélemények, álláspontok közül néhány különösen fontosat szeretnék idézni.

Elsőként, az Európai Unió ma az integrációt öncélnak tekinti, ami minden hagyományos értéket megelőz, és minden nemzeti érdeket felülír. Célja az európai birodalom létrehozása anélkül, hogy erre a tagállamok és az európai polgárok felhatalmazást adtak volna. Mi, magyarok, az integrációt eszköznek tekintjük arra, hogy nemzeti szabadságunk kiteljesedhessen.

Másodikként, az Európai Unió ma a hagyományos európai értékeket tagadó Európát épít. Mi, magyarok, viszont úgy hisszük, hogy Európát zsidó-keresztény gyökerei táplálják, építőkövei pedig hagyományos közösségeink, a nemzet, a családok és a történelmi egyházak. A közös alkotmányos örökségünk részét képező értékekre és elvekre inspirációként tekintünk, amelyek megerősítik a tagállamok közösségét, és nem éket vernek közéjük.

Harmadikként, az Európai Unió ma a véleményhegemónia Európáját építi. Európa nem a sokféleségben, hanem az igazodásban és az öncenzúrában egyesül. Mi, magyarok, a szabadság és a pluralizmus pártján állunk. Elfogadjuk a világnézetek, érdekek és álláspontok sokféleségét, és magától értetődőnek tartjuk, hogy elmondhassuk és képviselhesük a miénket.

Negyedikként, az Európai Unió ma nemzetek nélküli Európát épít. Mi, magyarok, viszont úgy gondoljuk, hogy a tagállamok az európai integráció jövőjének urai. A tagállamok a szuverenitás kizárólagos hordozói, így egyedül a tagállamok dönthetnek arról, mely hatásköreiket kívánják közösen gyakorolni.

Ötödikként, az Európai Unió ma demokrácia nélküli Európát épít. Az európai nép uralmának megvalósítása ürügyén valójában az európai nemzetek, uniós intézmények feletti demokratikus ellenőrzésének felszámolása zajlik. Mi, magyarok, tudjuk, hogy nem létezik európai démosz, és valljuk, hogy az európai integrációnak nem az európai nép létrehozása a célja. Európaiságunk a nemzeti identitásunk szerves része. Azért vagyunk európaiak, mert magyarok vagyunk, és mi csak magyarként lehetünk európaiak. Ahogy Schöpflin professzor fogalmazott zseniális megfogalmazásában: ő egy európai, magyar kiadásban. Az európai demokrácia csak a demokratikusan szerveződő nemzeti közösségek erősítése révén biztosítható, a demokráciák demokráciáját kell létrehozni az Unióban.

Hatodikként, az Európai Unió ma kiszolgáltatott Európát épít. Évtizedünk a veszélyes kihívások korszaka. Meg kell védenünk a jelen és a jövő európai generációit. A válságok felfedték az Európai Unió gyengeségeit, megmutatták, hogy vészhelyzetben cselekvőképes, erős nemzetállamokra van szükség és olyan Európai Unióra, amely nem gúzsba köti őket, hanem valódi támogatást nyújt számukra. Az európai biztonsági helyzet drámai változása rámutatott arra, hogy Európának képesnek kell lenni akár saját erejéből is megvédeni önmagát. Minden népnek joga van eldönteni, kivel akar együtt élni, és mi ennek a jognak érvényt kívánunk szerezni.

Hetedikként, az Európai Unió ma nem a sikeresek, hanem a sikertelenek Európáját építi. Az EU gondolata arra az egyszerű feltételezésre épül, hogy a tagállamok együtt nagyobb gazdasági sikert érhetnek el, mint külön-külön. Közös gazdasági siker nélkül az Európai Unió szét fog esni. A versenyképes Európai Unió a tagállamok versenyképes gazdaságára épül. Az Európai Unión belüli konvergencia versenyképességet erősítő tényező. Az uniós költségvetés felzárkóztatási forrásainak csökkentése vagy eltérítése az Európai Unió versenyképességét rontja.

Nyolcadikként, az Európai Unió ma európaiak nélküli Európát épít, kizárólag a tömeges bevándorlás megvalósításához nyújt anyagi segítséget. Ezzel szemben mi, magyarok, Európa jövőjét a családok támogatásában és a gyermekvállalási kedv erősítésében látjuk. Az EU-nak ezt a modellt is legitim megoldásként kell elismernie, és támogatásban kell részesítenie. Az európai életmód fenntarthatóságának demográfiai előfeltételei is vannak. A demográfiai kihívás kezelését az uniós költségvetés meghatározó szempontjává kell tenni.

És végül kilencedikként, az Európai Unió ma megcsontított Európát épít. Az Európai Unió nyugat-balkáni bővítési lendülete elfogyott, mindez a folyamat befejezetlen. Új lendületre van szükség. Helyre kell állítani a bővítési folyamatban megrendült bizalmat. Minden nyugat-balkáni állam európai integrációját támogatjuk, mert hozzájárul szomszédosságunk stabilitásához, azonban Szerbia integrációs folyamatának és perspektívájának kiemelkedő szerepe van. Szerbia a térség stabilitásának kulcsa. Ha Szerbia elveszti motivációját az európai integráció iránt, akkor a Nyugat-Balkánon egyetlen befagyott konfliktust sem fog tudni megoldani senki sem.

Nos, tisztelt Országgyűlés, kedves képviselő hölgyek és urak, az előbbieken elhangzott, akár európainak is mondható beszéddel készültem, de napok óta hallható a tisztelt ellenzék, a magyar baloldal duzzogása, hogy ne mondjam, hisztije a benyújtott országgyűlési határozati javaslat kapcsán.

(17.00)

Ezért engedjék meg, hogy az eddig elmondottakon túl néhány további megjegyzést is megfogalmazzak, elsőként az aktív magyar részvételről, illetve az Európa jövőjéről szóló konferenciasorozat furcsaságairól. Nos, tisztelt Országgyűlés, ahogy államtitkár úr is mondta, egy átlagos méretű európai uniós tagországgént a részvételi aktivitást tekintve a magyar polgárok összehasonlításban a harmadik, a másik fontos összehasonlítási kritérium szempontjából a hatodik helyen végeztek. Ha még egyszer valaki itt, a magyar Országgyűlésben az Európa jövője konferencián tapasztalható magyar részvételt követően arról fog mantrázni, hogy a magyarok euroszeptikusak, hogy az egyébként 52-54, ha az áprilisi eredményt nézem, ha a hétvégi eredményt nézem, akkor 65-70 százalékos támogatottsággal bíró kormánypártok bázisában euroszeptikus emberek vannak, akkor engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmüket arra, hogy ez nincsen így.

Ami a magunk mögött hagyott hónapokban tapasztalható volt, az az volt, hogy éppen a magyar közigazgatás aktív kezdeményező szerepének köszönhetően a magyar polgárok aktívan mondták el a véleményüket. Ez a vélemény markánsan magyar vélemény, nem a brüsszeli főáram szája íze szerint fogalmazódott meg. Meg is volt erre a válasz, nemes egyszerűséggel kicenzúrázták ezeket. Az Európa jövője konferenciasorozat úgy működött, hogy ami az előre megírt végeredménynek nem felelt meg, az nem került be a

végkövetkeztetésekbe, ami az előre megírt végeredménynek megfelelő volt, bár kevesen mondták, azoknak is a függetlensége erősen megkérdőjelezhető, nos, azok a vélemények persze masszívan megjelentek.

Másodikként, tisztelt Országgyűlés, kedves képviselő hölgyek és urak, a benyújtott országgyűlési határozati javaslat, ahogy Hörcsik elnök is mondta, a magyar polgárok aktív részvétele mentén kialakult véleményeket tartalmazza. Így tehát azt tudom mondani, hogy nagyszámú részvétel, aktív véleménynyilvánítás, és a benyújtott országgyűlési határozati javaslat sorsát illetően az lenne a logikus következmény, hogy egyfajta széles körű parlamenti egyetértés alakul ki. Elmondták a magyar polgárok, hogy mit szeretnének, ez jelenik meg az országgyűlési határozati javaslatban, hát, az lenne a logikus következtetés, hogy egy széles körű, hogy ne mondjam, ha nem ijednek meg ott baloldalon: akár nemzeti egyetértés is kialakulhatott volna az országgyűlési határozati javaslat támogatását illetően. De nincs így! Sipítozás hallatszik idestova egy hete, mióta az indítvány ismertté vált. Mi lehet mindennek az oka, mi lehet mindennek a magyarázata?

Nos, ahogy gondolkodtam, két világos és egyértelmű magyarázat merült föl. Az első az, hogy az április 3-ai, az önök szempontjából megsemmisítő választási vereséget követően, ami a hétköznapi logika szempontjából is szembenézést tett volna szükségessé - önök persze ezt a szembenézést elvétették, elmulasztották, emiatt nem szeretnék természetesen krokodilkönnyeket hullajtani, ha önök nem néznek szembe a saját maguk hibájával, az a versenyképtelenségük okán a mi versenyképességünket indirekt módon erősítő, tehát, nosza, járjanak csak el így ezután is, de mégis valami ilyen szembenézés pótlékként -, mintha megjelent volna az, hogy az derült ki, hogy a magyar baloldal pártjai nem ismerik és nem fogadják el mindazt, ami Magyarországon zajlik, ahogy Magyarország kinéz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Bennem egyre erősebb a gyanú, hogy önök nemcsak hogy nem ismerik és nem értik, hogy milyen ez az ország, de mivel nem ismerik és nem értik, hogy milyen ez az ország, nem ismerik és nem értik, hogy hogyan működik az Európai Unió, és az önök tévedésének az egyik alapvető oka.

Önök hetek óta, hónapok óta arról beszélnek, hogy az Európai Bizottság Európa jövőjéről szóló konferenciát kezdeményezett. Nem igaz, nem az Európai Bizottság kezdeményezte ezt a konferenciát, hanem az Európai Bizottság, az Európai Parlament és az Európai Tanács közösen. Önök nem értik azt, hogy az európai együttműködés több mint fél évszázaddal ezelőtt megfogalmazott gondolata nem kevesebbről szól, mintsem az 1950-es évek elején annak a reménynek a megfogalmazása, hogy Európa jövőjéről végre az európai nemzetállamok dönthetnek, végre a szuverén döntés lehetősége megnyílik, hiszen az 1950-es évek Európája Nyugaton amerikai, Közép- és Kelet-Európában pedig orosz megszállást jelentett. Minden, ami a nemzetállamok szuverén döntésével ellentétes, minden, ami ezt a döntési szabadságot akarja korlátozni, az az európai együttműködés alapjával ellentétes.

Önök sáпитoznak az Európai Parlament működésének átalakítására vonatkozó magyar javaslatot illetően. Antidemokratikus javaslatról beszélnek akkor, amikor az európai együttműködés kezdetétől 1979-ig az Európai Parlament tagjait nem választották, hanem a tagállami parlamentek delegálták, akkor, amikor jelen pillanatban az Európai Tanács parlamenti közgyűlésének a tagjait, az Európa Tanács Parlamentjét nem választják, hanem a tagállami parlamentek delegálják. Egyszer nem hallottam, az önök képviselői is ott ülnek az Európai Tanács parlamenti közgyűlésében, és ennek a delegálási elvnek a működése kapcsán egyszer nem hallottam azt, hogy ez egy antidemokratikus megoldás lenne. Arról persze nem beszélnek, hogy egy olyan elképzelést fogalmaz meg az európai mainstream politika, ami még elvenne az európai uniós tagállamoktól európai parlamenti képviselői helyeket, hiszen a transznacionális, a páneurópai lista gondolata ezt jelenti.

A másik oka annak, hogy önök ezt a magyar polgárok álláspontját írásba foglaló országgyűlési határozati javaslatot nem tudják támogatni, az az, hogy a magyar baloldal jelen állapotában a nemzeti egyetértésre politikailag alkalmatlan. A nemzeti egyetértésre politikailag alkalmatlan, mert az a helyzet, hogy önök kizárólag érzelmi döntést hoznak, és önök érzelmileg úgy viszonyulnak az európai jelenségekhez, hogy jelen pillanatban önök jobban gyűlölik a magyar politikai ellenfeleiket, minket, mintsem amennyire szeretik a hazájukat. És minden, az Európai Unióban megfogalmazódó olyan vélemény, amely önöknek, sokszor persze tévedés okán kormánykritikusnak tetszik, azt önök lelkesen támogatják, még akkor is, ha eminens magyar nemzeti érdekekkel ellentétes. Önök tehát nem a magyar nemzeti érdekeket vizsgálják, hanem pártpolitikai izlésük alapján, érzelmi alapon mindennek tapsolnak, ami önök szerint a gyűlölt ellenfeleiknek, a Fidesznek és a KDNP-nek, a kormánynak hátrányos.

Tisztelt Elnök Úr! Elnézést kérek, hogy túlléptem az időmet, befejezésül - talán nem is kellett volna ilyen hosszú határozati javaslat -, ahogy Hörcsik elnök úr is fogalmazott: mit kíván a magyar nemzet? 1848-ban kiválóan megfogalmaztuk: legyen béke, szabadság és egyetértés. Az Európai Unió mai helyzetében ez lenne talán a legfontosabb európai program, Európában legyen végre béke, szabadság és egyetértés. Köszönöm, hogy meghallgattak, az országgyűlési határozati javaslat támogatását kérem. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Deutsch Tamás képviselő úr. A DK képviselőcsoportja részéről megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Van egy anekdota, nem tudom, hiteles-e, de mindenképpen jellemző a mostani helyzetre, amelyik arról szól, hogy annak idején a Bibó Szakkollégiumban addig tartottak a focimeccsek, amíg nem Orbán Viktor csapata állt nyeresre. Most pontosan ezt játssza el a Fidesz az Európai Unióval. Most, hogy folyamatosan kiszorulnak

az európai uniós döntéshozatal érdemi részéből, hogy az Európai Néppárt, amelyik egyébként az önök által is emlegetett kereszténydemokrata hagyományokat folytatja, már nem túri el önöknek azt a politikáját, azt az erősen jobbra hajló politikáját, hogy finoman fogalmazzak, ami ellentmond ezeknek az elveknek, az kiszorította tagjai közül a Fideszt, mint ahogy ez történt az Európai Parlamentben is.

Amikor úgy tűnik, hogy egyre inkább vagy egyre kevésbé túri az Európai Uniót azt, amit önök a magyar jogállammal csinálnak, és amilyen módon önök az európai uniós pénzeket nem annyira a köz javára, mint bizonyos csoportok javára használják föl, és bizony jogállami feltételeket állít az elé, hogy ez a kormány hozzáférjen ezekhez a forrásokhoz; amikor az a gyakorlat, amit a magyar kormány folytat, hogy fontos ügyeket akadályoz meg, egyébként Magyarország számára is fontos ügyeket, mint a globális minimumadó, a vétőjával, akkor bizony felmerül az, hogy talán mégsem jó az a gyakorlat, amikor egyetlen kormány meg tudja akasztani az egész európai uniós döntéshozatalt.

(17.10)

Ebben a helyzetben önök mit tesznek? Na, hát, nem átgondolják a politikájukat, nem próbálnak esetleg azon gondolkodni, hogy a magyar nemzeti érdekek képviseletének van-e más útja, mint az állandó konfliktuskeresés az Európai Unióval, hanem azt mondják, hogy ja, hát akkor ez az Európai Unió nem kell. Mert ez a határozati javaslat, tisztelt képviselőtársaim, az Európai Unió elutasításáról szól. *(Nacsa Lőrinc: Nem!)* Mert ne játsszunk bábszínházat egymással! Önök tudták akkor is, amikor Magyarország belépett az Európai Unióba, és önök ezt egyébként előkészítették, amikor azt a liszaboni szerződést ratifikálta ez a parlament az elsők között, és önök megszavazták, hogy mik azok a szabályok, amelyekre az Európai Unió épül, az egyre szorosabb együttműködés akkor is benne volt az Európai Unió alapelveiben, amikor beléptünk az Európai Unióba, akkor is benne volt, amikor a liszaboni szerződést elfogadták. *(Nacsa Lőrinc: Egyhangúság...)* Azok a hatáskörök, amelyekről egyébként önök beszélnek, benne voltak az európai uniós szerződésekben.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy most az történik, hogy mivel érzik azt, hogy egyre kevésbé van mozgásterük az európai porondon, mivel érzik azt, hogy egyébként nem tudják folytatni azt a gyakorlatot, amit az elmúlt években vagy évtizedben tettek, amikor az Európai Unió előnyeit, különösen a saját maguk számára elhozták, de egyébként nem vettek részt vagy csak destruktív módon vettek részt az európai uniós munkában, és itt ez alatt a magyar kormányt értem elsősorban, nem lehet a végtelenségig folytatni, akkor nekiálltak annak, hogy előkészítsék Magyarország kivezetését az Európai Unióból.

Tudják, hol vetődött fel nem olyan nagyon régen ez, hogy talán törölni kellene az egyre szorosabb uniót

az uniós alapdokumentumokból? Elmondom önöknek. A brit kormányfő vetette föl ezt a brexitnépszavazás előkészítéseként. Ugyanez történik most. Ne legyen félreértés, minden magyar polgár számára legyen világos, hogy a habverés mögött ez történik!

Ez a helyzet egyébként az Unió jövőjéről szóló konferenciával is. Hát, csak az a konferencia jó önöknek, amely azt az eredményt hozza, amit önök helyesnek gondolnak. Ezt itthon meg tudták oldani, tudtak szervezni egy nemzeti konzultációt lényegében erre a dologra, de hát, sajnos a másik 26 tagállamra nincs hatásuk, arra nem tudnak hatást gyakorolni, hogy Hegyeshalmon túl mit gondoljanak a polgárok, így aztán a konferencia eredménye nem az lett, amit önök vártak. Mi a következtetés? Ez a konferencia illegitim; csak az legitim, amit önök mondanak és gondolnak.

Természetesen a határozati javaslatot részletesen, egyenként is végig lehetne venni, de ha megengedik, én most csak néhány fontos pontot emelek ki. Például beszélnek a Bizottság politikai semlegességéről. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez ma is szerepel, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 17/B. pontjában benne van. *(Nacsá Lőrinc: És így van?)* Így van! Bocsnát, C. pont, de benne van, és így van, tisztelt képviselőtársaim. Az, hogy ezek a döntések... Az Európai Bizottság ma is politikailag független módon működik, a magyar biztosok is politikailag függetlenek, bármennyire is nehezményezik ezt önök időnként, de az a helyzet, hogy bizony persze ez nem jelenti azt, hogy olyan döntéseket hoznak, mint önök szeretnék. Az Európai Bizottságot a magyar kormány még nem tudja irányítani. Értem, hogy ez fáj önöknek, mert megszokták itthon azt, hogy kétharmaddal azt csinálnak, amit akarnak, áthághatnak minden szabályt, áthághatják a jogot, vagy átírhatják, ha nem tetszik. Hát, ez sajnos - önöknek sajnos - az Európai Unióban nem így van, ott bizony a szerződések és a jogszabályok mindenkire nézve kötelezőek, még a magyar kormányra nézve is.

Hasonló a helyzet a hatáskörökkel. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 2., 3., 4. pontja rögzíti azt, hogy mik azok a hatáskörök, amelyekkel az Európai Unió rendelkezik. Ki lehet mondani. Akarjuk? Persze, akarjuk, akarjuk! De hát benne van! Nincs ebben a dologban igazából ilyen tennivaló.

Bonyolultabb és nehezebb kérdés, erről már érdemes beszélni, amikor ők azt mondják, hogy a zsidó-keresztény örökség megjelenik-e vagy nem az Európai Unió szerződésében. Az a helyzet, hogy a preambulum szó szerint úgy szól, hogy „merítve Európa kulturális, vallási és humanista örökségéből, amelyből az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen jogai, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, valamint a jogállamiság egyetemes értékei kibontakoztak”. Itt valóban nincs megjegyezve, hogy melyik ez a vallási örökség, de őszintén szólva nem hiszem, hogy önöknek ez a problémája. Önöknek az a problémája, hogy van folytatása a mondatnak, hogy a humanista örökség is szerepel benne, meg hogy szerepel benne a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, valamint a jogállamiság.

Na, ezzel önöknek már baja van. Ezt szeretnék helyettesíteni, ezt már többször elmondtam, ezt nem szokták szeretni, de akkor is ezt kell mondanom, hogy az önök ál-kereszténydemokrata, jogállamiságot és emberi jogokat tagadó álláspontjával.

Tisztelt Képviselőtársaim! Van olyan kérdés, amiben élesen szemben állunk egymással és vitatkozunk egymással, de nem ezt mondom még el, mert talán keressük először azt, amiben egyetértünk. Van, amiben egyetértünk, van három ilyen pont, és ezt is szeretném elmondani. Az egyik ezek közül az Európai Unió bővítése melletti elkötelezettség. Ez szerintünk is helyes, hogyha ezt a magyar parlament támogatja. A második ilyen a nemzetiségi jogok védelme. Ez is helyes, hogyha a magyar parlament ezt támogatja. Ebből a szempontból az Európai Unió nem teljesít elég jól, ebből a szempontból az Európai Unió nem ad kellő védelmet a polgárainak. A harmadik ilyen pedig a védelmi képességek, beleértve a határőrizet közös megerősítése. Ez fontos, és ebben egyetértünk. Ezt szerettem volna elmondani, hogy ne mondják azt, hogy semmiben nem értünk egyet.

De van köztünk egy döntő különbség, és Deutsch Tamás képviselő úr felszólalása ezt nagyon világosan mutatta. Az önök számára az európai demokrácia valójában a nemzeti kormányok uralmát jelenti. Az önök számára a helyes európai működés az, hogyha a nemzeti kormányok - nem a nemzetállamok és nem a nemzetek, a nemzeti kormányok - határozzák meg az Európai Unió politikáját.

Szerintünk ez nem így van. A Demokratikus Koalíció álláspontja régóta az, és ez nem változott, hogy az a megfelelő európai uniós működés, ha az európai polgárok akarata határozza meg az Európai Unió működését. És az európai polgárok akaratának van egy nagyon világos kifejeződési módja, ez az Európai Parlament, amelyet közvetlenül választanak a polgárok.

Értem, hogy önöket zavarja, hogy ebben a rendszerben a magyar polgároknak van joga és lehetősége arra, hogy ne csak kormánypárti tagokat küldjenek az Európai Parlamentbe. Nincs kétségem, hogy ha önökön múlna, akkor a kétharmados törvény nem lenne ennyire megengedő és liberális. Értem, hogy fáj önöknek az, hogy a legutóbbi európai parlamenti választáson csúnyán leszerepelt az a szélsőjobb oldali koalíció, amit önök próbáltak összehozni, és még gyakorlatilag blokkoló kisebbséget sem tudott szerezni magának. Értem, hogy ez fáj önöknek. De a helyzet akkor is az, hogy önöknek és az önök nézeteinek nincs Európában többsége. Ezért akarják megszüntetni azt a lehetőséget, hogy a magyar polgárok közvetlenül dönthessenek arról, hogy kik képviselik Magyarországot az Európai Unióban, legalábbis a Parlamentben, és közvetlenül dönthessenek arról, hogy kik legyenek az európai parlamenti képviselők.

Nem tudom, ismerik-e azt a felmérést, amelyik például azt mondja, hogy a magyar polgárok 60 százaléka úgy gondolja, hogy a legfontosabb eszköze az európai politika és az Európai Unió befolyásolására az európai parlamenti választáson való részvétel. Önök ezt a

jogot akarják elvenni, önök ettől a jogtól szeretnék megfosztani a magyar polgárokat, attól a joguktól, hogy közvetlen bebeszólásuk legyen az Európai Unió működésébe. Ez valóban egy lényeges és alapvető különbség a kettőnk felfogása szerint. Szerintünk az Európai Unióban nem kevesebb demokráciára és több kormányzati hatalomra, hanem éppen ellenkezőleg, több demokráciára, a polgárok erősebb közvetlen bebeszólására van szükség.

Éppen azért, mert nem gondoljuk azt, hogy helyes lenne, hogyha csak kritizáljuk a Fidesz elképzeléseit, ezért mi magunk is benyújtottuk azt a határozati javaslatot, pontosabban módosító indítványként egy olyan tervezetet, amely helyettesíti az önök határozati javaslatát, amely nagyon világosan kiáll egy demokratikusabb európai működés mellett, egy átlátható európai működés mellett, amellett, hogy az Európai Parlament hatáskörei ne csökkenjenek, hanem növekedjenek, hogy az Európai Parlament kapjon erősebb befolyást az Európai Unión belül, amely kiáll amellett, hogy az Európai Unió jóval erősebb legyen a szociális területen, a szociális Európa területén, és jóval erősebb legyen a fenntartható fejlődés, a jövőnk megvédelme területén, és amely kiáll amellett, hogy az Európai Unió intézményei átláthatóak, követhetőek legyenek, beleértve a Tanácsot, és beleértve azt is, hogy a Tanácson a nemzeti kormányok mit képviselnek.

Még egyszer mondom, mi azt gondoljuk, hogy nem kevesebb Európára és gyengébb Európai Unióra van szükség abban a helyzetben, amiben ma élünk, amikor csak a közös európai fellépéssel tudunk nagyon sok, minket fenyegető problémát, gondot, nehézséget kezelni a klímaváltozástól a biztonsági kihíváson keresztül egészen az egyre élesedő gazdasági versenyig. Mi tehát azt gondoljuk, hogy erősebb Európai Unió, több Európa és erősebb európai demokrácia kell, mi emellett állunk, mi erre fogunk szavazni, ezt fogjuk támogatni. És azt kell mondanom Deutsch Tamás képviselő úrnak, hogy ha önnek nem tetszik ez a demokratikus Európai Unió, ha önöknek nem tetszik az, hogy az európai parlamenti képviselőket közvetlenül választják, akkor legközelebb ne induljon el az európai parlamenti választásokon. Köszönöm szépen. *(Fekete-Győr András tapsol.)*

(17.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak.

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sok minden elhangzott, én azért szeretném az elmúlt egy évet összefoglalni, mert mint nemzeti parlamenti delegált, részt vettem az „Európa jövője” konferenciasorozatban, és a klímavédelmi munkacsoportnak is a tagja voltam. Köszönöm szépen Hörcsik elnök úrnak a lehetőséget.

Arató képviselőtársam hozzászólásából látszik az, hogy nem vett részt az „Európa jövője” konferenciasorozatban. *(Arató Gergely: Nem vagyok fideszes, azért sajnós! Őket hívták meg!)* Bárcsak a demokráciáról szólt volna az „Európa jövője” konferenciasorozat! Nemzeti parlamenti delegáltként kellett azzal szembesülni, hogy a jogállamiság nagy órei azt nem vették figyelembe, és nem olvasták el az „Európa jövője” konferenciasorozat saját eljárási kódexét, amely meghatározza a 17. cikkelyében, hogy mit jelent a konszenzus, a demokrácia.

A nemzeti parlamentek képviselői végig ellenezünk számos pontot. Ahogy Deutsch Tamás képviselőtársam is mondta, ez egy előre megírt verdikt volt. Érezni lehetett azt, hogy egy magasztos cél lehetett volna, hogy a polgárok véleményét becsatornázzuk a „Európa jövője” konferenciasorozatba. És nagyon köszönjük azoknak a civileknek, polgároknak - és azt a rengeteg rendezvényt, több mint 804 konferencia, amellyel az első helyen végeztünk - azt a sok-sok munkát, amit beletettek.

Ez politikai aspektusból a föderatív Unió előkészítése volt. Nemzeti parlamenti képviselők több mint tízen egy éven keresztül folyamatosan elmondtuk a véleményünket, hogy nem támogatjuk a transznacionális listát, nem támogatjuk a Spitzenkandidatot. Az Európai Tanács és az Európai Bizottság egy pozícióba való betöltése - ez lenne a demokrácia? Ez lenne Európa jövője?

Nem támogattuk az Európai Parlament jogalkotási kezdeményezési jogát sem. Elmondtuk többen, sőt a zárónyilatkozat előtti napon jegyzőkönyveztetem azt, hogy nincsen konszenzus, hiszen a 17. cikkelye az „Európa jövője” konferenciasorozatnak úgy határozza meg a konszenzust, hogy csak akkor beszélhetünk róla, ha valamennyi képviselő támogatja. A lengyel, a szlovén, az észt és jómagam, négy parlamenti képviselő adott ki nyilatkozatot arról, hogy az előbb említett irányokat, a föderatív unió előkészítését nem támogatjuk.

Az elmúlt időszak, az elmúlt tíz év az Európai Unió számára jelenti a gazdasági kihívásokat, az inflációt, a háborút és sok-sok nehéz kérdést, de látjuk azt, és ki kell mondani azt, hogy az Európai Unió térséggel néz szembe.

És ha már arról beszélünk, hogy a határozati javaslat és az Európai Bizottság szerepe: az Európai Unióról szóló szerződés világosan rögzíti valóban a 17. cikkelyében, hogy mi lenne a feladata az Európai Bizottságnak: az uniós jog alkalmazásának a felügyelete, koordináció, igazgatás és végrehajtás. 2014 óta, Juncker óta nyíltan az Európai Bizottság politikai testületként definiálja saját magát. Politikai testületként! Demokrácia, jogállamiság... - ez az egyik dolog, ezért nagyon fontos a határozati javaslat, mert a határozati javaslat egyrészt megadja azokat a pontokat, amelyeket sokan nemzeti parlamenti képviselők javasoltunk, és nem kerültek be a végső következtetésekbe, és ugyanakkor kompenzálja azokat a torzításokat, amelyek belekerültek, és nem támogattuk, és

nem volt konszenzus, és megcélozta a föderatív unió létrehozását.

Ha az Európai Unióról beszélünk, akkor az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkelye világosan beszél arról, hogy a tagállamok szerződések előtti egyenlősége kiemelten fontos, nemzeti identitások tiszteletben tartása. Ez pedig másik olyan pont, amire az „Európa jövője” konferenciasorozat nem épített.

Látnunk kell azt, hogy az Európai Unió előtt két irány áll, és az elmúlt időszakban igenis azok a tagállami reakciók voltak sikeresek, itt van a Covid-kérdés, hiszen tagállami szinten lehet rapidan válaszolni az Unió kihívásaira, ezért kell minél jobban megerősíteni a tagállamok szerepét, a cselekvőképességüket az Unió aspektusából, nem pedig egy föderatív rendszerben gondolkodni ezen a téren.

Ha azt látjuk, hogy az elmúlt tíz évben az Európai Unió a világ GDP-jének 25 százalékát adta, ma 18 százalékát, akkor változtatnunk kell. És ezért fontos a határozati javaslat, mert megfogalmaztuk azokat az irányokat, amiben a szerződésmódosítás, a szerződések felülvizsgálatának a kérdésköre valóban felvetődhet. Ezek között valóban fontos a Bizottság politikai és ideológiai semlegessége, nagyon fontos a tagállamok szubszidiaritásának, a szuverenitásának meghatározása, és nagyon tisztán kell látni azokat a hatásköröket, amelyeket az Unióról szóló szerződés tagállami kompetenciában jelöl meg, és katalógusszerűen kell meghatározni azokat a hatásköröket, amelyeket az Unió az intézményei útján gyakorolhat. Én még egyszer szeretném megköszönni azt a rengeteg munkát, amit a civilek ebbe beletettek.

A zárónyilatkozat elfogadásának hat napja volt a legelkeserítőbb pillanat az egész elmúlt évben, mert a pénteki jelzése ellenére számos nemzeti parlamenti képviselőnek, hogy nincs konszenzus, azt meghazudtolva másnap reggel Guy Verhofstadt bejelentette hivatalosan a konszenzust és a zárónyilatkozat elfogadását. Természetesen akkor is ott voltam, és akkor is felszólaltam, és akkor is elmondtam, hogy ez nem igaz. Ha jogállamiságról beszélünk és valódi demokráciáról, akkor nem több Európai Unió kell, hanem okosabb Európai Unió, amely képes a béke és a biztonság megteremtésére. És azt gondolom, hogy a határozati javaslatban megfogalmazott irányok versenyképesebbé teszik Európát, mert értsük meg, nem a föderatív unió, nem a Bizottság fogja erősebbé tenni az Uniót, hanem az erős tagállamok. És ez a határozati javaslat erre biztosít garanciát.

Nagyon fontos és nagyon égető kérdés, ezért kérem, támogassák ezt a határozati javaslatot. A KDNP támogatni fogja. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Juhász Hajnalka képviselő asszony. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Képviselőtársaim! Ez egy nehéz vita, azért nehéz vita, mert mind a két oldalon frusztráltak vagyunk, mert az Európai Unió már nincs ott, ahol mi szeretnénk, hogy legyen, és az Európai Unió még nincs ott, ahol önök szeretnék, hogy legyen.

Mi azért nyújtottuk be ezt a határozati javaslatot, és azért mondom, hogy az elégedetlenségünket kell hogy kifejezzük, mert az Európai Unió megtagadta a keresztény gyökereit, megtagadta az egészséges, a kölcsönös tiszteleten alapuló, a nemzetállamok egy kicsit egymással versengő, de mégis a kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködését, és elindult a föderális Európa irányába, az európai egyesült államok irányába, az önök vágyálma irányába, de még ott sincs. És ettől a mai vita egy nagyon érdekes vita, és nagyon fontos vita, hogy mi lesz az Európai Unió jövőjével, de teljesen világos, hogy a nemzetállami együttműködési keretek fellazultak, és a birodalom központja megkezdte működését, de európai egyesült államok még nincsenek, és azért fogunk tenni és azért fogunk dolgozni, hogy ne is legyenek.

Az Európai Unió jövőjével kapcsolatban már régóta folynak jelentős viták, ahol alapvetően ez a két eltérő álláspont, de két teljesen világos álláspont látható: az erős nemzetállamokon alapuló közös kihívások megoldása érdekében egymással kompromisszumra jutó nemzetek Európája koncepció, míg az önök oldalán a birodalomépítő, a totális integrációt önmagában célnak beállító, a nemzeti szuverenitást feladó európai egyesült államok koncepció.

A mi felfogásunk szerint Európa történelmileg egy sokszínű, sok kultúra, sok nép által lakott földrész, melynek egytől egyik megvannak a saját nemzeti értékei, nyelvei, örökségei. Ezért önmagában olyan, hogy európai nép, nem létezik, csupán európai népek együttélése és együttműködése képzelhető el.

Arató képviselő úrhoz hasonlóan én is elmesélnék egy anekdotát. Egy európai konferencián esett meg velem, hogy a reggelizőasztalnál leültem egy európai parlamenti képviselő mellé, és mint minden ilyenkor, bemutatkozással kezdtük a beszélgetést, megkérdeztem, hogy honnan érkezett a hölgy, és erre ő büszkén azt válaszolta, hogy én európai vagyok, csak Svédországból választottak meg. Na, ilyen az európai baloldal gondolkodása, ahol a nemzetállamoknak nincsen szerepe, ahol az otthoni nemzeti kultúrának, örökségnek, tradícióknak nincsen szerepe, egy dolognak van szerepe, hogy technikai kérdésként kezelik, hogy a svéd választási rendszeren keresztül, a svéd választási irodában, a svéd választók által került ő az Európai Parlament székébe.

(17.30)

Mindent leír ez a pár mondat, tisztelt képviselőtársaim, hogy mi a baj jelenleg az Európai Unióval.

Az EU reformjáról szóló vita kapcsán, amely tavaly tavasszal elkezdődött - többen beszéltek már erről -, Arató képviselő úrnak jelezném, hogy nem az volt a baj az „Európa jövője” konferenciával, hogy

nem az a végeredmény született, amit mi szerettünk volna; az volt a baj, tisztelt képviselőtársam, hogy az önök elbarátai Brüsszelben kitörölték az álláspontjainkat, nem töltötték föl az álláspontjainkat, szabotálták, cenzúrázták azokat az álláspontokat, amelyek például Magyarországon vagy éppen Lengyelországban, Olaszországban, Spanyolországban vagy bárhol máshol születtek, csak nem a mainstream áramlattal, a liberális brüsszeli gondolattal értettek egyet. Úgyhogy, tisztelt képviselőtársam, nem a konferenciával volt bajunk, az a bajunk, hogy semmibe vették sok tíz- és százmillió európai polgárnak a véleményét. Hiszen számos partnerünktől, hazai és külföldi partnerünktől hallottuk azt, hogy ők is rengeteg, a mérsékelt európai egységre, európai konszenzusra törekvő, erős nemzetállamokban gondolkodó javaslattal járultak hozzá az Európa jövőjéről szóló konferenciákhoz, így kitörölték a javaslataikat az összesítésből, mintha azok nem is történtek volna meg.

A lisszaboni szerződésben, tisztelt képviselő úr, a kettős mérce hol volt benne? A lisszaboni szerződésben az Európai Bizottság vállaltan politikai szerepvállalása hol volt benne, tisztelt képviselő úr? És Brüsszel most úgy adja elő az Európa jövőjéről szóló javaslatait, mintha csak és kizárólag az európai egyesült államok eszménye létezne, mintha csak ezt akarná Európa népe egyhangúlag. És ezért Brüsszel szerint minél hamarabb minél több jogkört meg kell adni az európai uniós intézményeknek, és elvonni a nemzeti parlamentektől a szuverenitásuk, a törvényhozási kompetenciájuk minél nagyobb részét. Az „Európa jövője” konferenciasorozat tehát az intoleráns és erőszakos véleményhegemonia színhátéka volt, nem pedig közös, szabad gondolkodás.

Dobrev Klára is számos alkalommal kifejtette a múltban, ő azt mondta, az álmom az európai egyesült államok, azt is mondta: „Semmi kétség: Európa jövője az Európai Egyesült Államok.” A baloldal azóta is folyamatosan azon mesterkedik, hogy az európai egyesült államok létrejöjjön, és Magyarország pedig ne kaphassa meg a neki járó, jogi, erkölcsi és gazdasági szempontok alapján is járó uniós forrásokat. Önök ugyanazt folytatják, amit április 3-a előtt elkezdtek, megpróbálják a demokratikusan megválasztott magyar kormányt ellehetetleníteni Brüsszelben, följelentik a biztosi elbarátainknál, Věra Jourovánál és a többiekénél, és Dobrev Klára, a hazai baloldal és az európai egyesült államok koncepciójának az a célja, hogy a nemzeteket és a nemzeti szuverenitást végképp feladják, végképp eltöröljék, és egy brüsszeli birodalmat építsenek ki. Ezt az örült elképzelést mi ellenezzük, ugyanis az elmúlt évek, az elmúlt évtized válságai rávilágítottak, hogy hatékonyan és amikor cselekedni kell csak a tagállamok védhetik meg a saját polgáraikat.

Most szeretnék itt Arató Gergelyre reagálni. A Fidesz-KDNP nem tervezi Magyarországot kivezetni az Európai Unióból. *(Dr. Hörcsik Richárd: Úgy van!)* Egy párt van a magyar parlamentben, amely ezt a zászlójára tűzte, az a Jobbik, önök összefogtak azzal a Jobbikkal, amely uniós zászlót égetett, akik a... Z. Kárpát

Dániel... *(Arató Gergely közbeszól.)* Z. Kárpát Dániel most... *(Arató Gergely, a Mi Hazánk teremből távozó néhány képviselője felé mutatva: A barátai azok!)* Z. Kárpát Dániel azóta átült, tisztelt képviselő úr? Z. Kárpát Dániel, aki a Jobbik frakcióvezető-helyettese talán, de mindenképpen alelnök, írt egy EU-tanázia című könyvet, érdemes megnézni, tisztelt képviselőtársaim. Önök rendszeresen az EU-ból való kilépés mellett érvelnek. Önök tartottak tüntetést „Tagok legyünk, vagy szabadok?” címmel, tisztelt képviselőtársam, nem egyet, hanem sokat az elmúlt évek során.

Az a helyzet, tisztelt Arató képviselő úr, hogy ön azt mondja, hogy mi azt szeretnénk, hogyha csak kormánypárti képviselő lenne az Európai Parlamentben. Amit Deutsch Tamás képviselőtársam felhozott példának, az Európa Tanács parlamenti közgyűlése, ott a nemzeti parlamentek delegálnak képviselőket, kormánypártiakat is és ellenzékieket is. Tudja, mi volt az elmúlt négy évben az egyetlen szomorú az Európa Tanács parlamenti közgyűlésében, tisztelt képviselő úr? Hogy a DK delegáltja egyetlenegyszer sem tette tiszteletét Strasbourghban, az Európa Tanács épületében, hogy a DK delegáltja semmivel nem járult hozzá ahhoz a munkához, ami az Európa Tanácsban zajlott, az Európa Tanács parlamenti közgyűlésében zajlott.

És az a helyzet, tisztelt képviselőtársam, hogy ön mondhatja, hogy mi volt benne a lisszaboni szerződésben, de az, amit most az Európai Unió részéről tapasztalunk, a politikai vesszőzés, a politikai bunkósbotként a jogi érveket felhasználás, a kettős mérce, az nem volt benne a lisszaboni szerződésben, és továbbra sem fogjuk elfogadni; mint ahogy viszont az egyhangúság benne volt a lisszaboni szerződésben, ön most mégis amellel érvelt, hogy töröljék el az egyhangúságot, közben pedig a lisszaboni szerződést dicsőítette, pedig benne volt, benne van az egyhangúság. *(Arató Gergely közbeszól.)* Ön azt mondta, tisztelt képviselő úr, hogy végig kell gondolni, hogy biztos, hogy jó-e, hogy tagállamok vétőzhatnak bizonyos kérdésekben - ez az egyhangúság felszámolására irányul, ellentmond az Európai Unió alapszerződésének, veszélyes vizekre eveznek ezzel, de nyilvánvalóan ez az önök célja: megbüntessék a renitens országokat, elmondják, hogy aki nem áll be a sorba, az nem kap részt majd estére.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez a határozati javaslat mindent elmond az ügyben, hogy mi a probléma ma az Európai Unióval, ezért mindent meg kell tennünk annak érdekében belülről, hogy az Európai Unió *(Az elnök csenget.)* egy jobb, a nemzetállamokat jobban szolgáló intézményrendszer legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsá Lőrinc képviselő úr. Most megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök

Úr! Tisztelt Ház! Valóban történelmi időkben élünk, hiszen különösen azóta, amióta a putyini Oroszország agresszív háborút indított Ukrajna ellen, le kell szögeznünk, hogy az európai kontinensen egy új történelmi időszak következett be, amelyben az 1945 vagy akár a helsinki folyamat óta fennálló geopolitikai és geobiztonsági rendszer alapjaiban átgondolásra kerül.

Az Európai Unió jövőjéről szóló konferencia és közös gondolkodás ebben a sorsdöntő időszakban, ami a végeredményét illeti, azt gondolom, hogy nagyon komoly kritikákkal is illethető, és vannak benne nagyon pozitív elemek is. Először általánosságban szeretném a Jobbik álláspontját kifejteni, majd aztán - ha szabad így mondani - szinte szakaszonként szeretném ezt a határozati javaslatot értelmezni, pontosan azért, amit az előbb elmondtam, mert vannak szakaszok, amelyekkel a Jobbik hazánk jobbközép nemzeti pártjaként teljes mértékben egyetért, és vannak olyan passzusok, amelyekkel részben tudunk egyetérteni, és vannak olyan passzusok, amelyeket hazánk nemzeti érdeke szempontjából mi kritikusan szemlélünk, és én ezt szeretném úgy kifejteni, hogy ne essen félreértés.

Hosszú ideje hangsúlyozzuk egyébként, hogy az Európai Unió jövője szempontjából, amely hazánk számára és talán a többi szovjet-orosz megszállás alatt élt kelet-közép-európai ország számára sem hozta el azt a felzárkózást, azt a jólétet és azt a szabadságot, amelyet, én is jól emlékszem rá, annak idején Sopronban, 32 évvel ezelőtt vártunk tőle, hogy egy új kiegyezés kell Nyugat-Európa és Közép-Kelet-Európa között, és ezt most egy olyan világtörténelmi átrendező és kellős közepette kell megtennünk, amikor is az Európai Unió keleti és nyugat-balkáni bővítése nagyon fontos célkitűzés, amellyel a Jobbik teljes mértékben egyetért, ahogy azt egyébként én tegnap az Európai Parlament külügyi bizottságának ülésén, összevont ülésén, a nemzeti parlamentek külügyi bizottságának összevont ülésén is elmondtam.

Az egy nagyon hibás irány ugyanakkor a mi véleményünk szerint, hogy ez a határozati javaslat az Európai Parlament jogosítványait kívánja csorbítani, illetve a megválasztásának a módját valóban visszavetné a '60-as évekbeli szintre, amikor is a nemzeti parlamentek delegáltak, ugye, az Európai Parlamentbe tagokat. Ez azért is nagyon negatív a mi megítélésünk szerint, mert az európai polgárok számára az Európai Unió működése nem igazán kézzelfogható, és ez a konzultáció sajnos nem vezetett oda, hogy egy átlagos magyar polgár számára az európai uniós intézményrendszer és döntéshozatali mechanizmus egyértelművé váljon. Ugyanakkor valóban, az európai polgárok és a magyar polgárok számára az Európai Parlament az a grémium, ahol politikai szinten lehet az Európai Uniót befolyásolni, és mi azért gondoljuk, hogy igenis fontos lenne hazánk nemzeti érdekének jobb megjelenítése érdekében az, hogyha az Európai Parlament több jogot kapna, többek között hogy jogszabályt is indíthatna.

(17.40)

Ami az európai integráció célkitűzéseit illeti: vannak olyan kihívások, kedves fideszes képviselőtársaim, amelyeket nemzetállami szinten nem lehet megoldani. Ilyen például a környezetvédelem, a közös védelmi politika, a világgazdasági helyzetekre adott reakció, és így tovább. S az is tény, hogy nagyon szükség van erős nemzetállamokra ahhoz, hogy az Európai Unió és az európai kontinens abban az új világrendszerben, amiről az elején beszéltem, megállja a helyét.

És igen, itt lenne nagyon-nagyon fontos a sokszor hangoztatott és nehezen kimondható szubszidiaritás elve. Ez a mi véleményünk szerint, a Jobbik véleménye szerint azt jelentené, hogy itt gyakorlatilag, amikor hazánk csatlakozott az Európai Unióhoz, akkor a szuverenitás egy részét átruháztuk, és közössé tettük az Európai Unió többi tagállamaival. Nem Brüsszellel, az Európai Unió többi tagállamaival. Azt gondolom, itt nagyon fontos ezeket az egyes politikai, szakpolitikai területeket nagyon cizelláltan kezelni, és megszabni azt, hogy hol van kizárólagos nemzeti hatáskör, sőt továbbmegyek, igazán az európai régiók és a régiók és a helyi önkormányzatok szerepét kellene a Jobbik véleménye szerint egy csomó kérdésben erősíteni, mert mi hiszünk a helyi közösségek szerepében.

S emlékeztetnék minden képviselőtársamat arra, hogy 32 évvel ezelőtt a rendszerváltoztatás egyik legnagyobb vívmánya az volt, hogy a polgárok végre közvetlen módon dönthettek a helyi ügyeikről, és nem a tanácselnökök. A Fidesz egypárti túlhatalma ebbe az irányba mozdította el hazánkat az elmúlt lassan 13 évben. Ez ellen fel kell lépni, és azt gondolom, ez egy olyan kérdés, ahol nagyon-nagyon egyértelműen kell fogalmaznunk.

Európa keresztény gyökerei és kultúrája jelentik az európai integráció alapját, ami erkölcsi irányítónak szolgál a bizonytalanságok korszakában, fogalmaz ez a határozati javaslat. Ezzel a Jobbik elvi nyilatkozata alapján tökéletesen egyetért, hiszen az Európai Unió alapító atyjai, Konrad Adenauer, De Gasperi és Schuman kereszténydemokrata politikusok voltak, és mi keresztényszociális alapon politizáló pártként őket tartjuk valódi európaiaknak. Azoknak az európaiaknak, akik hittek a szociális piacgazdaságban, tisztelt fideszes képviselőtársaim! Nem egypárti túlhatalomban, nem elszegényített vidékben, hanem szociális piacgazdaságban. A mi véleményünk szerint a magyar polgárok jóléte és szabadsága egy ilyen közös Európában képzelhető el.

Azt gondolom, itt van közöttünk filozófiai különbség. Mert láthatóan az egypárti túlhatalmat kiépítő Fidesz az Európai Unióra - vagy az önök szóhasználata szerint Brüsszellel - úgy tekint, mint egy ellenségre, amely ellen gyűlöletkeltő plakátkampányokat folytattak, és amelyet önök kvázi egy pénzügyi automatának tekintenek. S most csodálkoznak, hogy a jogállamiság teljes lebontása - amely egy régi európai konzervatív érték, tisztelettel jelezném - miatt most a magyar polgárok nem jutnak hozzá azokhoz a forrásokhoz, amelyekre nagyon nagy szükségük van a jelenleg kialakult

szociális és gazdasági válságban. Ez az önök felelősége, senki másé. Nagyon egyszerűen megkaphatná hazánk ezeket a pénzeket: tessék visszaállítani a kiegyensúlyozottan működő polgári demokrácia nem díszleteit, hanem valódi működését!

Nézzünk néhány olyan témát, amelyben tökéletesen egyetértünk. A közös európai hadsereg egy olyan hosszú, már a '93-as maastrichti egyezmény alapján elindított közös projektje az európai nemzetek közösségének - hiszen azóta a közös kül- és biztonságpolitika az egyik alappillérvé vált az Európai Uniónak -, amelyben én azt gondolom, hogy éppen a jelen történelmi helyzet, a putyini orosz agresszió az, amely talán felgyorsítja ezt a folyamatot. Talán az új fideszes honvédelmi miniszter, aki egyben egy cseh hadiipari repülőgépgyár tulajdonosa is volt, mint az közismert, tudna erről a fideszes képviselőknek többet is mondani, hogy hogy áll ez a folyamat, és ezt hogy lehetne felgyorsítani.

Teljesen egyetértünk mint jobbközép konzervatív párt abban, hogy a demográfiai kihívást nem migrációval, hanem a családok kiemelt támogatásával kell elérnünk. Azonban itt is le szeretném szögezni, hogy a letelepedési kötvénnyel és a harmadik világból származó vendégmunkások tízezrével történő betelepítésével éppen az önök kormánya az, amely ugyan szavakban mindig migrációellenes, de én elmondom önöknek, hogy Sopronban az építkezéseken kizárólag ukrán szót lehet hallani, mert ez az önök kormányának a valódi politikája, hogy a Gruevszki-ügyről már szó se essen.

Szerződéses szinten kell garantálni minden nép jogát arra, hogy eldönthesse, kivel akar együtt élni a hazájában. Tisztelt fideszes képviselőtársaim, önök végiggondolták, hogy ez a mondat mit jelent? Elmondom önöknek. A Beneš-dekrétumok, amelyek a mi véleményünk szerint és minden jóézésű nemzet véleménye szerint összeegyeztethetetlenek az Európai Unió alapjogi chartájával, ezek szerint rendben vannak. Önök szerint. Mert akkor a cseh nemzetnek és a szlovák nemzetnek megvan a joga, hogy megszabja, kivel él együtt a hazájában. Ugye, jól értem? Vagy csak nagyon rosszul fogalmaztak. Mert akkor ezt a passzust biztos, hogy meg kell változtatni, nagyon biztos, hogy meg kell változtatni, mert azt gondolom, hogy ez ellene mond annak a nemzeti konszenzusnak, ami a határon túli magyar nemzeti közösségek irányában megnyilvánult már a Minority SafePack támogatásában, amelynek én egyik legelső támogatója voltam a FÜEN európai német kisebbségek elnökeként akkor még, és ellene mond szerintem minden jóézésű európai polgárnak. Tehát én azt gondolom, hogy ezt a nagyon szerencsétlen megfogalmazást olyan értelemben meg kell változtatnunk, hogy az ne lehessen félreérthető, még egyszer mondom.

A következő kérdés, amelyet meg kell említsek ehhez kapcsolódóan, hogy a Jobbik, mint ahogy eddig is, természetesen mindig támogatja az Európai Unió területén élő őshonos nemzeti kisebbségeket, és pontosan az előbb emlegetett Minority SafePack ügye az,

amelyben ebben az Országgyűlésben és az előző Országgyűlésben is nemzeti konszenzust tudtunk kialakítani. A Jobbik nagyon régóta követeli, hogy legyen monitoringrendszer, mert amikor egy belépő országnak a koppenhágai kritériumokat teljesítenie kellett a kisebbségvédelem területén is, a belépés után viszont nincs olyan monitoringrendszer, amely számonkérhetné az európai uniós tagállamokon azt, hogy a korábban, a belépés időpontjában nagyjából, legalábbis néha papíron, teljesített kisebbségvédelmi kritériumokat teljesíti-e. Ebben tökéletesen egyetértünk, mint ahogy abban is, ahogy említettem, hogy a Nyugat-Balkán országainak - külön kiemelném Bosznia-Hercegovinát - az európai uniós tagjelölti státuszát is mindenképpen támogatjuk.

Összefoglalóan tehát itt egy olyan határozati javaslatról vitázik a magyar Országgyűlés, amely meghatározó módon befolyásolhatja azt, hogy hazánk hogyan tud a XXI. században az európai nemzetek megbecsült tagjává válni. Azt gondolom, az elhangzottak alapján talán kiderül, hogy azt gondoljuk, az irányvonala ennek a dokumentumnak, különös tekintettel az Európai Parlament jogosítványainak a megváltoztatására egy olyan irány, amely szerint hazánk nem előre menne, hanem hátra. Mi ennek ellene mondunk. Minden olyan részletét ennek a határozati javaslatnak, amelyet ismertettem, viszont támogatunk. Az, hogy az Európai Unió intézményei konferenciájának a végeredménye ennyire nem kielégítő, azt gondolom, az sürgősen orvoslásra szorul. Ennek a metódusairól szerintem érdemes volna a tisztelt Házban nekünk vitatkoznunk, hiszen teljesen egyértelmű, ahogy említettem, hogy az európai kontinens és az Európai Unió is választút elé érkezett. Hazánk nemzeti érdeke - és ezt mi a Jobbik nevében hazánk jobbközép, euroatlanti elkötelezettségű pártjaként mindig kihangsúlyozzuk - az, hogy sok szövetségessel rendelkezünk az európai nemzetek közösségében, és így tudjuk a leginkább érvényesíteni mind az Európai Unión belül, mind az Európai Unión kívül hazánk nemzeti érdekét. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

(17.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Brenner Koloman képviselő úr. Most megadom a szót Fekete-György András (*sic!*) képviselő úrnak, a Momentum képviselőcsoportja vezérszónokának.

FEKETE-GYÖR ANDRÁS, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Fekete-György András a nevem. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! A 2022. évi országgyűlési választást önök nyerték, a Fidesz nyerte, hatalmas frakcióval, kétharmados parlamenti többséggel bírnak önök. Tény az is, hogy sok kritikával illethető a magyar választási rendszer, és mi, momentumos képviselők egyébként ezeket a kritikáinkat transzparensszerűen el is mondtuk az elmúlt években, de végig elfogadtuk a magyar polgárok döntését.

Önök nyertek; Orbán Viktor nagy hal a kis vízben, semmiképp nem keszeg. Ugyanakkor a Fidesz európai parlamenti képviselői inkább mondhatók sneciknek; tucatnyi független politikus a hétszáznál is több fős plenáris ülésen Brüsszelben. A kizárás előtti másodpercekben ugrottak ki önök a néppárti frakcióból, tulajdonképpen a senki földjére; szavuk halk, és szavazatuk ennél fogva lényegtelen az Európai Parlamentben.

Erre önök betérjesztenek egy határozati javaslatot a magyar parlamentben, hogy szüntessék meg az Európai Parlamentet? Az egyetlen demokratikusan választott uniós intézményt, ahol önök nem elég erősek? Oda is a nemzeti parlamentek delegáljanak képviselőket? Mi történt Orbán Viktorral, kedves fideszes képviselőtársaim, a nagy sportemberrel, aki a versenyben szeret győzni? Mi ez a nyavalygás, amit az önök határozati javaslatából ki lehet hallani?

Miért nem hozzák össze a régóta tervezett Európa-ellenes frakciót? Azért, mert a szövetségeseik, az olaszok és a lengyelek is érzik, hogy a Fidesz egyre kellemetlenebb és mérgezőbb? Miért nem támaszkodnak a V4-es szövetségeseikre? Ja, azért, mert már ők is elfordultak a Fidesztől? Ez a határozati javaslat, tisztelt képviselőtársaim, kellemetlen, kínos és káros, és ezért nem fogjuk megszavazni.

A következők miatt sem lehet ezt a Momentum-frakciónak megszavaznia. Önök elítélik a „Konferencia Európa jövőjéről” programsorozatát, önök szerint annak keretében nem alakult ki demokratikus párbeszéd. Én örülök annak, hogy 12 év után is megőrizték a humorukat, nyilván a térdüket csapkodták, amikor a kétharmados erőpolitika és a rendeleti kormányzás mellett hiányolják az egyeztetést és a párbeszédet Magyarországon. Ez olyan, mintha Németh Szilárd a salátát hiányolná itt a parlamenti büfében. *(Derültség az ellenzék soraiban.)*

Aztán törölni akarják az egyre szorosabb egység célkitűzést, mondván, az integráció nem öncél, hanem eszköz. Egyrészt két pandémiás év után a jelenleg zajló ukrajnai háború mellett önök miben bíznak? Nézzenek rá a tegnapi 404 forintos euróra, nézzenek rá az árakra, és mondják, hogy mi ezt sokkal jobban meg tudjuk oldani az EU nélkül! Menjenek el egy magyar kórházba, és utána mondják, hogy túl európai Magyarország, ideje lenne visszavenni!

Tisztelt Képviselőtársaim! A szorosabb integráció olyannyira nem a probléma, hogy sok esetben maga a megoldás. A klímaváltozást, az egészségügyi vagy a gazdasági kihívásokat, a közös uniós érdekérvényesítést a globális versenytársainkkal szemben csakis a szorosabb együttműködésen keresztül tudjuk elérni. Aki ezt 2022-ben nem érti, az nem érti a jelen és nem érti a jövő kihívásait sem.

Aztán a szerződésekből egyértelműen rögzíteni kell, írják, az Európai Bizottság politikai és ideológiai semlegességét - rögzítve van. Azt nem fogják beleírni, hogy mindig Orbán Viktor legyen igaz, arra ott vannak önök, fideszes képviselők, meg ott vannak a péntek reggeli Kossuth rádiós interjúk.

Aztán javasolják, hogy a családok támogatásának a szerződésekből uniós célkitűzésnek kell megjelenie. Egyetértünk önökkel, csak a különbség az, hogy mi nem ugyanazt értjük család alatt. Önöknél például nem család az, ahol az anya nő, az apa lelépett, ott hagyva a gyerekeket. Nem család önöknél az sem, ha egy azonos nemű pár nagy szeretetben neveli akár valamelyikük vér szerinti gyermekét. Mi valóban szeretnénk támogatni a családokat, de az összeset - önök csak a családok egy részét.

Én egyébként mindig tartózkodtam egy bizonyos ügyet itt a magyar parlamentben vagy akár a nyilvánosságban felemlíteni, most is csak annyit jegyeznek meg, hogy szerintem pont Brüsszel belvárosában fogják önöket kinevetni akkor, hogyha a hagyományos családmódel képviselőiként tetszelegnek.

Továbbá: védelemben kell részesíteni az Európai Unió területén élő őshonos nemzeti kisebbségeket, és támogatást kell biztosítani számukra. Igen, teljesen egyetértünk önökkel, Trianon tragédiája okán felelősséggel tartozunk a határon túl élő, kisebbségbe szorult magyar honfitársainkért, és igen, a magyarországi kisebbségeikért is.

Amikor viszont azt követelik, hogy szerződéses szinten kell garantálni minden nép jogát arra, hogy eldönthesse, kivel akar együtt élni a hazájában, akkor felmerül bennünk a kérdés, hogy önök biztosak-e abban, hogy ez majd segíteni fog a más országban élő magyar honfitársainknak. Önök felkészültek arra, hogy milyen döntéseket lehet ez alapján meghozni, mondjuk, Németországban vagy Hollandiában, ne adj' isten, Ausztriában?

Aztán önök meg akarják tiltani az uniós hitelfelvételt, ami azért is abszurd, mert az uniós hitelnek mindig tripla A, vagyis AAA+ a minősítése, hisz nagyon alacsony kockázatú. Önök ezzel szemben a mi gyermekeink jövőjét zálogosítják el a drága piaci hitelfelveleikkel.

Végül pedig: azt mondják, hogy közös európai hadsereget kell felállítani. Ez nagyon helyes, ezt mi is így gondoljuk. Kérjük meg brüsszeli képviselőiket, hogy legközelebb ne szavazzanak ellene.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz határozati javaslata nem olyan európai és nem olyan magyar jövőről szól, amelyet mi, a Momentum-frakció támogatni tudna. Ez a szöveg kicsinyes, ez a szöveg korlátolt és kirekesztő, és nem gondol a holnaputánra. Ha csak feleannyi energiát fordítanak az uniós pénzek hazahozatalába, mint amennyit az Európai Unió felesleges provokálásába fektetnek, akkor ma Magyarországon nem kellene 2000 milliárd forintos megszorítást kivetni a magyar emberekre, hanem lenne 2500 milliárd forintnyi uniós pénzünk itt, Magyarországon.

Csalódás számunkra, hogy csak ennyire voltak képesek, és feladat számunkra az is, hogy egy jobb ajánlatot tegyünk az országnak és Európának, ezért nem szavazzuk meg a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fekete-Győr András képviselő úr. Most megadom a szót Tóth Bertalan

képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezér-szónokának.

(Az elnöki széket Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió legfőbb értéke és vívmánya az európai béke megteremtése és garantálása. Minden hibájával együtt ez az egyetlen olyan, évtizedek óta fejlődő és működő intézmény Európában, amely garanciája az európai békének. Mi abban hiszünk, és én magam is azt vallom, hogy minél szorosabb és szélesebb körű az együttműködés az európai uniós tagállamok, nemzetek, emberek között, a béke garanciája annál erősebb. Ami most zajlik Európa közepén, azt gondolom, hogy még jobban megerősíti ezt a hitünket.

Nem hiszünk az európai egyesült államokban, de abban igen, hogy minél szélesebb és mélyebb az együttműködés, az Magyarország nemzeti érdeke is, hiszen az Európai Unió nemcsak az európai béke garanciája, hanem a magyarság egyesítésének is a legfőbb kerete, hiszen a határok nélküli Európa teszi azt lehetővé, hogy egyre szorosabb kapcsolatot tudunk ápolni a határon túl élő magyarokkal. Ahogy Deutsch Tamás említette az 1950-es éveket, 1979-et, amióta közvetlenül választják az Európai Parlament képviselőit, mi nem szeretnénk, hogy az Európai Unió visszatérjen az '50-es évekhez és a '70-es évekhez, mert akkor ez a határok nélküli Európa is meghiúsulna.

(18.00)

Ahogy említettem Deutsch Tamás hivatkozását, valóban az Európai Unió egy hosszas fejlődéstörténetet tud felmutatni, ahol elkezdődött egy gazdasági együttműködés, amely értékközösséggé fejlődött; ahol az emberi jogok, a jogállam és a demokrácia - nem ilyen cinikus megjegyzéssel, ahogy képviselő asszony ezt megtette - olyan európai értékké váltak, amelyek erősítik a tagállamok együttműködését, és amelyek garantálják azt, hogy végső soron az európai béke fennmaradjon.

Aztán a 2008-as gazdasági világválságot követően megtanulta Európa, hogy nem elég a gazdasági együttműködés, nem elég az értékközösség, szolidaritásra is szükség van. Ez is egy nagyon fontos érték, hogy a Covid-válság idején nem a 2008-as utat választotta az Európai Unió, ahol elvárta a tagállamoktól a megszorító politikát, hanem éppen ellenkezőleg, arról döntött, hogy támogatja a nehéz helyzetbe került tagállamokat, és szolidaritást vállal a nehezebb gazdasági helyzetben lévő tagállamokkal.

És itt jön az alapértelme ennek a határozati javaslatnak, hogy önöknek azért mégiscsak az fáj a legjobban, hogy ezek a támogatások nem érkeznek meg Magyarországra önök miatt. Ugyanis ez az európai politika, ez a fejlődéstörténet odáig is eljutott, hogy az európai népek, a tagállamok és az európai intézmények is azt

mondják, hogy nem szeretnék, hogy az európai adófizetők pénzét önök ellopják; nem szeretnék, ha az elmúlt 12 éves gyakorlat folytatódna, ami arról szól, hogy az európai uniós pénzekből építik ki az oligarchahálózatukat, abból gazdagszik a miniszterelnök családja - most már, ugye, az ő fizetését is rendezték, de azért a családtagjainak a milliárdos vagyona szemmel látható; nem nagyon szeretnék, ha ezek az uniós pénzek olyan beruházásokra kerülnének felhasználásra, amelyek nem a magyar versenyképességet erősítik.

Éppen ezért az Európai Unió azt várja Magyarországtól, hogy ezt a korrupciós állami maffiahálózatot számolják fel, és erre önök nem azt válaszolják, hogy rendben, csatlakozunk az Európai Ügyészséghez, rendben megszüntetjük ezt a fajta uniós pénzfelhasználási gyakorlatot, hanem behoznak egy határozati javaslatot, amely nem előre megy, hanem leginkább hátra, és önök azt szeretnék, hogy Magyarország egy olyan európai közösségnek legyen a tagja, amely nem az együttműködésről szól, hanem a nemzetállami vitézkedésről. Éppen ezért teljesen elfogadhatatlan ez a határozati javaslat.

És akkor rátérve a határozati javaslat konkrét szövegére, ennek a javaslatnak a 3. pontja azt mondja: „Az Országgyűlés sajnálattal állapítja meg, hogy a Konferencia a nyílt és demokratikus párbeszéd helyett - az állampolgári hozzájárulások jelentős részének kizárásával - a tagállamok szuverenitásának felszámolásában és az uniós bürokrácia hatalmának növelésében érdekelt erők politikai, ideológiai törekvéseinek kiszolgálójává vált.” Akkor arra adják meg a választ, és Répássy államtitkár úr külön a kormány képviselőjében, hogy Orbán Viktor miért írta alá azt a zárónyilatkozatot, amelyben néhány napja az Európai Tanács elfogadta a konferencia jelentését, a három társelnök jelentését, és elfogadta az ebben a zárónyilatkozatban megfogalmazott alapelveket és irányvonalakat, például, hogy az Európai Parlamentet nem megszüntetni szeretné ez a záródokumentum, hanem még szélesebb jogkört kíván adni, ugye, a jogszabálykezdeményezési jogot is, ez is benne van ebben a jelentésben, illetve arról beszél, hogy felül kell vizsgálni a tagállami hatásköröket, de nem úgy, ahogy önök gondolják, hanem pontosan úgy szeretnék felülvizsgálni, hogy a még szélesebb és mélyebb együttműködést tudják megvalósítani. Maga a csúcstalálkozót lezáró dokumentum azt mondja, hogy „Az Európai Tanács tudomásul veszi a konferencia eredményéről szóló, három társelnöknek benyújtott jelentésben szereplő javaslatokat.”, és ennek a záródokumentumnak a végén Orbán Viktor aláírása ott van. Tehát miről vitatkozunk? Miről beszélünk?

Most a magyar Országgyűlés egy teljesen ellentétes határozati javaslatot megfogalmaz, mint amit Orbán Viktor megszavazott az európai tanácsi ülésen, tehát nem értem. Most valami probléma van a párbeszédben, vagy valami hiba van a rendszerben (*Nacsá Lőrinc: Sok probléma van!*), hogy az önök miniszterelnöke Brüsszelben, az Európai Tanács-ülésen egy árva szót nem szól a záródokumentummal és a jelentéssel kapcsolatban, elfogadja, megszavazza, majd alá

is írja, és mi meg itt vagyunk még este hat órákor, és arról beszélünk, hogy hogyan törjünk borsot Orbán Viktor orra alá (*Dr. Zsigmond Barna Pál: Mi nem arról beszélünk!*), hogyan kérdőjelezzük meg az ő szavazatát az Európai Tanácsban? Tényleg bátor emberek, azt kell hogy mondjam, az előterjesztést megfogalmazók is meg önök is, akik érvelnek Orbán Viktorral szemben. (*Nacsa Lőrinc: Köszönjük.*)

Ugye, ez a jelentés, ahogy említettem, tartalmazza azt is, hogy bizonyos új területeken is szorosabb együttműködést kezdeményez a konferencia jelentése, és a záródokumentum megerősíti, hogy több európai hatáskör legyen például az egészségügy területén, amit mi messzemenőig tudunk támogatni.

Igen, a határozati javaslat tartalmaz két olyan pontot, amellyel mi is egyet tudunk érteni: ez a kisebbségi jogokkal kapcsolatos rész, valamint a nyugat-balkáni csatlakozás felgyorsítása. Ezeket mi is tudjuk támogatni, de ez önmagában csak egy fél-fél pontja ennek a határozati javaslatnak.

Úgyhogy olyan fura helyzetbe kerül az ellenzék, mert megvédi Orbán Viktor miniszterelnököt önnel szemben a szavazatával, mert mi most kivételesen Orbán Viktorral értünk egyet, aki az Európai Tanács-ülésen aláírta, elfogadta és megszavazta ennek a konferenciának a záródokumentumát, és ahogy ez a jelentés tartalmazza, a magyar emberek véleményét is tartalmazó jelentést is elfogadta a miniszterelnök. Remélem, nem lesz kellemetlen néhány napjuk, amikor a miniszterelnök megkérdezi, hogy mégis mit tárgyaltatok itt a parlamentben, amikor ez szöveg ellentétben van az én álláspontommal. Úgyhogy sok erőt és bátorságot kívánok az elkövetkezendő időszakra. Köszönöm szépen. (*Nacsa Lőrinc: Köszönjük szépen.*)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Együttal megadom a szót Toroczkai Lászlónak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, tisztelt frakcióvezető úr! Az emelvényről mondja el felszólalását.

TOROCZKAI LÁSZLÓ, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Országgyűlés! Azzal kezdem, hogy ezt a határozati javaslatot a Mi Hazánk Mozgalom megszavazza és támogatja, de nagyon komoly és erős fenntartásaink vannak, illetve majd konkrétan a határozati javaslatnak néhány pontját szeretném közelebbről is megvizsgálni.

Az egyik komoly problémánk az, hogy a Fidesz esetében nagyon sokszor szembesülünk a kettős beszéddel, tehát azzal, hogy mást mondanak itt az Országgyűlésben, mást mondanak Magyarországon a magyaroknak, mint amit aztán képviselnek akár a szavazataikkal az európai fórumokon. Többek között éppen láthattuk, mondjuk, az európai kormányfők versailles-i csúcstalálkozóján, hogy amikor elindultak az Oroszországgal szembeni öngyilkos szankciók, akkor még Orbán Viktor ezeket támogatta, tehát annak a lavínának, amelynek most már tényleg a vége az, hogy ez valójában nem Oroszországot,

hanem Európát fogja elpusztítani, az elindításában Orbán Viktor is részt vett, vagy gondolhatunk akár az előbb említett zárónyilatkozat aláírására, vagy éppen jelenleg Ukrajna európai uniós tagjelölti státuszának a támogatására. Tehát ezzel a kettős beszéddel van problémánk a Fidesz részéről.

(18.10)

Magával a határozati javaslattal alapvetően nincs, hiszen, ha a határozati javaslatot végigolvassuk, akkor azok jól csengő szavakat, mondatokat tartalmaznak, amelyekkel a Mi Hazánk Mozgalom alapvetően egyet tud érteni, de azért van itt néhány nagyon komoly visszás pont, ezeket fogom majd konkrétan kiemelni. De előtte azért egy picit beszéljünk arról, hogy ennek a vitának az Európai Unió jövőjéről, sőt a jelenéről is kell szólnia.

Jelenleg, ha az Európai Uniót nézzük, akkor azt látjuk, hogy egy hanyatló birodalom képét mutatja. Az Európai Uniót és úgy általában Európát gazdasági értelemben, politikai értelemben az európaiak, még hozzá az őshonos európai lakosság munkája, szorgalma és tehetsége tette naggyá és gazdaggá valamikor, és nem pedig azok a politikusok, akik parazita módon élőködnek Európán, és akik éppen teszik tönkre jelenleg az Európai Uniót, amely minden gazdasági, demográfiai és egyéb mutató alapján folyamatosan zuhan és veszít az erejéből. Miközben - és ez szintén egy komoly hiányossága ennek a határozati javaslatnak - ennek a határozati javaslatnak, ha az Európai Unióról akarunk beszélni, különösképpen, ha a jövőjéről, akkor globális kitekintést is kellett volna tenni, márpedig sem itt a többi párt részéről, sem a kormánypártok részéről nem láttunk erre vonatkozó utalásokat vagy jeleket. Márpedig éppen az orrunk előtt alakul az új világrend, egy olyan új világrend, amely az amerikaiak és az amerikai gyökerű globális nagyvállalatok álmait most éppen tönkre fogja tenni, ugyanis nem egypólusú világrend lesz a jövőben, hanem legalább kétpólusú.

Látjuk az ukrainai háború kapcsán, amely nem az ukránok háborúja, nem az ukránok versengenek ott az oroszokkal, hanem valójában két hatalmas nagy tömb, és az egyik tömbről itthon, Magyarországon senki, itt az Országgyűlésben sem beszél, márpedig az úgynevezett BRICS Oroszországgal, Brazíliával, Indiával, Kínával, a Dél-afrikai Köztársasággal kőkeményen jön föl-felé, szakadnak le a dollárról, és alakul ez a kétpólusú világrend. A kérdés az, hogy mi, magyarok hol fogunk elhelyezkedni ebben a kétpólusú világrendben, és mit akarunk kezdeni az Európai Unióval, hiszen az Európai Unió jelenleg nem az európai emberek által vezetett gazdasági vagy politikai birodalomként működik, hanem gyarmatbirodalomként működik jelenleg, gyarmati funkcióban van, az Amerikai Egyesült Államok, illetve elsősorban az Amerikai Egyesült Államokban a valódi hatalmat gyakorló globális nagyvállalatok, elsősorban multinacionális cégek, bankok, pénzügyi szervezetek, hitelminősítők kezében van. Egyébként erre

nagyon-nagyon jó példa van, szinte mondhatom azt, szimbolikus eset, amikor José Manuel Barroso, aki, ha jól emlékszem, tíz éven keresztül vezette az Európai Bizottságot, vezette az Európai Uniót, jelenleg a Goldman Sachs, tehát egy globális nagyvállalatnak - én Ady Endre után szeretem disznófejű nagyuraknak nevezni őket -, jelenleg ennek a Goldman Sachsnak az elnöke, tehát megkapta a jutalmát, megkapta a nyugdíj melletti kiegészítést. Ráadásul nem ügyvezető elnök a Goldman Sachsnál Barroso úr, az Európai Unió korábbi diktátora, vezetője, nem ügyvezető elnök, tehát ez azt jelenti, hogy ez egy nyugdíj-kiegészítés, amit a megbízótól, egy globális nagyvállalattól jelenleg kap. Ilyen emberek vezeték és vezetnek jelenleg az Európai Uniót.

Tehát nem beszéltünk arról, hogy azok az európaiak, akik a munkájukkal, tehetségükkel, szorgalmukkal ezt az Európát és az Európai Uniót nagyvá, gazdaggá és erőssé tették, nekik bármilyen beleszólasuk lenne az Európai Unió működésébe. Erről kellene beszélnünk, illetve arról, hogy azok a politikusok, akik ezeknek a globális nagyvállalatoknak, digitális techóriásoknak, befektetési bankoknak a kezében vannak, ezek a politikusok, akik egyfajta rabszolgaként működnek, szolgálják a gazdáikat, pontosan jól tudják, hogy mi a teendőjük.

És ebben az Országgyűlésben, itt, Magyarországon is itt ülnek, illetve Fekete-Győr András az előbb még itt ült, most éppen elment, de hallottuk az ő felszólalását. Sajnálom, hogy közben elment, mert jó lett volna ezt azért a szemébe mondanom, hogy nem nagyon szoktak arról beszélni, hogy a Momentum megszületésének a pillanatában - ugye, ő korábban Párizsban élt - bizonyára nagyon jó kapcsolatokat sikerült kialakítania, ha maga Emmanuel Macron, a Rothschild-bankház alkalmazottja már az első pillanattól kezdve a kedves feleségével együtt ott asszisztált a Momentum megalapításakor, közös fényképeken szerepeltek az Élysée-palotában.

Tehát nem tudom, hogy mondjuk, engem, egy parlamenti frakcióval rendelkezőt - jelenleg itt az Országgyűlésben egyedül, az egyetlen olyan párt vagyunk, amely önállóan, egyedül, listán került be a parlamentbe -, szóval, ha én most bejelentkeznék Macron úrhoz, akkor az Élysée-palotában fotózkodna-e velem. Erről jó lett volna Fekete-Győr Andrással beszélni, mert ő egy eklatáns példa arra, egy kifejezetten jó szimbólum - olyan, mint Barroso, csak Barroso azért tehetségesebb Fekete-Győr Andrásnál -, tehát egy jó példa arra, hogy hogyan működik az Európai Unió. Hogy nem az emberek által, nem alulról szervezve létrehozott mozgalmak, pártok irányítják valójában az Európai Uniót, mint amilyen például, mondjuk, a Mi Hazánk Mozgalom, amelyet az ászothalmi magyar puszta hoztunk létre igencsak transzparens módon, átláthatóan, több ezer magyar részvételével, tehát ők valamilyen titkos és füstös szobákban létrehozott pártokat képviselnek. Ők irányítják jelenleg az Európai Uniót. Az a magyar nép bölcsessége és a Momentum tehetségtelensége, illetve a tehetség hiánya, hogy egyelőre nem tudtak még kormányozni vagy választást

nyerni Magyarországon. Úgy tűnik egyébként, hogy nem is fog menni, hiába igyekeznek sokat tanulni a Demokratikus Koalíciótól, mint egy fölnőtt, hasonlóan működő párttól.

Tehát nekem az a fő problémám, hogy addig, ameddig az Európai Unió így működik, addig ebben a határozati javaslatban - mondom, hogy ez melyik pontban van, ez a 6. pont - nincs annak igazából jelentősége, hogy az Európai Parlament képviselőit a nemzeti parlamentek delegálják-e. Teljesen mindegy, mert jelenleg egyelőre ez egy színjáték, és ebben sajnos Európa valamennyi országa egyfajta áldozat. Ezen kell tehát alapvetően, és persze a globális spektrumot is nézve, valamit változtatni.

Aztán van itt egy olyan pont, amely arról szól, hogy a szerződésekből törölni kell az egyre szorosabb egység célkitűzését. Maximálisan egyetért a Mi Hazánk Mozgalom ezzel, de itt a mondat végére még azért annyi kiegészítést örültünk volna, ha tett volna az előterjesztő, hogy az európai egyesült államokat is szeretnénk ezzel megakadályozni. Tehát nevezzük nevén bátran, hogy miről szól ez az egyre szorosabb egység. Ez egy európai egyesült államokról szól, tehát, ha lehet, akkor kérjük, hogy ezt is írják bele. A Mi Hazánk Mozgalom határozottan ellenzi az európai egyesült államok elképzelését. Egyébként ez megint szimbolikus, jelképesen csak erősíteni, hogy az Amerikai Egyesült Államok akarja létrehozni a gyarmatát európai egyesült államok néven. Mi ezt határozottan visszautasítjuk, és egyébként szurkolunk az amerikaiaknak, hogy megpróbálják visszaszerezni az irányítást a saját országuk fölött, de ez nem a mi dolgunk. Mi európaiak vagyunk, mi magyarok vagyunk.

Aztán szintén aláhúztam itt, megint csak a 6. pontban szerepel, hogy a közös európai hadsereget szeretnék felállítani a határozati javaslat alapján. Igen, hogy ha azt látjuk, hogy veszélyesen alakult át a világunk, és nem a béke, nem a világbéke irányába haladunk, teljesen kiszámíthatatlanná válik, illetve most már vált a világpolitika azáltal, hogy teljesen átalakul a világrend, és ahogy az előbb mondtam, nem nagyon beszéltek még eddig a magyar Országgyűlésben a BRICS-ről, ezekről a feltörekvő államokról, amelyek egyébként, mondjuk, csak a lakosságukat tekintve a földgolyó lakosságának 40 százalékát képviselik, tehát itt eléggé kétpólusú világrend kezd most már kialakulni. Ebben a kétpólusú világrendben van létjogosultsága egy európai hadseregnek, de nem úgy, hogy az valójában a NATO-t jelenti, mert ha az Európai Unió összességében nem tudunk változtatni, és az Európai Unió irányítása nem lesz sokkal demokratikusabb, átláthatóbb, akkor valójában ez az európai közös hadsereg a NATO-nak lesz valamilyen, nem tudom, alárendelt szervezete.

Nyilván ezt mi így, ebben a formában nem tudjuk szintén támogatni. Akkor tudjuk csak támogatni, ha az Európai Unió átalakul független, szuverén európai nemzetek gazdasági szövetségévé. És lehet ilyen szempontból politikai jellege, hogy akár egy közös hadsereget létrehoz, de annak kizárólag védelmi funkciókat

szabad ellátnia, márpedig a NATO esetében látjuk, hogy inkább támadó funkciókat látott el, és ehhez még egyébként nem kellett sem ENSZ, sem EBESZ, semminek a jóváhagyása vagy egyetértése, ezt láthattuk Jugoszlávia vagy Szerbia bombázása során is, simán megtehetette a NATO. Tehát, ha a NATO-hoz tartozik, és ugyanígy ilyen globális nagyvállalatok fogják irányítani, akkor ezt sem tudjuk tehát támogatni.

(18.20)

Az Európai Unió esetében sok minden egyebet is látni kell még, például azt, hogy önmagában nemcsak az Európai Unió haldoklik és veszít el egyébként a vezető gazdasági pozíciójából, látszik, hogy nemcsak Kína hagyta most már el az Európai Uniót és nemcsak a korábban is gazdasági értelemben erősebbnek számító Amerikai Egyesült Államok, hanem sorban az előbb említett BRICS-országok, akár India és más országok kezdenek felzárkózni, az Európai Unió tagállamai pedig kezdenek leszakadni.

Nem maradhatunk egy olyan Európai Unió tagjai, ahol magukkal akarnak rántani minket egy ilyen gazdasági leépülésbe, ahol esetleg Ukrajna újjáépítését is majd az Európai Unió tagállamainak kellene finanszírozni.

Es azt is mondjuk ki, ha még eddig esetleg nem hangzott volna el itt a parlamentben, hogy tíz éven belül - a jelenlegi trendeket figyelve - nettó befizetővé válunk az Európai Unióban, tehát már gazdasági értelemben sem fogja megérni néhány éven belül, hogy az Unióhoz tartozunk. De hogyha azt látjuk, hogy az előregező Európa népessége 740 millióról a század végére 600 millióra fog csökkenni, és nyilván itt azért a migránsokat nem számítanám az európaiak közé, akkor azt is látni kell, hogy demográfiai, népesedési szempontból, nem csak politikai és gazdasági szempontból is hanyatló Európa. Azt pedig nem kéne megvárunk, hogy Magyarországot is és a magyarokat is magukkal rántsák a hanyatlás kapcsán. Már réges-régen el kellett volna kezdnie a kormánynak - tizenkét éve várunk erre -, hogy magyar, önálló, független nemzetgazdaságot építsen, és rendkívüli módon elszomorított az, ezért nem is tudjuk támogatni a jövő évi költségvetést, hogy a költségvetésben nem látunk erre irányuló erőfeszítéseket.

Továbbra is azt látjuk, hogy a multikat akarják kiszolgálni, azokat a multikat Magyarországon, akik sok esetben elfoglalták magyar vállalkozások helyét. Ezért szeretnénk, hogyha ezen a gazdaságpolitikáján gyökeresen változtatna a Fidesz, és felkészülne akár az Európai Unió kívüli életre is, ha már Orbán Viktor egyszer azt mondta, hogy van élet az Európai Unión kívül. Egyre inkább úgy tűnik, hogy erre kell most már Magyarországot felkészíteni.

Összességében tehát mindezekkel a kritikákkal, javaslatokkal magát a határozati javaslatot, előterjesztést a Mi Hazánk Mozgalom meg fogja szavazni, tudjuk támogatni, de azt látjuk, hogy vagy nem jól gondolták át, vagy nem teljesen gondolták át ezt a határozati javaslatot - bízunk benne, hogy ki lehet még egészíteni -,

vagy nem gondolták át, vagy nem gondolkodnak globálisan, csak az Európai Unión belül.

Mi viszont azt kérjük a kormánytól, hogy gondolkodjon a magyar jövőben akkor is, hogyha az Európai Unió szét fog esni. Mi népszavazást szeretnénk, hiszen egyszer már átverték a népszavazással a magyarokat, a magyarok azóta tudják, hogy tömegesen nem nyitottunk cukrászdákat Bécsben, újra szeretnénk megkérdezni erről a magyarokat, hogy mi a véleményük, de szerintem mire eljutunk a népszavazásig, komoly esély van arra, hogy az Európai Unió önmagát fogja kivégezni, és szét fog esni, hogyha így folytatja.

Tehát mindenféleképpen azt kérjük a kormánytól, hogy gondolja újra a költségvetés tervezetét is, és gondolkodjon abban, hogy hogyan lehet magyar nemzetgazdaságot építeni, hogy legyen magyar jövő. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Mi Hazánk padsoraiban.)*

ELNÖK: Most az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Ungár Péter képviselő úr következik. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Az itt elhangzott eddigi szavak nagyon jellemzőek arra a vitára, ami az Európai Unióról szól Magyarországon. Maga a határozati javaslat, bár tartalmaz támogatható részeket, mint az őshonos kisebbségek védelmére vonatkozó rész, mégiscsak alapvetően a jobb- és baloldali liberálisok közti vitát mutatja meg Európában.

Véleményünk szerint az a narratíva, amit Magyarországon 1990 óta mesélünk magunknak az Európai Unióról, téves narratíva. Az Európai Unió alapítói, amiről mindenki különböző hagiográfiákat zeng Európa-szerte, egy XIX. században született nyugat-európai, a gyarmattartásból meggazdagodott nyugati országok vezetéséből jövő emberek. Ők három nagy nyugati országra és három kicsi Benelux-országra táltak ki egy politikai architektúrát, és a véleményünk nekünk abban különbözik a liberálisok véleményétől, hogy véleményünk szerint az Európai Unió politikai architektúráját nem a második világháború tragédiáját követő humanista felébredés hozta, az Európai Uniót valójában a hidegháború hozta és az Egyesült Államok akarata, hogy a bipoláris világnak legyen egy európai lenyomata.

A helyzet az, hogy véleményünk szerint a római szerződést '57-ben nem lehet értelmezni az '56-os szuezi események nélkül, ami az európai imperializmus végét jelentette, és a nyugati nagy országok számára az egyik legnagyobb egzozen sokk volt. Azt gondoljuk - és ezt az Egyesült Államokról mondták nagyon értelmes emberek -, hogy hiába változott az Európai Unió gazdasági struktúráját tekintve rengeteg dolog, a politikai struktúráját tekintve rendkívül elavult, egy olyan világban jött létre, amely világ már eltűnt.

Még mielőtt korábbi SZDSZ-es országgyűlési képviselők és az Élet és Irodalom Páratlan oldala le fogja

írni, hogy fasiszta vagyok, szeretném jelezni, hogy Susan Watkins baloldali intellektus szavait idéztem az imént. Amúgy ő az, aki Jean-Claude Junckerről, akit Deutsch Tamás szavazatával támogatott anno, amikor bizottsági elnök lett, azt mondta, hogy nem az európai választóktól kapta a legitimitációt, nem is attól a 12 százaléktól, aki az Európai Néppártra szavazott; egyetlen embernek felelt Jean-Claude Juncker, és ez a német kancellár volt. És szeretnék majd erre visszatérni később, hogy a német és kisebb részben francia hegemóniára nem reagál ez a dokumentum, amely nélkül véleményünk szerint nem nagyon van közös pontja az európai geopolitikai valósággal.

Ami azóta történt, a bipoláris világ vége, majd az unipoláris világ létrejötte, majd annak a válsága, illetve a NATO és EU bővülése - köztük hazánk és a térségünk európai unió csatlakozása -, illetve az, hogy már Nagy-Britannia kilépett az Európai Unióból, ez azt jelenti, hogy ez a politikai architektúra már olyan módon elavult, hogy már fönt sem tudja annak a látzatát tartani, hogy valójában működik. Az, hogy a Spitzenkandidaten-rendszert azok az emberek cselezték ki, akik a létrejötte mellett a leginkább kardoskodtak, azért, hogy a német kancellár az akkori legnagyobb belpolitikai ellenfelét elküldje Brüsszelbe, mutatja azt, hogy valójában olyan dolgokat hoznak létre, amelynek már a működtetésére sincs energiájuk.

A helyzet az, hogy lehet több európai védelmi képességről meg európai külpolitikáról beszélni akkor, hogyha Európa valóban szuverén, és az európai szuverének valóban önmagukról tudnak dönteni. A német-francia hegemonia addig nem tartható fenn, amíg Németország önmagára megszállt országgént gondol abból a szempontból, hogy nem hozhat létre önálló védelmi képességeket, ezért ugyanakkor nagyon fontos és pozitív dolognak tartjuk a jelenlegi német kancellár bejelentését arról, hogy Németország részt fog venni a hadviselés fejlesztésében.

Különböző válságtünetekre sem reagál ez a dokumentum. A klímaváltozás szó nem hangzik el benne. Van egy utalás a jövő generációjára, ez sok mindent jelenthet. A klímaváltozás szó ugyanakkor nem hangzik el benne.

Az ukrán-orosz háború miatti hatodik gazdasági szankció kapcsán kialakult vita azt mutatta meg, hogy az európai választópolgároknak és köztük a magyar választópolgároknak két lehetőséget tud az Európai Unió vezetése kínálni. Az egyik lehetőség a katarai LNG-n szállított olaj vagy gáz, a másik pedig az Északi Áramlat II., azaz a Gazprom Európája, ahol korábbi német és francia politikusok ülnek a felügyelőbizottságban. Orbán Viktor értelemszerűen az utóbbit, sok európai politikus pedig az előbbit választja. Véleményünk szerint egyik döntés sem helyes.

A szociális Európa helyett ipari lobbisták ejtették túsul Európa vezetését, erre nem tér ki a dokumentum, és arra sem tér ki a dokumentum, hogy az Európai Unióban bár folyik pár ember által küzdelem az adóparadicsomok ellen, mégiscsak vannak olyan tagállami kormányfők - többek között a magyar is -, akik

bármit megtesznek, hogy az adóparadicsomok megmaradjanak.

Általában két oldal van az Európai Unióról szóló vitában. Az egyik az, hogy folytatni kell, amit az alapítók létrehoztak, és az egyre közelebbi integráció a jelenlegi neoliberais struktúrában egy pozitív dolog lesz, amely el fogja hozni hazánk számára a Kánaánt. Itt hangzanak el olyan dolgok, hogy akármit mond a Bizottság, azt fanfárokön angyalok hozták közénk.

Van a másik narratíva, mely szerint az egész konvergenciaretorika egy SZDSZ-es hazugság volt, vissza kell térni ahhoz, amit az alapító atyák anno akartak - akármi is legyen ez, ez egy ilyen halálon átnyúló pszichoanalízis -, és létre kell hozni a nemzetek Európáját, ami pedig azt jelenti, hogy Orbán Viktornak megmaradjon az a személyes lehetősége, hogy a német tőke, a mesterségesen olcsón tartott magyar munkaerő és az orosz energia hármásából gazdasági növekedést hozzon létre.

Véleményünk szerint a világ megváltozott anynyira, hogy valójában ebből a vitából egy olyan megoldás lesz, remélhetőleg egy olyan megoldás fog kialakulni, ami jelenleg még nem látszik.

(18.30)

A négy szabadság elve nem működik, a magyar emberek számára nem működik, ahogy előbb elhangzott, nem nyitott senki vagy nagyon kevesen cukrászdát Bécsben, és egyáltalán nem volt igaz az a hazugság, amit a csatlakozáskor mondtak, hogy európai életszínvonal, ausztriai életszínvonal lesz Magyarországon. Azért nem lett ez igaz, mert az a rendszer, amely önmagában fenntartja az osztrák és a német életszínvonalat, az a rendszer tartja alacsonyan a magyart. A kettő összefügg. Ebben a rendszerben a kettőt közelíteni nem lehet.

A helyzet az, hogy a három felelősség elvét kéne előtérbe helyezni, a fogyasztókért, a földért és a társadalomért érzett felelősséget. Az, hogy az Európai Unióban például a termőföld a tőke szabad áramlása alá tartozik, részben indokolatlan, hiszen a termőföld nem egy magával vihető jószág, részben pedig teljességgel abszurd és rossz dolgokat eredményez. Bár Dánia és Magyarország kialakított olyan helyzeteket, amelyben ezt az európai elvet lehet fékezni, mégiscsak probléma, hogy ez önmagában van. A tőke, a munkaerő, az áruk szabad áramlását nem növelni kell, hanem csökkenteni, korlátozni. Magyarországon a tőke, a munkaerő és az áru szabad áramlása azt jelenti, hogy mi a bérünkkel próbálunk versenyezni, azzal, hogy nagyon kevés adót kell fizetni, próbálunk versenyezni, és ez azt jelenti, hogy Magyarországon képzünk olyan embereket, akiknek sajnos el kell menni a nyugati munkaerőpiacra, és az ott lévő demográfiai válságot kell csökkenteni.

Pár dolog hiányzik véleményünk szerint ebből a határozatból, és ha megengedik, nem fogjuk módosítóként beadni, mert mindannyian tudjuk, hogy ez hogy végződik. Valószínűleg csak egymás idejét rabolnánk.

Az egyik az eurózána fenntarthatatlansága. Véleményünk szerint az eurózána jelenlegi formájában nem működik. Ami Görögországgal történt a 2008-as válság után, megmutatja, hogy a félperiféria országai számára, akkor is, ha tudnak előnyökhöz jutni az eurócsatlakozásban, az eurózána önmagában fenntarthatatlan, és nem egy válságálló képződmény. Ismételten az előbb említett hetilapnak mondanám, hogy ezt amúgy a jelenlegi központibank-elnök is így látja.

Az európai politikát mérgezi egy ipari lobb, amiről soha nem lehet hallani a Fideszt beszélni. Egy adatot szeretnék csak elmondani. A Bayer nevű cég egymilliárdot lobbizik forintban évente maga az EU lobbiadatbázisa szerint. Tehát a bevallott lobbipénz egymilliárd. Gondoljuk végig, hogy milyen lobbipénzek folyhatnak Brüsszelbe, ha a bevallott egymilliárd ebből! Nem beszélnek arról, hogy ennek a lobbinak a hatására, úgy, hogy a magyar Alaptörvénybe beleírták, hogy GMO-mentesség kell, mégiscsak az új GMO-technológiák engedélyezése európai uniósi irányelv, amit az agrárminiszter amúgy támogat. Tehát nem beszélnek arról a folyamatról, amikor gazdasági érdekcsoportok vásárolják meg az Európai Unió döntéshozatalát.

Az agyvészívás kérdése, nemcsak az Európai Unión belül, hanem az Európai Unión kívül, szintén egy olyan dolog, amiről nem beszélünk. Ajánlom a ghánai korábbi elnök véleményét arról, hogy ő annak örülne, ha segélyek helyett nem vinnének el onnan mindenkit a jobb élet reményében, akiket ő nehezen kitanítottak, és ez többet tenne azért, hogy fel tudjanak zárkózni a volt gyarmattartott országok a gyarmattartókhoz, mint egy rossz segélyezési rendszer. A nyugati profit elszívása, a termelés kihelyezése, az, amikor valakik természetvédelmi szabályokat úgy játszanak ki, hogy kihelyezik a termelést olyan országokba, ahol ezeket nem kell betartani, ezért olcsóbb, majd utána behozzák nagyon alacsony áron ezeket a termékeket, szintén fenntarthatatlan, okozza a klímaváltozást, és az Európai Uniónak sem segít.

Összességében minden, amit a globális délle szemben az Európai Unió vezetése csinál, azt mutatja, hogy nagyon sok mindenben nem változtattak azon a gyarmattartó retorikán, gyarmattartó valóságban, amit korábban folytattak. Véleményünk szerint a szabadkereskedelmi egyezményeket nem szabad kiterjeszteni, nem szabad folytatni. Nagyon reméljük, hogy nem fog visszatérni az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti szabadkereskedelmi övezet gondolata, amely egyszer már felmerült, majd talán a Trump-adminisztráció egyetlen pozitív hatásaként akkor porba hullott.

Összességében az Európai Unió jövőjéről tartott konferencia a magyar közéletben mindenkinek megadta a lehetőséget. A kormány párt elmondhatta, hogy csak ők képviselik a nemzeti érdekeket, úgy, hogy a német tőkéről nem szólnak egy szót sem. A magyar liberálisok elmondhatták, hogy ők a Nyugathoz való felzárkózás receptjének egyetlen birtokosai. És valójában nem mondtunk semmit arról, hogy Magyarország helye az Európai Unió periferiáján hogy fog változni.

Igazából az Európai Unió jelenlegi vezetésében vannak olyan emberek, akik jó dolgokat csinálnak. Volt olyan szlovák biztos, aki Don Quijote-i küzdelmet folytatott az Északi Áramlat II. ellen, ami egy nagyon szép dolog volt. Volt olyan dán biztos, aki Don Quijote-i küzdelmet folytatott azért, hogy a nagy cégek valami adót fizessenek, egyelőre ő sem sikeres. Tehát vannak az Európai Unió vezetésében olyan emberek, akik jó dolgot akarnak csinálni. De egyszerűen a struktúrája egy olyan politikai gépezetnek, amely arra jött létre, hogy részben a német, francia nagytőkének, részben pedig az Egyesült Államok külpolitikai érdekeinek megfelelően, nem lesz fenntartható úgy, hogy a világ alatta megváltozott. Véleményem szerint ameddig erről nem beszélünk őszintén, addig el lehet fogadni egy ilyen határozati javaslatot, és alapvetően nem fog változni semmi. Mi pedig azt gondoljuk, még akkor is, ha már sokan nem gondolják így, hogy ahogy lehet más a politika, talán lehet más egyszer Európa is. Köszönjük szépen. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: A vezérszónoki felszólalások végére értünk, és lévén, hogy kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most a további képviselői felszólalások következnek. Ezek sorában megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió jövőjéről szóló konferencia fontos történelmi időpontban jött. Nagy lehetőség volt egy olyan helyzetben, amikor az volt az általános tapasztalat, hogy az uniósi intézmények már évek óta nem azon dolgoznak, hogy gazdaságilag megerősítsék és versenyképesebbé tegyék a tagállamokat, hanem azon, hogy ideológiailag megrendszabályozzák őket. Gazdaság és versenyképesség helyett migráció, genderideológia, jogállamisági kérdések - ezekkel foglalkozik ma is a brüsszeli bürokrácia.

De a konferencia minden szempontból csalódás volt. Összességében nagyon kevesen vettek részt rajta, számarányában Magyarország volt az egyik élőlovás, de minket lesöpörtek. A konferencia titkársága megtagadta a magyar vitacsoportok elismerését.

Tisztelt Ház! Az Európai Unió folyamatosan szorul vissza a globális versenyben. Csökkenő hányadát adja a világ össztermékének és ipari termelésének, nagyvállalatai szorulnak ki a globális élvonalból, az innováció területén már nemcsak az Egyesült Államok, de Kína is világosan előtte jár, katonai ereje világviszonylatban egyre kevésbé értelmezhető, és közvetlen szomszédságában, a Nyugat-Balkánon sem domináns politikai szereplő. Az Unió 2008-ban a világ GDP-jének, tehát össztermékének 25 százalékát adta, 2019-ben csak 18 százalékát. Az Unió a világ összes ipari hozzáadott értékének 22 százalékát adta 2008-ban, 2019-ben pedig csak 15 százalékát. A világ ötven legnagyobb cége között 2001-ben 14 volt európai, ma csak 7. A világ tíz legnagyobb pénzügyi központja között nincs európai uniósi helyszín. Az Európai

Unió harminc éve még hétszer annyi szabadalmi bejelentést tett, mint Kína, ma Kína 14-szer annyit tesz, mint az Európai Unió. A világon az elmúlt 25 évben 20 olyan cég alakult, amelynek értéke ma százmilliárd dollár fölött van, 9 amerikai, 8 kínai, európai cég nincs köztük. Az elmúlt harminc évben az Egyesült Államok több mint 30 százalékkal növelte a katonai kiadásait, Kína kilencszeresére, vagyis 900 százalékkal. Az Unió ott áll, ahol harminc éve állt.

Az Unió az elmúlt években válságról válságra bukácsol. Meggyengülve került ki a 2009-2010-es adósságválságból, súlyos, máig nem gyógyuló sebeket szerzett a 2015-ös menekültválságban, 2020-ban pedig elveszítette a katonailag legerősebb és gazdaságilag második legerősebb tagállamát, és tragikus teljesítményt nyújtott a vírusválság kezelése kapcsán is.

Mi a megoldás ezekre a problémákra az uniós intézmények szerint? Talán a versenyképesség növelése és az adósságsökkenés? A gazdaság és a katonai erő középpontba állítása? A tagállamok politikai identitásának tiszteletben tartása? A nyugat-balkáni bővítés felgyorsítása? Nem.

(18.40)

Az uniós intézmények szerint az, amire szükségünk van, ami mindezeket a problémákat meg fogja oldani, az nem más, mint a tagállamok vétőjogának eltörlése, jogalkotási kezdeményezési jog adása a parlamentnek, a csúcsteljesítmény rendszer és transznacionális listák bevezetése, vagyis Brüsszel birodalmi központtá és az Európai Parlament birodalmi parlamentté alakítása. Ezzel a megközelítéssel két probléma van; az első gyakorlati, a második filozófiai.

Először is, a politikai intézmények célja, hogy képviseljék a polgárok érdekeit és értékeit, a politikusok feladata pedig, hogy megoldják a problémáikat. Ehhez képest nincs szinte semmilyen probléma sem, amit az Európai Parlament megoldott volna, ellenben derekasan kiveszi a részét a problémák létrehozásából. Fő tevékenysége pedig látszólag az, hogy minél nagyobb hatalmat próbál szerezni saját magának, folyamatosan támadásokat intézve a tagállamok és az Unió jogi alapját adó uniós szerződések ellen.

Másodszor, a parlament célja a politikai nemzet képviselése. Ezért is tévút a birodalmi parlament létrehozására irányuló törekvés, ugyanis európai politikai nemzet nem létezik. Aki az Európai Parlamentet a nemzeti parlamentek fölé akarja emelni, az nemcsak téveszmét kerget, de a demokrácia ellensége is. Ha a tagállamok vétőjogát eltörlőnk és létrejönne a birodalmi parlament, mint ahogyan azt a brüsszeli elit és a magyarországi nyúlvány, a Gyurcsány-féle ellenzék akarja, az a gyakorlatban a magyar emberek számára azt jelentené, hogy nem tudnák befolyásolni az ügyek alakulását, nem tudnák megjeleníteni a magyar érdekeket.

A birodalmi központ a saját érdekeit képviseli, a magyar emberek ügyei háttérbe szorulnának. Majd szépen előírják, hogy a vállalati adót 9 százalékról 15

százalékra kell emelni, nem lehetne korlátozni az üzemanyagok árát, és azonnal vége lenne a rezsicsökkentésnek is. Mi ezt nem szeretnénk. Az Európai Unió nem cél, hanem eszköz, eszköz arra, hogy nemzeti szabadságunk kiteljesedjen, hogy Magyarország minél sikeresebb legyen. Ehhez olyan Európai Unióra lenne szükség, amely a határozatban foglalt értékek mentén szerveződik, ezért támogatjuk a nyilatkozatot.

Tisztelt Ház! Még három témáról szeretnék konkrétan is szólni. Az egyik a delegációs elv, amit sokan támadtak. Valóban, az Európai Tanács parlamenti közgyűlése is a delegációs elv mentén szerveződik. Én magam is tagja vagyok a magyar delegációnak. Én semmilyen legitimitási problémát nem látok a parlament működésében, eleve ugyanazt a problémát látom, amit az Európai Parlament működésében is látunk, hogy a bürokrácia, jelen esetben a strasbourgi bürokrácia átveszi a hatalmat, elszakad a parlamenttől, elszakad a döntéshozóktól, és kialakul egy olyan központi birodalmi érdek, amely lesöpri a nemzetállami érdekeket.

A másik téma a bővítés kérdése. Az EU elsődleges érdeke, hogy közvetlen szomszédságában béke és stabilitás legyen. Ennek egyik eszköze az uniós bővítéspolitikai. A környező országok európai integrációja közös geopolitikai, stratégiai és gazdasági érdekünk is.

Az Unió szavahihetősége is múlik a nyugat-balkáni országok csatlakozási folyamatának felgyorsításán. Ehhez szükséges Szerbia és Montenegró esetében a csatlakozási tárgyalások előrelendítése, Észak-Macedóniával és Albániával a tárgyalások megindítása; Bosznia-Hercegovinának a tagjelölti státuszt, Koszovónak pedig a vízummentességet kéne biztosítani. Ezek lennének azok a fontos kérdések, amelyekkel az Uniónak foglalkozni kéne.

És a harmadik téma a migráció kérdése, illetve az őshonos nemzeti közösségek érdekeinek a kérdése. Valóban, elszomorító azt látni, hogy az Európai Unió túlterjeszkedik saját hatáskörén, folyamatosan a migránsok, illegális migránsok jogait védi, és egy laza mozdulattal lesöpri az őshonos nemzeti közösségek érdekeit és azokat a kezdeményezéseket, amelyek arra irányulnak, hogy kötelező érvényű szabályok rendelkezék, garantálják az őshonos nemzeti közösségek jogait az Unióban.

Több mint 50 millió európai polgár tartozik a nemzeti kisebbségekhez. Két sikeres polgári kezdeményezés is volt az Unió előtt, ezek mindegyikét az Európai Unió egy laza mozdulattal leseperete. Ez egy szomorú történet, még egyszer mondom, miközben a migránsok vonatkozásában, túlterjeszkedve saját hatáskörén, folyamatosan kötelező érvényű szabályokat próbál rákényszeríteni a tagállamokra.

Néhány pontban szeretnék reagálni néhány ellenzéki képviselőtársam felszólalására. Örülök annak, hogy Arató Gergely képviselőtársunk visszajött, hiszen olyan dolgokat mondott, amelyekkel nem tudunk egyetérteni. (Arató Gergely közbeszól.) Azt mondja, hogy megszegtek a szabályokat - nem igaz, nem szegtük meg a szabályokat!

És azt is mondta, hogy megszavaztuk azokat a szabályokat, amelyek mentén ma az Európai Unió működik. Amikor az Európai Unió megalakult, amikor mi a tagjai lettünk az Európai Uniónak, akkor szó sem volt migrációról, szó sem volt genderről, és szó sem volt kettős mércéről. Azt is mondja - mondhatnám azt, hogy nem teljesen fedi fel az igazság minden részletét -, hogy ki akarunk lépni az Európai Unióból. Erről szó nincs, ismételten el kell mondanunk, hogy erről szó nincs.

A magyar lakosság túlnyomó többsége, a Fidesz-szavazók meghatározó többsége támogatja az uniós tagságunkat, bent szeretnénk maradni az Unióban. Egy olyan Unióban szeretnénk bent maradni, amely a magyar emberek érdekeit is képviseli, tudomásul veszi a magyar emberek érdekeit.

Az egy szomorú kérdés, hogy az embereket az Európai Unióban általában nem érdekli az Európai Unió sorsa, nem érdekli Brüsszel. Látható, hogy vannak olyan országok itt a szomszédságunkban is, ahol az európai uniós választásokon 30 százalék alatt marad a részvétel. Ez is jelzi azt, hogy itt egy demokráciadeficit van. Bár közvetlen választásról van szó, és önök itt ezt emelték ki, hogy ez milyen fontos legitimációs elv, de szomorú tény az, hogy akár Szlovéniában, akár Csehországban, akár Szlovákiában 30 százalék alatt volt a részvétel az európai uniós választásokon. Mi ez, hogyha nem egy demokráciadeficit?

A Jobbik vonatkozásában nehezen tudtam követni Brenner Koloman képviselőtársam vallomását, hogy pontosan milyen párt a Jobbik, hol euroatlanti elkötelezettségű, hol jobbközép-konzervatív pártnak, hol néppártnak nevezte a Jobbikot. Igen izgalmas ezen baloldali koalícióban megfejteni, hogy pontosan mit is jelentenek ezek az igen frappáns jelzők. Ő nyelvészként - elismert nyelvész, tudományos ember Koloman, együtt dolgozunk az Európai Tanácsban, tehát közlelről is ismerem az ő elkötelezettségét a nyelvek iránt -, sajnálattal látom, hogy nem tudta értelmezni az első oldal alján lévő pontot, passzust a határozatban. Szerintem egyértelmű ez a passzus, tehát itt arról van szó, hogy európai alapszerződésben kell garantálni azt, hogy minden országnak szuverén nemzeti joga eldönteni azt, hogy beengedi-e a migránsokat, avagy sem, hogy viszonyul a migráció vonatkozásában, és nem uniós hatáskör az illegális migránsok beengedése az Európai Unió területére. Számomra egyértelmű ez a nyelvi szabályozás. Remélhetőleg a megértése képviselőtársam számára is megadatik majd, és pontosan tudja értelmezni ezt a passzust.

A Momentum képviselője sajnos elment már. Valószínűleg a tegnapi 2030-as sokk akkora fájdalmat okozott neki, hogy most már horgászati alapismereteket kezdett elsajátítani, és sértő megjegyzéseket tett itt a fideszes képviselőkre. Ezúton is felszólítom arra, hogy kérjen bocsánatot, nincs helye a parlamentben annak, hogy ő ilyen sértésekre ragadtatja magát, még akkor sem, hogyha megértjük azt, hogy a 2030-as sokk valóban mély nyomokat hagyott benne.

Ungár Péter képviselőtársam mindenről is beszélt, a fanfárokra átnyúló angyalokról és a német tőkésekről. Egy dolgot szeretnék csak mondani, hogy volt egy eszmefuttatása is arról, hogy hogyan is jött létre az Európai Unió, mi volt az a világpolitikai pillanat, európai, amerikai vagy szovjet érdek, ami létrehozta az Európai Uniót.

Én azt gondolom, hogy akkor, amikor létrehozták, akkor egy fontos elv volt az alapító atyák számára, hogy Európáról az európai emberek döntsenek, és szerintem az elv, ami visszaköszön ebben a határozatban, az az, hogy Európáról az európai emberek döntsenek, Magyarországról a magyar emberek döntsenek, és a magyar érdekek képviselője jelenjen meg az Európai Unióban, az európai emberek érdeke jelenjen meg, és a brüsszeli érdek ne szakadjon el az európai emberek érdekeitől, a magyar emberek érdekeitől. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok padsorából.)*

ELNÖK: Ismételt felszólalásra jelentkezett Deutsch Tamás képviselő úr, a Fidesz európai parlamenti képviselője. Megadom a szót, parancsoljon!

DR. DEUTSCH TAMÁS európai parlamenti képviselő: Nagyon szépen köszönöm, kedves elnök asszony. Tisztelt Képviselő Hölgy és Urak! *(Az ellenzéki képviselők az elnökre mutatnak.)* Az a helyzet, hogy abbéli halvány gyanúmat meggyőződéssé erősítette ez a mostani parlamenti eszmecsere, hogy a magyar baloldal képviselői nem ismerik és nem értik az Európai Uniót, úgyhogy igyekszem néhány általuk elmondott tévedés súlyos hibáira felhívni a figyelmet.

(18.50)

Az első dolog az, hogy a két legkisebbik ellenzéki frakció igen tisztelt frakcióvezetőjét leszámítva, előszeretettel azt a szándékos csúsztatást fogalmazzák meg, hogy az országgyűlési határozati javaslat a kisebbségi jogokról szól. Egy frászt! - hogy az önök számára is érthető klasszikust idézzek. Az őshonos nemzeti kisebbségek jogainak európai uniós szavatolásáról. A kisebbségi jogok meg az őshonos nemzeti kisebbségi jogok bizony, azt nem állítom, hogy köszönőviszonyban sincsenek egymással, de pontosan az a probléma, hogy a kisebbségi jogokkal kapcsolatos védelmi intézkedések jótéteményeiből kirekeszti az Európai Unió a mindennapi gyakorlatban 50 milliónyi honpolgárát, akik őshonos nemzeti kisebbségekhez tartoznak.

Úgyhogy tisztelettel azt tudom mondani, hogy az őshonos nemzeti kisebbségek problémáival, így a határon túl élő magyar nemzeti kisebbségek problémájával kapcsolatos totális érzéketlenségüknek egyszer és mindenkorra vessenek már véget, és legalább ezt a terminus technicust kellő utálattal, ami önöket jellemzi a nemzeti ügyeket illetően, de legyenek képesek elmondani, hogy nem a kisebbségi jogokról, hanem az őshonos nemzeti kisebbségekről van szó.

Másodikként hadd mondjam el azt, hogy annál fárasztóbb európai mantra nincsen, hogy az Európai Unió alapításakor megfogalmazott egyetlen olyan érték, amely csorbíthatatlanul érvényesült, nem más, mintsem a kontinentális Európa békéje, azt legyenek kedvesek... (Ungár Péter közbeszól.) Nem, nem, nem, csak Ungár képviselő úrra nézek, nem ő mondta, ezt egyébként a ki tudja, hányadik kicsi ellenzéki frakció, az MSZP igen tisztelt frakcióvezetője mondta. A kontinentális európai béke, a délszláv háború, az északír polgárháború, a félig-meddig polgárháborús németországi hetvenes évekre utalok, meg spanyolországi állapotokra, és most Ukrajnában a kontinentális Európához tartozó területen dúló forró háború fényében, hogy ne mondjam, olyan történelmi tévedés, amiben általános iskola felső tagozatában egvest kap az ember, ha ezt mondja. Nem sikerült. A kontinentális Európa forró háborúktól mentes állapotát, a békét sem sikerült az Európai Uniónak fenntartani.

Ami a jogállamiságot illeti, kiváló lehetőségnek látom, hogy végre elmondjam azt, hogy az európai uniós alapszerződésben a 2. cikkben szereplő jogállamisági definíció azt hivatott szabályozni, hogy milyen jogállamisági feltételeknek kell megfelelniük az európai uniós intézményeknek a működésük során. Ezt fordították át arra, mint ha az európai uniós alapszerződés egyébként a tagállamok jogállami működésével lenne kapcsolatos.

Amit a Jobbik képviselője mondott a Beneš-dekrétumokkal kapcsolatban, ott megint csak a „nem ismeri, nem érti” kifejezést szeretném ideidézni. Csehország és Szlovákia úgy lehettek az Európai Unió tagjai, és 2004 óta a mai napig úgy tagjai az Európai Uniónak, hogy egyébként a jogállamiság, a demokrácia, meg én nem tudom, mennyi üresen csengő érv hangoztatása mellett ez a dekrétum a mai napig hatályos dekrétum ebben a két országban. Ne csináljunk már úgy, mintha az Európai Unió a Beneš-dekrétummal kapcsolatban bármi érdemlegeset tett volna! Asszisztál, szépen csendben elfogad egy olyan egészen elképesztő jogi normát, amely a kollektív bűnösség elve alapján a saját szülőhelyének erőszakos kitelepítés-szerű... - nem, a „-szerű”-t nem mondom -, kitelepítés keretében történő elhagyására kényszerített a magyar nemzethez tartozókat.

A Momentum frakcióvezetőjének - hogy fogalmazzak? - szerinte elfogadható lágy buzizásával kapcsolatban határozott tiltakozásomat szeretném kifejezni. Azt gondolom, hogy sem lágy, sem nem lágy buzizásnak nincsen helye a magyar parlamentben. Úgy-hogy, ha majd legközelebb találkozunk vele, 2030-as sokk ide, 2030-as sokk oda, azt gondolom, hogy ettől mindenféleképpen tartsa magát vissza.

Nincsen egyetlen olyan jogkör, amit egyetlen európai uniós tagállam is átruházott volna az Európai Unióra. Könnyörögve kérem önöket, számtalan egyetemet végzett parlamenti képviselő ül itt, minden egyetemen európai uniós ismereteket tanítanak: az európai uniós tagállamok semmilyen, a tagállami szuverenitás körébe tartozó jogkört nem ruháztak át, hanem

bizonyos jogkörök közös gyakorlásában állapodtak meg az európai uniós intézményeken keresztül. Még egyszer mondom, ezt a több mint bosszantó, politikai motiváltságú csúsztatást legyenek kedvesek - lévén egy súlyos tárgyi tévedés - végre egyszer és mindenkorra abbahagyni. Sem Magyarország, sem Franciaország, sem Svédország - és a további 24 tagját az Európai Uniónak nem fogom felsorolni - egyetlenegy, a tagállami szuverenitási jogkörébe tartozó hatáskört nem ruháztak át. Bizonyos hatásköröket közösen gyakorol uniós intézményeken keresztül.

Végül, de nem utolsósorban az apróságok után a két legfontosabb megjegyzés. Úgy tűnik, hogy ez a mai vita - személyesen viszonylag kevésszer tudok itt lenni, de lehet, hogy a parlament vitáinak jó része döntő részben olyan témáról szól, ami lazán vagy kevésbé lazán kapcsolódik vagy nem is kapcsolódik a napirend kérdéséhez. Kiváló barátom megfogalmazásával egy pillanatig vitatkoznék. Szerintem nagyon fontos kérdésekről beszélt Ungár képviselő úr. Nem mindenről is beszélt, hanem nagyon fontos kérdésekről. Ezek nem képezik a jelenlegi előterjesztés tárgyát. Én nagyon örülnék annak, ha ezekről a kérdésekről lehetne beszélni, mint ahogy mások is fölvetettek ilyen kérdéseket. De ami viszont a jelen előterjesztéssel függ össze, és azt jobbító szándékú módosító javaslatokkal tudná érinteni, ott ne legyen kishitű! Tisztelettel javaslom, hogy ezeket a módosító javaslatokat nyújtsa be, így van módja az előterjesztőknek azt végiggondolni, és adott esetben, ha kellő szakmai megalapozottságú, akkor azokat elfogadni.

Az már egy másik kérdés, és a felszólalása - hogy mondjam? - levegőssége enged engem ilyen reakcióra, hogy mindaz, amit elmondott itt most, azért az egy nagyon érdekes személyes politikusi tragédiát villantott fel. Ilyen nézetekkel hogy a bűbánatban lehetett egy olyan választási szövetséget létrehozni, azokkal a partnerekkel, akik önnek jobbra ülnek, a politikai életnek meg a bal-, meg a balszélét, meg a legradikálisabb baloldalát jelentik? Nyilvánvalóan erről majd a visszaemlékezéseiben hallhatunk öntől.

De ami a leglényege az egésznek, hogy a most elhangzott felszólalások - még egyszer mondom, kivéve a két legkisebb ellenzéki frakció képviselőjének a felszólalását - világossá tették, hogy a Fidesz és a KDNP, a KDNP és a Fidesz a lehető legjobb helyen van. Az Európa jövőjét érintő kérdéseket tekintve létrejött a centrális erőter. Itt vagyunk mi középen, a magyar polgárok elsőpró többségének az álláspontját értve, megértve, az általuk megfogalmazott álláspontokat ebben az országgyűlési határozati javaslatban is megfogalmazva, és természetesen vannak egyik oldalon azok az elképesztő túlzásoktól terhelt globalista elképzelések, amelyeknek a legremisztóbb összefoglalóját Arató képviselő úr fogalmazta meg, ami a demokrácia netovábbjáról beszél abban az Európai Unióban, ahol a legantidemokratikusabb - hogy mondjam? -, még egy, az önök soraiba tartozó polgármester által gyakorolt hétköznapi cenzúrához képest is durvább cenzúrával húzták ki mindazokat az elképzeléseket ezekből a közös európai anyagokból,

amelyek a föderalista átalakítást nem képviselik, és utána itthon meg azt mondják, hogy nehogy már a szuverén magyar Országgyűlés saját határozatában azok a gondolatok megjelenjenek, amelyeket a magyar polgárok tíz- és százazrei gondolnak, és amelyeket egyszer már sikerült önöknek kicenzúrázni Brüsszelben, hát hogy jön ahhoz a Fidesz és a KDNP, hogy ezek a gondolatok megjelenjenek ebben az országgyűlési határozati javaslatban.

Tehát egyfelől ez a szörnyű túlzásoktól hemzseggő globalista mantra, a másik oldalról pedig nagyon izgalmas - az újbaldali jelző ellen nyilvánvalóan Ungár képviselő úr tiltakozna -, egy ilyen újbaldali fundamentális antiglobalizmus, ami egészen izgalmas gondolatokat is megfogalmaz. Szerintem van annak helye, hogy az Országgyűlés, ha nem is plenáris ülésén, de szakbizottsági üléseken is ezekről a kérdésekről szót ejtsünk.

(19.00)

Egyetlenegy probléma van, ma ezek a nagyon távlatos, szinte történetfilozófiai absztrakciót érintő kérdések nem részei az országgyűlési határozati javaslatnak; egy konkrét európai uniós politikai program, az Európa jövőjéről szóló konferenciasorozat további sorsával kapcsolatos magyar parlamenti álláspont, amit kidolgoztak.

És végül, de nem utolsósorban, hogy a „last but not least” elkoptatott strasbourgi és brüsszeli szlogenjét ideidézzem, az a helyzet, hogy önök tényleg nem ismerik és nem értik, de nem is akarják megérteni, hogy az európai uniós intézmények hogy működnek. Hatalmas garral egy éven keresztül működtettek egy Európa jövőjéről szóló konferenciasorozatot, negyvenvalahány nagy észrevétel és 342 középkategóriájú észrevétel, majd erre azt mondja az Európai Tanács, az állam- és kormányfők testülete, hogy take note, tudomásul vettük. Tehát úgy pattant le ez az egész kezdeményezés az állam- és kormányfők testületéről, mint egyébként a fallabda egy erős ütés kapcsán a betonfalról. Szó sincs konventről, szó sincs semmi további foglalkozásról, tehát az a helyzet, hogy egy ilyen, lehet nyugodtan mondani, talán egy kicsit szerepjátszó, egy kicsit farizeus módon, kedvesnek álcázva, de nemet mondtak erre.

Tehát nagyon helyes, ez a maximum, az Európai Unióban, ha valamire nemet mondok, akkor azt tudom mondani, hogy igen, értettem, hogy mi szerepel abban a dokumentumban. Nem lett az elfogadva, nincs az továbbgondolva, tehát azt tudom mondani, hogy nagyon helyes, hogy ezt a magyar kormány határozott fellépésével is ennél mélyebben, ennél barátságosabban és ennél ölelőbb módon nem foglalkozott az Európai Unió állam- és kormányfőinek a testülete, hanem mint a kutya a vizet, lerázta magáról.

Úgyhogy azt tudom mondani, hogy ebből a szempontból a nagy erőfeszítések végén most úgy tűnik, hogy egyáltalán nem állnak rosszul a szuverenista, nemzeti elkötelezettségű erők az Európai Unió Tanácsában. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr több ellenzéki képviselőtársát is felszólalásra készítette, így most kétperces hozzászólások következnek, elsőként Arató Gergely képviselő úr, a DK-tól. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Itt persze nem vagyunk ilyen kifinomult európaiak, mint képviselő úr, aki tökéletesen ért mindent az Európai Unióban, mi csak itt ilyen egyszerű budapesti, magyarországi szemszögből nézzük ezeket a dolgokat, és teljesen egyértelmű, hogy önök mit csinálnak. Teljesen egyértelmű, hogy az egész szókészlet, az egész retorika egy Európa-ellenes indulat felkeltésére irányuló retorika. Most már a Beneš-dekrétumokért és a háborúkért is, a polgárháborúkért meg a terrorizmusért is az EU felelős képviselő úr előadásában, a kettős mércéért és még az ördög tudja, mi mindenért. Az Európai Unió egy ördögi hely, amitől önök megvédik Magyarországot. Mert mindig kell valami ellenség, akitől megvédik Magyarországot, most már lehet, hogy Soros Gyuri bácsi nem szerepel olyan jól *(Nacs Lőrinc: Gyurcsányra mindig számíthattok.)*, akkor most keresnek valaki mást, akivel szemben ezt az országot meg kell védeni.

Azt kell önnek mondanom, hogy egy dolgot viszont kikérek magamnak. Azok a képviselők, akik itt, az ellenzéki oldalon ülnek, vannak ugyanannyira hazafiak, mint önök. Lehet, hogy mást gondolunk arról, hogy mi a nemzeti érdek, szerintünk a nemzeti érdek az EU-ban maradás; szerintünk a nemzeti érdek egy jól működő, erős Európai Unió; szerintünk a nemzeti érdek az, hogy ne kivezessük Magyarországot az EU-ból, hanem segítsünk abban, hogy ez jól működjön.

Mert ön nagyon téved, ha azt hiszi, hogy Ungár képviselő úr az egyébként kétségkívül posztmarxista ihletésű hozzászólásával önt támogatta. *(Derültség.)* Tudja, ki támogatta önt? Az Európa-ellenes, szélsőjobboldali, radikális Mi Hazánk. Na, ők támogatják önöket, mert ők legalább őszinték és kimondják, hogy ez egy Európa-ellenes politika, amit önök folytatnak. Azt kell mondanom, hogy szerintünk ez szembe megy a nemzeti érdekekkel, ez csak a Fidesz érdeke és a kormány érdeke. Ez nem hazafias viselkedés, hanem éppen ellenkezőleg, egy önző, Magyarország érdekeivel ellentétes politika. *(Taps a DK, a Momentum és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: A következő kétperces felszólalónk Sebők Éva képviselő asszony, Momentum. Parancsoljon!

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Képviselő úr, közben itt Dúró Dóra képviselő asszonnyal megfelleltük a megszólítását, elosztottuk egymás között, úgyhogy emiatt már nem kell aggódnia. Én egyúttal azt szeretném kérni, hogy a következő EP-választásokon ne kéredezzen listára, hanem inkább menjen haza, makramézzon, vagy nem tudom. *(Zaj, közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

Elmondom, hogy miért. Annyira kedvesen megfelledeznek - s ettől megijedve vagyok, meglepődve

nem vagyok - önök mindig a diaszpóramagyarságról. Teljes mértékben átsiklott afölött, hogy itt elhangzott az is, hogy ez a „mindenki válassza meg, hogy kivel akar együtt élni” a kivándorolt magyarokat is érinteni fogja. Csak így átsiklott felette. Ilyen hozzáállással ne legyen európai parlamenti képviselő! Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Kétperces felszólalásra jelentkezett Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP képviselője, neki is szót adok. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Engem nem Deutsch Tamás hozzászólása ihletett meg, hanem az ellenzéki kirohanások. Képviselő asszony, mivel friss képviselő, csak ezért mondanám: hogy ki lesz európai parlamenti képviselő, azt a választók döntenek el, nem ön. *(Arató Gergely: Amíg engedik nekik, hogy ők döntsék el.)* A választók... *(Közbeszólásra:)* Értem, hogy a Momentum mint a DK ifjúsági tagozata most megint odafordul segítségért. A választók, képviselő asszony, a választók döntenek el, amikor az urnákhoz járulnak, hogy kiket szeretnének Brüsszelbe és Strasbourgba az Európai Parlamentbe delegálni, hogy kik képviseljék ott, ki legyen az a 21 magyarországi képviselő, akik az Európai Parlamentben a magyar érdekeket szeretnék képviselni.

Az a probléma, hogy a 2019-es európai parlamenti választások után az önök képviselői, név szerint Cseh Katalin és Donáth Anna megfordult ebben a kérdésben, és azt gondolta, hogy neki az a feladata, hogy hogyan tudja itthon a brüsszeli érdekeket képviselni, hogyan tudja följelenteni naponta, ahogy ezt el is ismerték önök, Véra Jourovánál és a többi biztos asszonynál és biztos úrnál Magyarországot, hogyan tudják még szigorúbbá tenni a Magyarországot elítélő, kettős mércén alapuló és egyébként számos hazugságon alapuló különböző jelentésekbe, bizottsági dokumentumokba és módosító javaslatokba betenni az alapvetően nemzetellenes és Magyarország-ellenes módosító javaslataikat és mondataikat, aminek egy célja volt, hogy minél jobban ártson Magyarországnak. Elmondták, hogy semmiképpen nem akarják, hogy Magyarország hozzájusson az uniós forrásokhoz, azt akarják, hogy Magyarország egy ideológiai szégyenpadon üljön az Unióban, mert nem értenek egyet az önök liberális mainstream gondolataival, de az, hogy ön megmondja Deutsch Tamásnak, hogy ő hogyan lehet EP-képviselő és hogy nem, és mit csináljon a szabad idejében, az, azt gondolom, hogy túlmegegy minden határon.

A választókat is tisztelni kell, tisztelt képviselő asszony, és legutóbb a 21 helyből 13 hellyel a Fidesz-KDNP listáját tisztelték meg a választók, köztük egyébként Deutsch Tamást, aki a magyar delegáció vezetője Brüsszelben, és azért küzd, tisztelt képviselő asszony, hogy a magyar érdekeket tudja ott képviselni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, visszatérünk a normál szót kérő képviselőtársainkhoz, és Ungár Péter képviselő úr gondolatait nem csak a visszaemlékezéseiből ismerhetik meg *(Derültség.)*, lévén, hogy most a következő hozzászóló ő lesz a plenáris ülésen. Parancsoljon, képviselő úr!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Kétségtelenül nagyon rossz dolog a visszaemlékezéseimre gondolni, mert megtörtént velem az a személyes tragédia, hogy 31 éves lettem nemrég. Csak pár dologra szeretnék reagálni. Először is posztmarxista vagy újbaloldali... - azért a rendszerkritikus európai gondolatokban az Európai Unió kritikája egy nagyon mély hagyományokkal rendelkező gondolat. A brit Munkáspárt egészen a nyolcvanas évekig ellenezte az Európai Unió létét, és vannak még ilyenek, a svéd, a dán és más európai országokból is.

Két dolog; az egyik, Deutsch képviselő úr, amit elmondott, az arra alkalmas, hogy az őszinteségmétert kicsit föltekerjük, tehát értelemszerűen a vétó megmarad. De ezt nemcsak Orbán Viktor mondta, hogy meg kell hogy maradjon, rengeteg ország él a vétóval, valljuk be, hogy Gyurcsány Ferenc vétózta eddig a hétéves EU-s költségvetési ciklust a legtovább a magyar miniszterelnökök között azért, hogy Magyarország több pénzt kapjon, ami egy alapvetően helyes dolog, ha több pénzt kapunk, mint kevesebbet. Tehát ha visszatérünk, nem fogja se Ciprus, se Dánia, se Hollandia engedni, hogy a vétó intézményét elvegyék.

Ezért a vétó intézménye valójában nincs veszélyben, úgyhogy azt tudnám erről a határozati javaslatról mondani, amit anno Bajnai Gordonnak mondott Navracsics Tibor, hogy nagyon jó, de akkor mit keres itt? Akkor miért beszélünk róla, mintha ez egy veszély lenne, ha ön is pontosan tudja, hogy ilyen veszély valójában az európai politikában, hogy a vétót elveszik, nincs?

(19.10)

Valójában még a spitzenkandidati rendszer sem valósult meg a materiális valóságban - most nem arról beszélek, hogy ki mit ír közleményben, hanem így a dolgokban magukban -, és ehhez önök amúgy aszisztáltak, ezt is valljuk be őszintén! Tehát ahhoz, hogy Von der Leyennek meglegyen a többsége, kellett a Jog és Igazságosság és kellett a Fidesz szavazata, ezt az akkori német kancellár, aki Orbán Viktor legszorosabb politikai szövetségese volt, Angela Merkel letárgyalta a két kormányfővel, és így lett Von der Leyen a Bizottság elnöke, úgy, hogy senki élő ember nem szavazott rá, nem volt élő ember, aki rá szavazott volna, mert azt hazudták az Európai Unió polgárainak, hogy a spitzenkandidati rendszeren keresztül majd vagy a Weber úr, vagy a Timmermans úr lesz a Bizottság elnöke. Véleményem szerint ez csak azért fontos, hogy értelemszerűen az Európai Parlamentnek nem úgy tűnik, minthogyha a hatáskör tágítása így a világ irányából adódóan egy imminens veszély lenne.

Még egy dolog, amiről csak így, ha már erről beszélünk, a nemzeti szuverenitás meg az Európai Unió egyenlőségéről beszéljünk egy pillanatot, ez szerintem ennyit talán megérdemel. Kezdem úgy, hogy ön meg tudjon dicsérni, és befejezem úgy, hogy nagyon leszidjon. Az Európai Unió nyugati tagállamainak az egyik legnagyobb álszentsége az, hogy még a krími annexió után, a szankciók ellenére milyen üzleteket kötöttek Oroszországgal, ez rendkívül álszent. Ennek a csúcspéldája az Északi Áramlat II. projekt volt, amit az önök korábbi szövetségese - *(Dr. Deutsch Tamás felé:)* ha jól tudom, önnek a korábbi személyes jóbarátja - úgy nevezett, hogy a Molotov-Ribbentrop-vezeték. A helyzet az, hogy utána, amikor a tagállamok, tehát a kelet-közép-európai tagállamok kiálltak az Északi Áramlat II. mellett, akkor bár először Orbán Viktor aláírta ezt a közös levelet a lengyel jó kapcsolatok miatt, ő volt az első, aki mégis azt gondolta, hogy ennek meg kell valósulnia, és ezt akkor jelentette be, amikor Vlagyimir Putyin itt volt.

Ezt csak azért mondom, mert volt nagyon sok lehetőség, amikor lehetett volna azért harcolni, hogy a tagállamok intézmények előtti egyenlősége megvalósult volna, hiszen pontosan tudtuk, hogy a baltiak közül sem az észtek, sem a litvánok nem hozhattak volna létre egy ilyen projektet, csak azért csinálhatták meg, mert a németek több mindent megengedhetnek maguknak, de önök mégis az ő oldalukra álltak azért, mert különböző gazdasági előnyöket vártak - de ezt ezer szempontból el lehet még mondani. Nem nagyon volt Angela Merkelén kívül még egy olyan kormányfő Orbán Viktoron kívül, aki a „schwarze Null” költségvetésifegyelem-fétist ilyen szinten végezte.

Én tehát csak azt akarom elmondani, hogy az én - lehet, hogy nagyon levegős - felszólalásomnak a lényege az lett volna, hogy önök nagyon sok olyan dologban értenek egyet azokkal, akik valójában irányítják Európát, aki értelemszerűen nem szegény Von der Leyen asszony, amiben utána ezt nem vallják be, és úgy tesznek, mint ha elleneznének dolgokat, amiket valójában támogatnak. Orbán Viktor Angela Merellel 98,5 százalékban szavazott együtt az Európai Tanácsban - hát miről beszélünk? Hát, itt azért olyan nagy szabadságharc - azt a pár szimbolikus dolgot leszámítva - valójában nem volt. Köszönöm.

ELNÖK: A következő normál hozzászólónk Hörcsik Richárd képviselő úr, a Fidesz képviselője. Megadom a szót, parancsoljon!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint a mai napi téma egyik előterjesztője... *(Nacsá Lőrinc magára mutatva az elnöknek: Zárszó!)* Nem zárszó, bocsánat *(Nacsá Lőrinc: Nem, nem!)*, csak pusztán néhány dologra szeretnék reagálni a hozzászólásommal, ami itt az elmúlt időszakban, az elmúlt négy órában elhangzott.

Az előttünk fekvő határozati javaslat, én úgy hiszem, mindenki számára világos és egyértelmű, amely

képviseli a magyar választópolgároknak a véleményét, és én hozzáteszem: az érdekeit. Különösen fontos az - ahogy szoktuk mondani, néma gyerekek anyja sem érti a szavát -, hogy a magyar Országgyűlés, amely a magyar demokráciának az egyik letéteményese és a szuverenitásnak az egyik letéteményese, hallassa a hangját egy olyan ügyben, amely alapvetően befolyásolja Európa jövőjét és Magyarország helyzetét és szerepét az Európai Unióban. Sajnos azt látjuk, hogy ez már nem az az Európai Unió, amelybe mi beléptünk tizenvalahány évvel ezelőtt. Itt egy olyan harc alakult ki az elmúlt időszakban, amelyben valóban meg kell találnunk a helyünket.

És szeretném ellenzéki képviselőtársaimat megnyugtatni, hogy Magyarország nem kíván kilépni az Európai Unióból, ez a dokumentum rossz olvasata azoknak, akik úgy gondolják, hogy ez egy kilépés-előkészítő dokumentum. Szó sincs erről! Itt csak egyszerűen arról van szó, hogy a magyar Országgyűlésnek, amely hallatja a választópolgároknak a hangját, van véleménye nemcsak Európáról, Európa jövőjéről, és van véleményünk, és ez bizony fáj a baloldalnak nemcsak Magyarországon, hanem az Európai Unióban egyaránt. Ez a dokumentum arról szól, hogy nekünk igenis van vízió az Európai Unióról, nemcsak hogy megtanultuk, hogy hogyan működik az Európai Unió, hanem látjuk a jövőjét is, és mi ebben aktív szereppel szeretnénk részt venni. Éppen ezért néhány dologra szeretném felhívni a figyelmet.

Ugye, az egyik alapvető kérdés a szubszidiaritás, ami az európai döntéshozóknál bizony másképpen fogalmazódik meg. Mi úgy gondoljuk, hogy ez az egyik sarokköve az európai demokráciának, hogy a nemzeti parlamenteknek legyen beleszólásuk a jogalkotási folyamatba, hogy mi történik, mi kerül az Európai Parlament asztalára, hogy legyen befolyása a nemzeti parlamenteknek. Jelen pillanatban a szubszidiaritás elvével kapcsolatosan a legkirívóbb ügy - ezt csak példaképpen említem, hogy mi a bajunk az Európai Parlament jelenlegi működésével - az Európai Parlamentnek az Európai Parlament tagjainak közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslata. Az Európai Parlament e javaslatát - tessenek meghallgatni! - nem küldte meg a nemzeti parlamenteknek, ezáltal megfosztva őket a véleményezési joguktól. Ez lenne az európai demokrácia?

Az Európai Parlament, igenis ki kell mondani, e gyakorlatával szembemegy a szerződéses, a jelenleg érvényben lévő szerződések rendelkezéseivel, és ezáltal igenis hátráltatja a nemzeti parlamentek ellenőrzési feladatainak a gyakorlását. És sajnálattal tapasztalom, hogy az Európai Parlament ezen, minden európai uniós tagállami választópolgárt közvetlenül érintő szabályozási tervezet kapcsán sem tud megfelelni a szerződések-ből eredendő alapvető elvárásoknak, és erre sok tekintetben, jönnek Magyarországra egyes európai parlamenti képviselők, és kioktatnak bennünket a jogállamiságról, a kötelezettségszegésről, s a többi, s a többi. Ez felháborító. Ez ügyben egyébként a legelső kifogás - tessenek meghallgatni! - Stockholmból érkezett, a svéd

parlament elnöke megküldte az aggályait az Európai Parlament elnökének, és tudomásom van arról, hogy várhatóan más házelnökök is tiltakozni fognak e példátlan gyakorlat ellen, mert fontosnak tartjuk, hogy a nemzeti parlamenteknek hangja, ereje legyen az európai jogalkotásban.

Hogy mi a bajunk az Európai Parlament jelenlegi működésével és gyakorlatával? Hát, igen, rögzítenünk kell például, hogy alapvetően az Európai Parlament volt az elmúlt évtizedek szerződés módosításának a legnagyobb nyertese. Konzultációs fórumból a Tanács mellett társjogalkotóvá vált, és ez a jogkör az uniós jogalkotást meghatározó szándékában megilleti az intézményt. Tehát az Európai Parlament jogalkotási kezdeményezési jogát nem támogatjuk, mert ez felborítaná a három intézményt, amely a Bizottság, a Tanács és az Európai Parlament közötti kényes uniós intézményközi egyensúlyt jelentette, ami alapján ma még úgy-ahogy működik az Európai Unió jogalkotási mechanizmusa. És itt hozzáteszem, hogy a római jogból ismert a „nemo iudex in causa sua”, azaz senki sem lehet bíró a saját ügyében, mert nem lenne tárgyilagos a döntése, és ez, tisztelt képviselőtársaim, azt jelenti, hogy aki jogszabályt kezdeményez, az nem vesz részt annak az elfogadásában, és ez az elv a jelenlegi intézményi egyensúlyban érvényesül, és ezt borítaná fel az Európai Parlament javaslata. *(Arató Gergely közbeszól.)* Nos, éppen ezért... *(Arató Gergely közbeszól.)* Bocsánat...

(19.20)

Ezért mi nem kérünk ebből. Számtalan olyan ügyet tudnék előhozni, ami igenis az Európai Parlament részéről szegi meg azokat a szerződésekben foglalt jogszabályokat, amik a lisszaboni szerződésben megjelennek. Éppen ők szegik meg ezt a számunkra fontos dokumentumot, ami jelenleg érvényben lenne az Európai Parlamentben és az Európai Unióban. Szó sincs arról, hogy mi meg akarjuk szüntetni az Európai Parlamentet, csak éppen rá akarunk világítani arra, hogy ebben a jogalkotási folyamatban a nemzeti parlamenteknek sokkal nagyobb szerepet kell majd vinni a jövőben azért, hogy az a sokat emlegetett demokratikus deficit megszűnjön, ami ma van. Például az európai parlamenti választásoknál látszik, egyszerűen nem tudják, hogy miről van szó. Nem mennek el választani, mert nem gondolják azt, hogy Brüsszel befolyásolná a mindennapjaikat, pedig ez így van.

Mi arra szeretnénk felhívni a figyelmet, hogy az elmúlt időszakban egy lopakodó jogalkotással akarják bővíteni a szerződéseket, megkerülve az Európai Parlament hatáskörét és például az Európai Bizottság hatáskörét. Mi úgy tanultuk, hogy az Európai Bizottság a szerződések őre. De ma már politikai bizottságként működik. Nekünk van gyakorlatunk az elmúlt negyven év kommunizmusával és szocializmusával, és mi ebből nem kérünk. S talán mi érzékenyebbek vagyunk, magyar képviselők, akár az Európai Parlamentben vagy éppen a magyar parlamentben, hogy

felhívjuk a figyelmet ennek a veszélyére. Mi éppen ezt a folyamatot szeretnénk megállítani. S én meg vagyok győződve arról, hogy nemcsak a magyar Országgyűlés, hanem több más közép-európai és nyugat-európai parlament is fel fogja hívni a figyelmet arra, hogy rossz úton jár az Európai Unió.

Mi megkérdőjelezzük a hasznosságát ennek az elmúlt egy hónapnak, amiben nagyon sok képviselő és egyszerű európai polgár is részt vett. Volt-e eredménye ennek a munkának? Nos, úgy hiszem - amit Deutsch Tamás képviselőtársam is megemlíttet -, hogy az Európai Tanács véleménye jól mutatja azt, hogy semmibe se veszi azt a munkát, amit részben a nemzeti parlamentek képviselői, az európai parlamenti képviselők végeztek azért, hogy megjobbjítsuk az Európai Uniót. Ebből látszik, hogy a diktatúra nem itt van a nemzeti parlamenteknél, hanem az Európai Parlamentben és az európai döntéshozóknál. Nos, mi erre szeretnénk felhívni a figyelmet. Ezért fontos az, hogy ez a határozati javaslat az Európai Unió jövőjével kapcsolatban megszülessen. S mi ezt szeretnénk elküldeni, ahogy a dokumentum is mutatja, minden európai intézménynek, és én ezt fogom képviselni a jövő hónapban az Európai Unió nemzeti parlamenti európai ügyek bizottságának grémiumán, a COSAC-ülésen, hogy más kollégámmal is el tudjuk mondani, hogy baj van. Mi időben szólunk, mert ha nem úgy történik Európa átalakulása, ahogy az európai polgárok közül sokan gondolják, akkor ebből bizony nem előremenetel, hanem hátrátétel lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalásra jelentkezett Deutsch Tamás képviselő úr, a Fidesz európai parlamenti képviselője. Parancsoljon!

DR. DEUTSCH TAMÁS európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen, kedves elnök asszony. Három rövid észrevétel. Elsőként is a Momentum igen tisztelt képviselőnének szeretném azt mondani, hogy nem azért, amit gunyorosan megjegyzett Arató képviselő úr, hogy én a fehérek között egy európai lennék. Én a magyarok között egy magyar vagyok, de ettől még hadd mondjam azt, hogy nem ismeri és nem érti azt, hogy milyen szabályok vonatkoznak az Európai Unióban. Ha európai uniós polgár más európai uniós országba a szabad mozgás jogával élve elmegy, az nem ugyanaz, mint amikor az Európai Unió kívülről tömegesen, illegális határátlépéssel migránsok érkeznek az Európai Unióba, majd a brüsszeli központból ezeket át akarják telepíteni egy másik országba, és ez ellen a döntés ellen lép föl valaki. A kettő között egyenlőségjelet tenni olyan fókú tájékozatlanság, ami még egy momentumostól is furcsának hallik.

Én nem vagyok olyan nagyképű, hogy dicsérnék vagy korholnék. Én sem nem dicsérem a frakcióvezető urat, sem nem korholom, csupán azt szeretném mondani, hogy én a politikát nem egy Le Carré-regénynek gondolom, mint ön, ahol állandóan kinek az oldalára áll, hogyan, milyen titkos összeesküvések

vannak, amelyek persze léteznek, és az ön fantasztikus intellektuális képessége a titkos összeesküvések megértéséhez segíti, és ezt most itt elmondja nekünk. Én azt tudom mondani, hogy a magyar politika úgy működik a Fidesz és a KDNP által, hogy nem azt nézzük, kinek az oldalára álljunk, hanem azt nézzük, hogy nekünk mi az érdekünk. S ha ez egybeesik mással és nagy, az nekünk jó, és ha egybeesik mással és kicsi, akkor sok kicsit kell szerezni, hogy többséget szerezzünk - tehát nem a hova, kinek az oldalára álljunk.

Ami pedig Arató képviselő úr, önt illeti: egyszer s mindenkorra felejtse már el ezt a DK-s hisztit. A DK az Európai Parlamentben négy képviselője által nap nap után hátba támadja a saját hazáját. Ezt mi néven nevezzük. Nem mondjuk azt, hogy hazaáruló, bár egy pontos definíció lenne, de ezt mi nem mondjuk. Ön pedig ezzel szemben folyamatosan azt mondja, hogy mi nem vagyunk demokratikusak. Egyszer s mindenkorra kikérem magamnak, hogy ön mint egy poszt-kommunista párt tagja, akinek köze nincs a demokráciához, minket számonkérjen és minket antidemokratának nevezzen. Ezt kikérem magamnak! Azt tudom mondani, hogy ön még csak totyogó bölcsődés volt, amikor mi már azért küzdöttünk, hogy ebben az országban azt a sok sületlenséget szabadon el lehessen mondani, mint amit most itt elmondott a parlamentben. Tehát tisztelettel kérem, ezentúl soha az életben ne kérdőjelezze meg az önnel egyet nem értők demokratikus elkötelezettségét, mert ez valóban sértő. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Arató Gergely képviselő úr a következő kétperces hozzászóló. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Képviselő Úr! Ön félreérti a demokráciát, ha azt gondolja, hogy ön meghatározhatja azt, hogy én mit mondhatok és mit nem. Ez nagyon távol áll attól, amit a demokrácia jelent. S ön félreérti a demokráciát, ha azt gondolja, hogy a DK európai parlamenti képviselőinek az Orbán-kormány utasításait kell követniük, mint ahogy önök teszik. Ez egy félreértés. Én nem állítom, hogy ön nem demokrata, azt nem tudom megítélni, hogy mit gondol igazából, de azt gondolom, hogy az a felfogás, amit képvisel, amely szerint lényegében hazaáruló az, aki nem az önök kormányának a szekerét tolja, hogy nagyon finoman fogalmazzak, aki a választóit képviseli akár Budapesten, akár Brüsszelben, akkor azt kell mondanom, hogy önnek az enyémtől nagyon eltérő elképzelése van a demokráciáról. *(Taps az ellenzéki oldalon. – Dr. Deutsch Tamás: Ezt tisztelettel elfogadom.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Mivel jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Az előterjesztők képviselőjében Nacsa Lőrinc képviselő úr jelezte, hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Egy igen tanulságos vitán vagyunk túl. Arató Gergely azt mondta, hogy ő bármit mondhat, és mi nem szabhatjuk meg neki, hogy mit mondhat. Ebben teljes mértékben igaza van. Önök voltak az a kormány, amely idejében, amikor mást gondoltak az emberek, kardlapoztatás lett a vége, és szemkilövetés. Hogy ki mit gondol demokráciáról, azt azért teljesen világosan lássuk!

Szerintem izgalmas vitán vagyunk túl. A határozati javaslat lehetővé tette azt, hogy az Európai Unió jövőjéről tágan is vitatkozzunk. Fontosak ezek a viták, és lehetne folytatni számos olyan kérdésben, amit például Ungár Péter is fölvetett. Külön konferenciát érdemelne, mondjuk, a Felsőházi teremben a német-francia tandem kialakulása, vagy külön konferenciát érdemelne az Európai Unió stratégiai autonómiájának megszerzése.

Ungár képviselő úr azt mondta a vitában, az egy halálon túlmutató pszichózis, hogy az Európai Unió alapítására és alapítóira hivatkozunk rendszeresen, s hogy szerinte nem lehet tudni azt, hogy mi is az Európai Unió alapításának a története, és hogy mi volt akkor az eszmény. Hát, tegyük tisztába ezt egyszer s mindenkorra: az Európai Unió egy kereszténydemokrata innováció, egy politikai innováció, amit kereszténydemokraták találtak föl. Mi volt a fő célja a második világháború utáni helyzetben? A béke és a stabilitás fenntartása az európai kontinensen. Hallottuk Deutsch Tamás képviselő úrtól, hogy a békét mennyire sikerült és mennyire nem sikerült az elmúlt évtizedekben az Európai Uniónak elérnie; a stabilitásról már ne is beszéljünk.

Olyan világban alapították az Európai Uniót, amikor az Egyesült Államok és a Szovjetunió növekvő nemzetközi befolyása ellen azt gondolta az európai közösség és azt gondolták az európai nagy tagállamok vezetői és külügyminiszterei, hogy a béke, a stabilitás és a versenyképesség érdekében gazdaságilag érdemes összefogni az európai országokat abból a célból, hogy a Szovjetunióval és az Egyesült Államokkal fölvehesse a versenyt, és Európa a versenyképességével az egész világon ismét nemzetközi tényezővé válhasson.

(19.30)

Azért hoznám ide a versenyképesség kérdését, mert azt látjuk, hogy az Európai Unió az elmúlt években számos olyan döntést hozott, tudatosan, aminek a saját versenyképességének gyengítése lett az eredménye. Olyan döntéseket hozott, amivel az Európai Unió a versenyképességét gyengítette, és szerintünk ez egy rossz irány. Az Európai Uniónak ismét globális versenyzővé kell válnia, az Európai Uniónak ismét el kell érnie a versenyképességnek azt a szintjét, amikor fel tudja venni a gazdasági versenyt a nagyhatalmakkal ebben a mostani megváltozott világgazdasági helyzetben.

Van egy példa az elmúlt időszakból: a Covid-időszak alatt online meeting formájában egy brüsszeli

munkacsoportban tárgyaltunk kereskedelmi papírokról, kereskedelmi policykról, és mi sem jellemzi jobban az Európai Unió működését, hogy az ötoldalas kereskedelmi papírból négy oldal a világ különböző tájainak a kioktatásáról szól. Szerintem a kereskedelemnek kereskedelemről kell szólnia, és mégis, az Európai Unió állásfoglalása 80 százalékban más országok, más régiók, más népek és más hatalmak kioktatásáról szól, nem pedig arról, hogy hogyan kéne kereskedni ezekkel a régiókkal, ezekkel az országokkal a mostani megváltozott világgazdasági helyzetben.

Azt azért nem gondoltam volna a mai vita előtt, illetve nem biztos, hogy egy lyukas garast is raktam volna rá, hogy nem Toroczkai László lesz az, aki a leginkább Magyarország kilépése mellett érvel az Európai Unióból, hanem Ungár Péter. Számomra ez egy új eleme volt a vitának, én nem gondoltam volna a vita előtt, hogy ez így lesz. A pénzemet Toroczkai Lászlóra tettem volna; szoros volt a verseny, de azért Ungár Péter nyert ebben, azt gondolom.

Ha megnézzük a stratégiai autonómiát, amit az Európai Uniónak ki kellene harcolnia mind az Egyesült Államokkal szemben is akár, mind a környező országokkal szemben, hogy az Európai Unió képes legyen a saját sorsát a kezébe venni, hogy az Európai Unió képes legyen dönteni a saját sorsáról, képes legyen felvenni a versenyt a globális nagyhatalmakkal, és képes legyen olyan intézkedéseket, döntéseket hozni, ami a saját polgárainak a hasznára válik, nem az európai polgárok ellen, nem az európai életmód ellen, hanem pont az európai családokért, az európai vállalkozásokért kellene döntéseket hozni az Európai Unió központjában.

Nem véletlenül mondjuk azt sokszor - nyilván kellő iróniával a hangunkban -, hogy létezik a brüsszeli buborék. A brüsszeli buborékban lévő emberek, bürokraták azt gondolják, hogy ők a bölcsök köve birtokában vannak, ők teljes mértékben uralják ideológiailag is és a technokrata lét minden valójában a brüsszeli intézményeket. Azt gondolják, hogy nekik egy ideológiai kalapáccsal csapkodniuk kell jobbra-balra, és szépen meg kell fegyelmezni azokat a politikai közösségeket, az EP-képviseleket, nemzeti parlamenteket vagy tagállamokat, akik nem állnak be az ideológiai sorba, és mondjuk, nem mondanak a migrációra, nem mondanak a genderre, nem mondanak számos döntésre, kezdeményezésre, nem mondanak például az Európai Unió központjában egyre inkább tapasztalható vallásellenességre vagy antiszemitizmusra. Azt gondolom, nem helyes az, hogy a brüsszeli buborék jelenleg így épül fel.

Hogy a bővítésről is szót ejtsek, hiszen ez is fölmerült, és a határozati javaslatnak is témája, nézzük meg azt, hogy az Európai Unió bővítése milyen aggasztó mértékben lassult le az elmúlt időszakban. Pont ugyanabban az időben lassult le aggasztóan az Európai Unió bővítési folyamata, amikor az európai uniós központi integráció, a „more Europe”, a „minél több Európa” eszménye viszont felgyorsult, és a lopakodó jogalkotásból, a hatáskörelvonásokból és az ideológiai büntetgetésekből lett egyre több.

Ugyanezen időszakban - az elmúlt tizenöt évre tennem ezt az időszakot, tizenkettőre - a bővítésről szinte szó sem esett, sőt a bővítés egyre hátrébb sorolódott a témák között. Vannak olyan országok, amelyek hosszú évek, sőt évtizedek óta tagjelölt országok, ilyen Észak-Macedónia, Montenegró, Szerbia vagy éppen Albánia, amelyek nem most, a legutóbbi döntéssel, amikor Ukrajna és Moldova vált tagjelölt országgá, hanem már jóval régebben, 5-7-8-10-12 évvel ezelőtt váltak tagjelölt országgá, és velük semmilyen módon nem történt érdemi előrelépés. Számos fejezetet meg sem nyitottak a csatlakozási tárgyalásokban, el sem indultak érdemi csatlakozási tárgyalások, mert szintén a brüsszeli buborékban a brüsszeli bürokraták nem értik meg azt, hogy az Európai Uniónak van egy lehetősége a Nyugat-Balkán felé való nyitásban. Ha ezt a lehetőséget elszalasztja, és a nyugat-balkáni országok előtt csak húzza, húzza, húzza az úgynevezett mézesmadzagot, akkor egy idő után ezek az országok rá fognak unni erre, látják, hogy csak ígéreteket kapnak, de teljesítést soha, és azt fogják mondani, hogy nem kívánnak majd csatlakozni az Európai Unióhoz.

És, tisztelt képviselőtársaim, mi lesz akkor? A Nyugat-Balkán a korábbi években egy nagyon instabil régió volt, valamilyen nagyhatalom be fogja tölteni az ott keletkező űrt. Szerintünk sokkal fontosabb lenne minden más olyan kérdésnél, amivel az Európai Unió órákat, heteket, éveket szütyög az Európai Parlamentben vagy a Bizottság különböző szintjein, sokkal fontosabb lenne, hogy minden erejével a bővítésen dolgozzon, hogy ezek az országok is minél hamarabb tagországok lehessenek, és az Európai Unió erősebb legyen, mert az Európai Unió ezekkel a tagállamokkal, új országokkal erősebb lesz, nem pedig gyengébb.

A határozati javaslat, tisztelt képviselőtársaim, egyértelmű. Sajnos, önök keveset beszéltek erről, inkább a saját európai víziójukról, legfőképpen a baloldali képviselők az európai egyesült államok lázálmos víziójáról beszélgettek. Úgy látszik, a DK képviselői vagy éppen a Momentum képviselői is azt szeretnék, ha nekik itt, a magyar Országgyűlésben már nem lenne joguk erről, erről, erről meg erről dönteni, inkább döntenek arról helyettünk Brüsszelben. Azt mondták önök, hogy sokkal erősebb brüsszeli központi hatalmat akarnak, sokkal több hatáskört szeretnének átadni Brüsszel számára, hogy a magyarok életéről ne itt, ebben a gyönyörű teremben születessen döntés, hanem inkább Brüsszelben és Strasbourgban születessen döntés arról, hogy a magyar családok hogy éljenek, hogy a magyar vállalkozások hogy adózzanak, hogy a magyar minimálbért mennyivel emeljük, és így tovább. Pedig szerintünk ezek a kérdések idetartoznak, ez a szuverenitásunknak a része, hogy mi tudunk arról dönteni, hogy hogyan éljünk, és hogyan szervezzük meg a saját közösségünk életét itt, Magyarországon.

Mi azt látjuk, hogy az Európai Unió jelenlegi szerződéses keretrendszere nem alkalmas arra, hogy a mostani, válságokkal és veszélyekkel terhelt időszakban az együttműködés alapjául szolgáljon. Ennek megfelelően terjesztettük be ezt a határozati javaslatot és az

abban megfogalmazott elképzeléseinket annak érdekében, hogy az Európai Unió szerződéseit egy olyan irányba módosítsuk, ahol a jelenlegi veszélyekre, a migrációra, a járványokra, a háborúra, a gazdasági kihívásokra, a háborús inflációra olyan válaszokat tudjunk adni, amelyek az európai polgárok érdekében állnak, és nem a brüsszeli bürokraták ideológiáktól szafos lázálmaik segítségével.

Én arra kérem önöket, hogy gondolják át még egyszer a támogatásukat; én arra kérem önöket, hogy az Európai Unió jövőjével kapcsolatos határozati javaslatot támogassák. Köszönöm szépen kormánypárti képviselőtársaimnak a megelégedett bizalmat és a támogatást. Azt gondolom, hogy ez a dokumentum, hogyha a magyar Országgyűlés elfogadja, egy fontos támpontul szolgálhat az Európai Unió jövőjéről folytatott vitában és a következő időszak harcaiban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik az **egyes választási tárgyú, valamint kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/367. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Idén tavasszal Magyarország történetében első alkalommal került sor általános országgyűlési választás és országos népszavazás egy napon, közös eljárásban való megtartására, amely, ahogy azt az Országgyűlés alakuló ülésén a Nemzeti Választási Iroda elnöke beszámolójában kifejtette, zökkenőmentesen zajlott le.

A Nemzeti Választási Iroda elnöke beszámolójában azt is jelezte, hogy a területi és az országgyűlési egyéni választókerületi választási irodák vezetőivel is kiértékelik a választási eljárást, és gyakorlati tapasztalataik, illetve az azokból levont tanulságok alapján a választásokat érintő jogszabály-módosítási javaslatokat fog megfogalmazni. E javaslatokat az elmúlt héten megkapta az Igazságügyi Minisztérium, amelyet bármilyen kiegészítés nélkül, törvényjavaslat formájában az Országgyűlés elé terjesztett.

(19.40)

Az imént elmondottakra figyelemmel a benyújtott javaslat kizárólag a Nemzeti Választási Iroda és a választási jogalkalmazói szervek által megfogalmazott javaslatokat tartalmazza, mert ahogy elmondtam, a közös eljárásban bonyolított 2022. évi országgyűlési képviselők választása és országos népszavazás

során összegyűlt jogalkalmazói tapasztalatok indokolják, szükségessé teszik egyes részletszabályok pontosítását, módosítását. *(Sic!)* Így módosul többek között a nemzetiségek jogairól szóló törvény, a választási eljárásról szóló törvény, a népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezéséről, valamint a népszavazási eljárásról szóló törvény.

Legelőször is indokolt kitérni arra, hogy a módosítás egyértelművé teszi, hogy a magyar választási bizottságok a nem Magyarország területén elkövetett esetleges jogsértések kivizsgálására és elbírálására is hatáskörrel rendelkeznek, ugyanis eddig a hatályos szabályozás alapján a külföldön elkövetett, magyarországi választásokat érintő jogsértések elbírálására nem terjed ki a magyar választási szervek joghatósága.

Emellett hangsúlyos változás következik be a Nemzeti Választási Bizottság megbízott tagjai tekintetében. A javasolt változás alapvető célja a testület által képviselt szakmaiság megerősítése, a megbízás eltérő jogalapjaiból adódó, az átmeneti időszakokban esetlegesen fennálló tagi hiátusok csökkentése.

Így a bizottság kiemelt szerepére tekintettel indokolt, hogy ne csak a választott, hanem az Országgyűlésben képviselőcsoporttal rendelkező pártok is jogi egyetemi végzettséggel rendelkező tagokat bízzanak meg a bizottságban. Ennek oka, hogy a tagok megbízatása négy évre szól, így a választott tagok mellett nemcsak az állandóságot képviselik a bizottságban, hanem a végzettségi követelmény okán a magas fokú szakmai minőség folyamatos biztosításában is a választott tagokkal egyenértékű szerepük van.

A javaslat a frakciódelegáltak esetében a megbízatás megszűnésének időpontját a korábbiakhoz képest későbbi időpontban, a következő Országgyűlés alakuló ülésének napjában határozza meg, és egyben kiiktatja azt az időtartamot, amikor a bizottság megbízott tagok nélkül működik. Fontos kiemelni, hogy az országgyűlési képviselők választásán és az Európai Parlament tagjainak választásán állított lista jogán továbbra is megmarad a jelölő szervezetek megbízási joga, e tekintetben azonban a javaslat differenciál a megbízott tagok között.

A lista jogán delegált NVB-tagok esetében nincs végzettségi követelmény, mint a legjelentősebb társadalmi támogatottsággal bíró, az Országgyűlésben a választási eredmény alapján képviselőcsoportok alakító pártok által megbízottak esetében. Ennélfogva viszont a bizottságban betöltött szerepük is más lesz, az NVB ülésein megbízatásuk időtartama alatt tanácskozási joggal vehetnek részt, ezért szavazati joguk nincs, a határozatképesség szempontjából sem kell őket figyelembe venni, és tiszteletdíjra sem jogosultak.

A javaslat egyértelművé teszi, hogy a jelölő szervezet jelölt és lista kiesésének jogkövetkezményeit, így a jelölő szervezetek jelöltek és listák törlését a közhiteles nyilvántartásból, valamint egyéni jelölt és lista kiesése esetén a szavazólapról való törlést a választási iroda hajtja végre, erről nem kell bizottsági határozatot hozni. Így a javaslat egységesen, minden választás tekintetében a szavazást megelőző második nap

16 órában állapítja meg a jelölt lemondásának határidejét, ezért elegendő idő áll rendelkezésre ahhoz, hogy a szavazólapokról a lemondott jelöltek nevét a Választási Iroda lehúzza.

A javaslat a visszaélések elkerülése érdekében a lemondó nyilatkozat alaki feltételeit is meghatározza. A jelölt elhalálozását kivéve minden más esetben a kiesés egy másik, korábbi döntés járulékos jogkövetkezménye, míg a jelölt lemondása és a lista visszavonása egyoldalú jognyilatkozat. Ennélfogva a kiesett jelölt, illetve lista nyilvántartásból, illetve szavazólapról való törlése már adminisztratív intézkedés.

Ezt támasztja alá az is, hogy a jelölt, illetve a lista kiesését a jelölt elhalálozása, a lemondás vagy visszavonás tárgyában megtett jognyilatkozat, illetve a korábbi bírósági és választási szervek által meghozott döntések eredményezik, nem pedig a választási irodák, illetve a Nemzeti Választási Iroda által vezetett jelölő szervezetek, jelöltek és listák közhiteles nyilvántartásból való törlése. A javaslat ezért egyértelművé teszi, hogy a feladat felelősei a választási irodák.

Garanciális szabály, hogy a törlésről tájékoztatni kell a nyilvántartásba vételről döntő választási bizottságot. Fontos kiemelni, hogy a szavazóköri névjegyzékből történő adatszolgáltatás díjának megállapítása egyéni jelölt alapján benyújtott igény esetén a minimálbér egyhavi összege, lista alapján benyújtott igény esetén a listás mandátumok számával szorzott értéke jelenleg indokolatlan különbségekhez vezethet, ezért a javaslat az adatszolgáltatási díj mértékének az adatszolgáltatásban szereplő választópolgárok számához kötésével kiegyenlíti ezeket az aránytalanságokat.

Tisztelt Országgyűlés! Habár az ideai választások alkalmával az átjelentkezésekre kijelölt szavazókörökben számottevő sorban állások nem alakultak ki, de az átjelentkezéssel szavazás lebonyolítására kijelölt szavazókörök névjegyzéke több részre osztásának szabályait indokolt részletesebben meghatározni, annak érdekében, hogy a szavazás folyamatossága biztosítható és a választópolgárok sorban állása pedig a jövőben is megelőzhető legyen. Így a javaslat szerint a névjegyzék több részre osztása esetén egy szavazási helyszínre, illetve alszavazókörre legfeljebb 800 választópolgár juthat, ezzel törvényi szinten kerül szabályozásra egy szavazás lebonyolítását érintő szervezési-technikai kérdés, amely a szavazás még inkább gördülékeny lebonyolítását szolgálja.

Tisztelt Ház! Fontos kiemelni, hogy a szavazási levélcsomag kézbesítése tekintetében indokolt lehetővé tenni, hogy az a regisztrált választópolgár, aki postai úton kérte a levélcsomag kézbesítését, de azt a szavazást megelőző hetedik napig nem kapta meg, bármelyik külképviselőten vagy egyéni választókerületi választási irodában személyesen átvehessen egy pótlevélcsomagot.

Ezt szem előtt tartva a javaslat alapján a pótlevélcsomag kiadásának feltétele, hogy a Választási Iroda ellenőrizze, hogy a polgár szerepel-e a levélben szavazók névjegyzékében, és a szavazási levélcsomag postai kézbesítését kérte. Aláhúzendó, hogy a többes

szavazást kizárja, hogy a szavazási iratok ellenőrzésekor az azonosító nyilatkozat alapján kiszűrésre kerülnek az ugyanazon választópolgártól származó második és további szavazási iratok.

Fontos kiemelni, hogy az eddigi tapasztalatok alapján abban az esetben, ha a nemzetiségi önkormányzat képviselő-testülete kimondja feloszlását vagy feloszlatták, a legtöbb esetben ezek a nemzetiségi önkormányzatok nem rendelkeznek elegendő forrással egy időközi választás lebonyolításához.

A közpénzekkel való felelős és hatékony gazdálkodás elvére tekintettel nem várható el minden esetben a központi költségvetésből azok megelőlegezése, és sikertelen végrehajtása esetén azok viselése. Ezért a javaslat alapján csak abban az esetben tűzhető ki és tartható meg az időközi választás, ha a nemzetiségi önkormányzat költségvetésében rendelkezésre áll az időközi választás lebonyolításához szükséges forrás. Amennyiben a forrás nem áll rendelkezésre, nem lehet időközi választást tartani, a nemzetiségi önkormányzat megszűnik, de a következő általános választásokon ismét létre lehet hozni a nemzetiségi önkormányzatot.

A javaslat a munka törvénykönyvének módosításával a választáson való részvételt támogató rendelkezést iktat be a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény mintájára, és így a munkáltató részére előírja, hogy a munkavállaló számára lehetővé kell tenni, hogy az országgyűlési képviselők az Európai Parlament tagjainak a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a nemzetiségi önkormányzati képviselők választásán, továbbá népszavazáson szavazhasson.

(19.50)

Tisztelt Képviselők! A közelmúlt eseményeire figyelemmel szükséges utalni az Alkotmánybíróság egy korábbi határozatára, amely megállapította, hogy a jogállamiság szerves részét képező jogbiztonság megköveteli, hogy a törvény létesítsen megfelelő jogintézményt a népszavazási kezdeményezés alapjául szánt kérdések előzetes alkotmányossági vizsgálatára.

A testület kifejtette, hogy az állampolgároknak a népszavazással kapcsolatos jogai védelme érdekében a jogbiztonság megköveteli, már az aláírásgyűjtés megkezdése előtt fel kell tární és el kell dönteni azokat a jogvitákat, amelyek a szóban forgó tárgykör népszavazásra bocsáthatósága, illetőleg a kérdés megfogalmazása kapcsán felmerülhetnek. Nem szabad ugyanis sem helyi, sem országos népszavazás keretében kitenni a választópolgárokat annak, hogy csak utólag, az aláírásgyűjtés befejezése után derüljön ki, azt a kérdést, amelynek népszavazásra bocsátását támogatták, nem a törvény által megkövetelt módon fogalmazták meg, illetőleg a tárgykör valamely okból nem képezheti a népszavazás tárgyát.

Ezért erre való tekintettel, mivel egyes népszavazási kérdések hitelesítése kapcsán az Alkotmánybíróság megfelelő számú aláírás összegyűjtését követően

állapította meg, hogy az adott kérdések nem hitelesíthetők, ezért a javaslat a népszavazási kérdés hitelesítése tárgyában az alkotmányjogi panasz benyújtására 8 napos és az Alkotmánybíróság döntésének meghozatalára pedig 30 napos határidőt határoz meg. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket, és kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Hende Csabának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HENDE CSABA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Igen tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Alaptörvénye a 2. cikk (1) bekezdésében kinyilvánítja, hogy a választópolgárok általános és egyenlő választójog alapján közvetlen és titkos szavazással, a választók akaratának szabad kifejezését biztosító választáson jogosultak választójogukat gyakorolni.

A választójog az egyik legfontosabb állampolgári jog, hiszen egy politikai közösség, egy állam csak akkor lehet hosszú távon életképes, ha a polgárok magukénak érzik a törvényeket, és aktív polgárai az adott államnak. Ennek pedig nemcsak az a feltétele, hogy részt vegyenek a törvényhozás működésében, hanem az is, hogy képesek legyenek jó döntéseket hozni.

Tisztelt Ház! Soha ekkora nemzetközi érdeklődés nem övezte a magyar országgyűlési választásokat, mint idén, 2022-ben. Elgondolkozhatunk azon, hogy vajon Magyarország körül külföldről és belföldről együttesen és szinergikusan keltett hisztéria mekkora szerepet játszott mindebben, de tény, hogy az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet vizsgálóbizottsága 45 országból 312 megfigyelőt delegált. Végül e szervezet kijelentette, hogy a választás demokratikus volt, megfelelő jogi körülmények között zajlott, a választás megszervezésével és technikai lebonyolításával kapcsolatban is mindent szabályosnak talált.

Ezek után felvetődik az emberben a kérdés, még rátekintve arra a tényre is, hogy soha még ennyi megfigyelő nem volt, külföldi megfigyelő, akik minden-hova rátekintéssel és bejárással bírtak, és a saját jelentésük szerint munkájukban senki nem gátolta őket, mindent megvizsgáltak, és mindent helyesnek találtak. Soha nem volt még arra példa, hogy az ellenzéki pártok igen nagy számban delegáltak Budapestről - vidéki szervezeteik gyengesége miatt - vidéki szavazóköreibe megfigyelőket.

Mérő László, a nagyszerű matematikus és ismert ellenzéki aktivista maga is ilyen megfigyelő volt. Az én választókerületemben például Falus Ferenc - az azóta elhunyt volt országos tisztii főorvos - volt fél éjszaka kénytelen kedves feleségével együtt számlálni a szavazatokat. Szóval, Mérő László is kijelentette, hogy ha jól meggondolja, akkor egészen biztos abban, hogy ha ők nincsenek ott, akkor is ugyanaz az eredmény született volna. Tehát a nemzetközi megfigyelőkkel teljes

mértékben egybehangzott az ellenzéki, Budapestről delegált, vidékre ejtőernyőztetett szavazatszámoló bizottsági tagok megállapítása.

Nálam, Szombathelyen, az én választókerületemben egyébként két EBESZ-megfigyelő működött, egy nagyon szimpatikus, idősebb holland úr és egy még annál is szimpatikusabb fiatal cseh hölgy, akik valóban fáradhatatlanul járták a kampányirodákat és a kampányeseményeket, mindenütt ott voltak, mindent megfigyeltek. Én nagyon nagy nyitottsággal fogadtam őket a többi kollégával együtt, hiszen semmi sem megnyugtatóbb, mint amikor a ránk szórt csalási vádakkal szemben elfogulatlan, pártatlan külföldi megfigyelők állapítják meg, hogy bizony-bizony minden a törvénynek megfelelően zajlott.

Ezért is olyan meglepő, hogy az egyik ellenzéki párt, a Demokratikus Koalíció politikusai rendre azt mantrázzák, hogy törvénytelen a kormány. Ebben benne van persze az az állítás is, hogy maga a választás is törvénytelen kellett hogy legyen, hiszen a parlament választotta meg a kormányt, a kormány csak úgy lehet törvénytelen, hogyha a parlament is törvénytelen módon jött létre.

Még egy tényt szeretnék idecitolni. Tehát soha nem volt még ennyi megfigyelő, soha nem volt még ilyen sok megfigyelő, és soha még nem volt ilyen kevés panasz a választási eredmények megállapításával vagy a választási eljárással kapcsolatban. Tehát akkor, amikor maga a választás zajlott, egyrészt árgus szemekkel figyelték a nemzetközi megfigyelők, figyelték az ellenzéki pártok Budapestről vidékre delegált megfigyelői a szavazatszámolást és az egész eljárást, és mindezt olyan mértékben találták rendben lévőnek, hogy soha még a demokrácia története során ilyen kevés jogorvoslati kérelmet nem terjesztettek elő. Tessék ezt akkor most összevetni azzal az állítással, hogy törvénytelen a kormány, és törvénytelen a parlament, és probléma volt a választáson! Hát, miért nem akkor tetszetek szólni, kérem szépen?

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De ha ezt így gondolják, akkor persze felvetődik az is, hogy rendkívüli mértékben következtelen az álláspontjuk, mert egy törvénytelen parlamentben ugyan hogy lehet részt venni. Hát, akkor miért tetszenek itt ülni? Akkor miért veszik fel a képviselői tiszteletdíjat? Nyilvánvaló, hogy ez a törvénytelen kormányozás csak egy ilyen politikai termék. Ezt mantrázzák, hátha egyszer majd foganatja lesz, de a valóságban önök sem gondolják komolyan, mert ha komolyan gondolnák, akkor a DK szellemi holdudvarának bal szélén helyet foglaló Bauer Tamás mint szellemi fárosz irányítását követnék, és bojkottálnák a parlament működését, bojkottálnák a tisztségviselést, és bojkottálnák a működést.

Ezt azonban nem teszik, hanem szórják a rágalmat, hogy úgy mondjam, folyamatosan a kormányra, csak az a baj, hogy mandinerből önökre is visszahullik,

mert ha észleltek valamilyen problémát a választással kapcsolatban, miért nem tettek panaszt. Miért nem fordultak a bírósághoz, kérem szépen? Nyilvánvalóan azért, mert ezt a jelzőt kitalálták, azt hitték, hogy ez majd segít önöknek kitörni, abból a kátyúból kikecmergni, ahova április 3-án kerültek, de rossz hírem van, a jelek szerint a kormány törvénytelenzése nem segít önökön. A legfrissebb közvélemény-kutatások azt mutatják, hogy nemhogy új szavazókat nem szereztek, tisztelt Ház, hanem megtartani sem tudták az április 3-án még megvolt szavazóikat.

(20.00)

Ezért a 4. §-sal kezdtem én a hozzászólásomat, amely a megfigyelők jogosultságait szabályozza, és gyakorlatilag a jövőre nézve is teljes szabadságot ad. Tessenek idecsődíteni bárkit, bármennyi megfigyelőt, mi örülünk neki, mert mindez minket erősít - tetszik érteni? A negyedik kétharmad után mondom ezt az igen tisztelt DK-s képviselőtársnak, aki ma nyilván reagál minderre.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat, összhangban azzal az állásponttal, amit a Nemzeti Választási Iroda elnöke itt az alakuló ülésen a beszámolójában kifejtett, és amit részletesen idézett már államtitkár úr, viszonylag kisebb jelentőségű - hát, persze a választójogban minden részletszabály nagy jelentőségű, hiszen az egyik legkényesebb része az alkotmányos berendezkedésnek, az alkotmányjognak a választási joganyag -, de mégis azt kell mondanunk, hogy túlnyomórészt technikai jellegű módosításokat tartalmaz. Ennek az az egyszerű oka, hogy az élet mindig hoz elő új problémákat. Soha nem volt még olyan, hogy egy országos népszavazást és egy országgyűlési választást egy időben bonyolítottunk le, és ez óhatatlanul számos olyan kérdést hozott a felszínre, amelyeknek a megoldása összhangban a választási szervekkel, a kormány mint előterjesztő szerint is fontos, és nekünk mint országgyűlési képviselőknek, az a kötelességünk, hogy megvizsgálva ezeket a pontosító, cizelláló értelmező szabályokat, segítsünk a joganyag tökéletesítésében.

Mégis van egy olyan szabály, amivel kapcsolatban hosszabban szeretnék szólni. Ugye, emlékeznek rá, hogy Marosvásárhely közelében találtak feltűnően érdekesen, provokatív módon elhelyezett, félig megsemmisült levélszavazatokat, amelyek meg voltak égetve, de csak annyira, hogy jól lehessen azért látni, hogy abban a zsákban bizony kizárólag az ellenzéki pártokra leadott levélszavazatok voltak, mert hát így lehetett azt a látszatot kelteni, hogy valakik összegyűjtötték - ki tudja, milyen módon, mert hát ez egy nagy kérdés, hogy lezárt borítékból hogyan nyerték volna ki ezeket - az ellenzékre leadott szavazatokat, és azt megsemmisítve megakadályozták, hogy az beszámoldjon a választási végeredménybe. Érdekes, hogy igen hasonló jelenség volt megfigyelhető négy évvel ezelőtt is, ugyanígy találtak levélszavazatokat, érdekes módon a mostani feltalálási helynek a közvetlen

közelében. Annak, aki elárulja majd, hogy vajon melyik közismert, szélsőliberális, baloldali újságírónek a lakásához van közel mind a két helyszín, annak majd egy üveg jó bort szívesen biztosítok.

Nos, teljesen világos, hogy ez egy provokáció volt, arra igyekeztek felhasználni azonnal, egy emberként ráugorva a témára az ellenzéki pártok, hogy az összes, határon túl leadott levélszavazat megsemmisítését követeljék.

Nyilvánvaló, a Választási Bizottság megkísérelte tisztázni a tényállást, nagyon sokan, többek között Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke is elmondta ezzel kapcsolatos álláspontját. Elég volt a tényeket egymás mellé rakni, hogy a durva, aljas csalási kísérlet és provokáció lelepleződjék. Tehát sajnos a Kúria két döntésében is megállapította, hogy a magyar választási szerveknek, így az Országos Választási Bizottságnak sincs hatásköre a Románia területén elkövetett, a választás rendjét sérteni látszó cselekmény, rendellenesség kivizsgálására. Így tehát soha nem fogjuk megtudni, hogy ki égette meg ezeket a szavazólapokat, hogyan szerezte be, és milyen szándékkal helyezte el, mert hiányzott az a szabály, ami most bekerül a törvényjavaslat és a törvénynek is egyben az 1. §-ába, amikor is azt mondja, hogy e törvényt kell alkalmazni Magyarországon és Magyarország területén kívül. Tehát a jogalkalmazásnak a területi hatályát tulajdonképpen a Föld bármely pontjára kiterjeszti, és az a rossz hírem van annak a személynek vagy azoknak a személyeknek a számára, akik esetleg harmadjára is megpróbálnák, netán pont megint ugyanazon a környéken, ugyanolyan módon a választási csalás látszatát kelteni, és elhítelteníteni a határon túli magyarok szavazatait és annak megsemmisítését kérni, hogy nem fog immár menni, mert a magyar szerveknek és a magyar bíróságoknak meglesz a lehetősége az ilyen törekvések kivizsgálására.

En egyébként megértem, hogy nagyon-nagyon fájdalmas a DK-nak, az MSZP-nek és a kapcsolt részeiknek az a választási eredmény, amely az elcsatolt területeken élő magyar állampolgárok levélben leadott szavazataiban megnyilvánul. De kérem, hogy ne a tükörrre haragudjanak, gondoljanak vissza 2004. december 5-ére, és tudják, a székelyeket különösebben nem érdekli az, hogy hol, milyen zsákban milyen lapokat tetszik találni. A lényeg az *(Az elnök csengő megkocogtatásával jelzi az idő lejártát)* - köszönöm szépen a figyelmeztetést, elnök úr -, hogy ők tudják, hová kell tenni a voksot.

Államtitkár úr ismertette a törvényjavaslat többi rendelkezését, én azokra nem akarok kitérni, de amit elmondtam vezérszónoklatként, azt fontosnak tartottam közölni. Támogatom a törvényjavaslatot, és kérem, hogy az Országgyűlés is támogassa. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Sebián-Petrovszki László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Ismételtelen egy olyan törvény fekszik itt előttünk, és olyan

ügyben vitázunk, amiről egyébként egy normális országban, egy normális demokráciában teljesen rendjén való lenne beszélgetni, vitázni, érveket ütköztetni, illetve azokról a szakmai javaslatokról is eszmét cserélni, ami benne van egyébként, vagy van ebből jó néhány ebben a törvényjavaslatban. Azonban nem egy demokráciában élünk, tisztelt fideszes képviselőtársaim, és az a helyzet, hogy egy másik keretben kell értelmeznünk ezt a törvényjavaslatot is.

Hende képviselőtársam volt olyan szíves feldobni a labdát, hát, kénytelen vagyok leütni, valóban engem is meg jó néhány DK-s képviselőtársamat is házelnök úr többször már megintett meg lehet, hogy meg is büntetett már, mert azt találtuk mondani, hogy egy törvényes kormány nem így jön létre. Egy törvényes kormány, hogy törvényes legyen, ahhoz vannak bizonyos feltételek, hogy az legyen. Szabad és tisztességes választás, például ez kell ahhoz. Ezer minden dolgot lehet mondani erre a most, áprilisban lezajlott magyar parlamenti választásra, de azt, hogy szabad és tisztességes választás volt, ezt nem lehet elmondani, tisztelt képviselőtársaim, az a helyzet, hogy nem lehet. Értem én természetesen, mindannyian értjük, hogy a Fidesz megtartotta a demokráciának a homlokzatát, és amögé felhúzott egy ma már autoriter rezsimet. És amikor neki kedve van, meg amikor az érkei úgy diktálják, akkor a demokrácia homlokzatára hivatkozik, hogy lássátok meg, van még ilyen-olyan-amolyan, vannak még független, kormánytól független intézmények és hasonlók, van még itt választás és egyebek, de amikor mögé nézünk a dolgoknak, akkor az derül ki a mindennapi működésben, a konkrét történetekben, hogy az már nem demokratikus normák szerint történik. És ez igaz a választásra is.

Azt mondta Hende képviselőtársam, egy nagyon igaz mondatot: a választási törvény, a választási szabályok a legkényesebb részei az alkotmányos berendezkedésnek. Abszolút igaza van.

(20.10)

Ehhez képest úgy jön ide egy törvényjavaslat, hogy semmiféle egyeztetés nem volt egyébként ellenzékkel, semmiféle egyeztetés nem volt, politikai egyeztetés sem ezekben a kérdésekben. De nemcsak, ami itt van előttünk ebben a törvényben, hanem akkor kicsit tárgyítsuk ki, mert az előbb, a néhány órával ezelőtt lefolyt alaptörvényvitában előjött már az önkormányzati választás önkényes átrakása más időpontra, más feltételekkel, mert a Fidesz érkei úgy diktálják.

Kérem alássan, ez az ország így néz ki! Ha a Fidesz érkei úgy diktálja, akkor behoznak ide mindenféle törvényjavaslatokat, ide-oda bindzsiznek a választások szabályaival, úgy, ahogy az önök érkei kívánja, mindenféle politikai egyeztetés nélkül, vagy akár csak nyitottsággal a máshogy gondolkodók, a politikában önökkel ellentétes oldalon állók felé. Megtehetik, kétharmaduk van, meg is fogják tenni, nincs kétségem afelől, hogy el fogják fogadni ezt a törvényt.

Már most mondom, hogy mi természetesen nem fogjuk ezt támogatni. De igenis így nem szabad és tisztességes választások jönnek létre, azt kell hogy mondjam, és így aztán törvényes kormány, bizony ám, nem fog tudni létrejönni ezek által.

Mondom ezt úgy, hogy noha most mindjárt fogom sorolni konkrét szakmai kritikáimat, mert egyébként államtitkár úr hozzászólásának nagyon nagy része szakmai típusú felvetéseket tartalmazott, mert hogy van ilyen része ennek a törvényjavaslatnak, de mivel önök így kezelik a választásokat, így kezelik a választási szabályokat, és az elmúlt 12 évben így tettek, ezért nem lehet máshogy értelmezni ezt a bizonyos törvényjavaslatot sem, ami itt van, mint hogy ez az önök érkei kiszolgáló törvényjavaslat, ehhez meg a DK nem asszisztál. Sajnálom, de ez a helyzet.

Hogy mondjak konkrétumokat szakmai felvetésekre. Benne van a törvényjavaslatban, a mostani törvény is rendelkezik róla, ez a törvény is megtartja azt, hogy az ajánlások ellenőrzésére hány nap van vagy mennyi idő szolgál. Egyébként három napot hagy az ellenőrzésre a törvény. Mi azt gondoljuk, hogy a XXI. században egy csomó automatizált és gépiesített módszerrel ez túl hosszú, ezt lehetne rövidebbre szabni. Nemzetközi példák vannak rá, hogy egyébként ezt megfelelő garanciákkal természetesen, de meg lehetett oldani kevesebb mint három napon belül. Én javasolom megfontolásra, hogy esetleg ezzel lehetne ezt csökkenteni.

Aztán foglalkozik a javaslat a Nemzeti Választási Bizottság tagjaival több szempontból is. Az egyik az, hogy mostantól jogi végzettségűnek kell lennie a pártdelegáltaknak, hívjam így. Számos érvt tudnék sorolni, hogy valójában nem a diploma teszi azt, hogy valaki ért-e a választási joghoz vagy választási eljárás-hoz, illetve hogy tudna-e ott képviselni ilyen típusú ügyeket akár szakszerűen. De ennél sokkal nagyobb a gond a javaslatnak ezen részével, hogy a listát állító pártok delegáltjai nem rendelkezének szavazati joggal sem az EP-, sem az országgyűlési választáson sem. Tehát nem tudom ezt máshogy értékelni, nézzük csak az utóbbi választásokat, ott számos, hogy úgy mondjam, ellenzéki lista volt, vagy legalábbis ellenzéki pártlistából mindenképpen több volt, mint kormánypártiból, ezt ellenzéki pártok elleni lépésként tudom értékelni, nem tudom máshogy értékelni ezt a dolgot: ne legyen szavazati joga a sok ellenzéki listának, mert még a végén esetleg rosszfélé billen el az NVB döntése. Szerintünk ez példátlan, szerintünk ez hallatlan, az elmúlt harminc évben soha ilyen még csak föl sem merült az NVB kapcsán, pedig aztán tényleg voltak itt szabályozási változások.

A szavazói névjegyzék megvásárlása egy látszólag kevésbé fontos, de mégiscsak a pártok kampányát alapvetően érintő pont. Nem ördögtől való gondolat, hogy nem a minimálbérhez szabjuk, és minden választókerületnél pontosan ugyanannyi összeg, hanem önök most azt mondják, hogy szavazópolgáronként, tehát a listában szereplőnként 3 forint, csak nem látjuk, hogy egyébként hogy jött ki ez a 3 forint. Tehát ez

lehetett volna 5, lehetett volna 15, lehetett volna 1. Bizonyára valahogy megszületett ez a dolog. Az anyag semmilyen fogódzót nem tartalmaz, hogy miért pont 3 forint, az általános indokolásban sincs ilyen.

És egyébként arra föl vannak-e készülve, kérdem államtitkár urat, hogy nyilván ez sokkal több adminisztrációt jelent, mert ameddig darab-darabra most a legutóbbi választási időszakban 200 ezer forintot kellett egy jelöltnek vagy éppen a pártjának befizetnie, addig ez egy könnyen menedzselhető, kiszámolható, beszédhető, befizethető összeg volt. Azért most egy icipicivel több adminisztráció lesz nyilván tartani, hogy hány ezer embert tartalmaz az a kiadott adatbázis, és ezt kezelni, hogy ez mennyit. Ön azt mondta, hogy indokolatlan különbség volt a kettő között. Én nem látom ezt az indokolatlan különbséget.

A javaslatban van szó arról, hogy ha egy napon történnek a választások, tehát magyarán, EP- és önkormányzati választás is egy napon történik - megint csak mondom, hogy egy, a mai napon tárgyalt másik javaslat erről szolt -, nem rendelkezik viszont ez a módosító arról, nincs összhangban vele, hogy az a párt, amely európai parlamenti választáson indulási jogot szerez, és ezért delegál egy szavazatszámoló bizottságba szavazatszámolót, akkor azok fogják-e számolni az ugyanazon a napon, ugyanakkor tartott önkormányzati választáson keletkezett szavazatokat is, noha ők EP-logikán, EP-választásokon delegált párt delegáltjaként vesznek részt. Vagy hogyan kezelődik ez? Netalántán két szavazatszámoló bizottság lesz, lesz egy az EP-választáson induló pártok delegáltjaiból, és lesz egy önkormányzati szavazatokat számoló szavazatszámoló bizottság, ami azt jelenti, hogy 22 ezer szavazatszámoló lesz a 11 ezer helyett? Vagy hogyan kell ezt elképzelni? Erre semmilyen fogódzót nem nyújt ez az anyag.

A levélszavazást említette Hende képviselőtársam is. Igen, mi nem szeretjük a levélszavazatot (*Nacsa Lőrinc: A határon túliakat.*), azért nem, mert a csalás melegágya, kérem szépen, a levélszavazat. Lehet azt mondani, hogy provokáció volt, nem tudom, miből szedi ezt, hogy provokáció volt a marosvásárhelyi elégetett vagy félig elégett szavazatok halma, én meg azt gondolom, hogy valóban ott az történt, ami történt. Nincs ezzel ellentétes információnk, és ön sem tárt föl ilyet, tisztelt képviselőtársam, hogy én ne higgyem ezt. Ez megint csak azt jelenti, hogy nincs ellenőrizve, hogy kik szavazhatnak levélben. Bárki szavazhat levélben kis túlzással, nem szűrik ki a halottakat, nem szűrik ki azokat, akik már valamiért nem jogosultak szavazni, és igenis, tudjuk, nem én állítom, hanem olyan civil szervezetek, amelyek ezt vizsgálták és felmérték (*Nacsa Lőrinc: Kik?*), hogy bizony ám, a levélszavazás lehetővé teszi azt, hogy mások helyett is lehet szavazni. Tehát megkapja az édesanyám, és én szavazok le helyette a levélben, én ikszelem be, és az ő nevében én küldöm el. Nem lehet ellenőrizni, hogy azok szavaznak, akik egyébként a levélszavazatra regisztráltak és megkapták.

Igen, és ez a pótcsomag - ezt így hívják, ezt most tanultam meg államtitkár úrtól, pótlevelescsomag -, a

pótlevelescsomag felvétele is ront ezen a helyzeten, mert egyáltalán nem látunk garanciát arra, hogy ne lehetne kétszer vagy többször szavazni. Azt mondja az illető, hogy elveszett a csomagja, és attól még ő mind a kettőt beküldi. Nem látjuk a rendszerben, hogy hol szűri ki ennek a duplikálódását.

Nincs benne a javaslatban, de élünk a gyanúperrel, hogy majd érkeznek még módosító javaslatok a fideszes és KDNP-s képviselőtársaimtól, nincs benne például, hogy mi történik a választókerületekkel, tervezi-e a Fidesz azoknak az átrajzolását. Újságcikkek-ből tudjuk, hogy ilyen gondolat van, létezik a kormánypárti oldalon. Előszeretettel emlegetik Pest megyét és annak egyes választókerületeinek aránytalanságát. Ebben a javaslatban nincs benne, de azért élek a gyanúperrel, hogy lehet, hogy a jövő héten már arról fogunk beszélgetni, hogy már benyújtották, az aktuális bizottságban már tárgyalják azt, hogy ez is megtörténik.

Ez is csak azt fogja mutatni, legfrissebb adat, ma reggel olvastam, hogy az elmúlt 12 évben 1500 helyen módosították a választókerületi határokat, 1500, nyilván minden egyes települést ideszámolva, ami innen oda került, onnan meg amoda, mindezt úgy, hogy az ellenzék ennek egyetlenegy részét nem hagyta jóvá, nem szavazta meg, és nyilvánvalóan mindegyik az önök politikai érdekeit szolgálta. Nincs kétségem afelől, hogy mint ahogy ez a törvényjavaslat is, meg ha bejönne módosító a választókerületek átrajzolására, akkor az a módosító is az önök politikai érdekét szolgálná, tehát megint csak nem szabad és tisztességes választások felé haladnánk, tisztelt képviselőtársam.

(20.20)

Hiányolom ebből a javaslatból, hogy semmi nem szól arról, hogy a kamupártok ellen kell-e még valamit fellépni, vagy nem kell. Azért a mostani választáson is voltak olyan jelöltek és pártok, amelyekről ország-világ megállapította, tudtuk, mindenki tudta, az ország népe tudta, hogy kamupártok. Nem megyek el odáig, hogy a Fideszt sejtsem mögötte, de bizonyára sokan akár ezt is elgondolták. Azt, hogy bármiféle szabályozó eszközzel megpróbálják komolyabbá tenni a választáson való indulást, és kiszűrik a - mondjuk így - kamujelölteket, ennek a csírája sincs benne ebben a javaslatban.

Nem beszélek a voksturizmusról, nem beszélek fiktív címekről és sok olyan, egy címre bejelentett sok száz emberről, szavazópolgárról és sok olyan jelenségről, ami itt van köztünk, amit tapasztaltunk néhány hónappal ezelőtt a választási kampányban vagy akár a választás napján, mégsem hoz a kormány semmiféle javaslatot erre. Nyilván, azért nem, mert nem áll érdekében változtatni ezeken a káros jelenségeken, mert az ő érdekének ez felel meg, ami most van.

Egy szó, mint száz, tisztelt fideszes és KDNP-s képviselőtársaim, ez egy politikailag motivált, a Fidesz érdekeinek megfelelő választásitörvény-módosítás, akkor is, ha fügefalevelnek néhány szakmainak

tűnő javaslatot is tartalmaz, ezért aztán természetesen nem lehet olyan helyzet, hogy a Demokratikus Koalíció ezt megszavazza, nem támogatjuk, és nem fogunk erre szavazni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ne csodálkozzunk azon, hogy Gyurcsány Ferenc beküldte a pártigazgatóját magyarázni a vereséget és a bizonyítványt *(Derűltség az ellenzék soraiban.)*, neki óriási része van pártigazgatóként abban, hogy egy történelmi buktát ért el az ellenzék vezető erejével együtt ebben a gyönyörű szivárványkoalícióval közösen. Ne csodálkozzunk azon, hogy ez rendre így van, az elmúlt 12 évben önök mindig mindenkit okolnak a választási vereségeikért sorban, hogy a szemükbe sütött a nap, hogy fújta a szél, hogy lejtett a pálya, hogy fűcsomók voltak, és sok minden történt, csak saját magukat soha nem okolják a választási vereségükért, szembenézni nem képesek a választási vereségük okaival, amit egyébként Mérő László pontosan megfogalmazott abban a bizonyos interjúban, amit Hende alelnök úr is említett korábban a vezérszónoki felszólalásában.

Sebián-Petrovszki László úgy kezdte a felszólalását, hogy egy normális országban. Szerintünk Magyarország egy normális ország. Tudjuk, hogy önök mit gondolnak közös hazánkról, tudjuk, hogy önök hogyan nézik le a magyarokat, de ön azt mondja, hogy ez nem egy normális ország. Mi nagyon is azt gondoljuk, hogy Magyarország igenis egy normális ország, sőt a világ legjobb helye. *(Sebián-Petrovszki László: Ajjaj!)* Én kikérem magamnak, hogy így beszéljen közös hazánkról, még ha nemzetellenes érzései is vannak, akkor is.

Azt mondta, hogy nem volt szabad meg nem volt demokratikus ez a választás, meg mindenféle jelzőt felsorolt. De ha önök nyertek volna, akkor az lett volna, nem, tisztelt képviselő úr? Önök szerint az a szabad és demokratikus választás, amit önök nyernek, és minden más, amit nem önök nyernek, az nem szabad és nem demokratikus választás. Ismerjük ezt, ki volt a legnagyobb hangú szószóló ebben? Jakab Péter, amikor a szerencsi időközi választást elvesztették, akkor elmondta, hogy de amúgy egy demokratikus rendszerben nyert volna, bár a Fidesz-KDNP jelöltje, Koncz Zsófia több mint 50 százalékot kapott, tehát abszolút többség felett nyerte el a választók bizalmát. De önök csak azt a választást szeretik, amit megnyernek, és minden mást mélyen lenéznek.

Külön kitérnék itt a határon túli magyarok elleni kirohanására Sebián-Petrovszki Lászlónak. A képviselő úr megkérdezte, hogy a Marosvásárhely melletti provokációról honnan lehet tudni, hogy provokáció. Tisztelt Képviselő Úr! Ha valaki ránéz arra a képre,

amit az interneten közzétettek - ön pártigazgatóként elég sokat foglalkozott a választási kampányban ilyen kérdésekkel is -, akkor teljesen világosan látszik kettő dologból. Az egyik dolog az, hogy véletlenül ezekből a levélcsomagokból, az összesből az azonosításra szolgáló papírt valahogyan kiszedték, és úgy telepítették oda, hogy ne lessen beazonosítani. Egyébként minden választási borítékban szerepelnie kell a szavazatát leadó magyar állampolgár személyes adatainak. Még egy dologból lehet tudni, hogy az összes szavazat önökre lett leadva.

Tisztelt Képviselő Úr! Mi 94 százalékot értünk el a határon túli magyar közösségek között, és ezt hálásan köszönjük nekik, és igyekszünk a bizalmukat megszolgálni, ezért is gondolunk nemzetgyűlésként az Országgyűlésre, hiszen a határon túli magyar szavazók is hozzájárultak ahhoz, hogy most itt a Fidesz-KDNP-többség kormányozhat ismét, és hozhat a magyar társadalom és magyar nemzeti közösség érdekében fontos és előremutató döntéseket. De, tisztelt képviselő úr, ha a határon túli világban az az arány, hogy 94 százalékban szavaznak a Fidesz-KDNP-re és 2-3-4-5 százalék szavaz önökre, akkor ön is tudja pontosan, hogy nem lehet olyan levélcsomag, amelyben kizárólag önökre leadott szavazat szerepel. Kérdezze meg Mérő Lászlót, ő matematikus, biztosan elmagyarázza önnek szívesen, hogyan is áll ez össze.

Úgyhogy elég sok mindenből lehet látni, hogy ez egy aljas provokáció volt. És tudja, hogy mi a legaljasabb ebben a provokációban, hogy az önök magyarellenes és nemzetellenes érzelmeire próbált hatni, hogy önök megint kifakadhassanak a határon túli magyarokra, önök megint kifakadhassanak a határon túli magyarok szavazati jogára, amit önök nem támogatnak. Nyíltan minden alkalommal bevallják, nem támogatják, hogy a határon túli magyaroknak állampolgársága legyen, és nem támogatják, hogy szavazati joga legyen, és önöket zavarja, hogy az egész nemzet bele tud szólni a közös hazánk jövőjének az alakulásába, tisztelt képviselő úr. Ezt önök sosem rejtették véka alá, önök nemmel szavaztak a kettős állampolgárságról szóló törvényre, Gyurcsány Ferenc nemmel szavazott a kettős állampolgárságról szóló törvényre, Vadai Ágnes is nemmel szavazott. Tisztelt Képviselő Úr! Úgyhogy ne mondja, hogy csak a szavazati jogra mondanak nemet, mert az állampolgárságra is nemmel szavazott például az ön pártelnöke, Gyurcsány Ferenc is.

Én azt gondolom a 2022. április 3-án lezajlott országgyűlési választásokról, amit egyébként az EBESZ delegáltjai is mondtak, és számos más külföldi választási megfigyelők, politikusok és civil szervezetek is mondtak, hogy a választás szabad volt és demokratikus, tisztelt képviselő úr. Soha ennyi választási megfigyelő nem figyelte árgus szemekkel a magyar választás lebonyolítását. És innen szeretnék köszönetet mondani a Választási Bizottság és a Választási Iroda munkatársainak és minden egyes szavazatszámológónak minden egyes szavazóköriben, hogy nagy munkabírásról tanúságot téve egy nagyon fontos, sorsdöntő

napon helytálltak, előtte is és utána is a szavazatok számlálásában a jogerőre emelkedésig az összes munkát elvégezték.

És azt is külön köszönöm a mostani törvényjavaslatnál, amit államtitkár úr már említett, hogy az alakuló ülésen a Választási Bizottság elnöke elmondta a beszámolójában, hogy látnak olyan pontokat, ahol módosításra fognak javaslatot tenni az Országgyűlésben. Ez mindössze másfél hónappal ezelőtt volt, azt gondolom, hogy ez egy gyors és profi munka, amit itt láthatunk most magunk előtt, az Igazságügyi Minisztérium lényegében csak kodifikált szövegbe rakta a Választási Bizottság javaslatait, és benyújtotta az Országgyűlésnek. Nyilván köszönet nekik is, de én azt gondolom, hogy jár a köszönet a Választási Bizottság és a Választási Iroda minden munkatársának, akik ezeket a módosításokat idehozták elénk, hogy dönthessünk róla legjobb tudásunk szerint.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A 2022. április 3-ai választást önök elvesztették, és ezért a magyar embereket okolják, és szerintem ez nem helyes, szerintem túl kellene lépni. Nem tisztem beleszólni az önök önreflexiós folyamataiba, ezt majd maguk között kibeszélik, vagy már kibeszélték, bár a megnyilvánulásaikból az látszik, hogy a valóságtagadás még mindig igen közel áll önökhöz. De a Választási Bizottságot vagy a Választási Irodát, vagy a magyar választókat, vagy a választási rendszert, vagy minden mást kritizálni saját maguk helyett szerintem nem helyes, lépjenek ezen túl, lesznek még választások, folyamatosan, most fogunk arról dönteni majd, ma volt az általános vitája annak a javaslatnak, hogy az európai parlamenti választást az önkormányzati választással közösen tartsuk 2024 tavaszán, utána 2026-ban is lesznek választások, és így tovább szépen sorban, a magyar demokratikus hagyományainkhoz híven és a törvényeknek megfelelően.

Szerintem fontos, hogy a mostani törvényjavaslat keretein belül is, akár a kampányidőszakról beszéljünk, akár a jelöltállításról, akár a Választási Bizottságba delegált tagokról beszéljünk, az előttünk fekvő módosítások előremutatók, olyan problémákat megoldanak, amik a közelmúltban gyakorlati tapasztalatokon alapultak és felmerültek. Mert ezek nem légből kapott módosítások, tisztelt képviselőtársaim, hanem a való életből, a most még friss élményként lezajlott választás tapasztalataiból szűrte le a Választási Bizottság azt, hogy ilyen módosító javaslatokat terjesszen az Országgyűlés elé, és javasoljon az országgyűlési képviselőknek elfogadásra, mert ezek a gyakorlati tapasztalatból jönnek.

(20.30)

Szerintem minket nem lehet azzal vádolni ebben a pillanatban - mert önök mindig szeretnek bennünket valamivel vádolni -, hogy most akkor megváltoztatjuk ezzel a törvényjavaslattal a játékszabályokat úgy, hogy két és fél hónap telt el a választások óta, tisztelt képviselő úr. Hát, mikor lesz a következő országgyűlési választás?

Önöknel néha az van, hogy túl korán módosítjuk a választási törvényt, aztán túl későn módosítjuk, ez a „van rajta sapka, nincs rajta sapka” esete. Most van itt egy tiszta módosítás, a következő országgyűlési választás négy év múlva esedékes, tisztelt képviselő úr, mindenki pontosan ismerheti ezeket a szabályokat akár a listaállítással, akár a delegálással, akár a népszavazással kapcsolatos kérdésekben.

Azt kell mondjam, amit az alaptörvény-módosítás vitájában is elmondtam, hogy szerintem pozitív tapasztalat volt az országgyűlési választás és a népszavazás ugyanazon a napon történő megtartása. Először történt ilyen, ebből is le kell vonni a tapasztalatokat, le kell vonni a határidőre vonatkozó tapasztalatokat, a lebonyolításra vonatkozó tapasztalatokat, hiszen most az alkotmánymódosítással kapcsolatban erre készülünk az európai parlamenti választások és az önkormányzati választások vonatkozásában is.

Szerintem a népszavazás és az országgyűlési választások egy időben tartása megnövelte a részvételt, ami a demokráciát erősíti, és a legitimitációját erősíti mind ennek a kormánynak, mind például a népszavazáson feltett kérdéseknek. 3,6-3,7 millió ember egy irányban szavazott. *(Sebián-Petrovszki László: Érvénytelen lett!)* Soha az elmúlt 32 évben nem szavaztak ennyien pártokon felülálló módon egy irányban, még az EU- és a NATO-tagságra sem, tisztelt képviselőtársam. Ez a legnagyobb egy irányba mutató támogatás volt népszavazási kérdésekben, és én az alaptörvény-módosítástól is azt várom, hogy például az országgyűlési választásokhoz képest tradicionálisan alacsonyabb részvételű európai parlamenti választáson is magasabb lesz a részvétel amiatt, hogy az önkormányzati választással egy napon tartjuk, és ezáltal az európai parlamenti képviselők mandátumát is magasabb legitimitációval látja el a minél magasabb részvétel. Szerintem jó dolog, ha minél magasabb részvétel van egy választáson, teljesen mindegy, hogy az országgyűlési, önkormányzati vagy európai parlamenti választás.

Az is teljesen világos, hogy az a régi liberális mantra megdőlt, hogy a magas részvétel csak önöknek kedvezhet, ezzel a mítosszal is sikerült leszámolni április 3-án. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ne a napsütést okolják azért, ha kikapnak a focimeccsen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Sebők Éva képviselő asszonynak, a Momentum képviselőcsoportja vezérszónokának.

SEBŐK ÉVA, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Annak idején, amikor két-három évvel ezelőtt én beléptem a politikába, az egyik fő indok az volt, hogy a saját szakterületemen olyan mocskos minőségű jogszabályok születtek, hogy azokból nem lehetett dolgozni.

Most megint előttünk van egy elképzelés, és szeretném megkérdezni államtitkár urat, hogy mi történt,

merthogy ennek a minősége megint ZS kategória. Hozok példát, hogy egyetlenegy paragrafussal kapcsolatban milyen gondok vannak. Semmi politikai háttértörténet nincsen mögötte, csak hogy szimplán mi fog történni, ha ezt így elfogadják.

A 3. §-ban van egy technikai módosító, ez az, amit talán a DK-s kolléga úgy említett, hogy szakmai módosító. Lényegében most, jelenleg úgy néz ki a helyzet, hogy általában vasárnap megtörténik a szavazás, éjszaka megtörténik a szavazatszámolás, hétfő pihenőnap a szavazatszámoló bizottsági tagoknak. Ebbe most bekerül egy módosítás, mégpedig hogy nem a szavazást követő napon lesz a pihenőnap, pontosabban a munkaidő-kedvezmény, hanem a szavazatszámolást követő napon. Mi érteni véljük, hogy mit akart itt a költő: a költő azt szerette volna, hogy ahogy bejönnek a levélzavazatok meg a más helyszínen leadott szavazatok, akkor azoknak a megszámlálása nem vasárnap éjjel történik, hanem valamikor szerdán-csütörtökön, így semmire nem mennek a hétfői pihenőnappal. Ez így teljesen rendben is van, érthető, logikus, támogatható.

Igen ám, csak hogy az, hogy pontatlanul és nem megfelelően megfogalmazva került megírásra maga ez a módosítás, odavezet, hogyha a szavazatszámolás vasárnap éjjelről átcúsúszik hétfő hajnalra, az értelmezhető úgy is, sőt leginkább úgy értelmezhető, hogy a pihenőnap majd keddre fog járni, aminek nincs az égardta világon semmi értelme, de cserébe legalább veszélyes. Elmondom, hogy miért veszélyes: azért, mert van egy autóbusz-vezetőm, egy légiirányító, van egy nehézgépkézelm, aki bevállalja a szavazatszámolást - most függetlenül attól, hogy delegált vagy választott -, dolgozik, csinálja a szavazatszámolást hajnal háromig, négyig, ötig, hazamegy, majd ha kedre kapja meg a pihenőnapot, az azt jelenti, hogy reggel nyolcra mehet, és beülhet abba a buszba, hogy azt elvezesse. Ezt át kellett volna gondolni.

De még mindig ennél a paragrafusnál maradva, vannak ott más problémák is, ugyanis van egy csomó olyan kérdés, amit most meg lehetne válaszolni, de nincsenek megválaszolva. Mit hozok példának? (*Nacsa Lőrinc és Hende Csaba beszélgetnek.*) Ugye, azoknál az embereknél, akik magának a választásnak a lebonyolításában részt vesznek, és most megint kifejezetten - remélem, Nacsa úrkat nem zavarom - a szavazatszámoló bizottsági tagokra gondolok, továbbra sincs megoldva az a probléma, hogy valakinek a természetes munkaideje vasárnapra esik. Nem válaszoltuk meg, hogy akkor ott az ő munkáltatója most jó lesz, elengedi, módosít a munkarenden, szabira megy, fizetés nélkülire megy, nincsen megválaszolva ez a kérdés, hogy hogyan tud vasárnap a szavazás lebonyolításában részt venni. (*Dr. Répássy Róbert és Nacsa Lőrinc beszélgetnek.*)

Ahogy egyébként arra sincsen válasz, hogy aki... Nacsa urat megkérném, hogy ha az államtitkár úrhoz beszélek, akkor ne most akarjon beszélgetni! (*Dr. Répássy Róbert: Az Országgyűlésnek beszél! - Vajda Zoltán: Elnök úr! - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Folytassa, képviselő asszony!

SEBŐK ÉVA, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Jó, na, tudják mit? Én nem szeretném folytatni. Önök meg fogják szavazni ezt úgy, ahogy van, meg fogják szavazni a jogszabályt, csinálják, aztán majd úgy, ahogy annak idején az Mt.-módosításkor a távolléti díjat hegesztgették egy évvel később, most hegesztgetik ezt is. Ez egy mocsok minőségű javaslat, megszavazni nem lehet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Vajda Zoltán képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

VAJDA ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Nagy öröm itt önökkel tölteni az estét. Ha jól számolom, 11 és fél órája tart a parlamenti ülés. Ha egy kicsi ilyen kulisszatitkot elárulhatok itt mindnyájuknak (*Sebők Éva távozik az ülésteremből. - Nacsa Lőrinc: Képviselő asszony elmegy a vita elől? - Az elnök csenget.*), néhány órányit nem voltam ma itt. A reggeli ülésen itt voltam, délelőtt néhány órányit itt voltam, majd azoknál a javaslatoknál pedig, amelyeknél nekem nem volt hozzászólásom, távolról követtem a parlament ülését, de végig nyomon követtem, illetve most pedig talán másfél órája jöttem vissza vagy lassan két órája jöttem vissza az ülésterembe.

Amikor beléptem az ülésterembe, itt leültem, akkor Ungár Péter kolléga nagyon kedvesen hátrafordult, nagyon kedvesen köszönt nekem, és megkérdezte, hogy hát, te miért vagy itt. Picit félreértettem, mondtam, hogy én sem tudom, merthogy nem tudom pontosan, miért vagyunk itt - eljátszani, hogy vitatkozunk egy törvényről. Reggel csak azt kérdezte, hogy melyik törvényről mihez szólok hozzá, csak egy kicsit félreértettem, mert valóban viszonylag friss képviselő vagyok itt, de például ennél a törvényről teljesen szembesülök azzal, hogy eljártsszuk azt, hogy jogállam van. Bábozzuk el közösen akkor azt, hogy jogállam van!

Normális országokban, ahol normális jogállam van - és már látom, hogy csillog Nacsa képviselő úrnak a szeme, merthogy ő ilyenkor most pillanatok alatt azonosítani akarja majd magát a nemzettel, és azt mondja, hogy én akkor az országot kritizálom, és az országra mondok rosszakat; nem, magára mondok rosszakat, és arra a politikára, amit maga képvisel, szó szerint a jogállamot maguk bontják le. Tehát kérem, hogy ha majd esetleg méltóztatnék válaszolni, akkor ne hogy takarózzon azzal, hogy én az országra mondok kritikát.

(20.40)

A jogállammal önöket kritizálom. Tehát ha egy normális jogállam lenne, biztos, hogy egy ilyen törvényt az ellenzékkel közösen alkotna meg a mindenkori kormány egyeztetések sorában, és nem itt bábozánk el a jogállamot. De én partner vagyok ebben, és

akkor bábozzuk el közösen a jogállamot. Adnék majd egy tartalmi összefoglalót, hogy szerintem miről szól a törvény, aztán pedig két csoport köré néhány észrevételt fogok tenni a törvényjavaslattal kapcsolatban, mert akkor játsszuk el, hogy erről van szó.

Mi a tartalmi összefoglalója ennek? Az előterjesztésben nem hallottam államtitkár úrtól, de találtam egy 2018-as EBESZ-zárójelentést, amelynek egy konkrét mondatát felolvasnám. A 30. oldal 11. pontjában van az, hogy „Érdemes megfontolni a jogszabályok módosítását abból a célból, hogy lehetővé tegyék a többpárti részvételt az NVB-ben az új választások bejelentése és az országos listát nyilvántartásba vevő pártok delegált képviselőinek NVB-tagokká válása közötti időszakban is.” Például az ezzel kapcsolatban megkívánt módosításokat tartalmazza elvileg ez az egyes választási tárgyú és kapcsolódó törvények módosításáról szóló előterjesztés. Ugyanakkor megint csak komolyan véve ezt a bábozási feladatot, két kategóriába tenném, hogy miket látok még ebben a törvényben.

Szerintem azon túl, hogy egyébként vannak abszolút kiváló szakmai módosítások, én két csoportot látok. Egyrészt vannak olyan dolgok, lényeges kérdéskörök, amelyekkel adós maradt ez a törvény. Erre mondanék pár példát máris. A második csoport pedig, amelyet látok, azok a, ha jóhiszemű vagyok, akkor indokolatlan, ha a valóságot látom, akkor pedig szándékosan tisztességtelen módosítások, amelyeket ez a törvény tartalmaz. Erre is fogok mindjárt példát mondani. Tehát ebben a két csokorban érdemes látni, hogy milyen észrevételeink vannak.

Az első az, hogy melyek azok a lényeges módosítások, amelyekkel adós marad. Először is hadd jelezem, hogy '19. december 31-én lejárt egy fontos alkotmánybírósi határidő. A 2019. október 8-án kelt AB-határozatot most nem fogom felolvasni, ugyanakkor egy lényegi mondatot kiragadok belőle, amely arról szól, hogy a politikai hirdetések indokolatlan és aránytalan korlátozásának kizárását garantáló szabályokra az Alkotmánybíróság felhívta az Országgyűlés figyelmét, hogy 2019. december 31-ig tegyen eleget a módosításnak. Ezzel kapcsolatban nem láttam itt semmit, pedig ez egy AB által jelzett határidő, amely lejárt, tehát ez egy olyan típusú, amely - hogy is mondjam csak - lényeges kérdéskör, és adós maradt ez a törvényjavaslat.

Mondok egy másikat is, illetve három másikat is, mivel ez lényeges kérdéskör, és adós maradt. A '18-as EBESZ-zárójelentés kiemelt ajánlásaiból három mondatot fogok felolvasni, és nézzük meg, hogy ez vajon benne van-e. Az egyik a 2. pontja ennek az EBESZ-jelentésnek, amely azt mondja, hogy az általános bizalom erősítése érdekében a törvényi szabályozás nyilvános egyeztetést írhatna elő az NVB jelöltjeinek személyével kapcsolatosan. Ezt javasolja az EBESZ nekünk a 2018-as ajánlásában. Idén szeptemberben fog lejárni az Országgyűlés által megválasztott NVB-tagok kilencéves mandátuma, de semmilyen, semmilyen szabályt nem találtam arra, hogy majd kit

és miért fog ajánlani a köztársasági elnökünk, Novák Katalin. Azt mondja a választási eljárásról szóló törvény 20. §-a, hogy az NVB hét tagját és három póttagját a köztársasági elnök javaslatára az Országgyűlés az előző NVB választott tagjai megbízatásának lejártát megelőző 90 napon választja kilenc évre, és nem sorolom tovább a törvényi kitételeket. Hogy kit és miért ajánl, erre semmilyen szabályozás nincs, pedig arról beszél az EBESZ, hogy egy nyilvános egyeztetés lenne szükséges.

Miért mondom ezt? Mert már van rossz tapasztalatunk ebben, nem is kevés. A magyar embereknek van már rossz tapasztalata, hogy Nacsa úrnak jelezem, hogy a magyar emberekre én is tudok hivatkozni. A magyar embereknek például az volt a tapasztalata, hogy mondjuk, Patyi Andrással lehetett volna bővíteni az összeférhetetlenségi szabályokat is, mert az az abszurd helyzet alakult ki Patyi úr esetében, hogy egy állami egyetemnek volt a rektora, aztán az Államreform Bizottságnak lett az elnöke, és aztán azt kellene elhinni a Kúria döntése alapján, hogy ő most aztán irtózatosan függetlenné és pártatlanná tudott válni. A magyar embereket ez például zavarta.

A következő, ami szerintem lehetne benne ebben az anyagban, de nincs benne, megint az EBESZ jelentésére, annak 6. pontjára hivatkozom, egy kibővített mondat. Engedjék meg, hogy felolvassam önöknek. A szerkesztési sokszínűség érdekében meg kell fontolni a közszolgálati műsorszolgáltatók tényleges függetlenségének biztosítékait, ami magában foglalja a menedzsment nyílt és inkluzív kinevezési gyakorlatát, valamint az átlátható és fenntartható finanszírozási rendszert. Nem látok ezzel kapcsolatban bármit, ami megalapozná, hogy ezt teljesíti ez a törvény. A magyar embereket zavarja, hogy a magyar média nem független, a műsorszolgáltatók függetlenségének biztosítékát a magyar emberek keresik.

A következő még mindig a médiánál, a 21. pontja az EBESZ-jelentésnek, az utolsó olyan tétel, amelyet kiemelnék abból, hogy lehetne ebben a törvényben, de valamilyen okból kimaradt. Az EBESZ-jelentés 21. pontja a következő mondatot tartalmazza: a kormányzati hirdetésekkel kapcsolatos szerződéseket átlátható közbeszerzési eljárást követően, egyértelmű kritériumrendszer alapján kell megkötni, oly módon, hogy ne gátolják a tisztességes versenyt, és érvényesüljön egy független szervezet kontrollja. A kormány tájékoztató tevékenységének szigorúan kerülnie kell bármilyen látszatát annak, hogy a választások befolyásolására törekszik. Jelzem, hogy ezekben sem történt semmi 2018 óta, csak azért '18-at mondom, mert ez az EBESZ-jelentés dátuma. Ez a javaslat sem tartalmaz semmilyen olyan rendelkezést, amely érdemben javítana a magyar választási rendszer legnagyobb problémáján, a maguk kormányzati médiafölényén. Úgyhogy ezt a három plusz egy olyan témát emeltem ki, amely lehetne ebben az anyagban, de nincs.

Most akkor engedjék meg, hogy néhány pontot, ha az órára nézek, akkor csak három pontot emeljek

ki azok közül, amelyekben, ha jóhiszeműen mondjuk, akkor indokolatlan, ha pedig a valóságot jelezzük, akkor szándékosan tisztességtelen módosítási javaslatok vannak. Érdeemes a részletes indoklását nézni ennek a törvénynek. A 4. §-hoz fűzött indoklás az alábbiakat tartalmazza. Fel is olvasom szó szerint. Az országgyűlési képviselők választásán és az Európai Parlament tagjainak választásán állított lista jogán továbbra is megmarad a jelölőszervezetek megbízási joga. E tekintetben azonban a javaslat differenciál a megbízott tagok között. A kiemelés most tölem van: hangsúlyosan a lista jogán delegált NVB-tagok esetében nincs végzettségi követelmény, mint a legjelentősebb társadalmi támogatottsággal bíró, az Országgyűlésben a választási eredmény alapján képviselőcsoportot alakító pártok által megbízottak esetében. Ennélfogva viszont a bizottságban betöltött szerepük is más lesz. Az NVB ülésein megbízatásuk időtartama alatt tanácskozási joggal vehetnek részt, ezért szavazati joguk nincs, a határozatképesség szempontjából sem kell őket figyelembe venni, és tiszteletdíjra sem jogosultak. Folytathatnám tovább, de nem akarom.

Ez az önök javaslatának indoklásában van benne. Ez alapján én nem tudom másként lefordítani, mint hogy a frakcióval nem rendelkező listát állító pártok tulajdonképpen ilyen biodíszlettagokat küldhetnek oda, hogy egyébként ingyen végigülje azt, hogy megbírságotják az őt delegáló pártot. Látványosan retteg szerintem a kormány attól az eshetőségtől, hogy ismét többségbe kerüljenek az ellenzéki delegáltak a nemzetinek hívott választási bizottságban, és ezzel kívánják megakadályozni, hogy ez akár elméletben is előfordulhasson. Ez egyébként a választásokon érvényesülő egyenlőség követelményével nyilvánvalóan ellentétes. Ez még akkor is így van, ha esetleg kontroll az NVB-tagság fölött nem teljesen indokolatlan egyébként, hogy legyen, ehhez azonban egy olyan mindent átfogó módosításra volna szükség, amely például azt a problémakört is orvosolná, amit előbb mondtam, hogy kiket javasol NVB-tagnak a köztársasági elnök.

Szerintem még azt is fontos kiemelni, hogy a fenti rendelkezés a frakcióval rendelkező NVB-delegáltakra a hatályos szabályok megváltoztatása miatt nem fog vonatkozni, mert az ő megbízatásuk meghosszabbítódik, azaz hogy nem jár le pontosabban a választás kitűzésével, és emiatt majd nem kell őket újra delegálni, és a szavazati joguk is megmarad. A célt ennek ellenére a kormánypártok majd elérik, mert - hogy mondjam - a „nem baráti” ellenzéki többség nem alakulhat ki a testületben a választások ideje alatt.

A második ilyen, ami maradjunk abban, hogy vagy tévedés, vagy szándékosan tisztességtelen lenne, tulajdonképpen az, ezt a 31. §-ra vonatkozó indoklásában látom, hogy az NVI-t már opcionálisan sem terheli majd ellenőrzési kötelezettség. Azaz semmilyen garanciális szabály nem zárja majd ki, hogy ad absurdum, mondjuk, egy tíz éve halott személy adataival jogellenesen visszaélve adjanak le érvényes szavazatot külföldön, ami persze nem derül ki, és amit postáznak vagy bevisznek egy

határ közeli választási irodába. Egyébként már van egy megállapítása a Kúriának arról, hogy itt mi a probléma ezzel.

(20.50)

És végezetül még egyet azért hadd mondjak, mert szerintem azt is érdemes kiemelni, hogy önök ezzel a javaslattal az NVI elnökének az illetményét is, hát, jó alaposan megemelnék. Nagy Attila elnök úr jelenleg 1,9 millió forintot kap havonta, önök ezt 73 százalékkal tervezik megemelni, ami 1,4 millió forintos fizetésemelést jelent, és így bruttó 3 millió 290 ezer forintnak feleltethető meg. Mivel az országgyűlési képviselőknek a tiszteletdíjához lesz kötve, ezért természetesen majd évről évre emelkedni fog az NVI elnökének a juttatása is. És szerintem érdemes emlékeztetni mindenkit arra, hogy önök egyébként az NVI elnöknek az illetményét már megemelték 2020 januárjában is, addig egyébként 997 ezer volt a fizetése, és ezt emelték meg egy laza egymillióval havi 1,9 millió forintra.

Végezetül csak Nacsa úrnak szeretném jelezni, mert mindig öröm önt hallgatni, bár ahogy látom, elég hosszú napja volt, mert reggel már irtózatosan égette magát a tévében, de hát, lelke rajta, biztos akkor álmos volt már, most pedig álmos még, vagy talán fordítva is, hadd jelezzem azt, hogy amikor ön azt mondja, hogy a választások akkor tiszták, hogyha... - hogy mi csak azt gondoljuk, hogy akkor helyes egy választás, hogyha a mi oldalunk nyert, hogy én azért emlékszem olyan 2002-es hídfoglalásra, amelyet az előzőtt meg, hogy mondjuk, nem a maga pártja, hanem a testvérpártjának, a Fidesznek az ifjúsági szervezete újrászámolást követelt, mert azt mondta, hogy csak az a helyes számolás, amit ők újrászámolnak, majd aztán le is zártak egy hidat, és követelték, hogy mik legyenek. Tehát én azt hiszem, hogy itt azért óvatosabban kell fogalmazni, hogy ki milyen választási eredményt ismer el, mert maguk ezt már egyszer megtették 2002-ben, és az én szeretett városomat, a hídjait vagy a hidat is lezárták - ez biztosan nem helyes.

Na, mindegy, hát így elbáboztuk, hogy jogállam van, mert így javaslatokat tettem, meg gondolatokat fogalmaztam meg egy olyan anyaggal kapcsolatosan, amelyet először biztosan nem itt kellett volna tárgyalni, mert egy közös előterjesztés lehetne, mert normális jogállamokban ez így történik, de hát nem baj, báboztunk itt együtt, közösen szeretettel. Ha esetleg nem derült volna ki abból, amit én elmondtam, teljesen nyilvánvaló, hogy a mi frakciónk ezt, ennek a megszavazását nem fogja támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr, hogy beszélhettem. *(Taps a DK soráiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Szabadi István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Szabadi István: Elnök úr, az emelvényre felmehetek?)* Hogy-ne! Öné a szó, Szabadi képviselő úr.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország Alaptörvényének 11. módosítására irányuló javaslat szerint a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választását a költségcsökkentés jegyében minden ötödik évben az európai parlamenti képviselők választásával egyidejűleg tervezik lebonyolítani. A következő, 2024. évi önkormányzati választásokra tehát október helyett április és július között kerülne sor, így a 2019. évi önkormányzati választások óta négy és fél év telne el addig. *(Nacsa Lőrinc: Ez nem az! - Dr. Répássy Róbert: Ez másik! - Nacsa Lőrinc: Ez nem az a törvény!)* Jó. Az indoklás szerint a választások együttes megtartása jelentős *(Az elnök cseppet.)*, több mint tízmilliárd forintos megtakarítást eredményezne. A Mi Hazánk Mozgalom egyetért azzal, hogy a két választást gazdaságossági szempontok miatt egy időpontban célszerű megtartani, ezzel mi abszolút egyetértünk.

Azonban érdekes kérdésként merül fel az, hogy a 2010 óta kétharmados többséggel kormányzó Fidesz ezt a javaslatát miért nem korábban tette meg. A 2019. évi európai parlamenti és önkormányzati választásokat miért nem egyidejűleg bonyolították le? Véleményünk szerint a költségvetésre akkor is ráfért volna a költségcsökkentés. Az önkormányzati választások közötti ötéves időköz az Alaptörvény vezette be, a kapcsolódó részletszabályokat azonban egy külön dokumentum tartalmazta, amely átmeneti rendelkezések néven 2011. december 31-én lépett hatályba. *(Nacsa Lőrinc dr. Répássy Róberttel egyeztet.)* Igen ám, tisztelt képviselőtársaim, már az átmeneti rendelkezések tartalmazták azt a szabályt, hogy az önkormányzati választásokra az európai parlamenti választásokkal egy napon kerüljön sor. Ez most csak egy előzetes információátadás arra, hogy fölvezessem a jelenlegi módosítást, csak hogy úgy helyére tegyük a dolgokat, és köszönöm szépen.

Az átmeneti rendelkezések arra is kitértek annak idején, hogy a 2014 októbere és a következő, '19. évi önkormányzati választás közti időköz öt évnél rövidebb lehet. Megmondom, hogy ennek miért van jelentősége. Nem értünk egyet azzal, az Alaptörvény záró és egyes rendelkezéseinek azzal a tervezett kiegészítésével sem, hogy a 2024. április-július hónapokban lebonyolított önkormányzati választások után a hivatalban lévő képviselő-testületek és polgármesterek megbízatása csak október 1-jével szűnne meg. Ha a Fidesz ezt a közéleti anomáliát fennhagyja, az egy óriási hibának tekinthető. Álláspontunk szerint ez a felemás helyzet a helyi közügyek párhuzamos intézéséhez vezetne, és alkalmat adna a leváltott polgármesternek és a képviselő-testületnek, hogy fél év alatt minden mindegy alapon magánérdekeiket kiszolgáló döntéseket hozzanak, esetleg kiüresítsék a költségvetést, hatalmukkal visszaélve lejárássák utódjaikat, az újonnan megválasztott tisztségviselőknek pedig ezt csendben végig kell nézniük, mert hivatalba lépésükig semmiféle jogosultsággal nem fognak rendelkezni.

Ezért arra hívom fel a figyelmet, illetve arra hívjuk fel a figyelmet, hogy ha ebben az esetben módosítani lehet és illik azt, hogy mondjuk, akkor az öt év helyett a négy és fél év lenne ezzel a módosítással a ciklusidő, akkor ez az anomália nem fordulhat elő.

Másrészt ez a helyzet a választókkal szemben is méltatlan - nem tudom, hogy ebben azért egyet tudunk-e érteni, vagy esetleg ebbe belegondoltak-e -, hiszen a választók nem arra adják le a szavazatukat tavasszal, hogy októberig a leváltott polgármester és képviselő-testület irányítsa a településüket, és esetleg bosszút álljanak azokon, akik nyíltan felvállalták ellenvéleményüket velük szemben.

További észrevétel, hogy a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény tervezett módosítása egyértelművé tenné, hogy a magyar választási bizottságok a nem Magyarország területén elkövetett esetleges jogsértések kivizsgálására és elbírálására is hatáskörrel rendelkeznek. *(Nacsa Lőrinc dr. Répássy Róbertnek: Most!)* A hatályos szabályozás alapján ugyanis a külföldön elkövetett, a magyarországi választásokat érintő jogsértések elbírálására jelenleg nem terjed ki a magyar választási szervek joghatósága, erre a Kúria áprilisi parlamenti választások kapcsán meghozott döntései világítottak rá. A Mi Hazánk Mozgalom a külföldön elkövetett választási jogsértések kivizsgálása érdekében egyetért a magyar joghatóság kiterjesztésével, de ebben az esetben is kifogásolja azt, hogy erre miért nem korábban került sor, ugyanis a levélszavazás intézményét a választási eljárásról szóló törvény már a hatálybalépésekor, 2013. május 3-án tartalmazta, már akkor is lehetett volna.

Az áprilisi parlamenti választásokkor határon túl elkövetett választásijog-sértés ügyében közvetlenül is érintettek voltunk, mivel a hetedik mandátumunk mindössze pár szavazat alapján ment el tőlünk, vették el azt tőlünk, tekintettel arra, hogy Marosvásárhelyen egy zsáknyi félig megsemmisített szavazólapot találtak, amelyeken jól láthatóan a Mi Hazánkra adott voksok is voltak, Délvidéken pedig a Fidesszel szoros kapcsolatot ápoló Vajdasági Magyar Szövetség aktivistái átvételi elismervény nélkül kézbesítették a választásokon szavazati joggal rendelkezők szavazólapjait - ez több mint aggályos. Így fordulhatott elő az a helyzet, hogy gyakorlatilag a Mi Hazánk tagjaihoz kapcsolódó baráti kör népesebb volt, mint ahány szavazat érkezett a határon túlról.

A választási eljárásról szóló törvény módosítására irányuló javaslatból hiányoljuk azoknak a garanciális szabályoknak a beépítését, hogy a Nemzeti Választási Iroda a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás és a választási eljárás nyilvánossága alapelveknek megfelelően a választási eredményt megalapozó adatok nyilvánosságra hozásával kapcsolatos kötelezettségét teljesítse. A választási szervek rendelkezésére álló adatok ugyanis nyilvánosak, ennek értelmében a Nemzeti Választási Irodának nemcsak az eredménymegállapító jegyzőkönyvek, hanem a rendelkezésre álló összes adat nyilvánosságát biztosítania kell, legalábbis napi frissítéssel.

A Mi Hazánk Mozgalom bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Nemzeti Választási Bizottsághoz a választás országos listás eredményét megállapító határozat ellen, ebben a levélszavazatok újraszámlálását kértük, mert az így érkező voksok egy része sérült volt, mivel a posta ellenőrizetlen körülmények között csomagolta át őket. A Nemzeti Választási Iroda megakadályozta a levélszavazatok ellenőrzése során felvett napi jegyzőkönyvek és nyilatkozatok megismerhetőségét.

(21.00)

A jogsértés odavezetett, hogy adatok hiányában a Nemzeti Választási Bizottságba delegált tagunk nem tudta kétséget kizáró módon eldönteni, hogy a sérült borítékban érkezett, a posta által átsomagolt levélszavazatok érvényesek-e. A Nemzeti Választási Bizottság és a Kúria egyaránt elutasította a kérelmünket.

Újabb észrevétel, hogy a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 2022. január 1-jétől hatályos módosítása megváltoztatta a lakóhely fogalmát. Eszerint 2022-től a bejelentett lakóhely már csak értesítési címként funkcionál, az ottélés mellett csak egy vélem szól, nem kell ténylegesen ezen a címen élnie annak, aki lakóhelyet létesít. A nem véletlenül az áprilisi országgyűlési választások előtt hatályba lépett törvénymódosítás alapján már fiktív lakcímmel is lehetett szavazni, ami megnyitotta a kaput a voksturizmus előtt. Ez azért volt veszélyes, mert az elmúlt évek választásain több alkalommal is szavaztak olyanok, akik csak azért létesítettek tényleges ottélés nélküli lakcímet, hogy választójoguk legyen az adott választáson.

Továbbá a választási tárgyú törvényeken túl a Mi Hazánk Mozgalom kifogásolja azt is, hogy a választási eljárás alapelvei, úgymint a választás tisztaságának megóvása és az esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölőszervezetek között az áprilisi országgyűlési választások során - de akár említhetnénk itt a korábbi választásokat is - nem érvényesültek. A globális techóriások amellet, hogy évente a magyar államháztartás bevételeinek a többszörösét keresik meg, ami után Magyarországon egy forint adót sem fizetnek, a választások eredményét is egyértelműen befolyásolják. Például a Facebook az európai parlamenti választások előtt egy héttel törölte Toroczkai László elnök úr oldalát, a 2022. évi parlamenti választások előtt egy héttel pedig a párt oldalát, ezzel beavatkozva a választásokba. De nemcsak a Facebook volt ellenünk, hanem a kormány médiabirodalma is. A Mediaworkshöz tartozó MediaLOG nevű terjesztő cég felsőbb utasításra nem vitte ki az újságunkat, és az alvállalkozókat is megfenyegették, hogy ne dolgozzanak nekünk, de a Magyar Posta sem vihette ki a politikai kiadványunkat, nyilván tudjuk, hogy milyen okból. Honlapunkat kibertámadás érte a választás előtti napokban, hogy ne tudjunk mozgóítani. Nyomatott újságokkal nem tudunk maradéktalanul eljutni a választókhöz, és az utolsó két évben - két évben! - elnök urunk nem volt

látható a köztévében. S még van olyan kereskedelmi csatorna is, még a nevét sem mondom ki, mert nem érdemes, amely a választásokig egyszer sem adott szót és nem mutatta a Mi Hazánk Mozgalmat.

Mindez előrevetíti, hogy nem azon van a legfőbb hangsúly, hogy a 2024. évi önkormányzati választásokat októberben vagy tavasszal, az európai parlamenti választásokkal egyidejűleg tartják, hanem azon, amin a kormánypártnak egyáltalán nem áll érdekében változtatni, mégpedig hogy a választásokon a valódi esélyegyenlőséget biztosítsák.

Végezetül egy-két technikai módosítással kapcsolatosan is lenne egy észrevételünk. Azt, hogy a Nemzeti Választási Bizottság választott vagy megbízott tagja csak az lehet, aki jogi egyetemi diplomával rendelkezik, tehát jogász, nem tartjuk helyesnek. Ez eddig sem volt így, és úgy gondoljuk, hogy ez nem volt hátránya a mindenkori választásoknak. Ezért ezt a módosítást mi nem tudjuk elfogadni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Szolga József horvát nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat.

SZOLGA JÓZSEF nemzetiségi szószóló: Poštovani Gospodine Predsjedniče! Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Poštovani Dome! Tisztelt Államtitkár Úr! Poštovani Gospodine Državni Tajniče! Magyarország Kormányára benyújtotta az egyes választási tárgyú, valamint kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/367. számú törvényjavaslatot, amelynek beterjesztését követően a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága kezdeményezte a tervezet nemzetiségi napirendi pontként történő tárgyalását. Bizottságunk 2022. június 27-én megtartott ülésén a határozati házszabály 32. § (2) bekezdése alapján döntött, hogy a törvénytervezet egészére vonatkozóan részletes vitát kíván lefolytatni, és a határozati házszabály 36. § (5) bekezdése alapján a vitához kapcsolódó bizottságként kialakította álláspontját, amelynek az ismertetésére felkért.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztett T/367. számú törvényjavaslat nemzetiségeket érintő jogszabályi módosításai közül elsőként a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény - a továbbiakban: Ve. - változtatásra javasolt szakaszait véleményezem.

Bizottságunk egyetért a Ve. területi hatályának kiszélesítésével és pontosításával, amely lehetőséget biztosít a Magyarországon kívüli jogsértések minden választási eljárásban való kivizsgálására és elbírálására. A tervezet 3. §-a az átlagbér helyett a választásokon közreműködő bizottsági tag számára fizetendő távolléti díj nevesítésével összhangot teremt a munkaviszony szabályozására vonatkozó rendelkezésekkel.

A módosítás alapjaiban szabja át a Nemzeti Választási Bizottság összetételét és a tagok jogosultságát. Az országos nemzetiségi önkormányzatnak mint az országgyűlési választásokon országos listát állító jelölőszervezetnek megmarad a tagdelegálásra vonatkozó megbízási joga. Igaz, a megbízottnak nem kell egyetemi diplomával rendelkeznie, de ezáltal szavazati joga nincs, a határozatképeség szempontjából nem kell számításba venni, és tiszteletdíjra sem jogosult. A hatálybalépésig érvényben lévő Ve. 45. § (5) bekezdése szerint „a Nemzeti Választási Bizottságnak az országos nemzetiségi önkormányzat által megbízott tagja csak a nemzetiségeket érintő ügyekben rendelkezik szavazati joggal, egyéb ügyekben tanácskozási joggal vehet részt a Nemzeti Választási Bizottság ülésén”. Véleményünk szerint az új rendelkezések jogszerűkét eredményeznek a jelölőszervezeteink vonatkozásában. Kezdeményezzük ezen rendelkezések nemzetiségi érdekekre való figyelembevételével való átgondolását.

A Ve. különös részében, a nemzetiségi önkormányzati képviselők választása fejezetében a választási eljárás költségei pontjának újraszabályozása költségvetési kondíciókhoz köti az időközi nemzetiségi önkormányzati választások megtartását. A rendelkezés alapján a nemzetiségi önkormányzatnak saját költségvetéséből kell majd megelőlegezni a választási irodának az időközi választás költségeit, amennyiben az önkormányzati testületet feloszlatták vagy kimondta a feloszlását. Egyetértünk azzal, hogy a közpénzrel való felelős és hatékony gazdálkodás elvárására tekintettel az említett okok miatti időközi választás költségeit a helyi nemzetiségi önkormányzat viselje, de ismereteink szerint a nemzetiségi önkormányzatok nem rendelkeznek elegendő forrással az időközi választás lebonyolításához. A tervezet szerinti állami költségvetés fedezetként való kivonása majdnem minden esetben a nemzetiségi önkormányzat megszűnését fogja eredményezni. Nem hisszük, hogy az önkormányzatisághoz való jogot mindenképpen felül kell írnia fiskális szempontoknak. Ezért javasoljuk ennek a szakasznak az újragondolását is.

Egyben kezdeményezzük, hogy a központi költségvetés biztosítson fedezetet a törvényben szabályozott egyéb időközi választások megtartásához, így ha a képviselők száma a szükséges létszám alá csökken, az általános választás eredménytelen, ha az általános választást követően az önkormányzat nem alakult meg.

A Ve. hatályát veszítő rendelkezései közül kiemeljük a 307/D. § (2) bekezdésében foglaltak kivezetését, amely alapján a Választási Bizottságnak már nem szükséges ellenőriznie a nemzetiségi egyesület alapszabályát abból a szempontból, hogy a nemzetiségi önkormányzati választások vonatkozásában nemzetiségi szervezetnek minősül-e. Megítélésünk szerint a választási eljárásban a jelölőszervezet nyilvántartásba vételének eldöntésekor a tervezett új szabályozás problémákat fog eredményezni, amelyekre a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény - a továbbiakban: Nyjtv. - módosító rendelkezéseinél térnek ki majd részletesebben.

Az eddig elmondottakon túlmenően tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága a 2022. évi országgyűlési választások során tapasztalt problémák jövőbeni elkerülése érdekében napirendre tűzi a Ve. nemzetiségekre vonatkozó eljárás rendelkezéseit, és szövegszerű javaslat kidolgozását kezdi meg többek között a névjegyzéki regisztráció időpontjainak harmonizálása, a névjegyzéki leiratkozási eljárás szempontjainak figyelembevételével, a kampányidőszak meghatározásával.

(21.10)

Tisztelt Államtitkár Úr! A következőkben a törvényjavaslat 2. pontjában meghatározott Njtv. tervezett módosításaira és annak nemzetiségi hatásaira térnék ki.

A tervezet 38. §-ára vonatkozó indoklás szerint a módosításra a nemzetiségi önkormányzati választáson a nemzetiségi szervezet nyilvántartásba-vételi eljárásának egyszerűsítése érdekében kerül sor. A civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXIV. törvény 95. § a-e) pontja szerinti nyilvántartásnak tartalmaznia kell, hogy az egyesület formája nemzetiségi egyesület, vagyis a szervezet kimeríti az Njtv. 2. § 15. pontjában foglaltakat, idézem: alapszabálya szerint adott nemzetiségi érdekvédelmet, érdekképviselést, a nemzetiségi kulturális autonómiával közvetlenül összefüggő tevékenységet ellátó egyesület.

Felmerül a kérdés, hogy a választási eljárásban a nyilvántartásban szereplő nemzetiségi egyesület mint forma szövegszerű megjelenítése keletkeztet-e jelölőszervezeti jogosultságot, vagy a szervezet bíróság által befogadott, alapszabályban leírt, a nemzetiségi egyesületre vonatkozó feltételeket teljesítő megfogalmazások.

Továbbá megválaszolandó kérdés, hogy a nyilvántartás hároméves időtartamát a jelen törvény hatálybalépését követően kell számítani, vagy a 2024-es nemzetiségi önkormányzati választások vonatkozásában a most érvényben lévő szabályok szerint kell meghatározni a jelölő szervezet jogosultságát.

Az előttünk lévő javaslat 39-40. §-ának módosításai koherenciát teremtenek a Ve. azon szakaszaival, amelyek a nemzetiségi önkormányzat testületeinek önfeloszlása esetén követendő új eljárási szabályokat rögzítik, amelyek az 1. ponttal kapcsolatosan már ismertetésre kerültek. Az Njtv. hatályát veszítő rendelkezéseinek egy része ugyancsak az előzőekben foglaltakkal való összhangot teremti meg. Az Njtv. 149. §-ának kivezetésére az előterjesztésben nem lelhető fel indoklás, amelyre választ szeretnénk kapni.

Továbbá ki kell térnünk viszont az Njtv. 75. § (1) bekezdésére, amely szerint a nemzetiségi önkormányzat képviselő-testületének, közgyűlésének megbízása a nemzetiségi önkormányzati képviselők következő általános választásáig tart.

A mai második napirendi pont tárgyalásánál a Nemzetiségek Bizottságának felszólalója jelezte, hogy

az alaptörvény-módosítási javaslat 1. és 2. cikke úgy fogalmaz: a választást a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek előző általános választását követő ötödik év április, május, június vagy július hónapjában, az európai parlamenti képviselők választásával egyidejűleg kell megtartani, ugyanakkor a képviselő-testület tagjainak, valamint a polgármesternek a mandátuma a javaslat szerint a választás évének októberéig tart.

A két rendelkezés eltérő időpontot állapít meg a nemzetiségi és a helyi önkormányzatok mandátumának lejártára. A rendelkezési információk alapján a magyarországi nemzetiségek önkormányzati tisztviselői, illetve képviselői nem ismerik az előterjesztők szándékát. Lehet, hogy csak szövegszerűen kimaradtak a nemzetiségi önkormányzatok, vagy teljesen az a cél, hogy az újonnan megalakuló nemzetiségi önkormányzatok még a mandátummal rendelkező helyi testületekkel tárgyalják le a közigazgatási szerződések felülvizsgálatát és az Njtv. 80. §-ában foglaltakat.

Az előterjesztői válasz ismeretében tudjuk csak bizottságunk álláspontját kialakítani, de természetesen előtte konzultálni szükséges a nemzetiségi önkormányzatok képviselőivel, különösen az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetségével.

Tisztelt Államtitkár Úr! Itt vissza szeretnék utalni arra, ha már az Alaptörvény módosításánál szóba hozta a horvátországi berendezkedést, valóban a 800 éves perszonálunióban történő együttélésünk során a megyéket jelenleg is zsupániának hívják és az élükön pedig zsupánok állnak, de azok nem kormány által kinevezett vezetők, hanem kétfordulós választási rendszerben választottak, mint Magyarországon az elnöki funkció, igaz, itt a közgyűlés választja. Ez csak egy információ.

Visszatérve a törvénytervezethez: továbbá a bizottságunk a nemzetiségi jogok érvényre juttatása és az öngazgatás erősítése szempontjából mindenképpen támogatja a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosítását, amely minden munkavállaló számára lehetőséget kíván biztosítani arra, hogy az aktív választójoga gyakorlásával élhessen minden választáson.

Nemzetiségi szempontból indokoltnak tartjuk az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvény, a továbbiakban Kktv. előttünk lévő 4. § (3) bekezdésének hatályon kívül helyezését. Megítélésünk szerint is elegendő, hogy a Nemzeti Választási Bizottság a listát állító országos nemzetiségi önkormányzatoknak járó költségvetési támogatás összegét megállapító határozatban rögzítse a központi névjegyzékben a nemzetiségi választópolgárként szereplő választópolgárok számát.

Az előterjesztésben megjelölt Kktv. új 1. számú melléklete szövegszerű tartalmát nem ismerjük, mivel az Országgyűlés hivatalos honlapján nem érhető el. A törvényjavaslat indokolási részéből viszont arra lehet következtetni, hogy a listát állító országos nemzetiségi

önkormányzatoknak járó költségvetési támogatás számításánál nem kell figyelembe venni a jogerős országos listával nem rendelkező adott nemzetiség választópolgárainak a számát. Ahogy ismeretes, a magyarországi cigány közösségnek nem sikerült idén listát állítania, és a 60 ezer fölötti regisztrált választópolgár a kampánypénzek elosztásánál már amúgy sem került figyelembevételre. Ezt így helyesnek tartjuk.

Természetesen bizottságunk továbbra is fenntartja azt az álláspontját, hogy az országos nemzetiségi önkormányzatok jelölő szervezetkenti támogatása során ketté kell választani az úgynevezett választópolgári regisztrációra vonatkozó időszakot, valamint a politikai kampánytevékenységre rendelkezésre álló időt. A pártlistáktól eltérően az országos nemzetiségi listára csak a névjegyzékben nemzetiségi választópolgárként nyilvántartottak szavazhatnak. A nemzetiségi jelölő szervezetnek egyértelműen az a célja, hogy a hivatalos kampányidőszak kezdetéig minél több nemzetiségi kötődésű állampolgárt érjen el a névjegyzékbe történő regisztrálás érdekében. Szükséges a kampányfinanszírozás módosítása ezen a téren.

Tisztelt Ház! A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága az előzőekben elmondottak figyelembevételével támogatja a T/367. számú törvényjavaslat tárgyalásának szabályozási kérdésköreit, de az általános vitát követően megfogalmazza majd módosítási szándékait. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Hvala na pozornosti! *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Szolga József úr, horvát nemzetiségi szószóló felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* A képernyőn jelentkezőt nem látok, ezért az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Répássy Róbertnek, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárnak, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valószínűleg nem fogok tudni mindenre válaszolni most itt az ülés során. Előre szeretném jelezni, hogy Szolga József szószóló úr részletes felvetéseire írásban fogok válaszolni. Nem mint-hogyha lenne ilyen kötelezettség, de úgy gondolom, hogy elég fajsúlyos kritikákat fogalmazott meg.

De térjünk vissza a javaslat elejére, hogy hogyan is született ez a javaslat. Említettem az expozé során, hogy a Nemzeti Választási Iroda elnöke már az Országgyűlés alakuló ülésén jelezte, hogy közzé fogja tenni a javaslatait. Ez elérhető a Nemzeti Választási Iroda honlapján, a kormány ezt a javaslatot nyújtotta be lényegi változtatás nélkül. Tehát ez a javaslat elég hosszú ideje ismert a Nemzeti Választási Iroda honlapján.

(21.20)

Amiről még szeretnék beszélni, az az, hogy természetesen nehéz úgy vitatkozni, hogy azt feltételezem,

hogy bármit is mondanék, az ellenzéki pártok úgysem fogják megszavazni ezt a javaslatot. Tehát ahogyan az előbb Vajda Zoltán fogalmazott, hogy játszunk el, hogy ez most egy komoly vita, én meg eljátszom azt, hogy én válaszolok önöknek, esetleg meggyőzőm önöket, és ezek után megszavazzák a törvényjavaslatot, hátha ez a játék is legalább annyira érdekli önöket, mint az a játék, amit ön javasolt. Tehát én igyekszem meggyőzni önöket.

Itt van például az az ügy, hogy vajon a választókerületek sokszor kerültek-e módosításra, azt hiszem, hogy ezt Sebián-Petrovszki képviselő úr vetette föl. Nem így van, képviselő úr, mert a szavazókörök kerültek módosításra, és a választókerületeken belül ez nem érintette a választók számát, a szavazókörök kerültek módosításra, a szavazókörökhöz tartozó polgárok kerültek másként kialakításra. Tehát ez egyáltalán nem függ össze azzal, hogy egy választókerületben milyen választási eredmény született.

A másik az a felvetése Sebián-Petrovszki képviselő úrnak, hogy ez egy politikailag elfogult javaslat - vagy valahogy hasonlóan mondta -, de úgy egyébként egyetlenegy elemére, egyetlenegy részletkérdésre nem mutatott rá, hogy az politikailag kinek kedvez és kinek nem kedvez. Tehát jó lett volna, ha alátámasztja valamilyen indokokkal, hogy politikailag elfogult-e önök szerint, és ez a kormánypártoknak kedvez. Egyetlenegy ilyen hallottunk - egyébként nem önél, vagy ön is felvetette, de igazából Vajda Zoltán fejtette ki -, a Nemzeti Választási Bizottság összetételére vonatkozóan. De, képviselő urak, miért is lenne egyedül tisztességes az, ha az ellenzéki pártok vannak többségben a Nemzeti Választási Bizottságban? Önök azt fejtegették, hogy ha szavazati joguk lenne, akkor előállhatna az a helyzet, hogy az ellenzéki többség leszavazza a kormánypártokat. De ez miért tisztességes? Ez milyen szándék? Mi írja ezt elő, hogy az ellenzéki pártoknak többségbe kéne kerülnie?

Tehát maximum azt lehetne elérni, hogy ez egy paritásos bizottság legyen, ehelyett ez a javaslat nem ezt fogalmazza meg. Azt fogalmazza meg, hogy a választott, az Országgyűlés által választott tagok melletti pártképviselek, pártdelegáltak, akár kormánypártiak, akár ellenzékiek, vagy akár parlamenten kívüliek, ők ne rendelkezzenek szavazati joggal, hanem csak tanácskozási joggal rendelkezzenek. De ez a megoldás legalább annyira tisztességes, mint az a megoldás, hogy mondjuk, paritásos lenne egy ilyen bizottság. Megjegyzem, hogy nem lehet kialakítani a paritást, hiszen azt nem tudhatjuk előre, hogy kik fognak indulni a választáson, tehát sosem lehet paritásos ez a bizottság, ez mindig valaki számára kedvezne. Tehát mégiscsak azt gondolom, hogy nem a tisztesség szempontjából kell ezt mérlegelni, hanem a működés szempontjából kell mérlegelni, hogy vajon hány szavazati joggal rendelkező taggal működik ez a bizottság hatékonyan és a demokratikus választás szabályainak megfelelően.

Ami a jogi végzettséget illeti, megint csak visszautalnék arra, hogy ez a Nemzeti Választási Iroda elnökének a javaslata, és nyilván abból a tapasztalatból indulnak ki, hogy a Választási Bizottság döntései ellen

jogorvoslatnak van helye, sőt bírósági útnak van helye. Tehát ezért nem feltétlenül hibás az az elgondolás, hogy jogászoknak kellene ülnie ebben a bizottságban. Én azt gondolom, hogy minden parlamenten induló, listát állító párt képes arra, hogy egy-egy jogász delegáltat delegáljon, tehát ez nem olyan nagy teher egy párt számára, hogy jogász legyen az a tag, aki majd részt fog venni a bizottságban.

Tehát én úgy gondolom, hogy itt a Választási Bizottsággal kapcsolatban legalábbis engem nem győztek meg arról, hogy ezek a szabályok miért lennének elfogultak a kormánypártok javára. De ugyanígy igaz az összes többi javaslatnál is, tehát felmerültek a levélsomagra vonatkozó szabályok. Ne haragudjanak, de én nem hallottam olyan érvelést, amely azt bizonyította volna, hogy itt valamifajta, a kormánypártok számára kedvező javaslat került volna előterjesztésre. Nem hallottam ilyen érvelést. Azt egy általános kritikaként hallottam, vagy általános véleményként, hogy ez a választási rendszer úgy került kialakításra, hogy az a kormánypártok számára kedvező. *(Sebián-Petrovszki László: Így van. - Vajda Zoltán közbeszól. - Az elnök csenget.)*

Nézze, képviselő úr, én elég sokat hallgattam a mostani, a 2022-es választások előtt olyan ellenzéki szakértőket, választási szakértőket, jogász szakértőket, sőt politikusokat, akik elmondták, hogy legyőzhető a kormány ebben a választási rendszerben, vagy a kormánypártok legyőzhetőek. Önök arról ábrándoztak, hogy kétharmados többséget is tudnak szerezni. Vagy amikor kiderült, hogy nem tudnak kétharmados többséget szerezni, akkor arról ábrándoztak, hogy hogyan fognak feles többséggel alkotmányt módosítani.

Tehát nézze, ez egy olyan vita, amelybe nem érdemes belemenni, hogy valójában itt a választási rendszer kinek kedvez, mert mindaddig, amíg esélyesnek tűntek arra, hogy a kormánypártokat legyőzzék egy ilyen választáson, addig magával a választási rendszerrel legalábbis olyan kritikájuk nem volt, hogy ne lehetne ebben a rendszerben legyőzni a kormánypártokat. Tehát tényleg igaz van mégiscsak Nacsa Lőrincnek, amikor azt mondta, hogy az a választás tisztességes önök szerint, ahol önök nyerik a választást. Addig fel sem merült, mondhatnám, hogy szinte a választások éjszakájáig, egészen az urnazárásig nem merült föl, hogy majd ez egy tisztességtelen választás lesz. Persze, amikor már kiderült, hogy nagy arányban győzött a Fidesz-KDNP-pártszövetség, akkor előkerültek már mindenféle tisztességtelenségi érvek.

A következő probléma, amiről itt beszélni kell, én nem hiszem, hogy meg tudom győzni a DK-t arról, hogy a kormányt ne nevezze törvénytelennek, de azért ez egy logikai bukfenc. Tehát ha az országgyűlési képviselők mandátumát törvényesnek tekintik, akkor a törvényesen megválasztott országgyűlési képviselők törvényes kormányt választanak - nem? Tehát, ha a saját mandátumát törvényesnek tekinti, akkor kénytelen elfogadni, hogy az Országgyűlés döntései törvényesek. Ehhez nem kell jogásznak lenni, egy egyszerű, hétköznapi logika, hogy az, aki a saját megbízatását és

a kormánypárti képviselők megbízatását ugyanúgy törvényesnek tekinti, az milyen alapon állítja azt, hogy nem törvényes az általa megválasztott kormány. De mondom, nem fogom tudni erről önöket meggyőzni, valószínűleg ez egy jól eltervezett politikai kampány, de itt, ebben a vitában is kiderült, hogy a törvényesség és a politikai szempontok folyton összekeverednek.

Amikor ezt a javaslatot egy szakmai testület, pontosabban, egy szakmai hivatal előterjesztette, akkor semmilyen politikai hátsó szándéka nem volt, ezt az Igazságügyi Minisztérium változtatás nélkül javasolta a kormánynak előterjeszteni. Azokat a felvetéseket, amelyek szakmailag egyébként komolyan megfontolandók, természetesen egyesével ellenőrizni fogjuk. Ez igaz a szószóló úrnak a javaslatára is, de igaz természetesen a képviselő asszony javaslataira is, aki kicsit megsértődött, de mégis, azért a jegyzőkönyvből el fogjuk olvasni a szabadnapra vonatkozó észrevételeit, és úgy gondolom, hogy megnyugtató választ fogunk adni.

Annyit azért még elmondanék, hogy ha jól látam, akkor csütörtök délutánig lehet módosító javas-

latokat benyújtani, tehát kérem, hogy akkor terjeszék elő a módosító javaslataikat, és akkor még részletesebben tudunk vitatkozni az egyes módosító javaslatokról.

Kérem még egyszer, fontolják meg, hogy ez a törvényjavaslat alapvetően technikai jellegű, a működő szabályokat, a választási rendszert jobbatévé és azokat jobban működtető javaslatokat tartalmaz. Kérem, hogy szavazza meg az Országgyűlés. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Répássy Róbert vitazáró felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés holnap reggel 8 órakor folytatja ülését.

Az **ülésnapot bezárom**. Nyugodalmass jó estét, jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 21 óra 29 perckor ért véget.)

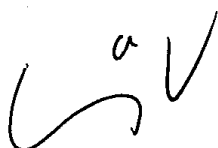
Dócs Dávid s. k.
jegyző

Mihálffy Béla s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)